

தமிழ்ப் பேராய்வு ஆய்விதழ்

தொகுதி - 10 (பகுதி 2)
Volume - 10 (Issue 2)

டிசெம்பர் / December 2021

JOURNAL OF TAMIL PERAIVU

Published by
Department of Indian Studies
Faculty of Arts and Social Sciences
University of Malaya

Indexed by MyJurnal
Malaysian Citation Centre

ISSN 2289- 8379
eISSN 2636-946X

Journal of Tamil Peraivu Editorial office

Office of the Editor – in – Chief

No. 132, Department of Indian Studies, Faculty of Arts and Social Sciences,
University of Malaya, 50603 Kuala Lumpur, Malaysia

Tel: +60379675670

Email: rajanmun@um.edu.my / rajantheran@gmail.com

Website: <https://ejournal.um.edu.my/index.php/tamilperaivu/index>

Publisher

Department of Indian Studies,
Faculty of Arts and Social Sciences,
University of Malaya,
50603 Kuala Lumpur, Malaysia.

Tel: +60379675510

Sponsored by

Almaa Herbal Nature Pvt ltd
No.1/8, Pinjala Subramanian street,
T. Nagar, Chennai – 600 017
Tamilnadu, India

mglv@rediffmail.com / www.Almaaherbal.com

The publisher of Tamil Peraivu Aivithal (Journal of Tamil Peraivu), will not be responsible for the statement made by the authors in any articles published in the journal. Under no circumstances will the publisher of this publication be liable for the loss or damage cost by your reliance on the advice, opinion or information obtained either explicitly or implied through the contents of this publication.

© Department of Indian Studies, Faculty of Arts and Social Sciences, University of Malaya. All rights reserved. No part of this journal may be reproduced in any forms or by any means without publisher's prior permission.

Editorial Board

2020-2023

Editor-in-Chief

Professor Dr. M. Rajantheran, Malaysia

Indian civilization, Tamil culture and literature, early cultural relations between India and Southeast Asia & culture and life of the Malaysian Indians

Chief Executive Editor

Dr. Sillalee S. Kandasamy

Media, Tamil literature and culture, Malaysian Indians & sociology

Journal's Web Design and Technical Support

Dr. Kanmani Munusamy

Software Engineering, ontology, Data Mediation - Information Technology, Centre of Information Technology, University of Malaya, Kuala Lumpur, Malaysia.

&

Ms. Vijaya Laxmi Maruthaveeran

Librarian, Indian Studies Library University of Malaya, Kuala Lumpur, Malaysia.

Associate-Editing & Ideating

Bharathi Mutty

English Education. Lecturer-Universiti Tunku Abdul Rahman, Kampar, Perak, Malaysia.

Aghalya Darmalingam

PhD research Scholar, Department of Indian Studies, Universiti Malaya, Kuala Lumpur, Malaysia.

Editorial Board Members

Arasu Chelliah, Professor Dr.- Tamil Language, Classical literature, modern literature, University of Maryland, Baltimore,, Maryland, America.

Balasundararam Elayathamby, Professor Dr., Tamil Language, Classical literature, modern literature & culture Head-Tamil Department, Annamalai Canada.

Era. Kamarasu, Professor Dr – Tamil Language, Classical literature, modern literature & culture, Department of Tamil Literature. Tamil University, Tanjavur, Tamil Nadu, India.

G. Singaravelu, Professor Dr- Primary Education, Teacher Education, English Education, Head, Department of Education, Syndicate member of the university, Bharathiar University, Coimbatore, Tamil Nadu, India.

Ira. Kurinji Vendan, Professor Dr- Tamil literature, Culture & Diaspora. Post graduate section, Arinyar Anna College, University of Pondicherry.

Jeevendiran Chemen, Associate Professor Dr- Ethic identity of Mauritian Tamils, Tamil language and Linguistic & Sociology. Mahatma Gandhi Institute, University of Mauritius.

Kizhambur S. Sankara Subramanian, Tamil journalism, Tamil Literature and Culture & Tamil Civilization, India.

K. Chidamparam, Assistant Professor Dr. - Linguistics, English, Human rights, International Institute of Tamil Studies, CPT Campus, Taramani, Chennai, Tamil Nadu.

K.Shubashini, Dr. – Lead IT architect, DXC Technology and President of Tamil Heritage Foundation International (International Organisation for Preserving Tamil Heritage).

Krishnan Maniam, Associate Professor, Dr, Modern Literature, Malaysian Tamil Literature, Comparative Literature. Head Department of Indian Studies. University of Malaya, Malaysia.

Mohanadass Ramasamy, Senior Lecturer Dr- Language and linguistics, Department of Indian Studies. University of Malaya, Malaysia.

N. Shankaranarayanan Dr, Guest Faculty., Tamil language, literature, Department of Tamil, Gandhigram Rural University.

P. Sivakumar, Professor Dr – Educational Technology, Environmental Education & Biology Education, Dean, Faculty of Education, Alagappa University, Tamil Nadu, India.

Paramasivam Muthusamy, Associate Professor Dr- Tamil language and literature, socio- linguistics, pedagogy and Tamil culture. Department of Foreign Languages. Faculty of Modern Languages and Communication, University Putra Malaysia.

Ponsamy Tiroumalechetty, (Retired) Associate Professor Dr – Socio- linguistics, Socio Culture of Tamils. Head, School of Indian Studies, Mahatma Gandhi Institute, Mauritius.

Rakkappan Velmurugan, Senior Lecturer Dr- Linguistics, Pedagogy, Tamil language, Literature & Grammar. Asian Languages and Cultures Academic group, National Institute of Education, Nanyang Technological University, Singapore.

Samikkanu Jabamoney Ishak Samuel, Associate Professor Dr – Malaysian Tamil Literature, Modern Tamil Literature, Tamil Language and Pedagogy. Tamil unit Coordinator, Sultan Idris Educational University.

Seethalakshmi, Associate Professor Dr- Tamil lexicography, teaching Tamil as a second language, Tamil Pedagogy, Sociolinguistics & Literature through Mass Media. Department of Asian Languages & Cultures (ALC), Nanyang Technological University, Singapore.

V. Maheswaran, Professor Dr- Epigraphy, Tamil culture, folklore, literature. Department of Tamil, University of Peradeniya, Peradeniya, Sri Lanka.

Vasu Aranganathan, Dr- History of Tamil language, literature, religion, inscriptions & Teaching and learning of Tamil language. South Asia Studies, University of Pennsylvania, USA.

PREFACE

The journal of Tamil Peraivu is a prestigious journal of the Indian Studies Department, University Malaya. This is a biannual journal that features research articles by multinational scholars from Malaysia India, Sri Lanka, Singapore and Germany. This Tamil Peraivu Vol.10 issue 2 contains a total of fifteen articles.

The first article by Dr.K.Subashini entitled “Leiden Copper Plates: Chola-Srivijaya Links and the Nagapattinam Buddhist Vihara” is written to contribute knowledge on Anaimangalam Copper Plates which also referred to as ‘Large Leiden Copper Plates’ and ‘Small Leiden Copper Plate’. The Leiden copper plates, which were released on the 21st year of Rajaraja’s reign, describe the details about the revenues granted by the emperor to the Anaimangalam village and a few smaller villages for the maintenance of the Buddhist monastery named Chudamani Vihara in Nagapattinam.

The next article was provided by Vinoth Nallisamy and his team from Malaysia which “A Critical Analysis on the Leadership Aspects of Kautilya’s *Arthashastra*”. The article shows an extensive discussion on statecraft, economic management, human resource management, law and order, diplomacy and foreign policy, as well as war and definitions of strategies reflected in *Arthashastra*.

Besides this, Dr.S.Kanmani Ganesan presented “Muthupendir and Peyppendir in the Anthologies”. This article contains a comprehensive investigation of compare the social status of the two categories of women muthu pendir and peyppendir as illustrated in the anthologies using a sociological approach. The dignity of muthupendir contradicting the downtrodden peyppendir who had no children is revealed in the study.

Moving on, Dr.G. Sivapalan and Dr.S. Manimaran explore “The influence of Saiva Siddhantam in Siddhar poem”, are heavily infused with the philosophies of *Saiva Siddhantam* and elaborated the notion of the existence of God, His omnipresence, and his endless abilities and critically discussed how the principles of Siddha each has an opposing view regarding obtaining paramountcy with the blessings from God himself.

Apart from this, Dr.S. Muhunthan examines “The Role of Hindu Religious Print Media in the renaissance of Hinduism in Sri Lanka”. The scholar provided a detailed study on the role played by the print media during the renaissance of Hinduism that occurred in Sri Lanka during the 19th century. These newspapers are said to be advocating strong policies about religious education, women’s progress, as well as criticisms against religious conversions, religious discipline, and temple management.

In addition to this, M.M.A Abdullah and S.M.M Mazahir from Sri Lanka provided analysis writing on “Time Management: An Islamic Perspective”. The paper aims to describe the pattern of influence of the time management guidance by the Islamic religion in human activities and to clarify the patterns of elements of traditional time management reflected in Islamic guidelines by giving special focus to the sources like the Holy Quran and Al-Hadith.

Conversely, a review on a short story entitled “Bharathiyar’s portrayal of a novel woman in contemporary society in the short story of ‘Gengammavin Pudhumai Penn: A Review’” by Dr. Ravindaran Maraya, Dr Mohana Dass Ramasamy and Ashwini Kannappan deliberate Bharathiyar’s portrayal of a novel woman in contemporary society. As one of the entries in 34th Tamil ‘Peravai Kathagal’, the story portrays the great poet bhari’s vision of ideal women. The review focuses on the protagonist brave actions which

advocated women rights.

The eighth research article in this edition is by C.Swaminathan, M. Padmanaban and M.Anbarasu entitled “Plants Found in Tirumoolar’s *Tirumantiram*”. This article explores the plants referred to in the *Tirumantiram* in various contexts of scientific representations. Mainly, the vernacular and scientific names, family, and economic parts of all the plants highlighted in *Tirumantiram* have been discussed.

The next essay authored by Dr. P. Kavitha and Assistant Professor S. Senthilkumar, which is entitled “Individual Morality as Prescribed by Kambha Ramayanam”, emphasizes the moral values required for the betterment of human life as depicted in Kambha Ramayanam. Significantly, the representation of some of the highly valued virtues like self-discipline, charitability, and brotherhood in Kambha Ramayanam have been expounded in this literary work.

The next article highlights “The Values of Responsibility Found in *Peravai Kathaigal* (2010-2019)”. The article was written by Vishnu Krishnan and Jamunah Debarajh and this paper provides a list of short stories published between the years 2010 and 2019. As the discussion deals with the virtuous values shown by the stories characters via their dialogues and their actions in multiple situations, as well as guides on the critical environment, intentions, attitudes, and behaviours that can be exemplary for others.

On the other hand, Dr (Mrs) Suhanya Aravinthon from Sri Lanka, presented an article on the “Folk Music Tradition that Protects Tamil Culture: A Cultural Musicology” reports on folk music became prominent as a medium for exchanging ideas in primitive cultures. the scholar explained that the development of thoughts and science in the sound of music and how folk music resonates with elements of culture in any society.

Besides this, S. Tamil Sankar presented “An Archaeological Study of Buddhism in Nagapattinam” discussed the historical accounts of Buddhism in Tamil Nadu. Based on archaeological evidence, the article elaborates on how Buddhism flourished in India beginning from the period of Jainism followed by travelogues of Chinese travellers and also mentions Raja Raja Chola’s contributions to the development of the religion.

AS for R.Veeraratchagi from Malaysia, “Construction and Evaluation of Reading Module Based on QR Barcode Technology in Improving SJK(T) Year 3 Students’ Pronunciation in Tamil Language” Pronunciation in Tamil Language was the main focus of her research article. The study aims to develop a reading module based on QR Barcode technology by using the Design and Developmental Research approach introduced by Ritchey and Kilen (2007) to improve the pronunciation of Tamil Alphabets known as Lagaram among the year 3 students from Tamil schools.

The next article is published by Sharan Suklam S/O Ahtma Lingam entitled “Postmodernism Theory in ‘Sarvam Brahmasmi’ Poetry Collection”. The article shows analysis on poems completion found in Sarvam Brahmasmi’ which was written by Ma. Navin, a young Malaysian writer. The analytic perspectives were derived from different lenses like Capitalism, Individualism and Rationalism.

Finally, Dr.M.S.Shri Lakshmi explored “The Significant Roles of Tamil Teachers in the Development of Singaporean Tamil Literature –An Introduction (Part 1)”. The paper narrates this aspect in two parts, the former explains the contributions of the male teachers while the latter relates to the contributions of the female teachers. This paper introduces the contribution of Tamil teachers in Singapore, especially since

the independence of the nation, in the development of the Tamil language and literature. in two parts, the former explains the contributions of the male teachers while the latter relates to the contributions of the female teachers.

Tamil Peraivu Journal is committed to publishing high quality theory, research and debate on all aspects of the Indian Studies. Besides, it is upheld by exhilarating large numbers of excellent scholars and budding research students over time. The editorial board would like to extend heartiest gratitude to those who contributed by submitting articles and our respectful juries. Thank you to our generous sponsor Mr. MGL.Velayutham the CEO and Founder of Alma herbal Nature who beared the cost of this print publication.

Professor Dr.M.Rajantharan

Chief Editor

25.12.2021

முகவுரை

தமிழ்ப் பேராய்வு ஆய்விதழின் பத்தாவது தொகுப்பின் இரண்டாவது பகுதியாகிய இவ்விதழை மலாயாப் பல்கலைக்கழக இந்திய ஆய்வியல் துறை வெளியீடு செய்கிறது. அறையாண்டிதழாக வெளியீடு காணும் இவ்விதழில் மலேசியா, இந்தியா, இலங்கை, சிங்கப்பூர், ஜெர்மன் போன்ற பன்னாட்டு அறிஞர்களின் ஆய்வுக் கட்டுரைகள் இடம் பெற்றுள்ளது. இந்தத் தொகுப்பில் மொத்தம் பதினைந்து ஆய்வுக் கட்டுரைகள் இடம் பெற்றுள்ளன.

ஜெர்மன் நாட்டைச் சேர்ந்த முனைவர்.க.சுபாஷ்ணி அவர்களின் படைப்பாக அமையும், “லெய்டன் செப்பேடுகள்: சோழப்பேரரசுக்கும் ஸ்ரீவிஜயப்பேரரசுக்குமான தொடர்புகள் மற்றும் நாகப்பட்டின பௌத்த விகாரை” இந்த இதழின் முதல் கட்டுரையாக அமைந்துள்ளது. இவ்வாய்வுக் கட்டுரை பெரிய லைடன் செப்பேடுகள், சிறிய லைடன் செப்பேடுகள் என்று அழைக்கப்படும் ஆணைமங்கலம் செப்பேடுகள் குறித்து ஆய்வு செய்கிறது. ஆணைமங்கலம் மற்றும் அதன் சுற்றுப்பகுதியில் உள்ள சில கிராமங்களின் வருவாயை சோழ மன்னர்கள் ஸ்ரீவிஜயப் பேரரசு நாகப்பட்டினத்தில் எழுப்பிய சூடாமனி விகாரம், பௌத்த பள்ளிகள் போன்றவற்றிற்கு நன்கொடையாக வழங்கிய செய்திகளை விவரிக்கின்றது.

அடுத்து, “கௌதில்யரின் அர்த்த சாத்திரத்தில் வெளிப்படும் தலைமைத்தும் ஓர் ஆழ்நிலை ஆய்வு” எனும் தலைப்பிலான மலேசியாவைச் சேர்ந்த வினோத் நல்லிசாமி குழுவினரின் கட்டுரையானது கௌதில்யரின் அர்த்தசாத்திரத்தில் தலைமைத்துவத்தின் அம்சங்கள் குறித்த ஆராய்ந்துள்ளது. இக்கட்டுரை ஆய்வு முன்னோடிகளின் (literature review) விமர்சனப் பகுப்பாய்வை உட்படுத்தி மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

அடுத்து வருவது தமிழ் நாட்டைச் சேர்ந்த முனைவர் ச.கண்மணி கணேசன் அவர்களின், “தொகையிலக்கியத்து முது பெண்டிரும் பேஎய்ப் பெண்டிரும்” எனும் கட்டுரை. இக்கட்டுரையானது தொகையிலக்கியத்து முதுபெண்டிரையும் பேய்ப் பெண்டிரையும் ஒப்பிட்டு அவர்களது சமூகநிலையை ஆய்வு செய்கிறது.

தொடரும் கோவி.சிவபாலன் மற்றும் முனைவர் சு.மணிமாறன் ஆகியோரின் கட்டுரையானது சித்தர் நெறியில் சைவசித்தாந்தக் கோட்பாடுகள் எவ்வாறு அமைந்துள்ளன என்பதை ஆய்வு செய்கிறது. சித்தர் நெறி ஆன்மீகத் தத்துவங்களை முன்னெடுக்கும் நெறியாக இருந்த போது அவற்றில் இறைவன் ஒன்றே, ஆன்மா, கர்மா போன்ற சைவ சித்தாந்தக் கோட்பாடுகளும் மிளிர்வதை இக்கட்டுரை சுட்டுகிறது.

“இலங்கையில் நிகழ்ந்த இந்துசமய மறுமலர்ச்சியில் இந்துசமயப் பத்திரிகைகளின் பங்கு” எனும் முனைவர்.ச. முகுந்தன் அவர்களின் கட்டுரை, பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் இலங்கையின் இந்து சமூகப்புலத்தில் ஆறுமுகநாவலரின் தலைமையில் முன்னெடுக்கப்பட்ட இந்து சமய மறுமலர்ச்சியில் பத்திரிகைகளின் பங்களிப்பை விளக்குகிறது. ஆறுமுகநாவலர் வகுத்துக்காட்டிய சுயமதஸ்தாபனம், பரமதகண்டனம், என்ற இரண்டு அடிப்படைத் தளங்களில் இப்பத்திரிகைகள் எவ்வாறு இந்துசமயக்கல்வி, இந்துப்பெண்களின் சமூக மேம்பாடு, திருக்கோயிற் பரிபாலனம், மதமாற்றத்திற்கு எதிரான கண்டனங்கள் போன்ற முக்கிய கருத்தியல்களைத் பரப்பின என்பதை ஆராய்கிறது.

தொடரும் கட்டுரையில், இலங்கைச் சார்ந்த எம்.எம்.ஏ அப்துல்லாஹ் மற்றும் எஸ்.எம்.எம் மஸாஹிர் ஆகியோர் “நேர முகாமைத்துவம்: ஓர் இஸ்லாமியக் கண்ணோட்டம்” எனும் தலைப்பில் கட்டுரையைப் படைத்துள்ளனர். இக்கட்டுரை இஸ்லாத்திலடிப்படையில் நேர நிர்வாகம் எவ்வாறு அமைய வேண்டும் என்பதை ஆய்வு செய்வதாக அமைந்துள்ளது.

அடுத்து “கெங்கம்மாவின் புதுமைப் பெண்” என்ற சிறுகதையில் சித்தரிக்கும் தற்கால பாரதி கண்ட புதுமைப் பெண் : ஓர் பார்வை” எனும் தலைப்பில் முனைவர் ரவிந்திரன் மாரையா, முனைவர் மோகனதாஸ் ராமசாமி மற்றும் அஸ்வினி கண்ணப்பன் ஆகியோர் கட்டுரை படைத்துள்ளனர். இவ்வாய்வு கட்டுரையானது 34வது பேரவைக் கதைகளின் சிறுகதைகளுல் ஒன்றில் சித்தரிக்கப்படும் பாரதி கண்ட புதுமைப் பெண்ணை மையமாகக் கொண்டது. பாரதியார் கண்ட புதுமைப் பெண் எவ்வகையில் தற்கால சமுதாயத்தில் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளனர் என்பதைக் ‘கெங்கம்மாவின் புதுமைப் பெண்’ என்ற சிறுகதையின் வாயிலாக இந்த ஆய்வுக் கட்டுரை கண்டறிய முற்பட்டுள்ளது.

இத்தொகுப்பில் எட்டாவது கட்டுரையாக இடம்பெறுவது, சி.சுவாமிநாதன், மு. பத்மனாதன் மற்றும் மா.அன்பரசு ஆகியோரின் “திருமுலரின் திருமந்திரத்தில் தாவரங்கள்” எனும் கட்டுரையாகும். இக்கட்டுரை திருமந்திரத்தில் உள்ள தாவரங்களைப் பற்றி ஆராய்கிறது. குறிப்பாக, திருமந்திரத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளபடி ஒவ்வொரு தாவரத்தின் ஆங்கில மற்றும் அறிவியல் பெயர், மற்றும் அதன் பயன்பாடு குறித்து விளக்குகிறது. –

அடுத்து வருவது முனைவர் ப. கவிதா மற்றும் உதவிப் பேராசிரியர் சு.செந்தில்குமார் ஆகியோரின் “கம்பராமாயணம் கற்பிக்கும் தனிமனித அறநெறி” எனும் கட்டுரை. இந்த கட்டுரையானது மனித வாழ்க்கைக்கு உகந்த மிக சிறந்த கருத்துக்களை கம்ப இராமாயணத்தின் வழி பாடங்களாக கற்பித்துள்ளது. முக்கியமாக தனிமனித ஒழுக்கம், தர்மதைக் கடைபிடித்தல், சகோதரத்துவம் போன்ற மிக உயர்வான கருத்துகள் எப்படி இராமாயணத்தில் வெளிப்படுகிறது என்பதனை இக்கட்டுரை விளக்குகிறது.

தொடர்ந்து விஷ்ணு கிருஷ்ணன் மற்றும் ஜமுனா தேவராஜ் ஆகியோர் 2010-2019-க்குள் பதிப்பிக்கப்பட்ட பேரவைக் கதைகளில் காணப்படும் பொறுப்புணர்வு பண்புகள் குறித்து ஆய்வு செய்துள்ளனர். பேரவைக் கதைகளில் முக்கிய மற்றும் துணைக் கதாபாத்திரங்கள் மூலம் பெறப்படும் ஒழுக்கக் கூறுகளை பண்பின் அடிப்படையில் இக்கட்டுரை விவாதிக்கிறது.

அடுத்து இலங்கையைச் சேர்ந்த முனைவர் சுகன்யா அரவிந்தன் எனும் ஆய்வாளரின் “தமிழ்ப்பண்பாடு காக்கும் நாட்டார் இசைமரபு: ஓர் பண்பாட்டு இசையியலாய்வு” எனும் கட்டுரையானது இந்த ஆய்விதழில் பத்தாவது கட்டுரையாக இடம் பெற்றுள்ளது. இக்கட்டுரையில் ஆய்வாளர் நாட்டுப்புறக் கலைவடிவங்களில் குறிப்பாக நாட்டுப்புற இசையானது எவ்வாறு ஓர் இனத்தின் பண்பாடைக் கட்டிக் காக்கிறது என்பதனை ஆய்வு செய்வதாக அமைந்துள்ளது.

அதனை அடுத்து “தொல்லியல் நோக்கில் நாகப்பட்டினப் பெளத்தம்” எனும் தலைப்பிலான செ. தமிழ் சங்கர் என்பாரின் கட்டுரையானது நாகப்பட்டினத்தில் அசோகப் பேரரசு தொடங்கி சோழப் பேரரசு வரை பெளத்த மத்தின் தலமாக விளங்கிய வறலாற்றுக் கூறுகளைத் தொல்லியல் நோக்கில் ஆராய்கிறது.

அடுத்ததான மலேசியாவைச் சேர்ந்த ஆர். வீரரச்சுகி என்பாரின் கட்டுரையோ மூன்றாம் ஆண்டு மாணவர்களின் லகர முகர ளகர சொற்களைச் சரியான உச்சரிப்புடன் வாசித்தலை மேம்படுத்த QR குறியீட்டு தகவல் தொழில்நுட்ப வழி வாசிப்புச் சிப்பம் (Module) ஒன்றை முன்வைப்பதாக அமைந்துள்ளது.

“சர்வம் ப்ரம்மாஸ்மி” கவிதைத் தொகுப்பில் காணப்படும் பின்நவீனத்துவக் கோட்பாடு” எனும் சரண் சுக்லாம் ஆத்மலிங்கம் என்பாரின் கட்டுரை இத்தொகுப்பில் பதின்நான்காவது கட்டுரையாக அமைந்துள்ளது. இந்த ஆய்வு, மலேசிய இளம் எழுத்தாளர் ம. நவீன் இயற்றிய ‘சர்வம் ப்ரம்மாஸ்மி’ கவிதைத் தொகுப்பில் காணப்படும் பின்நவீனத்துவக் கோட்பாட்டின்

உட்கூறுகளான முதலாளித்துவம், தனிமனிதவாதம், பகுத்தறிவுவாதம் போன்ற கருத்துகளை விமர்சனம் செய்வதாக எழுதப்பட்டுள்ளது.

இந்த ஆய்விதழின் இறுதிக் கட்டுரையாக சிங்ப்பூரைச் சேர்ந்த முனைவர் எம் எஸ் ஸ்ரீலக்ஷ்மி எனும் ஆய்வாளரின் “சிங்கைத் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சிக்குத் தமிழ் ஆசிரியர்களின் பங்களிப்புஓர் அறிமுகம் (பகுதி 1)” எனும் கட்டுரை இடம்பெற்றுள்ளது. இக்கட்டுரை விடுதலைக்குப் பின்னர் சிங்கப்பூர்த் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சிக்குத் தமிழ் ஆசிரியர்கள் மிகப்பலர் ஆற்றியுள்ள பங்களிப்பை அறிமுகநோக்கில் இரு பாகங்களாக விவரிக்கிறது. இதில் முதல் பாகம் ஆண் ஆசிரியர்கள் பற்றியது. இரண்டாம் பாகம் பெண் ஆசிரியர்கள் பற்றியது. இக்கட்டுரையில் முதல் பாகதினைக் கட்டுரையாளர் படைத்துள்ளார்.

தமிழ்ப் பேராய்வு, பல அறிஞர்களின் சிறந்த ஆய்வுகளைப் பதிவு செய்வதன் மூலம் தொடர்ந்து நிலைநிறுத்தப்படுகிறது. பதிப்பாசிரியர் குழு இவ்வேளையில் இந்த பத்தாவது தமிழ்ப் பேராய்வின் இரண்டாவது பகுதியின் வெளியீட்டிற்கு துணை புரிந்த கட்டுரையாளர்கள், மதிப்பீட்டாளர்கள் ஆகியோருக்கு நன்றியினைத் தெரிவித்துக் கொள்வதில் மகிழ்வடைகின்றது. இத்தொகுப்பின் பதிப்புச் செலவை மனமுவந்து ஏற்றுக் கொண்ட அல்மா ஹெர்பல் நேச்சர் நிறுவனத்தில் தோற்றுனரும் தலைமை நிர்வாகியுமாகிய திருமிகு MGL. வேலாயுதம் அவர்களின் தாராள மனதை இவ்விடம் நன்றியுடன் நினைத்துப் பார்க்கின்றோம்.

பேராசிரியர் முனைவர் மு.இராசேந்திரன்

தலைமைப் பதிப்பாசிரியர்

25.12.2021

தமிழ்ப் பேராய்வு ஆய்விதழ் / Journal of Tamil Peraivu
Vol - 10 (Issue 2), December 2021

	பொருளடக்கம் / Contents	பக்கம் /Page
1	லெய்டன் செப்பேடுகள்: சோழப்பேரரசுக்கும் ஸ்ரீவிஜயப்பேரரசுக்குமான தொடர்புகள் மற்றும் நாகப்பட்டின பௌத்த விகாரை Leiden Copper Plates: Chola-Srivijaya Links and the Nagapattinam Buddhist Vihara முனைவர்.க.சுபாஷினி / Dr.K.Subashini	15
2	கௌதில்யரின் அர்த்த சாத்திரத்தில் வெளிப்படும் தலைமைத்தும் ஓர் ஆழ்நிலை ஆய்வு A Critical Analysis on the Leadership Aspects of Kautilya's Arthashastra வினோத் நல்லிசாமி / Venoth Nallisamy பேராசிரியர் முனைவர் மு.இராசேந்திரன் / Professor Dr. M. Rajantheran முனைவர் க.சில்லாழி / Dr K.Sillalee	31
3	தொகையிலக்கியத்து முது பெண்டிரும் பேஎய்ப் பெண்டிரும் Muthupendir and Peyppendir in the Anthologies முனைவர் ச.கணேசன் / Dr.S.Kanmani Ganesan	39
4	சித்தர் பாடல்களில் சைவ சித்தாந்தத்தின் சாயல் The influence of Saiva Siddhantam in Siddhar poem கோவி.சிவபாலன் / G.Sivapalan முனைவர் சு.மணிமாறன் / Dr.S.Manimaran	46
5	இலங்கையில் நிகழ்ந்த இந்துசமய மறுமலர்ச்சியில் இந்துசமயப் பத்திரிகைகளின் பங்கு The Role of Hindu Religious Print Media in the renaissance of Hinduism in Sri Lanka முனைவர்.ச. முகுந்தன் / Dr.S. Muhunthan	52
6	நேர முகாமைத்துவம்: ஓர் இஸ்லாமியக் கண்ணோட்டம் Time Management: An Islamic Perspective எம்.எம்.ஏ அப்துல்லாஹ் / M.M.A Abdullah எஸ்.எம்.எம் மஸாஹிர் / S.M.M Mazahir	61
7	'கெங்கம்மாவின் புதுமைப் பெண்' என்ற சிறுகதையில் சித்தரிக்கும் தற்கால பாரதி கண்ட புதுமைப் பெண் : ஓர் பார்வை Bharathiyar's portrayal of a novel woman in contemporary society in the short story of 'Gengammavin Pudhumai Penn': A Review முனைவர் ரவிந்திரன் மாரையா / Dr. Ravindaran Maraya முனைவர் மோகனதாஸ் ராமசாமி / Dr. Mohana Dass Ramasamy அஸ்வினி கண்ணப்பன் / Ashwini Kannappan	77

- 8 திருமூலரின் திருமந்திரத்தில் தாவரங்கள் 84
Plants Found in Tirumoolar's *Tirumantiram*
சி.சுவாமிநாதன் / C.Swaminathan
மு. பத்மனாதன் / M. Padmanaban
மா.அன்பரசு / M.Anbarasu
- 9 கம்பராமாயணம் கற்பிக்கும் தனிமனித அறநெறி 93
Individual Morality as Prescribed by *Kambha Ramayanam*
முனைவர் ப. கவிதா / Dr.P.Kavitha
உதவிப் பேராசிரியர் ச.செந்தில்குமார்
/ Assistant Professor S.Senthilkumar
- 10 பேரவைக் கதைகளில் (20102019) காணப்படும் பொறுப்புணர்வு பண்பு 101
The Values of Responsibility Found in Peravai Kathaigal (2010-2019)
விஷ்ணு கிருஷ்ணன் / Vishnu Krishnan
ஜமுனா தேவராஜ் / Jamunah Debarajh
- 11 தமிழ்ப்பண்பாடு காக்கும் நாட்டார் இசைமரபு: ஓர் பண்பாட்டு இசையியலாய்வு 108
Folk Music Tradition that Protects Tamil Culture: A Cultural Musicology
முனைவர் (திருமதி) சுகன்யா அரவிந்தன் / Dr (Mrs) Suhanya Aravinthon
- 12 தொல்லியல் நோக்கில் நாகப்பட்டின பௌத்தம் 119
An Archaeological Study of Buddhism in Nagapattinam
செ. தமிழ் சங்கர் / S. Tamil Sankar
- 13 மூன்றாம் ஆண்டு மாணவர்களின் லகர முகர ளகர சொற்களைச் சரியான 132
உச்சரிப்புடன் வாசித்தலை மேம்படுத்த QR குறியீட்டு தகவல் தொழில்நுட்ப
வழி வாசிப்புச் சிப்பம்
Construction and Evaluation of Reading Module Based on QR Barcode
Technology in Improving SJK(T) Year 3 Students' Pronunciation in Tamil
Language
ஆர். வீரரசுகி / R.Veeraratchagi
- 14 'சர்வம் ப்ரம்மாஸ்மி' கவிதைத் தொகுப்பில் காணப்படும் பின்நவீனத்துவக் 140
கோட்பாடு
Postmodernism Theory in 'Sarvam Brahmasmi' Poetry Collection
சரண் சக்லாம் த/பெ ஆத்மலிங்கம் / Sharan Suklam S/O Ahtma Lingam
- 15 சிங்கைத் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சிக்குத் தமிழ் ஆசிரியர்களின் பங்களிப்பு 148
அறிமுகம் (பகுதி 1)
The Significant Roles of Tamil Teachers in the Development of Singaporean
Tamil Literature – An Introduction (Part 1)
முனைவர் எம் எஸ் ஸ்ரீலக்ஷ்மி / Dr M S Shri Lakshmi

லெய்டன் செப்பேடுகள்: சோழப்பேரரசுக்கும் ஸ்ரீவிஜயப்பேரரசுக்குமான தொடர்புகள் மற்றும் நாகப்பட்டின பௌத்த விகாரை

Leiden Copper Plates: Chola-Srivijaya Links and the Nagapattinam Buddhist Vihara

முனைவர்.க.சுபாஷினி / Dr.K.Subashini¹

Abstract

The University of Leiden in Netherlands, which was founded in the year 1575, has the honour of preserving the *Anaimangalam* Copper Plates at its special collections section. These copper plates, which are referred to as 'Large Leiden Plates' and 'Small Leiden Plates', list the ancestry and genealogy of *Chola* kings as well as their exceptional qualities, conquests, and achievements. This article attempts to explain how these copper plates were brought to be a part of the library collection. The inscriptions found on the copper plates contain the historical information of a royal charter issued by the great *Raja Raja Chola*, which is indicative of the links between the *Chola* and *Srivijaya* empires in the 11th Century A.D. The empire of *Srivijaya* was a Malay Buddhist empire that had its base in the Indonesian islands of Sumatra and Java and stretched to the north covering Peninsular Malaysia up to south Thailand. *Srivijaya* empire was flourishing between the 7th and 11th century A.D. as a powerful trade centre in the region until the military expeditions of the *Chola* rulers in the early 12th century A.D. hampered its progress. The Leiden copper plates, which were released on the 21st year of *Rajaraja's* reign, describe the details about the revenues granted by the emperor to the *Anaimangalam* village and a few smaller villages for the maintenance of the Buddhist monastery named *Chudamani Vihara* in *Nagapattinam*.

Date of submission: 2021-09-21
Date of acceptance: 2021-10-10
Date of Publication: 2021-12-25
Corresponding author's Name:
Dr.K.Subashini
Email: ksubashini@gmail.com

Key Words: Anaimangalam Copper Plates, Leiden Copper Plates, Rajarajan, Rajendran, Kulothungan, Srivijaya, Chudamani Vihara, Kadaram,

குறிப்பு: பொ.ஆ.மு என்பது 'பொது ஆண்டுக்கு முன்' அதாவது கி.மு என்றும் பொ.ஆ என்பது 'பொது ஆண்டு' அதாவது கி.பி என்றும் இக்கட்டுரையில் குறிப்பிடப்படுகிறது.

முன்னுரை

மேற்கு ஐரோப்பிய நாடுகளுள்

ஒன்றான நெதர்லாந்தின் லெய்டன் நகரில் அமைந்திருக்கும் லெய்டன் பல்கலைக்கழகம் 1575ம் ஆண்டு தொடங்கப்பட்டது. ஆணைமங்கலம் செப்பேடுகள், அல்லது பெரிய லெய்டன் சிறிய லெய்டன் செப்பேடுகள் என அழைக்கப்படும் சோழர்காலச் செப்பேடுகள் சோழமன்னர்களின் பரம்பரை, சோழ மன்னர்களின் பெயர்கள் மற்றும்

¹ The author is a Lead IT Architect, Hewlett-packard Germany & President of Tamil Heritage Foundation (International Organization for Preserving Tamil Heritage). ksubashini@gmail.com

அவர்கள் ஆட்சிக்காலத்தில் நிகழ்த்தப்பட்ட சாதனைகள் ஆகியவற்றைக் கூறும் முக்கிய வரலாற்று ஆவணங்களாகத் திகழ்பவை. நெதர்லாந்து லெய்டன் பல்கலைக்கழக நூலகத்தின் அரிய ஆவணங்கள் பகுதியில் இவை பாதுகாக்கப்படுகின்றன. இந்தச் செப்பேடுகள் எவ்வாறு தமிழ்நாட்டிலிருந்து நெதர்லாந்திற்கு வந்தடைந்தன என்பது பற்றிய செய்திகளைப் பதிவாக்குகின்றது இக்கட்டுரை. இச்செப்பேடுகள் கூறும் வரலாற்றுச் செய்திகள் பொ.ஆ 11ஆம் நூற்றாண்டில் சோழப் பேரரசுக்கும் ஸ்ரீவிஜயப் பேரரசுக்கும் இடையேயான உறவை விளக்கும் ஆவணங்களாகும்.

ஸ்ரீவிஜயப்பேரரசு பொ.ஆ 7ம் நூற்றாண்டு தொடக்கம் பொ.ஆ 13 வரை இன்றைய தென்கிழக்காசியாவில் இந்தோனேசியாவின் சுமத்ராவிருந்து, மலேசிய தீபகற்பத்தையும் உள்ளடக்கிய தெற்கு தாய்லாந்து வரை பரந்து விரிந்த நிலப்பரப்பை ஆட்சி செய்த ஒரு பேரரசு (Munoz, 2006, p.117). இதன் எழுச்சிக்காலம் என்பது பொ.ஆ 7ம் நூற்றாண்டிலிருந்து 11ம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பகாலம் வரை, அதாவது ராஜேந்திர சோழனின் கடற்படைகள் ப்லேம்பாங் நகரை முற்றுகையிட்டு, கைப்பற்றி, அதே வேளை மலாயா தீபகற்பத்திலும் கடாரத்தைத் தாக்கிக் கைப்பற்றிய காலகட்டம் வரை எனலாம்.

தமிழ்நாட்டின் சோழமண்டலக் கடற்கரையோர நகரங்களில் ஒன்று நாகப்பட்டினம். ஸ்ரீவிஜயப்பேரரசுடன் இருந்த நட்புறவை வெளிப்படுத்தும் வகையில் நாகப்பட்டினத்தில் பௌத்த விகாரை ஒன்று அமைக்கப்பட்ட செய்திகளை லெய்டன் செப்பேடுகள் மிக விரிவாக விவரிக்கின்றன. அந்தப் பௌத்த விகாரையைப் பாதுகாக்கவும் அதனைப் பராமரிக்கத் தேவையான அடிப்படை பொருளாதாரச் செலவுகளை ஈடுகட்டவும் சோழப் பேரரசு வழங்கிய சலுகைகளையும் இச்செப்பேடுகள் துல்லியமாகப் பதிந்துள்ளன.

ஆய்வுப் பின்புலம்

தமிழ்நாட்டின் வரலாற்றுச் சான்றுகள்

தமிழகம் மட்டுமன்றி உலகின் வெவ்வேறு பகுதிகளிலும் ஏதோ ஒரு வகையில் கொண்டு செல்லப்பட்டு தமிழகத்திற்கு வெளியே அவை பாதுகாக்கப்படுகின்றன. பெரும்பாலான இவ்வகை செம்பு, வெள்ளி, கல் ஆகிய பொருட்களால் ஆன இவ்வரலாற்று கலைப் பொருட்கள் ஆசிய வியல் சிறப்பு சேகரிப்புகளாக ஐரோப்பிய, அமெரிக்க அருங்காட்சியகங்களில் பாதுகாக்கப்படுகின்றன. இவை மட்டுமன்றி பனை ஓலைகளால் ஆன ஓலைச்சுவடிகளும், தாள் சுவடிகளும் உலகின் பல்வேறு ஆவணப்பாதுகாப்பகங்களில் அரிய ஆவணங்களாகப் பாதுகாப்பில் உள்ளன. இவற்றோடு செப்புப்பட்டயங்களும் இணைகின்றன.

தமிழ்நாட்டின் வரலாற்றை ஆழ்ந்து ஆராயும் போது தமிழ்நாட்டின் வெவ்வேறு நிலப்பகுதிகளையும் ஆட்சி செய்த மன்னர்கள் தங்கள் அரசாணைகளைச் செப்புப்பட்டயங்களில் எழுதவைத்து அவற்றைச் சாசனங்களாக வெளியிட்ட செய்திகளை அறிகின்றோம். பல்லவர்கள், பாண்டியர்கள், சோழர்கள், சேதுபதி மன்னர்கள், மராட்டிய மன்னர்கள், நாயக்க மன்னர்கள் காலத்து செப்பேடுகள் இவற்றுள் அடங்கும்.

சோழர்களின் ஆட்சிக்காலத்தில் வெளியிடப்பட்ட செப்பேடுகளில் உதயேந்திரத்தில் கிடைத்த முதலாம் பராந்தக மன்னனின் செப்பேடு மிகப் பழமையான சோழர்காலச் செப்பேடாக அறியப்படுகின்றது. இதே மன்னனின் வேலஞ்சேரி செப்பேடு, அதற்குப் பின்னர் சுந்தர சோழன் ஆட்சியில் வெளியிடப்பட்ட திருச்செங்கோடு செப்பேடுகள், அன்பில் செப்பேடுகள் மற்றும் பள்ளன்கோயில் செப்பேடுகள் ஆகியவை சோழர்களின் காலத்தில் வெளியிடப்பட்ட செப்பேடுகளில் காலத்தால் முந்தியவைகளாகக் கருதப்படுகின்றன (நடன காசிநாதன், 1989, p.150). முதலாம் ராஜராஜன் காலத்தில் வழங்கப்பட்ட கொடைகளையும் வரலாற்றுச் செய்திகளையும் விவரிக்கும் அவன் மகனான முதலாம் ராஜேந்திர சோழனின்

காலத்தில் வெளியிடப்பட்ட பெரிய லெய்டன் செப்பேடுகள் (ஆணைமங்கலம் செப்பேடு) அந்த வரிசையில் தொடர்ந்து இடம் பெறும் செப்பேடாகும். இந்தச் செப்பேட்டுடன் அதற்குச் சற்றே காலத்தால் பிந்திய, முதலாம் குலோத்துங்கன் காலத்தில் அவனால் வெளியிடப்பட்ட ஆணைமங்கலம் தொடர்புடைய மேலும் ஒரு செப்பேடு சிறிய லெய்டன் செப்பேடு என அழைக்கப்படுகின்றது.

இந்த இரண்டு செப்பேடுகளும் வெவ்வேறு ஆட்சி ஆண்டுகளில், வெவ்வேறு காலகட்டங்களில் வெளியிடப்பட்டவை என்றாலும், அவை இரண்டுமே நாகப்பட்டினத்தில் எழுப்பப்பட்ட சூடாமணி விகாரை தொடர்புடையவை என்பது நோக்கத்தக்கது. இந்த இரண்டு செப்பேடுகளும் இன்று அவை உருவாக்கப்பட்ட தமிழ்நாட்டில் இல்லை. மாறாக, இவை இன்று நெதர்லாந்து நாட்டின் லெய்டன் நகரில் உள்ள லெய்டன் பல்கலைக்கழக நூலகத்தின் அரிய ஆவணங்கள் பகுதியில் இருக்கின்றன. சோழமன்னர்களின் பரம்பரையை விரிவாகக் கூறும் செப்பேடு எனக் கருதப்படும் இச்செப்பேடு தமிழ்நாட்டின் அரிய வரலாற்றுச் சான்றாகும். இத்தகைய முக்கியத்துவம் பெறுகின்ற இச்செப்பேடு லெய்டன் பல்கலைக்கழகத்து நூலகத்துக்கு வந்த செய்திகளை ஆராய்ந்து அறிவது அவசியமாகின்றது. இதன் வழி மீண்டும் இச்செப்பேடுகளை அவை உருவாக்கப்பட்ட தமிழ்நாட்டிற்கே மீண்டும் கொண்டு சேர்க்கும் வழிமுறைகளை மேற்கொள்ள இந்த ஆய்வு உதவும்.

ஆய்வுமுறை

மேற்குறிப்பிட்ட நோக்கத்துடன் ஆராயும் பொருட்டு லெய்டன் செப்பேடுகள் பாதுகாக்கப்படுகின்ற நெதர்லாந்தின் லெய்டன் பல்கலைக்கழக நூலகத்திற்குக் கட்டுரை ஆசிரியர் நேரடி ஆய்விற்குச் சென்று அங்கு நேரில் ஆராய்ந்து சேகரித்து வந்த தகவல்கள் இக்கட்டுரையில் இடம்பெறுகின்றன. லெய்டன் செப்பேடுகளில் உள்ள அனைத்து செப்பேட்டு வரிகளும்

ஆராயப்பட்டு அவை Epigraphia Indica and record of the Archaeological Survey of India Vol. XXII 1933-34 அறிக்கையில் 1938ம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்டது. இச்செப்பேடுகள் கூறும் செய்தி கே.வி.சுப்ரமணியன் அவர்களால் ஆராயப்பட்டு ஆங்கிலத்தில் ஆய்வுக்கட்டுரையாக வழங்கப்பட்டுள்ளது. அவர் கேட்டுக் கொண்டதற்கிணங்க நெதர்லாந்திலிருந்து இச்செப்பேட்டின் ஒவ்வொரு ஏடுகளையும் Prof. J.Ph. Vogel படியெடுத்து அனுப்பிவைத்ததன் அடிப்படையில் இந்த ஆய்வுக்கட்டுரையைக் கே.வி.சுப்ரமணியன் தயாரித்து வழங்கியுள்ளார். இவ்வாய்வுக் கட்டுரையின் தொடர்ச்சியாக லெய்டன் செப்பேடுகள் வெளிப்படுத்தும் சைலேந்திர மன்னர்களைப் பற்றி விளக்கும் ஒரு கட்டுரையைப் பேராசிரியர் ஆர்.சி.மஜும்தார் வழங்கியுள்ளார். இவை இரண்டும் இக்கட்டுரைக்குத் தேவைப்படும் அடிப்படை தகவல்களை வழங்குகின்றன. இவற்றோடு லெய்டன் செப்பேடுகள் பற்றி குறிப்பிடும் வரலாற்று ஆய்வு நூல்களும், ஆய்வுக் கட்டுரைகளும் இவ்வாய்விற்குத் துணை நூல்களாகப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

நாகப்பட்டினம்

நாகப்பட்டினம் தமிழ் நாட்டின் சோழமண்டலக் கடற்கரையில் முக்கியத்துவம் பெறுகின்ற ஒரு துறைமுக நகரம். தாலமியின்(Ptolemy) குறிப்புக்களில் நிகமா (Nikama) என்றும் சீன பயணி ஐசிங்கின் (I-tsing) குறிப்புக்களில் நாகவதனா (Nagavadana) என்றும் இத்தாலியின் வெனிசிலிருந்து பயணித்து வந்த பயணி மார்க்கோ போலோவினால் பாதான் (Pa-tan) என்றும் ரஷிடுதின் (Rashiduddin) குறிப்புக்களில் மலிஃபத்தான் (Malifattan) என்றும், தம்மசெட்டி (Dhammaceti) கல்யாணி கல்வெட்டுக்களில் நவுதபட்டனா (Navupattana) (பொ.ஆ.1476) என்றும் குறிப்பிடப்படுகின்றன ப்யெ (Ramachandran, 2005, p.16). சில ஆங்கிலேய காலனித்துவ கால நூல்களும் பிரெஞ்சு ஆவணங்களும் Negapatam என்றும் குறிப்பிடுகின்றன.

ஐரோப்பிய வணிகர்கள், கத்தோலிக்க

சமய போதனையாளர்களின் வருகைக்கு முன்னரே மிக நீண்டகாலமாக முக்கிய வணிக மையமாகவும் பௌத்த மையமாகவும் நாகப்பட்டினம் திகழ்ந்திருக்கின்றது. நாகப்பட்டினத்திலுள்ள வெள்ளிப்பாளையத்திலும் நாணயக்காரசாலையிலும் நிகழ்த்தப்பட்ட அகழாய்வுகளில் 350க்கும் குறையாத செப்பு பௌத்த சிற்பங்கள் கண்டெடுக்கப்பட்டன. தென்னிந்தியாவில் குறிப்பாக, தமிழ்நாட்டின் வரலாற்றில் மறக்கப்பட்ட செய்திகளை மீட்டெடுக்க இந்த அகழாய்வுக் கண்டுபிடிப்புகள் சான்றுகளாகின்றன (Ramachandran, 2005, p.16). பொ.ஆ. 871-1025 வரையிலான காலகட்டம் என்பது ஸ்ரீவிஜயப் பேரரசின் புகழ் தெற்காசிய நாடுகளில் உயர்ந்து பரவியிருந்த காலகட்டமாகும். பொ.ஆ. 1025-1250இல் சோழப்பேரரசின் தாக்குதலுக்குட்பட்டு இப்பேரரசு புகழ் மங்கிய காலமாகும்.

பொ.ஆ. 2ஆம் நூற்றாண்டு வாக்கில் தமிழகத்தில் பௌத்தமும் சமணமும் செழிப்புற்று இருந்த காலமாகும். அதன் பின்னர் ஏற்பட்ட தென்னிந்திய ஆட்சி, அரசியல் சூழலின் மாற்றத்தால் பௌத்த சமயச் சுவடுகள் மறையத் தொடங்கின. சைவமும் வைணமும் இக்கால கட்டத்தில் வளர்ச்சி கண்டன. இந்தச் சூழலில் ஸ்ரீவிஜயப் பேரரசை ஆண்டுகொண்டிருந்த மன்னர்கள் நாகப்பட்டினத்தில் பௌத்த விகாரையை எழுப்ப விரும்பி சோழப் பேரரசின் அனுமதியையும் உதவியையும் பெற்றனர்.

பண்டைய இந்தோனேசியா, மலாயா பகுதிகளை ஆட்சி செய்த ஸ்ரீவிஜயப் பேரரசின் சைலேந்திர மலாய் பௌத்த தொடர்புகள் நாகப்பட்டினத்தில், இடைப்பட்ட காலத்தில் மறைந்து போன பௌத்த சமய மறுமலர்ச்சிக்குப் புத்துயிர் கொடுத்தன. இந்த முயற்சிகளுக்குப் பாதுகாப்பும், ஆதரவும் சோழ மன்னர்களிடமிருந்து தாராளமாகக் கிடைத்தன என்பதை பெரிய லெய்டன் செப்பேடுகளும் சிறிய லெய்டன்

செப்பேடுகளும் சான்று பகர்கின்றன.

சோழ மன்னர்களின் நன்கொடை உதவியுடன் ஸ்ரீவிஜய மன்னர்கள் பொ.ஆ.11ஆம் நூற்றாண்டில் இரண்டு பௌத்த விகாரைகளை நாகப்பட்டினத்தில் கட்டினர். அவை ராஜராஜ பெரும்பள்ளி (அல்லது சூடாமணிவர்ம விகாரை - Cudamanivarma-Vihara) என்றும் ராஜேந்திர சோழ பெரும்பள்ளி (சோழப் பெரும்பள்ளி) என்றும் ஆவணங்களில் குறிப்பிடப்படுகின்றன. சூடாமணிவர்ம விகாரை ஸ்ரீவிஜயப் பேரரசின் கடாரத்தை (இன்றைய கெடா) ஆண்ட கடாரத்தின் (Kataha- Kadaram) மன்னன் ஸ்ரீமாறவிஜயதுங்கவர்மனால் அவனது தந்தை சூடாமணிவர்மனின் நினைவாக எழுப்பப்பட்டது. சில குறிப்புகள் சூடாமணி விகாரையைப் புதுவேலி கோபுரம் என்றும், சீன பகோடா என்றும் அழைக்கின்றன (Ramachandran, 2005, p.17). மிக நீண்டகாலமாக களங்கரை விளக்கம் போல நாகப்பட்டினம் கடற்கரை பகுதி கடல் வணிகர்களுக்கும், பயணிகளுக்கும் காட்சியளித்த இந்த பௌத்த விகாரை பொ.ஆ. 1867ஆம் ஆண்டில் பிரஞ்சு கத்தோலிக்க மதபோதகர்களால் இடித்து தரைமட்டமாக்கப்பட்டது (Ramachandran, 2005, p.19).

புதுச்சேரியிலிருந்து பணிநீக்கம் செய்யப்பட்ட கத்தோலிக்க குருமார்கள் நாகப்பட்டினத்தில் சிதைந்த சூடாமணி விகாரைக்கு அருகே தங்கியிருந்தனர். அவர்கள் அப்பகுதியில் தங்கள் கல்விசார்ந்த செயல்பாடுகளுக்காக இந்த விகாரையை உடைத்து தரைமட்டமாக்க ஆங்கிலேய அரசுக்கு விண்ணப்பித்தனர். அதன் அடிப்படையில் 28.8.1867ஆம் ஆண்டில் இதற்குச் சம்மதம் தெரிவித்து ஆங்கிலேய அரசு ஒப்புதல் அளித்தது. அக்கத்தோலிக்க குருமார்கள் தங்கள் சொந்தச் செலவிலேயே சிதலமடைந்திருந்த இந்த பௌத்த விகாரையை உடைத்துத் தரைமட்டமாக்கினர். (Rangarajan, 2014)

²குறிப்பு: சூடாமணி விகாரை, சூடாமணிவர்ம விகாரை, சூடாமணி விகாரை என்ற பெயர்களில் இந்த விகாரை செப்பேடுகள், கல்வெட்டுக்கள், நூல்கள், ஆய்வுக்குறிப்புகளில் பதியப்பட்டுள்ளன.

நாகப்பட்டினம் சூடாமணி விகாரை மாறவிஜயோத்துங்கவர்மனால் அவன் தந்தையின் நினைவாகக் கட்டப்பட்டது. சோழ மன்னன் முதலாம் ராஜராஜனின் 21ம் ஆட்சி ஆண்டில், அதாவது பொ.ஆ.1006இல் ஆனைமங்கலம் கிராமத்தின் வருவாய் இந்த சூடாமணி விகாரை பராமரிப்பிற்காக வழங்கப்பட வேண்டும் என்ற சட்டத்தை இயற்றுகின்றான் மாமன்னன் ராஜராஜன். (Ray, 1954, p.179) இது அவன் மகனான ராஜேந்திர சோழனின் ஆனைமங்கலம் பெரிய செப்பேட்டில் உள்ள செய்திகளால் உறுதி செய்யப்படுகிறது. ஆகவே, இச்செப்பேட்டில் உள்ள தகவலின் படி சூடாமணி விகாரை பௌத்த பெரும்பள்ளி கட்டும் பணி பொ.ஆ. 1006ஆம் ஆண்டில் தொடங்கப்பட்டது என்பதை அறிகின்றோம். மாறவிஜயோத்துங்கவர்மன் இதற்கடுத்த சில ஆண்டுகளில் அதாவது பொ.ஆ. 1008ஆம் ஆண்டில் காலமாகிறான். அவனுக்குப் பின் ஆட்சிப் பொறுப்பேற்கும் அவன் மகன் சங்கர விஜயதுங்கவர்மன் (Sangrama Vijayatungavarman) இப் பௌத்தப்பள்ளியை அமைக்கும் பணியை 1008ஆம் ஆண்டில் தொடர்கின்றான். (Ramachandran, 2005, p.21)

மாமன்னன் ராஜராஜ சோழன் காலத்தில் ஸ்ரீ விஜய பேரரசுக்கும், சோழப்பேரரசுக்கும் நல்ல நட்புறவு இருந்தமையை இந்தக் கொடை மற்றும் அதனை விளக்கும் செப்புச்சாசனம் உறுதி செய்கின்றது. ஆனால் இந்த நிலை ராஜேந்திர சோழன் ஆட்சிக் காலத்தில் மாற்றம் அடைவதைக் காண்கின்றோம்.

முதலாம் ராஜேந்திர சோழனின் 13ம் ஆட்சி ஆண்டில், அதாவது பொ.ஆ. 1025ஆம் ஆண்டு கல்வெட்டு ராஜேந்திர சோழன் ஸ்ரீவிஜய மன்னனுக்கு எதிராக மேற்கொண்ட கடற்படை தாக்குதலைப் பற்றி விவரிக்கின்றது. இக்காலகட்டம் சோழப் பேரரசு கிழக்காசியாவின் மிகப்பெரிய கடற்படையாக வளர்ச்சி கண்ட காலகட்டமாகும். வீரராஜேந்திரனின் ஆட்சி காலத்தில், அதாவது பொ.ஆ. 1068இல் கடாரத்தை மீண்டும் சோழப்படைகள் தாக்கி கைப்பற்றின என்ற செய்தியும் கிட்டுகின்றது (Ramachandran, 2005, p.21). முதலாம்

வீரராஜேந்திரனின் ஆட்சிக் காலமான பொ.ஆ. 1068இல் சோழக்கடற்படைகள் ஸ்ரீவிஜயப் பேரரசின் கடாரத்தின் மீது மீண்டுமொரு தாக்குதலைக் கொடுத்தன (Raj Chatterjee, 1933, p.26).

இடையில் கடாரத்தில் ஏற்பட்ட அரசியல் நிலைத்தன்மையற்ற போக்கினால் கடாரத்தில் சோழ அரசின் பிரதிநிதிகள் வலுவழிந்து அதன் விளைவாக ஸ்ரீவிஜயப் பேரரசு மீண்டும் தன் ஆளுமையை நிலைநிறுத்த முயற்சித்திருக்கலாம். இதனை எதிர்கொள்ள வீரராஜேந்திரனின் படைகள் மீண்டும் கடாரத்தைத் தாக்கிக் கைப்பற்றி தங்கள் கட்டுப்பாட்டிற்குள் கடாரத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கலாம் என்ற ஊகத்திற்கும் வாய்ப்புள்ளது.

அதன் பின்னர் ஸ்ரீவிஜய மன்னனுக்குக் கடாரத்தை அளித்துப் பாதுகாத்தான் என்ற செய்தியும் கிடைக்கின்றது (Ramachandran, 2005, p.21). இதன் வழி மீண்டும் ஸ்ரீவிஜயப் பேரரசுக்கும் சோழப் பேரரசுக்கும் இடையிலான உறவில் மீண்டும் நட்பு பிறக்க வழி ஏற்பட்டதையும் காண்கின்றோம். இதன்வழி சோழப்பேரரசின் ஆதிக்கத்தை ஏற்றுக்கொண்டு சோழப்பேரரசின் ஆதிக்கத்திற்குள் வருகின்ற அரசாக நீடித்த நிலை ஸ்ரீவிஜயப் பேரரசுக்கு ஏற்பட்டது என்றும் புரிந்து கொள்ளலாம்.

லாபூ தோவா கல்வெட்டு

மேற்கூறிய செய்திகளின் அடிப்படையில், நட்புறவுடன் கூடிய வணிக மற்றும் சமய உறவுகள் தமிழ்நாட்டிலும் ஸ்ரீவிஜயப் பேரரசின் ஆளுமைக்குட்பட்ட நிலப்பகுதிகளான கடாரம் (மலாயா) சுமத்ரா (இந்தோனேசியா) தீவுகளிலும் மீள்கட்டமைக்கப்பட்டன. இதற்குச் சான்றாக இந்தோனேசியாவின் சுமத்ரா தீவின் லாபூ தோவா (Loboe Toewa / Lobu Tua) பகுதியில் கண்டெடுக்கப்பட்ட பொ.ஆ. 1088ஆம் ஆண்டு தமிழ்க் கல்வெட்டு தமிழ் வணிகர்களான திசை ஆயிரத்து ஐநூற்றுவர் பற்றிய செய்திகளைக் குறிப்பிடுகின்றது. மிகக் குறிப்பாக இக்கல்வெட்டு 'திசை ஆயிரத்து ஐநூற்றுவர்' என்ற பெயர்கொண்ட தமிழ்

வணிகக் குழுக்களின் செயல்பாடுகளை விவரிக்கின்றது. (Endjat Djaenuderadjat, 2013, p.15)

தற்சமயம் இக்கல்வெட்டு இந்தோனேசியாவின் ஜகார்த்தா தீவில் உள்ள இந்தோனேசிய தேசிய அருங்காட்சியகத்தில் பாதுகாக்கப்படுகிறது (Susanto Zuhdi, 1993, p.71). சுமத்ரா தீவின் வட பகுதி நகரமான பாளூஸ் நகரிலேயே தமிழ்நாட்டின் தமிழ் வணிகர்கள் குடியிறுப்பை அமைத்துக்கொண்டு தங்கியிருந்து வணிகம் செய்தனர் என்றும், அவர்கள் இறக்குமதி செய்யப்படும் பொருட்களுக்கு சுங்கவரி நிர்ணயித்தனர் என்பதையும், அவர்கள் இறக்குமதி செய்த வணிகப் பொருட்களைப் பற்றியும் இக்கல்வெட்டு குறிப்பிடுகிறது. (Endjat Djaenuderadjat, 2013, p.100). ஆக, இக்காலகட்டத்தில் சோழப் பேரரசுக்கும் மலாயாவின் ஸ்ரீவிஜயப் பேரரசை ஆண்ட மன்னர்களுக்குமான உறவு நட்புடன் இருந்தமையையும், வணிக நடவடிக்கைகளைச் சோழ வணிகர்கள் இப்பகுதிகளில் விரிவாக மேற்கொண்டமையையும் இக்கல்வெட்டு சான்று பகர்கின்றது.

லெய்டன் பல்கலைக்கழக நூலகம்

பெரிய லெய்டன், சிறிய லெய்டன் செப்பேடுகள் (ஆனைமங்கலம் செப்பேடுகள்) இரண்டும் தற்சமயம் லெய்டன் பல்கலைக்கழகத்தின் நூலகத்தில் உள்ள அரிய ஆவணங்கள் பகுதியில் பாதுகாக்கப்படுகின்றன. இந்தப் பெரிய லெய்டன் மற்றும் சிறிய லெய்டன் செப்பேடுகளுடன் மேலும் இந்தோனேசியாவின் ஜாவாவிலிருந்து டச்சுக்காரர்கள் தங்களது காலனித்துவ ஆட்சியின் போது சேகரித்துக் கொண்டு வந்த சமஸ்கிருத செப்பேடுகள் சிலவும், களிமண்ணால் செய்யப்பட்ட ஓட்டின் மேல் கீறப்பட்ட சமஸ்கிருத ஆவணங்களும் இடம் பெறுகின்றன.

நெதர்லாந்தில் பாதுகாக்கப்படும்

பெரிய லெய்டன் சிறிய லெய்டன் என அழைக்கப்படும் செப்பேடுகள் Or.1687 மற்றும் Or.1688 என அடையாள எண்ணிட்டு பட்டியலிடப்பட்டுள்ளன. இந்த இரண்டு ஆனைமங்கலம் செப்பேடுகளையும் இந்தியாவிலிருந்து நெதர்லாந்துக்குக் கொண்டு வந்தவர் ஃப்லோரெண்டியூஸ் காம்பெர் (Mr.Florentius Camper) என்பவராவார். கிழக்கிந்திய டச்சுக் கம்பெனியின் ஆட்சிக்குட்பட்டிருந்த பட்டாவியா அரசு என்பது இந்தோனேசியா மற்றும் மலாயா தீவுக்கூட்டங்கள் அடங்கிய ஒரு பெரும்பகுதி.

ஃப்லோரெண்டியூஸ் காம்பெர் 1702லிருந்து 1713 வரையிலான காலகட்டத்தில் இந்தப் பட்டாவியா அரசில் சமயத்துறைக்கான அமைச்சராகப் பொறுப்பேற்றிருந்தார். அக்காலகட்டத்தில் அவர் தமிழ்நாட்டிலிருந்து சேகரித்தவைதாம் இந்த ஆனைமங்கலம் செப்பேடுகள். ஃப்லோரெண்டியூஸ் காம்பெர் ஹமாக்கர் (Hamaker) பரம்பரையில் திருமணம் செய்து கொண்டார். அந்த வகையில் இச்செப்பேடுகள் பேராசிரியர் ஹெச்.ஏ ஹமாக்கர் (H.A.Hamaker) கைவசம் வந்தன.

ஆனைமங்கலம் செப்பேடுகள் என அழைக்கப்படும் இந்தச் செப்பேடுகள் லெய்டன் பல்கலைக்கழகத்தின் முதல் சமஸ்கிருதப் பேராசிரியராகப் பணியாற்றிய பேராசிரியர் ஹெச்.ஏ ஹமாக்கர் (H.A.Hamaker) என்பவர் வசம் இருந்தன. இவர் 1835ம் ஆண்டு காலமானார். இவரது வாரிசுகள் இந்த ஆனைமங்கலம் செப்பேடுகளை 1862ம் ஆண்டு லெய்டன் பல்கலைக்கழக நூலகத்திற்கு நன்கொடையாக வழங்கினர்.

Or.1687 என அடையாளப்படுத்தப்பட்டுள்ள பெரிய லெய்டன் செப்பேடுகள், 21 செப்புப்பட்டயங்களை உள்ளடக்கிய தொகுதி. இவற்றுள் 16 செப்புப்பட்டயங்கள் தமிழிலும் ஏனைய 5 சமஸ்கிருதத்திலும் எழுதப்பட்டுள்ளன. ஒவ்வொரு தனிச்செப்பேடும் செப்பு வளையத்தால்

³குறிப்பு: கட்டுரையாசிரியர் 2.8.2021 லெய்டன் பல்கலைக்கழக நூலகத்தில் நேரடியாக இச்செப்பேடுகளை ஆய்வு செய்து வந்ததன் அடிப்படையில் செய்திகள் இப்பகுதியில் இடம்பெறுகின்றன

பிணைக்கப்பட்டு சோழச் சின்னம் பொறிக்கப்பட்ட செப்பு முத்திரையுடன் பிணைக்கப்பட்டுள்ளன. முத்திரையை இணைக்கும் வளையம் அமைந்திருக்கும் பகுதியில் தெளிவாக வாசிக்கக் கூடிய வகையில் வளையத்தின் மேற்பகுதியில் தமிழில் `ஆனைமங்கலம்` எனப் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. இப்பெரிய லெய்டன் செப்பேட்டுத் தொகுதி ஏறக்குறைய 20 கிலோ எடைக்கு மேல் இருக்க வாய்ப்புள்ளது.

Or. 1688 என அடையாளப்படுத்தப்படும் சிறிய லெய்டன் செப்பேட்டுத் தொகுதி மூன்று செப்பேடுகளைக் கொண்டிருக்கின்றது. செப்பேட்டில் உள்ள வாக்கியங்களுக்கான எண்கள் குறிப்பிடப்படவில்லை. இது முதலாம் குலோத்துங்கன் காலத்தில் வெளியிடப்பட்ட செப்பேடாகும். இது முழுமையாகத் தமிழில் செதுக்கப்பட்ட செப்பேடு. மூன்று தனிச்செப்பேடுகளும் செப்பு வளையத்தால் பிணைக்கப்பட்டு,

சோழர் முத்திரை பதிக்கப்பட்டு பிணைக்கப்பட்டுள்ளன. இச்செப்பேடு சோழன் ராஜகேசரிவர்மன், அதாவது முதலாம் குலோத்துங்கனின் 20ம் ஆட்சிக் காலத்தில் உருவாக்கப்பட்டது. இச் சிறிய லெய்டன் செப்பேடு சூடாமணி விகாரை பௌத்த பள்ளிக்கு அளிக்கப்பட்ட கொடையை முதலாம் குலோத்துங்கன் காலத்தில் உறுதி படுத்தும் வகையிலும் மேலும் கடாரத்து அரையனின் தூதன் ராஜவித்யாதர ஸ்ரீசாமந்தனும் அபிமானதுங்க ஸ்ரீசாமந்தனும் விண்ணப்பித்தபடி, முன்னர் சாசனத்தில் கொடுக்கப்பட்ட தானத்தைப் பள்ளிச்சங்கத்தாருக்கே வழங்கும் வகையிலும் இச்செப்பேட்டு அரசாணை (தாமிரசாசனம்) செய்யப்பட்டுள்ளது.

1938ஆம் ஆண்டு Archeological Survey of India வெளியிட்ட Epigraphia Indica and record of the Archaeological Survey of India Vol. XXII 1933-34 நூலில் பெரிய லெய்டன், சிறிய லெய்டன் செப்பேடுகளில் உள்ள செய்திகள் ஆய்வறிக்கையாக கே.வி.சுப்ரமணியன் அவர்களால் பதிப்பிக்கப்பட்டன. இந்த ஆய்வுக்குத் தேவைப்பட்ட இச்செப்பேடுகளின்

மைப்புகளை நெதர்லாந்திலிருந்து Prof. J.Ph. Vogel படியெடுத்து அனுப்பியிருந்தார். செப்பேட்டிலுள்ள ஒவ்வொரு வரிகளையும் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்து இந்த அறிக்கையில் அவர் வழங்கியிருக்கின்றார். அதனடிப்படையில், இந்நூலில் வழங்கப்பட்டுள்ள இச்செப்பேட்டு வரிகள் கூறும் செய்திகளைக் காண்போம்.

ஆனைமங்கலம் பெரிய லெய்டன் செப்பேடு

சமஸ்கிருதப் பகுதி

(Archeological Survey of India வெளியிட்ட Epigraphia Indica and record of the Archaeological Survey of India Vol. XXII 1933-34, P 255)

குறிப்பு: பெருமைகூறும் வகையிலும் அழகியல் செய்திகளாகவும் உள்ள வரிகள் நீங்க இக்கட்டுரைக்குத் தேவைப்படும் செப்பேட்டு வரிகள் மட்டும் இங்கு வழங்கப்படுகின்றன.

- ♦ 8 ராஜகேசரி, பரகேசரி என்னும் பெயர்கள் சோழ மன்னர்களின் பரம்பரையில் பிறந்தவர்களுக்கு அடுத்தடுத்து வழங்கப்படும் பெயர்களாக அமைகின்றன.
- ♦ 11 சோழர் பரம்பரையில் மன்னன் கரிகாலன் பிறந்தான். தனது எதிரிகளுக்கு மரணத்தை விளைவிப்பவன் இவன். இவன் காவிரியில் அணையைக் கட்டியவன்.
- ♦ 12 இந்தப் பரம்பரையில் பிறந்தவன் வெற்றிகள் நிறைந்த விஜயாலயன். இவன் உலகை வென்றவன். அவனது தாமரை மலர்களை ஒத்த பாதங்களை அவனுக்கு முன்னர் ஆட்சி செய்த மன்னர்களின் வளம் ஒளி பாய்ச்சுகின்றது.
- ♦ 14 இவனுக்கு அடுத்து ஆட்சி செய்தவன் ஆதித்யன் (சூரியன்); இவன் மிகப் பலம் பொருந்தியவன். இருளையும் எதிரிகளையும் அழித்து ஒழித்தவன்.
- ♦ 15 இவனைத் தொடர்ந்து வருபவன் மன்னன் பராந்தகன். அளவில்லா ஆற்றலைக் கொண்டவன்; உலக

நன்மைக்காகத் தோன்றியவன்; நிலவு தனது ஒளிக்கதிர்களால் உலகுக்கு ஒளிபாய்ச்சுவது போல பாற்கடலிலிருந்து உலகுக்கு மகிழ்ச்சியை அளிக்க வந்தவன்.

- ◆ 16 இவன் உலகைக் கைப்பற்றி, சூரியக்கதிர்கள் தோன்றும் நேரம் முதல் மறையும் வரை அமைதி நிலவும்படி உலகை ஆட்சி செய்தான். இவன் பெரு நகரங்களை உருவாக்கினான்;
- ◆ 17 அவன் வெற்றி கண்ட பகுதிகளிலிருந்து கைப்பற்றிக் கொண்டு வந்த தூய தங்கத்திலிருந்து வியாக்கரஹாரத்தில் (சிதம்பரம்) சிவலிங்கத்திற்குப் பொன்வேய்ந்தான்.
- ◆ 19 உலகின் எல்லா அரசர்களும் காலில் வீழ்ந்து வணங்கும் இந்த மன்னனுக்கு மூன்று மகன்கள் பிறந்தனர்; அவர்கள் ராஜாதித்யன், கண்டராதித்யன், அரிஞ்சயன்.
- ◆ 20 ராஜாதித்யன் போரின் போது கிருஷ்ணராஜாவின் வில்லம்பு மார்பில் துளைத்து மாண்டான்
- ◆ 21 ராஜாதித்யன் மறைந்த பின்னர் கண்டராதித்யவர்மன் உலகை இருளிலிருந்து பாதுகாத்தான் (ஆட்சி செய்தான்)
- ◆ 22 அவனுக்கு மதுராந்தகன் என்ற மகன் இருந்தான். அவன் பெயரில் காவேரியின் வடகரையில் ஒரு நகரை எழுப்பினான்; அதன் பின்னர் அவன் காலமானான்.
- ◆ 23 அவன் மறைவுக்குப் பின்னர் அரிஞ்சயன் ஆட்சிப் பொறுப்பேற்றான்.
- ◆ 24 அரிஞ்சயன் கடல் சூழ்ந்த தன் நாட்டை அமைதி நிலவும்படி ஆட்சி செய்தான்; அவனுக்குப் பராந்தகன் என்ற பெயர் கொண்ட மகன் பிறந்தான்.
- ◆ 25 பராந்தகன் மலையும் நதிகளும் சூழ்ந்த தன் நாட்டை வளமாக்கி எதிரிகளின் யானைகளைத் தனது

கூறான வாளால் வெட்டி வீழ்த்தி சிறந்த ஆட்சி செய்தான்.

- ◆ 26 பராந்தகனுக்குக் கரிகாலன், ராஜராஜன் என்ற இரு மகன்கள்; இவர்கள் சூரியக் கூட்டத்தின் மகுடம் போன்றவர்கள்.
- ◆ 27 பராந்தகன் மறைந்த பின்னர் ஆதித்யா (ஆதித்த கரிகாலன்) உலகத்தை காக்கும் பொறுப்பை ஏற்றான்.
- ◆ 28 இந்த இளம் வீரன் (ஆதித்யா), குடும்பத்தின் விளக்கானவன், போர்க்களத்தில் வீரபாண்டியனை எதிர்கொண்டு வென்றான்.
- ◆ 29 இவன் இறந்த பின் கண்டராதித்தனின் மகன் மதுராந்தகன் ஆட்சிப் பொறுப்பேற்றான்.
- ◆ 30 அவன் மறைந்த பின்னர், சோழப் பரம்பரையின் ஒளிவிளக்கு ராஜராஜன் உலகைக் காக்கும் பொறுப்பை ஏற்றான்.
- ◆ 31 இவன் பாண்டியர்களை வென்றும் துளு, கேரளம், இலங்கை சத்யஸ்ரய நாடுகளை வென்றும் அந்நாடுகளிலிருந்து யானைகளையும் குதிரைகளையும், விலையுயர்ந்த கற்களையும் கொண்டு வந்து தன் நாட்டை வளப்படுத்தினான்.
- ◆ 32 பெரிய வெற்றிகளை ஈட்டிய ராஜராஜன் மகிழ்ச்சியாக தன் மக்கள் இந்திரன் போல கொண்டாடும்படி வாழ்ந்தான்.
- ◆ 34 (7386) கடல்கடந்து பல நாடுகளைக் கண்ட ராஜகேசரிவர்மன் ராஜராஜன் தனது 21வது ஆட்சி காலத்தில் சாசனம் ஒன்றை படைத்தான். இச்சாசனம், சூளாமனிவர்ம விகாரை என்ற பௌத்தக் கோயிலை நாகப்பட்டினத்தில் சைலேந்திரா அரச பரம்பரையில் பிறந்த புகழ்மிக்க மாறவிஜயோத்துங்கவர்மனுக்கு கட்டிக்கொள்ள அளிக்கும் சாசனம். இவன் கடாரத்தை ஆள்பவன். சூளாவனிவர்மனின் மகனுக்கு

ஆனைமங்கலம் என்ற பெயர்கொண்ட கிராமத்தை அளித்தான்.

- ♦ 3536 ராஜராஜன் மறைவுக்குப் பின் அவன் மகன் மதுராந்தகன், அவன் தந்தை அளித்த கொடையைத் தொடரும் வகையில் அதன் தொடர்ச்சியாக ஒரு சாசனத்தை எழுத ஆணையிட்டான்.

குறிப்பு: செப்புப்பட்டயத்தை எழுதிய ஊழியர்கள் தங்கள் பெயர்களை கீழ்க்காணும் வகையில் பதிந்திருக்கின்றனர்.

- ♦ 4344 கடாரத்தின் தலைவன் ஸ்ரீமான் அதிகையின் மகன், இவன் துவவுரவன் அனுகா என்ற பெயர் கொண்டவன்; இந்தச் செப்புப்பட்டயம் எங்களால் எழுதப்பட்டது. வளமிக்க ஜெயங்கொண்டசோழமங்கலம் காஞ்சிபுரத்தில், கிருஷ்ணன் வாசுதேவன் என்ற ராஜராஜபேராச்சாரியன், கிருஷ்ணன் திருவரங்கன், கிருஷ்ணன் தாமோதரன், வாசுதேவன் கிருஷ்ணன், அரவாமிர்து புருஷோத்தமன். (குறிப்பு: செப்புப்பட்டயம் எழுதும் தொழிலைச் செய்வோர்)

தமிழ்ப்பகுதி

வரி எண் 166 லிருந்து 166 வரை ஆனைமங்கலம் கிராமத்தின் எல்லைகளை விவரிக்கின்றது. கடார மன்னன் கட்டும் சூடாமணிவிகாரை பள்ளிக்கு வரியில்லாமல் வழங்கப்பட்ட நிலத்தின் அளவை விவரிக்கின்றது. ஆனைமங்கலம் கிராமத்திலிருந்து வழங்கப்பட வேண்டிய நெல், வருவாய் ஆகியவற்றையும் இப்பகுதி விவரிக்கின்றது. ஆனைமங்கலம் கிராமத்தில் உள்ள ஓடைகள், வாய்க்கால்கள், குடியிருப்புகள் ஆகியவை பற்றிய குறிப்புகள் நுணுக்கமாக விவரிக்கப்படுகின்றன.

வரி எண் 167 லிருந்து நன்கொடை பெறுபவருக்கு உரிமையானவை: ஈர நிலங்கள், காய்ந்த நிலங்கள், கிராமம், கிராமத்தின் அருகாமை பகுதிகள், புனித கோயில்கள், பறையர் குடியிருப்புகள், சிற்பிகள் கலைஞர்களின் குடியிருப்புகள்,

ஈமக்கிரியைப் பகுதி ஆகிய நான்கு எல்லைகளுக்குள் உட்பட்ட பகுதிகள்.

வரி எண் 169 லிருந்து ஆனைமங்கலம் கிராமத்தின் சாசனம் எழுதப்பட்டபோது இருந்த நிலை. கண்மாய்கள், வீடுகள், வீட்டின் புறப்பகுதிகள், கடைகள், கடைப்பகுதிகள், மக்கள் கூடும் இடங்கள், மாடுகள் புல் மேயும் தரிசு நிலங்கள், குளங்கள், கோட்டைப்பகுதிகள், பள்ளத்தாக்குகள், கிணறுகள், குன்றுகள், காட்டுப் பகுதிகள், நிலங்கள், ஆறுகள், ஆற்றின் கரையில் இருக்கும் நிலங்கள், மீன்கள் நிறைந்த ஓடுகள், தேனீக்கள் நிறைந்த பூந்தோட்டங்கள் (தேன் சேகரிப்பதற்காக உருவாக்கப்பட்டவை) உயர்ந்து வளர்ந்த மரங்கள், உடும்புகளும் ஆமைகளும் தவழ்ந்து விளையாடும் பகுதிகள்.

வரி எண் 176 லிருந்து ஆனைமங்கலம் கிராமத்தில் விவசாயம் செழிக்க கண்மாய்கள் உருவாக்கப்பட வேண்டும்; கழிவு நீர் சேகரிக்கப்பட்டு முறையாக அவை செல்வதற்காக உருவாக்கப்பட்ட பிரத்தியேக வாய்க்கால்கள் வழியாக நீர் செல்ல வேண்டும். தற்போது இருக்கின்ற நீர்நிலைகள் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும்; மேம்படுத்தப்பட வேண்டும்; கண்மாய்களில் தனி நபர்கள் வாய்க்கால் வெட்டிக் கொள்ளவோ, தடுப்பு அணை ஏற்படுத்தவோ அனுமதி இல்லை; குடிநீர் பயன்பாட்டிற்கு உள்ள நீர்நிலைகளை வேறு தேவைகளுக்குப் பயன்படுத்தக் கூடாது; இவை அணைகட்டப்பட்டு விவசாயத்திற்குப் பயன்படுத்தலாம்.; சுட்ட செங்கற்களால் வரி எண் பெரிய அரங்கங்கள் கட்டப்பட வேண்டும். தென்னை மரங்கள் பெரிய அளவில் தோட்டங்களாக நட்டு பராமரிக்கப்பட வேண்டும்.; தாமனக்கா, மருவு, இருவேலி, செண்பகம், செங்களுநீர், மா, பலா, பனை, கொடி அதோடு பயனுள்ள தாவரங்களும் மரங்களும் நட்டு வளர்க்க வேண்டும்; பெரிய எண்ணை பிழியும் செக்கு உருவாக்கப்பட வேண்டும்; இந்தக் கிராமத்தில் ஓடும் ஆற்று நீர் இதற்கு அடுத்த கிராமங்களில் கடந்து ஓடும் வகையில் பாதுகாக்க வேண்டும்; இளையோர் பனை மரங்களிலும் தென்னை மரங்களிலும் ஏறாமல் பார்த்துக் கொள்ள

வேண்டும்; பெரிய பறைகளும் கலைநயம் பொருந்திய மூன்று வரிசைகளில் அமைந்த எல்லை வளைவுகளும் குடும்பத்தினரின் பண்பாட்டுப் பின்புலத்திற்கு ஏற்றவகையில் அனுமதிக்கப்படும்.

வரி எண் 191 லிருந்து இந்த மேற்குறிப்பிட்ட நிலத்தைப் பெறும் போது கீழ்க்காணும் சலுகைகளும் வழங்கப்படுகின்றன. நாடாட்சி (மாவட்ட ஆட்சிக் கட்டணம்), ஊராட்சி (கிராம ஆட்சிக் கட்டணம்), வட்டிநல்லி (ஒரு கூடை நல்லி பயிர்), கண்ணாலக்காணம் (ஒவ்வொரு திருமண நிகழ்வின் போது கிடைக்கும் தங்கத்தில் ஒரு கணம் தங்கத்திற்கான கட்டணம்), வண்ணாரப்பறை (துணி துவைப்போரின் கல் வரி), குசக்காணம் (மண்பாண்டம் செய்யும் குயவர்கள் கட்டும் கட்டணம்), தறிப்புடவை (ஒவ்வொரு தறியில் உருவாக்கப்படும் புடவைகளில் ஒன்று), தரகர் கட்டணம், பொற்கொல்லர் கட்டணம், கால்நடை மேய்ப்பாளர் கட்டணம், ஆட்டுக்கீரை (ஆட்டு மந்தைகளை வைத்திருப்போர் கட்டணம்), நல்ல பசுமாடு, நல்ல காளை மாடு, நாட்டுக்காவல் (மாவட்டத்தைக் காவல் காப்பதற்கானக் கட்டணம்) ஊடுபோக்கு, விற்பிடி, வாலமஞ்சடி, உழ்கு, ஓடக்கூலி (படகுக்கூலி), சாலைவரி, மன்றுப்பாடு (மன்றங்கள் நிகழ்த்த சேகரிக்கப்படும் தொகை), மாவிரை, தீயெரி, மற்றும் ஏனைய கட்டணங்கள் பொதுவாக அரசால் வசூலிக்கப்படுவன; ஆனால் இந்தக் கிராமத்தில் இவற்றை மன்னர் பெறக்கூடாது; மாறாக இந்தக் கிராம வரிகள் அனைத்தும் வருவாயாக சூடாமணி விகாரை பள்ளிக்கு அளிக்கப்படவேண்டும்.

வரி எண் 198 லிருந்து சூடாமணி விகாரையும் பள்ளியும் அமைக்கப்பட்டுள்ள நிலத்திற்கு வரி வசூலிக்கப்படாது. தனது 21ம் ஆட்சி ஆண்டில் இந்தப் பரிசை ராஜராஜன் சாசனம் செய்து அளித்தார்; சத்திரிய குல வளநாட்டின் பட்டனக்கூற்றத்தில் இந்த விகாரை அமைக்கப்படுகிறது. பெண்யானை மேல் ஏறி பவனி வந்து இந்தக் கொடையைக் கூறும் பத்திரத்தை மன்னன் அளித்தான். இந்த நிகழ்வின் போது ஆனையன் தளிக்குளவன் (கள்ளிக்குடி இப்பகுதியில் வாழும் ஒருவன்)

மற்றும் புறவுரரி (அலுவலகர்) மற்றும் அப்பகுதியின் பிரதிநிதிகள் இணைந்து வந்து எல்லைக்கல்லை நட்டுவைத்து கையெழுத்திட்டு இந்தக் கொடை பத்திரத்தை வழங்கினர்.

வரி எண் 207 லிருந்து மன்னன் யானையில் பவனி வந்து இந்தச் சாசனத்திற்குட்பட்ட ஆனைமங்கலம் கிராமத்தின் எல்லைகளைப் பார்வையிட வந்தபோது, ஆனைமங்கலம் கிராமத்தில் வசிக்கும் கோன் புட்டன் என்ற பெயர் கொண்ட வெள்ளாளன், ஒரு யானை மீது ஏறி சவாரி செய்து வந்து எல்லைகளைக் காட்டினான். அவன் கையெழுத்து.

வரி எண் 210 லிருந்து ஷத்திரியசிகாமணி வளநாட்டின் பட்டனக்கூற்றத்தின் பகுதியில் உள்ள பிரம்மதேயமாகிய கடம்பானூர் மன்றத்தின் உறுப்பினராகிய நாங்கள் எல்லைகளைப் பார்வையிட்டு இந்தக் கொடை வழங்கப்படுவதை ஏற்றுக் கொள்கின்றோம். நான் முப்பாத்திருவன் யஜ்னன் என்ற கற்பகாதித்தன் (பிரம்மதேயத்தின் நடுவர்/பொறுப்பாளர்) என் கையெழுத்து; கடம்பானூர் கிராமத்தின் மக்கள் பிரதிநிதி நாராயணன் தாமோதரன் இங்கே கையெழுத்துடுகிறேன்.

வரி எண் 215 லிருந்து ஷத்திரியசிகாமணி வளநாட்டின் பட்டனக்கூற்றத்தின் பகுதியில் உள்ள பிரம்மதேயமாகிய நாராயணமங்கலம் மன்றத்தின் உறுப்பினராகிய நாங்கள் எல்லைகளைப் பார்வையிட்டு இந்தக் கொடை வழங்கப்படுவதை ஏற்றுக் கொள்கின்றோம். நான் இருநூற்றுவன் உத்தமன் என்ற பிரம்மமாங்கல்யன் (பிரம்மதேயத்தின் நடுவர்/பொறுப்பாளர்) என் கையெழுத்து.

வரி எண் 218 லிருந்து இதன் படி வேளாங்குடி ஊராராகிய நாங்கள் இந்தச் சாசனப் பத்திரத்தை அளிக்கிறோம். நான் வேளாங்குடையன் நாராயணன் வேளாங்குடி (ஷத்திரியசிகாமணி வளநாட்டின் பட்டனக்கூற்றத்தின் பகுதி ஒன்றியம்) கிராமத்தின் பிரதிநிதியாக கையெழுத்துடுகிறேன்.

வரி எண் 221 லிருந்து ஷத்திரியசிகாமணி வளநாட்டின் பட்டனக்கூற்றத்தின் பகுதியில் உள்ள பிரம்மதேயமாகிய மூங்கிற்குடி மன்றத்தின் உறுப்பினராகிய நாங்கள் எல்லைகளைப் பார்வையிட்டு இந்தக் கொடை வழங்கப்படுவதை ஏற்றுக் கொள்கின்றோம். நான் குணவாநந்தி என்ற அலங்காரப்பிரியன் (பிரம்மதேயத்தின் நடுவர்/பொறுப்பாளர்) என் கையெழுத்து. தொடர்ந்து மேற்குறிப்பிட்ட வரிகளில் உள்ள 'ஷத்திரியசிகாமணி வளநாட்டின் பட்டனக்கூற்றத்தின் பகுதியில் உள்ள:

- ◆ 224 - நரிமன்றத்து ஊராராகிய, நான், ஐம்பத்திருவன் விடேல்விடுங்கன், என் கையெழுத்து.
- ◆ 228 - சட்டமங்கலம் ஊராராகிய, நான், வேட்கோவன் எதிரன் சாத்தன் என்ற நானூற்றுப்பெருங்கோவேளன், என் கையெழுத்து.
- ◆ 232 - சன்னமங்கலம் பிரம்மதேயத்து சபையின், நான் துருக்கன் கமுதன், என் கையெழுத்து.
- ◆ 236 - கொட்டாரக்குடி பிரம்மதேயத்து சபையின், நான் ஊரன்சந்திரசேகரன் என்ற பிரம்மமாங்கல்யன், என் கையெழுத்து.
- ◆ 239 - கோவூர் ஊராராகிய, நான் ஐயன் ஐயன், என் கையெழுத்து.
- ◆ 243 - உத்தூர் ஊராராகிய, நான், நக்கன் முள்ளி, என் கையெழுத்து.
- ◆ 246 - நன்னிமங்கலம் பிரம்மதேயத்து சபையின், நான், கண்ணன் அலங்காரப்பிரியன், என் கையெழுத்து.
- ◆ 249 - பொருவானூர் பிரம்மதேயத்து சபையின், நான், வெட்கோவன் மாதேவன் ஊரான், என் கையெழுத்து.
- ◆ 253 - ஆலங்குடி ஊராராகிய, நான், காசியப்பன் சூரியன் அரங்கன், என் கையெழுத்து.
- ◆ 256 - துறையூர் ஊராராகிய, நான், திரிட்டி வைகுந்தன், என் கையெழுத்து.

- ◆ 259 - பிரம்பில் பிரம்மதேயத்து சபையின், நான் குணவான் நந்தி என்ற அலங்காரப்பிரியன், என் கையெழுத்து.
- ◆ 263 - கடம்பங்குடி ஊராராகிய, நான், குணவான் நந்தி என்ற அலங்காரப்பிரியன், என் கையெழுத்து.
- ◆ 265 - சேந்தமங்கலம் ஊராராகிய, நான், ஊரன் ஐயன், என் கையெழுத்து.
- ◆ 268 - சிறுச்சேந்தமங்கலம் ஊராராகிய, நாங்கள், எட்டி வளஞ்சூழியன் சங்கன், என் கையெழுத்து.
- ◆ 270 - குற்றாலம் ஊராராகிய, நான், வெட்கோவன் தேவன் ஊரான், என் கையெழுத்து.
- ◆ 273 - திருவானூர் ஊராராகிய, நான், சதுர்முகன் அரங்கன், என் கையெழுத்து.
- ◆ 276 - உவர்குடி பிரம்மதேயத்து சபையின், நான், வெட்கோவன் மானாகன் நாராயணன், என் கையெழுத்து.
- ◆ 280 - மூஞ்சிக்குடி ஊராராகிய, நான், வெட்கோவன் மானாகன் கண்ணன், என் கையெழுத்து.
- ◆ 284 - திருக்கண்ணங்குடி பிரம்மதேயத்து சபையின், நான், வெட்கோவன் அதிராமனிருபத்துநால்வன் என்ற முன்னூற்றுவன், என் கையெழுத்து.
- ◆ 288 - கடம்பவளவாட்கை ஊராராகிய, நான், ஊரான் ஊரான், என் கையெழுத்து.
- ◆ 292 - பள்ளன் கொற்றங்குடி ஊராராகிய, நான், ஊரான் ஊரான், என் கையெழுத்து.
- ◆ 295 - வென்கிடாங்கில் ஊராராகிய, நான், ஊரான் நக்கன், என் கையெழுத்து.
- ◆ 298 - ஆனைமங்கலம் பிரம்மதேயத்து, நான், ஆரிதன் சிரியன் கடம்பன், என் கையெழுத்து.
- ◆ 300 - திருநாரையூர் நாடு பிரம்மதேயத்து, நான், தூர்பில் ஸூதர பட்டன், என்

கையெழுத்து.

- ♦ 303 - வேளநாட்டைச் சார்ந்த திருநள்ளூர் பார்க்குளத்தைச் சேர்ந்த பத்மநாப பட்டன்.
- ♦ 308 - ராஜேந்திரசிம்ஹ வளநாட்டின் ஸ்ரீ வீரநாராயணன் சதுர்வேதிமங்கலத்தின் துவேதைகோமபுரத்தில் வசிக்கும் நந்தீஸ்வர பட்டன்
- ♦ 311லிருந்து - அரசு செயலாளர்கள் மின்னவன் மூவேந்தன், கொற்றமங்களமுடையான், தேவன்குடையன்; பொறுப்பாளர்கள் கடலங்குடியைச் சேர்ந்த தாமோதர பட்டன், கோட்டையூரைச் சேர்ந்த பூவாத்தா பட்டன்; நமது செயலாளர்கள் பராக்கிரமசோழ மூவேந்தவேளன், செம்பியன் மூவேந்தன், சோழவேளன், அரைகுற்றுடையான், புள்ளமங்களம் பொறுப்பாளர் பரமேஸ்வர பட்டசர்வக்ரதுயாஜின் ஆகியோர், இந்தக் குறிப்புகள் வருவாய் ஏட்டில் பதியப்பட வேண்டும் என ஆணையிட்டு சாசனத்தின் அடிப்படையில் இவர்களது கையெழுத்து இடப்பட்டு வெளியிடப்படுகிறது. புறவுவரி (அலுவலகர்) ஆலங்குடியைச் சேர்ந்த கோடாண்டன் சேனன், பூதமங்கலத்தில் வசிக்கும் இளவடிகள் நல்லாரன், ஆலத்தூரில் வசிக்கும் கற்பகன் சோலை, வரிப்பொத்தகம் (வருவாய் ஏட்டு பொறுப்பாளர்), பருத்தியூர் தலைவர்சிங்கன் வேங்கடன், முகவெட்டி (அலுவலகர்கள்) கீழ்வாய் கனவாடி, முந்தன் அரங்கன், சையதன் அமலன், தாத்தன் சிகித்தன் (ஸ்ரீ கிருஷ்ணா), வரிப்பொத்தகக்கணக்கு (வருவாய் ஏட்டின் கணக்காய்வாளர்) மாதேவன் பூமி வரியிலிடு(வருவாய் ஏட்டில் குறிப்புகளைப் பதிபவர்கள்), தளி வீரசோழன், உரையூரில் வசிப்பவர் மற்றும் பாட்டோலை (அரசு ஆணைக்குப் பொறுப்பானவர்கள்), பெருமான் அம்பலத்தாடி சீகந்தன் (ஸ்ரீகந்தன்) தேவன் மாகாளன் அரிஞ்சி, நக்கன் மந்தகவன், இவர்கள்

அனைவரது முன்னிலையில் வருவாய் ஏட்டில் குறிப்புகள் பதியப்பட்டு நன்கொடையைப் பெற்றுக்கொள்பவரிடம் இச்சாசனப்பத்திரம் மன்னனின் 23ஆம் ஆட்சியாண்டு 163ஆம் நாளில் வெளியிடப்படுகிறது.

- ♦ 323 - உய்யகொண்டார் வளநாட்டின் ஒரு பகுதியாகிய திறைமூர் நாட்டின் தலைவனான அறையன் அருமொழி என்ற ராஜேந்திரசோழ பல்லவறையன் கையெழுத்து.
- ♦ 325 - உய்யகொண்டார் வளநாட்டின் ஒரு பகுதியாகிய வேளநாட்டின் கேரளாந்தக சதுர்வேதிமங்களத்தின் கிருஷ்ணன் ராமன் என்ற ராஜேந்திரசோழ பிரம்மராயனால் அங்கீகரிக்கப்பட்டது.
- ♦ 327 - நித்தவினோத வளநாட்டின் ஒரு பகுதியாகிய பாம்புனிகூற்றத்தின் அரைச்சூரில் வசிக்கும் இறாயிறவன் பல்லவயன் என்ற உத்தமசோழ பல்லவறையனால் அங்கீகரிக்கப்பட்டது.
- ♦ 329 - ராஜேந்திரசிம்ஹ வளநாட்டின் ஒரு பகுதியாகிய குருக்கை நாட்டின் கடலங்குடியில் வசிக்கும் துவேதைகோமபுரத்து தாமோதர பட்டனால் அங்கீகரிக்கப்பட்டது.
- ♦ 330 - உய்யக்கொண்டார் வளநாட்டின் ஒரு பகுதியாகிய அம்பர் நாட்டின் குரும்பில் தலைவன் அறையன் சீகந்தன் (ஸ்ரீகந்தன்) என்ற மீனவன் மூவேந்தவேளனால் அங்கீகரிக்கப்பட்டது.

சிறிய லெய்டன் செப்பேடுகள்

இச்செப்பேடு சமஸ்கிருதத்தில் அல்லாமல் முழுமையும் தமிழ் மொழியில் எழுதப்பட்டுள்ளது. கிரந்த எழுத்துக்களும் கலந்த வகையில் செப்பேட்டில் உள்ள சொற்கள் அமைந்துள்ளன. பெரிய லெய்டன் செப்பேடுகளில் உள்ளது போல இச்செப்பேட்டு வரிகளுக்கான எண்

வழங்கப்படவில்லை. இது ராஜகேசரிவர்மன் என்ற முதலாம் குலோத்துங்கனின் 20ஆம் ஆட்சி ஆண்டில் வெளியிடப்பட்ட செப்பேடு. குலோத்துங்கச் சோழனின் மெய்கீர்த்தியின் தொடக்க வரிகளான 'புகழ்மாது விளங்க..' என்ற வாக்கியத்தோடு இச்செப்பேடு தொடங்குகின்றது.

இதில் உள்ள வாக்கியங்கள் கீழ்க்காணும் செய்திகளைக் குறிப்பிடுகின்றன. சோழமன்னன் முதலாம் குலோத்துங்கன் தனது பள்ளிப்பீடத்தில் (ஆகவமல்ல குலகாலப்புரத்தில், தனது அரண்மனையின் குளியல் பகுதியில் காளிங்கராஜன் என்ற சாய்வு ஆசனத்தில் என இது குறிப்பிடப்படுகிறது) சாய்ந்து அமர்ந்து ஓய்வெடுத்துக் கொண்டிருக்கும் போது கடாரத்து மன்னனின் இரண்டு தூதுவர்கள் அவனைக் காணவருகின்றனர்.

தூதுவர்களின் பெயர்: ராஜவித்யாதரா ஸ்ரீ சாமந்தா, அபிமானோதுங்க ஸ்ரீ சாமந்தா. ராஜேந்திரசோழப்பெரும்பள்ளிக்கும் ராஜராஜபெரும்பள்ளிக்கும் அவை அமைந்துள்ள ஜெயமாணிக்க வளநாட்டின் ஒரு பகுதியான பட்டனம் கூற்றத்தின் சோழ குலவள்ளிப்பட்டன கிராமங்களுக்கு வரிவிலக்குத் தர வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை முன்வைப்பதோடு அந்தராயம், வீரசேஷை, பன்மை பண்டைவெட்டி, குந்தாலி, சுங்கமேரா ஆகிய கிராமங்களுக்கும் இதே சலுகையை வழங்க வேண்டி கோரிக்கை வைக்கின்றனர்.

இந்தச்சலுகை தொடர்பான செய்திகளை அரசாணையாகச் செய்வித்து அதனை செப்புப்பட்டயத்தில் பொறித்து பள்ளியின் (சூடாமணிவிகாரை) சங்கத்தாருக்கு வழங்க வேண்டும் என்று தங்கள் கோரிக்கையில் குறிப்பிடுகின்றனர். அந்தத் தூதுவர்கள் மேலும், பள்ளிச்சந்தா அமைந்துள்ள காணியாளர் நிலங்கள் மொத்தமாக சூடாமணிவிகாரை பள்ளிக்கு உரிமையாக்கித் தரவும் இச்செப்புச்சாசனத்தில் குறிப்பிட வேண்டி விண்ணப்பம் வைக்கின்றனர்.

அதன்படி ஒரு அரச ஆணை அரச அதிகாரி ராஜேந்திரசிங்க மூவேந்தவேளனால்

தயாரிக்கப்பட்டு வெளியிடப்படுகிறது. இந்த அரச ஆணை ராஜராஜபெரும்பள்ளியின் தற்போதைய நிலை, விரிவு, காணிக்கடன், நிச்சயித்த நெல்லு ஆகியவை ஆராயப்பட்டு செப்பேட்டில் அந்த அரசாணை பொறிக்கப்பட்டது. இதன்படி:

1. இந்த நிலத்தின் வருவாயும், வரியும் சூடாமணி விகாரை பெரும்பள்ளியின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்ய வழங்கப்படுகின்றன.

2. பள்ளிச்சந்தா பகுதி கிராமங்களில் இருந்தவர்கள் அங்கிருந்து வெளியேற்றப்பட்டு இக்கிராமங்கள் முழுமையாக பௌத்த விகாரைக்கும் பள்ளிக்கும் சொந்தமாக்கி சங்கத்தாருக்கு வழங்கப்படுகின்றன.

3. பள்ளிச்சந்தா பகுதியில் அமைந்த கிராமங்களின் பெயர்கள் தனிப்பட்டியலாக வழங்கப்படுகின்றன. இச்செப்பேடு வழங்கப்பட்ட நிலத்தின் எல்லைகளை விவரிக்கின்றது.

அதன்படி இந்தச் செப்பேட்டில் குறிப்பிடப்படும் கிராமங்களின் பெயர்கள் வருமாறு:

- ♦ ஜெயமாணிக்க வளநாட்டின் பட்டனக் கூற்றம் ஆனைமங்கலம் கிராமம்
- ♦ ஆனைமங்கலத்தில் உள்ள பிரம்மதேயங்கள்
- ♦ ஜெயமாணிக்க வளநாட்டின் பட்டனக் கூற்றம் முஞ்சிக்குடி கிராமம்
- ♦ திருவாரூர் கூற்றம் ஆழூர் கிராமம்
- ♦ அலநாடு வடக்குடி என்ற நாணலூர் கிராமம்
- ♦ அலநாடு கீழ் சந்திரப்பாடி கிராமம்
- ♦ பாலையூர் பிரம்மதேயம்
- ♦ ஜெயங்கொண்ட சோழ வளநாட்டின் புத்தக்குடிகுறும்பு நாடு
- ♦ இடைக்கை நாடு உதயமார்த்தாண்ட நல்லூர் கிராமம்

லெய்டன் செப்பேடுகளில் உள்ள செய்திகளின் அடிப்படையில் கடாரத்தை ஆண்ட சைலேந்திர பரம்பரையினரே ஸ்ரீவிஜயப் பேரரசை ஆண்டு வந்தனர் என்பதை அறிகிறோம். இந்தச் சிறிய லெய்டன் செப்பேடு, இரண்டு அதிகாரிகளின் உத்தரவின் படி பொறிக்கப்பட்டது என்ற தகவலையும் கூடுதலாக அறிய முடிகிறது. சந்திவிக்ரஹின் ராஜவல்லப பல்லவ அரையன், அதிகாரி ராஜேந்திரசிங்க மூவேந்தன் என்ற செய்திகள் இறுதி வரிகளில் இடம்பெறுகின்றன.

இச்செப்பேட்டைப் பொறித்தவனின் பெயரையும் இச்செப்பேடு குறிப்பிடுகிறது. அதன்படி, ஊத்துக்குடியைச் சேர்ந்த விக்கிரமபரனத்தேரிந்த வலங்கை வேளைக்காரனான நிலையுடைய பன்னையன் நிகரிலிசோழன் மதுராந்தகன் என்பவன் இதனைத் தயாரித்ததாகக் குறிப்பிடுகிறது இச்செப்பேடு (Majumthar, Note on Sailendra Kings mentioned in Leiden Plates, p.283). சோழ மாமன்னன் ராஜராஜன் இக்கொடையை வழங்கிய ஆண்டாக பொ.ஆ. 1005 கருதப்படுகிறது. இது நிகழ்ந்து மிகக் குறுகிய காலத்திலேயே ஸ்ரீவிஜய மன்னன் சூளாமணிவர்மன் இறந்து போயிருக்க வாய்ப்புள்ளது என்றும் அதன் பின் அவன் மகன் சூளாமணி விகாரை கட்டும் பணியை இக்காலகட்டத்தில் தொடங்கியிருக்க வாய்ப்புண்டு என்றும், ஆயினும் இப்பணி முடியும் முன்னரே அவனும் இறந்து போகவே அவனது மகன் இந்த விகாரை கட்டும் பணியைத் தொடர்ந்தான் என்றும் பேராசிரியர் ஆர்.சி. மஜும்தார் குறிப்பிடுகிறார் (Majumthar, Note on Sailendra Kings mentioned in Leiden Plates, p.283).

பேராசிரியர் ஆர்.சி. மஜும்தார் சைலேந்திரா பரம்பரையைப் பற்றிய தனது கருத்துக்களை விவரிக்கும் போது, சைலேந்திரர்கள் என்போர் அடிப்படையில் இந்தியாவிலிருந்து இந்தோனேசிய, மலாயா தீபகற்ப பகுதிக்குக் குடிபெயர்ந்தவர்கள் என்றும், அவர்கள் இந்தியாவுடன் நெருங்கிய தொடர்பினைக் கொண்டிருந்தவர்கள் என்பதோடு

சமய ரீதியான வழிகாட்டுதல்களையும் இந்தியாவிலிருந்து பெற்றனர் என்றும் குறிப்பிடுகின்றார். இதற்குப் பலம் சேர்க்கும் வகையில் பொ.ஆ. 7ஆம் நூற்றாண்டின் ஹியூன் ட்சாங், ஐசிங் என்ற சீனத்துப் பயணிகளின் குறிப்பானது மலாயா இந்தோனேசியாவுக்கும் இந்தியாவுக்கும் இடையே நெருங்கிய சமயத் தொடர்புகள் இருந்தன என்பதைக் குறிப்பிடுகின்றன என்பதையும் சுட்டிக் காட்டுகின்றார்.

மேலும், பொ.ஆ. 778ஆம் ஆண்டு கெலூராக் கல்வெட்டு சைலேந்திர மன்னர்களின் சமய குரு வங்காளத்தின் கவுடா என்ற பகுதியில் இருந்து வந்தவர் என்ற செய்தியையும் குறிப்பிடுவதைச் சுட்டிக் காட்டுகின்றார். பொ.ஆ. 9ஆம் நூற்றாண்டின் மத்தியில் சைலேந்திர மன்னன் இந்தியாவின் நாளந்தா பகுதியில் ஒரு பௌத்த விகாரையை எழுப்பினான் என்றும் அவனது கேண்டுகோளுக்கிணங்க வங்காளத்தின் மன்னன் தேவபாலா ஐந்து கிராமங்களை இந்த விகாரையின் பராமரிப்பிற்காக வழங்கினான் என்ற செய்தியையும் குறிப்பிடுகின்றார். நாளந்தாவில் பௌத்தவிகாரை கட்ட வேண்டி சைலேந்திர மன்னர்கள் வங்காள மன்னன் தேவபாலாவிடம் கோரிக்கை வைத்து கிராமங்களின் வருவாயை விகாரையின் பாதுகாப்பிற்காகக் கேட்டுக் கொண்டதைப் போலவே ராஜேந்திர சோழனிடம் பௌத்த விகாரைக் கட்ட நாகப்பட்டினத்தில் நிலமும் வருவாயும் பெறச் செய்த முயற்சியையும் அதன் தொடர்பாக ராஜேந்திர சோழன் அளித்த கொடை பற்றிய செய்தியையும் பெரிய லெய்டன் செப்பேடு வெளிப்படுத்துவதை ஒப்பிட்டு எழுதுகிறார்.

சோழர்களின் கடாரப் படையெடுப்பு

ராஜராஜன் காலத்தில் நட்புடன் இருந்த உறவு பின்னர் மாற்றம் அடைவதையும், சோழர்களின் கடற்படை கடாரத்தைப் போர் செய்து கைப்பற்றிய செய்திகளையும் காண்கின்றோம். இது பற்றி மேலும் ஆராயும் போது கூடுதல் தகவல்கள் கிடைக்கின்றன. பொ.ஆ. 11ஆம் நூற்றாண்டில் சோழர்களின்

கடற்படை இரண்டு முறை மலாயா தீபகற்பத்தில் கடந்தாக்குதல்களை நிகழ்த்தியது என்றும், அக்காலகட்டத்தில் மூன்றுமுறை தங்களது வணிகத்தாதுவர்களைச் சீனாவிற்கு அனுப்பியது என்றும் நொபுரு கரோஷிமா தனது கட்டுரையில் குறிப்பிடுகின்றார்.

இதே காலகட்டத்தில் இந்தோனேசியாவின் சுமத்ரா தீவில் உள்ள பாருஸ் நகரில் ஐநூற்றுவர் வணிகக்குழு தங்களது வணிகச் செயல்பாடுகளை ஒரு கல்வெட்டில் எழுதி கந்தூரன் ஒன்றில் பொறித்து வைத்த செய்திகளையும், பாருஸ் பகுதி ஐநூற்றுவர் வணிகக்குழுவின் காலனியாகத் திகழ்ந்தது என்றும் நொபுரு கரோஷிமா தனது கட்டுரையில் குறிப்பிடுகின்றார் (Karashima, 2009, p.56).

இக்கல்வெட்டு பற்றிய செய்தி 1892ம் ஆண்டில் வெளிவந்தது. வரலாற்று ஆசிரியர் திரு.நீலகண்ட சாஸ்திரி இக்கல்வெட்டைப் பற்றி 1932ம் ஆண்டில் தனது ஆய்வில் பதிபுகின்றார். ஆயினும் இக்கல்வெட்டில் உள்ள செய்திகள் வெளியிடப்படவில்லை என்பதோடு அதன் பின்னர் சில காலங்கள் இக்கல்வெட்டு காணாமல் போனதாகவும், அதன் பின்னர் தனது ஆய்வுக் குழு ஜகார்த்தா சென்ற போது இதனை ஜகார்த்தா தேசிய அருங்காட்சியகத்தில் தான் 1993ம் ஆண்டில் நேரில் பார்த்ததையும், அக்கல்வெட்டில் உள்ள செய்திகள் பேராசிரியர் சுப்பராயலு அவர்களால் வாசிக்கப்பட்டு வெளியிடப்பட்டது என்ற செய்தியையும் நொபுரு கரோஷிமா குறிப்பிடுகின்றார் (Subbarayalu, 'Tamil Merchant-guild Inscription at Barus, Indonesia: A rediscovery', in Ancient and Medieval Commercial Activities, edited by N.Karashima, pp. 19-26).

ஆர்.சி.மஜூந்தார், சோழர்களின் கடாரத்தின் மீதான கடற்படை தாக்குதல் 1017ஆம் ஆண்டு நிகழ்ந்திருக்க வேண்டும் என்றும், இதனைத் தொடர்ந்து மிகப் பலம்பொருந்திய தாக்குதல் 1025ம் ஆண்டில் நிகழ்ந்திருக்க வேண்டும் என்றும் குறிப்பிடுகின்றார். முதல் இரண்டு தாக்குதல்களுக்குப் பின் மூன்றாவது முறை

சோழக் கடற்படை கடாரத்தை 1070ஆம் ஆண்டில் மீண்டும் தாக்கியது என்றும் அவர் குறிப்பிடுகின்றார். ராஜேந்திர சோழனின் 6ம் ஆம் ஆட்சி ஆண்டில் வெளியிடப்பட்ட திருவாலங்காட்டுச் செப்பேடு கூறும் தகவலின் அடிப்படையில் முதல் தாக்குதலை 1017ம் ஆண்டில் கொடுத்திருக்க வேண்டும் என்று கூறுகிறார் (Majumdar, 1937, P171-172). இதற்கு மாறாக நீலகண்ட சாஸ்திரியின் ஆய்வுகள் 1025இல் தான் ராஜேந்திர சோழனின் படைகள் முதல் தாக்குதலைச் செய்தன என்ற கருத்துக்களையும் சுட்டிக்காட்டுகின்றார் தான்சென் சென் (Sen, 2009, p.68).

சோழப்பேரரசு சீனாவுடனான வர்த்தகத்தை நேரடியாகச் செய்வது தனது பொருளாதார பலத்தை பாதிக்கும் என்ற ஒரு காரணத்தை முன்னிட்டு சோழ வணிகர்கள் நேரடியாக சீனாவுடன் வர்த்தகத் தொடர்புகளை ஏற்படுத்திக் கொள்வதைத் தடுக்கும் முயற்சியை ஸ்ரீவிஜயப் பேரரசு மேற்கொண்டது. இதன் விளைவாகவே சோழப் பேரரசு ஸ்ரீவிஜயப் பேரரசுக்கு எதிராகத் தாக்குதலை 1017ஆம் ஆண்டில் நிகழ்த்தியது. இது சோழப் பேரரசின் வணிகத் தூதுவர்கள் சீனாவிற்குச் சென்று வந்த குறுகிய காலகட்டத்திலேயே நிகழ்ந்தது. ஸ்ரீவிஜயப் பேரரசு சோழப்பேரரசின் பெருமையைச் சீனப்பேரரசிற்குச் சரியாக விவரிக்காமல் அதன் சிறப்பைக் குறைத்து மதிப்பிடும் வகையில் கூறியிருந்த செய்திகள் சோழ வணிகர்களின் சீனாவுக்கான நேரடி பயணத்தின் போது தெரியவந்ததன் அடிப்படையில், அதனை எதிர்கொள்ளும் வகையில் இத்தாக்குதல் 1017ல் முதலில் நடந்திருக்கலாம் என தான்சென் சென் குறிப்பிடுகின்றார் (Sen, 2009, P 69).

முடிவுரை

பெரிய லெய்டன், சிறிய லெய்டன் என அறியப்படுகின்ற ஆனைமங்கலம் செப்பேடுகள் தமிழக வரலாற்றில் கீழ்க்காணும் வகையில் முக்கியத் தரவுகளாக அமைகின்றன:

- ◆ சோழ மன்னர்களின் பரம்பரை மற்றும்

மன்னர்களின் ஆட்சிக் காலத்தில் நடைபெற்ற முக்கிய செய்திகளை இவை வரிசையாக விவரிக்கின்றன.

- ◆ ஸ்ரீவிஜயப் பேரரசுடன் கூடிய நட்பின் வெளிப்பாடாக ஸ்ரீவிஜய மன்னனின் விண்ணப்பத்திற்கேற்ப ஆணைமங்கலம் மற்றும் அதன் சுற்றுப்பகுதிகளைச் சார்ந்த கிராமங்கள் சிலவற்றின் வருவாயைச் சோழப்பேரரசன் ராஜராஜன் தன் ஆட்சிக்காலத்தில் நாகப்பட்டினத்தில் ஸ்ரீவிஜய மன்னன் தன் தந்தையின் பெயரில் எழுப்பிய சூடாமணி விகாரைக்கும் அப்பள்ளிச்சங்கத்திற்கும் கொடையாக அளித்தான். இச்செய்தியை அவன் மகன் மாமன்னன் ராஜேந்திரன் செப்புப்பட்டயமாக வெளியிட்டான். பின்னர் சோழர் குலத்தின் மாமன்னன் முதலாம் குலோத்துங்கன் தன் காலத்திலும் முன்னர் ராஜராஜன் வழங்கிய கொடையை நீட்டிக்கும் வகையில் ஒரு சாசனம் வெளியிட்டு சூடாமணி விகாரைக்கு வரிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டது.
- ◆ சோழப்பேரரசின் காலத்தில் வழக்கில் இருந்த வெவ்வேறு வகை வரிகள் தொடர்பான செய்திகள்.
- ◆ அரசாணை எழுதப்படுகின்ற செப்புப்பட்டயங்களில் அவற்றைத் தயாரிக்கும் ஊழியர்களின் பெயர்கள் இடம்பெறுகின்றன என்ற செய்தி.
- ◆ மாமன்னன் ராஜராஜ சோழன் ஒரு கிராமத்தின் வருவாயைக் கொடையாக வழங்கும் போது அவன் மட்டுமே அதனை முடிவு செய்து கையெழுத்திட்டு வழங்கவில்லை என்பதும் கிராமத்தின் பல்வேறு துறைகளைச் சார்ந்த முக்கிய அதிகாரிகளும் கிராமப் பிரதிநிதிகளும் அந்த அரசாணையில் இணைந்து கையெழுத்திட்டிருக்கின்றனர் என்ற செய்தி.
- ◆ மாமன்னன் ராஜராஜ சோழன், முதலாம்

ராஜேந்திரன், முதலாம் குலோத்துங்கச் சோழன் கால ஆட்சியின் போது பௌத்த மத வழிபாட்டினரின் சமய சுதந்திரத்திற்குத் தமிழ்நாட்டில் ஆதரவு அளிக்கப்பட்டது.

தமிழ்நாட்டு வரலாற்றுக்கு மேற்குறிப்பிட்ட வகையில் முக்கியத்துவம் பெறுகின்ற இச்செப்பேடுகள் இன்று தமிழ்நாட்டைக் கடந்து ஐரோப்பாவில் நெதர்லாந்தில் பாதுகாக்கப்படுகின்றன என்பது மிகுந்த வருத்தத்திற்குரிய ஒன்றாகும். 2021ம் ஆண்டு, பிப்ரவரி மாதம் 4ம் தேதி வெளிவந்த பத்திரிக்கைச் செய்தியில் நெதர்லாந்து அரசாங்கம் ஏற்கனவே தாங்கள் வாக்களித்தபடி, கடந்த நூற்றாண்டுகளில் காலனித்துவ ஆட்சிக்காலத்தில் கையகப்படுத்தி நெதர்லாந்து கொண்டு வந்த முக்கிய அரும்பொருட்களைத் தாங்கள் ஆட்சி செலுத்திய முன்னாள் காலனித்துவ நாடுகளுக்கே திருப்பிக் கொடுக்கும் நடவடிக்கையினைத் தொடங்கி இருப்பதை வெளியிட்டிருந்தது (<<https://news.artnet.com/art-world/netherlands-restitution-guidelines-1941734>>). இதற்காக ஆலோசனைக் குழு ஒன்றினையும் உருவாக்கி உள்ள நெதர்லாந்து அரசு நெதர்லாந்து அருங்காட்சியகங்கள் தாம் பாதுகாக்கின்ற அரும் பொருட்களைக் காலனித்துவ நாடுகள் மீண்டும் முறையாக வேண்டுகோள் விடுத்துக் கேட்கும் பட்சத்தில் அவற்றை அந்நாடுகள் பெற்றுக்கொள்ள வாய்ப்பு இருப்பதையும், அதற்கு அருங்காட்சியகங்கள் உடன்படுவதையும் ஓர் அறிக்கையில் வெளியிட்டிருந்தது (<<https://news.artnet.com/art-world/netherlands-report-cultural-objects-restitution>>).

இந்த அறிக்கை கூறும் தகவல்களின் அடிப்படையில் லெய்டன் பல்கலைக்கழக நூலகத்தின் அரும்பொருட்காட்சி பகுதியில் வைக்கப்பட்டிருக்கின்ற தமிழர் வரலாற்றுச் சிறப்பு சேர்க்கும் பெரிய, சிறிய லெய்டன் செப்பேடுகளைத் தமிழக அரசு தக்க முறையில் மீட்டுக் கொண்டு வர வாய்ப்பு உள்ளதாகக் கருத முடிகின்றது.

References

- Endjat Djaenuderadjat. (2013). *Atlas Pelabuhan-Pelabuhan Bersejarah di Indonesia*. Jakarta, Indonesia: Kementerian Pendidikan dan Kebudayaan.
- Karashima, Noboru. (2009). Medieval Commercial activities in the Indian Ocean as revealed from Chinese Ceramic-Shreds and South Indian and Sri Lankan Inscriptions, *Nagapattinam to Suvarnadwipa, Reflections on the Chola Naval Expeditions to Southeast Asia*. Singapore: Institute of Southeast Asian Studies.
- Majumdar, R., C. (1937). Ancient Indian Colonies in the Far East. *Suvarnadwipa*. (Vol. 2) Dacca: Dacca University Press.
- Munoz, Pail Michael. (2006). *Early Kingdoms of the Indonesian Archipelago and the Malay Peninsula*. Singapore: Editions Didier Millet Pte Ltd.
- Nadana Kasinathan. (1989). *Kalleluthukalai*. Madras: Manivasagar Pathipagam.
- Nilakanta Sastri, K., A. (1949). *History of Sri Vijaya* (Sir William Meyer Lectures, 1946-47). India: University of Madras.
- Raj Chatterjee, Bijan. (1993). *India and Java*. Calcutta: Prabash Press.
- Ramachandran, T., N. (2005). *The Nagapattinam and other Buddhist bronzes in the Chennai Museum*. Tamilnadu: Government of Tamilnadu
- Rangarajan., A. (2014). *Mystery of a royal grant*. <https://frontline.thehindu.com/arts-and-culture/heritage/mystery-of-a-royalgrant/article6004551.ece>
- Ray, Sudhir Chandra. (1954). The Sailendra Empire of Ancient South-East Asia. *The Indo-asian Culture*. (Vol. 3). New Delhi: Indian Council for Cultural Relations.
- Sen, Tansen. (2009). *The Military Campains of Rajendra Chola and the Chola-Srivijaya-China triangle: Nagapattinam to Suvarnadwipa, Reflections on the Chola Naval Expeditions to Southeast Asia*. Singapore: Institute of Southeast Asian Studies.
- Subbarayalu, Y. (2011). 'Tamil Merchant-guild Inscription at Barus, Indonesia: A rediscovery', in *Ancient and Medieval Commercial Activities*. (eds) by N.Karashima.
- Susanto Zuhdi. (1993). 'Pasai Kota Pelabuhan Jalan Sutra', *Kumpulan Makalah Diskusi*. Jakarta. Indonesia: Indonesia. Departemen Pendidikan dan Kebudayaan.

கௌதில்யரின் அர்த்த சாத்திரத்தில் வெளிப்படும் தலைமைத்தும் ஓர் ஆழ்நிலை ஆய்வு

A Critical Analysis on the Leadership Aspects of *Kautilya's Arthashastra*

வினோத் நல்லிசாமி / Venoth Nallisamy¹

பேராசிரியர் முனைவர் மு.இராசேந்திரன் / Professor Dr. M. Rajantheran²

முனைவர் க.சில்லாழி / Dr K.Sillalee³

Abstract

The *Arthashastra* is an ancient Indian treatise which covers various subjects such as statecraft, economic management, human resource management, law and order, diplomacy and foreign policy, as well as war and definitions of strategies. Numerous researchers have explored the leadership concepts and models expounded in the *Arthashastra* and enriched the existing body of literature on this subject, which has enabled their application in the modern context. In this article, the authors conducted a critical analysis on the aspects of leadership in Kautilya's *Arthashastra*.

Date of submission: 2021-10-11
Date of acceptance: 2021-10-30
Date of Publication: 2021-12-25
Corresponding author's Name:
Dr K.Sillalee
Email: sillalee@um.edu.my

Key Words: Leadership, Kautilya, Arthashastra, Management, statecraft

முன்னுரை

அர்த்தசாத்திரம் எனப்படுவது கௌதில்யர் எனப்படும் அறிஞரால் இயற்றப்பட்ட பழம்பெறும் இந்திய நூலாகும். கௌதில்யர், சந்திரகுப்த மௌரியப் பேரரசு ஆட்சியில் அந்நாட்டின் பிரதம மந்திரியாகவும், இராஜ குருவாகவும் விளங்கியவர். சந்திரகுப்த மௌரியரின் ஆட்சி காலத்தில் இவரது வழிகாட்டுதலின் பேரிலும் இவரது அரசியல் சாணக்கியத்தினாலுமே அந்த அரசு மிகப்புகழ் பெற்ற பேரரசாக

உருவாக்கம் கண்டது. அத்தகைய புகழும் தொண்மையும் மிக்க கௌதில்யரின் படைப்பான அர்த்த சாத்திரம் வரலாற்றில் ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு மேலாகக் காணாமல் போயிருந்தது வியத்தகு உண்மையே. ஆனாலும் 1904ஆம் ஆண்டு ஆச்சரியத்தக்க விதத்தில் கிரந்த எழுத்துக்களில் அர்த்த சாத்திரம் பனை ஓலைச் சுவடிகளில் மீண்டும் கிடைக்கப்பெற்றது. இதனைக் கண்டறிந்தவர் ஆர். ஷமாசாஸ்திரி (R.Shamasastri). இவர் இந்நூலில் அடங்கியுள்ள சிறப்புக்களைக் கண்டு வியந்து

¹ The author is a Masters research scholar in the Department of Indian Studies, University of Malaya, Kuala Lumpur, Malaysia. venoth2001@yahoo.com

² The author is a Professor in the Department of Indian Studies, University of Malaya, Kuala Lumpur, Malaysia. rajantheran@um.edu.my

³ The author is a Senior Lecturer in the Department of Indian Studies, University of Malaya, Kuala Lumpur, Malaysia. sillalee@um.edu.my

இதனை நூலாக வெளியிடும் முயற்சியை மேற்கொண்டார். அவ்வகையில் 1909ஆம் ஆண்டில் முதல் பதிப்பாக அர்த்தசாத்திரத்தை சமஸ்கிரத உரை மொழியில் வெளியீடு செய்தார். அதனைத் தொடர்ந்து 1915ஆம் ஆண்டில் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பாகவும், குறியீட்டு மொழியிலும் வெளியீடு செய்தார் (Rangarajan, 1992, p. 8). இதனைத் தவிர்த்து மற்ற அறிஞர் மற்றும் கல்வியாளர்களும் கூட அர்த்தசாத்திரத்தை ஆய்வு செய்து பல உபநூல்களை இயற்றினர்.

அர்த்தசாத்திரம் இயற்றப்பட்டதன் முதன்மை நோக்கமே அரசாட்சி, அரசியல், அரசு நிர்வாக உத்திகளைப் பற்றிய விளக்கத்தைத் தருவதுவே ஆகும். ஆயினும் இந்நூலை ஆழ்ந்து ஆய்வு செய்யும் போது மட்டுமே இதனுள் புதைந்துள்ள மிகவும் உன்னதமான புதிய செய்திகள் வெளிப்படும். அர்த்தசாத்திரத்தில் கூறப்பட்டுள்ள அனைத்து செய்திகளுமே தலைமைத்துவம் எனும் மையக்கருவை முன்னிருத்தியே எடுத்துச் செல்லப்பட்டுள்ளது. மேலும் தலைமைத்துவம் குறித்த பல்வேறு தகவல்களும் சிந்தனைகளும் இந்நூலில் வெளிப்படையாகவோ அல்லது மறைமுகமாகவோ எடுத்தாளப்பட்டுள்ளன. இச்சிந்தனையின் அடிப்படையில் தற்போதைய ஆய்வானது அர்த்தசாத்திரத்தில் காணப்படும் தலைமைத்துவத்தை ஆய்வு செய்து விமர்சன மதிப்பாய்வாய் வழங்குகின்றது.மாய்

ஆய்வின் கண்டுபிடிப்புகளும் விளக்கமும்

தொடக்கமாக கிருஷ்ணன் என்பார் தனது அர்த்தசாத்திரம் (2009) எனும் நூலில் மன்னராட்சியை உடைய மௌரியப் பேரரசில் சமகாலச் சிந்தனைகளாகக் குறிப்பிடப்படும் சமத்துவம், மனித உரிமை போன்ற கூறுகள் இருப்பதாகக் கூறுவது ஏற்புடைய கருத்து அல்ல என்பதாகக் கூறுகிறார். இது அக்காலத்தில் வாழ்ந்த ஒரு சில குலத்தினரால் ஒதுக்கி வைக்கப்பட்ட விசயமாகக் கூறுகிறார். கிருஷ்ணன் அவர்களுடைய கருத்து ஏற்புடையதாகக் கருதப்பட்டாலும், பழங்கால வாழ்க்கை

முறையைத் தற்காலக் கண்ணோட்டத்தில் பார்த்து அதனை நியாயப் படுத்துவதோ அல்லது குற்றம் காண்பதோ பொருத்தமானதன்று. கௌத்தில்யரால் பரிந்துரைக்கப்பட்ட பல்வேறு சமூகக் கூறுகளான பயனீட்டாளர் பாதுகாப்பு, வனவிலங்குப் பாதுகாப்பு, சமூக நலன் பேணுதல் போன்ற பல்வேறு அம்சங்களை மௌரியப் பேரரசு செயல்படுத்திப் பொது நலன் காப்பதில் முன்னோடியாகத் திகழ்ந்திருந்தது. மேலும், கிருஷ்ணன் தனது ஆய்வில் அரசியல் கட்டுப்பாட்டிற்காக அமைக்கப்பட்டிருந்த பொருளாதார நிலை குறித்து எதுவும் கூறவில்லை. இந்நூலில் இவர் குறிப்பிட்டுள்ள ஆளுமை அல்லது ஆட்சி என்பது நவீனக் கருத்துரு என்பது இந்த ஆய்வில் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டாலும் இது மன்னரின் முடியாட்சி, அல்லது நிலப்பிரபுத்துவம் எனப்படும் பழமையான கொள்கைகளில் இருந்து உருவாகியிருக்கலாம் என்பதும் சிந்திக்க வேண்டும். பழங்காலத்து அரசியல் அமைப்பில் உள்ள சில அறியாமைக் கொள்கைகளை முன்னிருத்தி அந்த அமைப்பு முறையை முற்றிலும் துடைத்தொழிப்பதைக் காட்டிலும் தற்காலச் சிந்தனையாளர்கள் பண்டையச் சாமூகங்களில் காணப்பட்ட நேர்மறையான சிந்தனைகளை எடுத்து அதனைச் சமகாலத் தேவைகளுக்கு ஏற்ப மேம்படுத்துவது சாலச் சிறந்ததாகக் கருதப்படுகிறது.

விட்டல் என்பார் அர்த்த சாத்திரம் குறித்து எழுதியுள்ள ஆய்வேடு (2011) அர்த்தசாத்திரத்தின் முக்கியத்துவத்தை வலுவாக ஆதரிக்கும் வண்ணம் அமைந்துள்ளது. அர்த்தசாத்திரத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள போர் மற்றும் ஆட்சிமுறை ஆகியன பண்டையக் கலைகளில் காலம் கடந்து நிற்கக் கூடிய கருத்துகளாக இந்த ஆய்வு கூறுகிறது (p.1). கௌத்தில்யர் ஒரு சாம்பிராஜ்யத்தின் செழிப்பும் பாதுகாப்பும் உறுதி செய்யப்பட வேண்டுமாயின் மன்னன் சில வேளைகளில் மக்களைக் கட்டுப்படுத்தி / அடக்கி ஆள வேண்டிய செயலைச் செய்ய வேண்டும் என்று உரைக்கின்றார். இதன் அடிப்படையிலேயே மேற்கத்திய

நாகரீகம் அர்த்தசாத்திரத்தை கொடுரமான அடக்குமுறையக் கொண்ட நெறியாகக் சுட்டிக் காட்டுகிறது என்பதை இலகுவாகத் தாம் கண்டு பிடித்ததாக விட்டல் தமது ஆய்வில் கூறியுள்ளார். மேற்கத்தியர் தனது பார்வையில் கௌதில்யரை எப்படிக் கருதினாலும் விட்டல் அவரை ஒரு புகழ்பெற்ற மனிதநேயவாதியாகவே உயர்த்திக் கூறுகின்றார். கௌதில்யரின் அரசியல் சாணக்கியத்தை ஆய்வு செய்ததின் அடிப்படையில் அவரின் அரசியல் சிந்தனைகள் அனைத்தும் சிறந்த ஆட்சியைக் கொடுப்பதில் முதன்மையான கவனம் செலுத்துவதால், அவர் வாழ்ந்த காலத்தில் அவரது சமகாலத்தவர்கள் அவரை உயர்வாக மதித்தனர் என்பதைத் தனது ஆய்வில் கூறியுள்ளார் (ஜி.12). இன்னும் தெளிவாகக் கூற வேண்டும் என்றால், கௌதில்யர் நாட்டின் பாதுகாப்பு மற்றும் வெளியுறவுக் கொள்கைகளில் யதார்த்தமான போக்கைக்கொண்டிருந்த போதும், நாட்டு மக்களின் நலன் என்று வரும் போது அதற்கு முதன்மை அளித்து அது விசயத்தில் தனது தாராளப் போக்கைக் காட்டியுள்ளார். கௌதில்யர் மன்னரின் தனிப்பட்ட ஆதாயத்திற்காக நெறிமுறையற்ற செயல்பாடுகள் எதனையும் ஆதரிப்பவர் கிடையாது. மாறாக நாட்டின் நன்மைக்காகவும் பாதுகாப்பைப் பலப்படுத்துவதற்காகவுமே அவர் இராஜ்ஜியத்தை விரிவுபடுத்தும் செயலை முன்னெடுத்துள்ளார். நாடு ஆபத்தில் இருக்கும்போது மட்டுமே இவ்வழிமுறைகள் பயன்படுத்தப்பட்டதாக நியாயப்படுத்திய போதும் மக்களின் நன்மைக்காகவே இந்தச் செயல்பாடுகள் அனைத்தும் நடத்த அனுமதிக்கப்பட்டன என்பதுவும் இங்குக் குறிப்பிடத்தக்கது.

கௌதில்யர், நேர் எதிர் சித்தாந்தங்களை உடைய அசுரகுரு சுக்கிராச்சாரியார் மற்றும் தேவகுரு பிரகஸ்பதி ஆகியோரின் சிந்தனைகளைக் கைகொள்வதில் தர்க்க ரீதியான மனப்பான்மையைக் கொண்டிருந்தார். கௌதில்யர் எந்த முடிவையும் எடுப்பதற்கு முன் எதிர் கருத்துகளையும் சேர்த்துப் பரிசீலிப்பதில்

ஆர்வத்தை உடையவர் எனப் பிள்ளை அர்த்தசாத்திரம் 1 (2013) எனும் நூலில் சுட்டிக்காட்டுகிறார். பிள்ளை, கௌதில்யரால் கூறப்படும் 'இராஜ்ஜிஷி' கொள்கையைப் பற்றி நன்கு இந்நூலில் விளக்குகிறார். மேலும் இதே நூலில் நவீன நிர்வாகத்திறன் குறித்த கருத்துகளைக் கண்டுபிடிப்பதிலும் அதிக இடம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. இருப்பினும், அர்த்தசாஸ்திரத்தின் மற்ற நூல்கள் குறித்தப் பகுப்பாய்வானது தலைமைத்துவத்துடன் தொடர்புடையதாக இருப்பதாகத் தற்போதையை ஆய்வில் தெரிய வருகிறது. எது எவ்வாறாயினும் கௌதில்யரைப் பொருத்தவரை போர் என்பது இவரது கடைசி நடவடிக்கையாக இருந்ததால்தான் அர்த்தசாஸ்திரத்தின் கடைசிப் பகுதியில் போர் வைக்கப்பட்டுள்ளது என்பதைப் பிள்ளை சரியாக எடுத்துக்காட்டியுள்ளார். மேலும், தனது ஒவ்வொரு கருத்தையும் மிக நுணுக்கமாகச் செம்மைப்படுத்துவதில் கௌதில்யரின் தொலைநோக்குப் பார்வையை பிள்ளை படம் பிடித்துக் காட்டியுள்ளார். அதனால்தான் அர்த்தசாஸ்திரம் மிகப்பழமையான நூலாக விளங்கிய போதும் இன்றைய காலத்திற்கும் பொருத்தமானதாக உள்ளதாகப் பிள்ளை குறிப்பிட்டுள்ளார். இது காலத்தால் மாறாத வகையில் மனதின் உளவியல் சார்ந்து கௌதில்யர் ஆற்றியுள்ள பெரும் பணிக்குச் சான்றாகிறது (p.6).

அடுத்து விட்செல் (Witzel) என்பாரின் கௌதில்யரின் அர்த்தசாஸ்திரம் (2012) குறித்த ஆய்வையும் இவ்விடம் சீர்தூக்கிப் பார்க்க வேண்டும். இவர் அர்த்தசாத்திரம் காலம் கடந்து மக்கள் மத்தியில் தனது தாக்கத்தை நிலைநிறுத்தியுள்ளதாகக் குறிப்பிடுகிறார். இதுவல்லாது கௌதில்யரின் அர்த்தசாஸ்திரம் மேற்கத்திய உலகில் பிற படைப்புகள் மூலம் மறைமுகமாகத் தாக்கத்தை ஏற்படுத்திய தற்கான சாத்தியக் கூறுகளை வரலாற்றின் தடத்தை ஆராய்ந்து முன்வைத்துள்ளார் (p. 14). இருப்பினும், கௌதில்யர் காலத்திற்கும் முந்தைய அறிஞர்களான பிளேட்டோ மற்றும் கன்பூசியஸ் போன்ற

அறிஞர்களின் கருத்துகளுக்கு கௌதில்யர் ஆட்பட்டிருக்கலாம் எனும் கருத்திற்கும் இவரது ஆய்வு முக்கியத்துவம் கொடுத்துள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது. இவரது ஆய்வில் ஒரு நிர்வாகம் எப்படி இருக்க வேண்டும் என்பது மட்டும் அல்ல மாறாக அது ஏன் இருக்க வேண்டும் என்பதற்கான விவாதத்தில் கௌதில்யரின் தத்துவத் தாக்கங்கள் கோடிட்டாற்போல வருவதை மறுக்க இயலாது. இதனை இன்னும் தெளிவாகக் கூற வேண்டும் என்றால், அர்த்தசாத்திரம் என்பது நிர்வாகம், செயல்பாடுகள் மற்றும் அதன் வரையறைகள் ஆகியவற்றை விளக்க எழுந்த முதன்மை நூல்களுள் ஒன்றாக விளங்குவதோடு மட்டுமல்லாமல் இது ஒரு நிர்வாகத்தின் நோக்கம், குறி, அடைவு ஆகியவற்றையும் விளக்குவதாக அமைகிறது எனலாம் (p.13).

அடுத்து தாஸ் மற்றும் மஹாபத்ரா (2012) ஆகியோரின் அர்த்த சாத்திரம் குறித்த ஆய்வும் இவ்விடம் நோக்கத்தக்கது. கௌத்தில்யரின் அரசாட்சி குறித்த சிந்தனையானது, நவீன வர்த்தக நிர்வாகத்துடன் வலுவாகப் பொருந்துவதாக இவர்கள் தங்களின் ஆய்வில் சான்றளித்துள்ளனர். தங்களின் கட்டுரையில் இவர்கள் காப்பரேட் நிறுவனத்தில் கணக்கூடிய மிக முக்கிய கூறுகளான காப்பரேட் சமூகப் பொறுப்பு, வணிக நெறிமுறைகள் போன்றவற்றை அர்த்தசாத்திரத்துடன் தொடர்புபடுத்தும் போது அதற்கான ஆதாரங்களை பலமாகக் கொடுக்கவில்லை. இது இக்கட்டுரையில் ஒரு பலவீனமாகப் பார்க்கப்பட்டாலும் கூட, இக்கட்டுரை இன்று காப்பரேட் உலகத்திற்குப் பொருத்தமான நடைமுறைகள் மற்றும் கருத்துகளை நன்கு ஆராய்ந்து முன்வைத்துள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது. மேலும் கௌத்தில்யரின் ஒரு தேச அரசாட்சிக்கு முக்கியமாக விளங்கக் கூடிய ஏழு சித்தந்தக் கூறுகளை நவீன காப்பரேட் துறையில் உள்ள ஏழு தூண்களுக்கு இடையில் ஒப்பிட்டு ஆராய்ந்துள்ளது இக்கட்டுரை (p.14).

தொடர்ந்து ஸ்டார்ஸ் (Starzl) மற்றும் திர் (Dhir) (1986) ஆகியோரின் அர்த்தசாத்திரம் குறித்த ஆய்வும் தலைமைத்துவத்தைப்

பார்ப்பதில் முக்கியத்துவம் உடையதாகவே உள்ளது. கௌத்தில்யரின் அஸ்தசாத்திரம் கூறும் அரசாட்சி நிர்வாக முறைக்கும் காப்பரேட் உலகத்திற்கும் இடையே உள்ள ஒற்றுமைகளை இக்கட்டுரை முன்வைக்கிறது. இவர்களுடைய ஆய்வின்படி தற்போதைய காப்பரேட் நிர்வாகமானது கட்டுப்பாடுகள் அற்றதாகக் இவர்கள் கூறுகிறார்கள். அதே வேளையில் கௌத்தில்யர் வகுத்த அரசாட்சி முறையானது காப்பரேட் நிர்வாகத்தை விட மிக அதிகமான போட்டிகளை எதிர்கொண்டதோடு வேகமான செயல்திறன்களை உடையது எனவும் அறியப்படுகிறது (p. 76). தங்களது ஆய்வில் இவர்கள் அர்த்தசாத்திரத்தின் கருப்பொருளை முன்வைத்துள்ளதோடு கௌதில்யரின் மன்னராட்சியின் அமைப்பியலை நவீன நிர்வாகத்துடன் ஒப்பிட்டுள்ளனர். இந்த ஆய்வின் வழி, நவீன உலகில் அர்த்தசாஸ்திரத்தைப் பயன்படுத்துவதற்கான திறவுகோலானது பண்டைய அரசுக்கும் நவீன நிறுவனத்திற்கும் இடையிலான கட்டமைப்பு ஒற்றுமையில் உள்ளது என்று அவர்கள் வாதிடுகின்றனர்.

உண்மையில், கௌதில்யரின் தலைமைத்துவக் கட்டமைப்புகள் மற்றும் குறிக்கோள்கள் ஆகியன வெளிப்படையாகக் கையாளப்பட்டதால் இது நவீன கோட்பாட்டாளர்களின் அணுகுமுறையை விட மேம்பட்டதாகவே தெரிகிறது, இதில் மிக முக்கியமாக அர்த்தசாஸ்திரம் நவீன காலத்தில் நிர்வாகத்தில் ஏற்படும் சிக்கல்களுக்குத் தீர்வு காண்பதற்கான திறனை வெற்றிகரமாக அமைத்துள்ளது இவர்களின் ஆய்வின் மிக முக்கியமான கண்டுபிடிப்பாக விளங்குகிறது.

அர்த்தசாஸ்திரம் பற்றிய இலக்கியங்கள் அனைத்தும் ஓர் அரசனின் கடமையானது தலைமைத்துவத்தில் விருப்பம் கொள்வதாகும் என விவாதிக்கிறது. அலெக்சாண்டர் (Alexander) மற்றும் பக்கிங்ஹாம் (Buckingham) (2011) ஆகியோர் அர்த்த சாத்திரத்தை இக்கருப்பொருளில் ஆராய்ந்துள்ளனர். இந்த ஆய்வு கௌதில்யர் மற்றும் அசோகர் ஆகியோரின் பார்வையில் ஒரு அரசனின்

கடமைகள் என்ன என்பது குறித்து ஆராய்ந்துள்ளது. நல்ல அணுகுமுறையின் அடிப்படையில் இவ்விருவருக்கும் இடையே ஒரு அடித்தளம் உள்ளது என இந்த ஆய்வு கூறுகிறது. இவ்விரு சிந்தனையாளர்களும் மன்னனின் செழுமையும் அதிகாரமும் அவனது மக்களின் நலனைச் சார்ந்தது என்பதில் ஒருமித்த கருத்துடையவர்களாகக் காணப்படுகின்றனர். மேலும் மக்களின் பொது நலனுக்காக அர்ப்பணிக்கப்பட்ட நெறிமுறையை உடைய தலைமை மட்டுமே அரசனுக்குப் பாதுகாப்பை அளிக்க முடியும் என்பதனையும் இந்த ஆய்வுக் கட்டுரை முன்வைக்கிறது (p. 317). இதுவல்லாது இக்கட்டுரையானது நல்ல நிர்வாகத்தில் சரியான அணுகுமுறைகளைப் பொருத்தமான எடுத்துக்காட்டுகளுடன் விவாதிப்பதுடன் சமகால வணிக சூழ்நிலையில் அதனைப் பொருந்திப் போகும் தன்மையையும் விளக்கிக் காட்டுகிறது. முடிவாக, கார்ப்பரேட் நிர்வாகத்தில் நிகழும் ஊழல்களைத் தவிர்க்கச் சமகால வணிக நிர்வாகத்திற்கான மூன்று முக்கியமான தலைமைத்துவ பாடங்களை அர்த்தசாஸ்திரத்திலிருந்து கட்டுரை விரிவாக விவாதிக்கிறது (pp. 322 325).

அடுத்து சந்தோஷ் (Santhosh) மற்றும் ரெஜி (Reji) (2016) ஆகியோரின் ஆய்வானது அரசனின் கடமைகள் குறித்து ஆய்வதாக அமைந்துள்ளது. இந்த ஆய்வுக் கட்டுரை அரசனின் கடமைகளை நிறுவனத்தின் இயக்குநர் குழுவுடன் ஒப்பிடுகிறது. இக்கூற்றை நிலைநிறுத்த இக்கட்டுரையில் வர்த்தக நிர்வாகத்தின் 4 தூண்கள் மன்னனின் கடமைகளுடன் பொருத்திப் பார்க்கப்பட்டுள்ளது (p. 401402). ஆயினும் இதில் குறிப்பிட்டுள்ள இந்த நான்கு தூண்களும் ஒரு குறிப்பிட்ட கோட்பாட்டில் இருந்து உருவாக்கப்பட்டவை. இது போல வேறு சில கோட்பாடுகள் வர்த்தக நிவாகம் குறித்து வெவ்வேறு எண்ணிக்கையிலான தூண்களை வழங்குகின்றன. இதன் அடிப்படையில்தான் இக்கட்டுரைக்கு ஆழ்நிலை ஆய்வும் மேம்பட்ட விளக்கங்களும் தேவையானதாகும். ஆயினும் கூட, இந்தியாவில் வர்த்தக ஊழல்களற்ற நல்ல

நிர்வாகத்தை அடைவதன் முக்கியத்துவத்தை இந்தக் கட்டுரை காட்டுவதோடு, இந்திய வர்த்தக நிறுவன நிர்வாகக் கட்டமைப்பை உருவாக்குவதில் அர்த்தசாஸ்திரத்தின் பல்வேறு அம்சங்களையும் இக்கட்டுரை நிறுவுகிறது.

அடுத்து பட்டாசார்ஜி (Bhattacharjee) (2011) என்பார் பண்டைய இந்தியர்களின் அறச்சிந்தனைகளின் அடிப்படையில் இந்தியாவின் பெருநிறுவனங்கள் ஊழல்களை களைந்து நிலையான நிர்வாகத்தை அமைப்பதற்கான சிந்தனைகளை தகுந்த நிர்வாக மாதிரிகளைக் கொண்டு வடிவமைத்துள்ளார். இதன் அடைவாக, அவர் தனது இலக்குகளை அடைவதற்கு ஆறு நெறிப் பாதையை அமைத்து அதனை நவீன மாதிரிகள் மற்றும் பண்டைய இந்தியக் கொள்கைகளுடன் ஒப்பிட்டுள்ளார். மேலும், இந்த ஆய்வானது பண்டைய இந்தியாவின் பல்வேறு காலகட்டங்களில் பெறப்பட்ட இந்தியத் தத்துவங்களை நவீன மேலாண்மைக் கருத்துகளுடன் ஒப்பிட்டுள்ளது. அதோடு கௌதிலியரின் போதனைகளின் அடிப்படையில் தலைமைத்துவத்தின் ராஜரிஷி எனும் சித்தாந்தத்தை முன்னுதாரணமாக இக்கட்டுரை எடுத்தாண்டு அதனை நவீனத் தலைமைத்துவப் பண்புகளுடன் எவ்வாறு ஒருங்கிணைக்க முடியும் என்பதைப் பட்டியலிட்டுள்ளது (ஜி. 27 28). இதுவல்லாது பண்டைய இந்தியாவின் தத்துவ நெறிமுறைகளின் அடிப்படையில் அறிவுப் பரிமாற்றம் மற்றும் அறிவுப் பகிர்வு போன்ற சிந்தனைகளைச் செம்மையாக முன்வைத்துள்ள இக்கட்டுரை பாராட்டுக்கு உரியதே. நிறைவாக, தற்போதுள்ள தலைமைத்துவம் மற்றும் நவீன நிர்வாகத்தின் கொள்கைகளில் உள்ள இடைவெளிகளை நிரப்புவதில் பண்டைய இந்திய நிர்வாக நெறிமுறைகளின் முக்கியத்துவத்தை உடையயனவாக உள்ளன என்பதனை நவீன சிந்தனையாளர்கள் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று இக்கட்டுரை வலியுறுத்துகிறது.

அடுத்து, வல்லப (Vallabh) மற்றும் தாதிச் (Dadhich) (2016) ஆகியோரின் ஆய்வானது

அர்த்தசாத்திரம் பற்றிய ஆராய்ச்சியாளர்கள் மத்தியில் பெருநிறுவன ஆளுகைக் கருப்பொருளை முன்னிருத்துவதாக அமைந்துள்ளது. இந்தக் கட்டுரை அர்த்தசாத்திரம் மற்றும் மனுஸ்மிருதி போன்ற பண்டைய நூல்களில் உள்ள பெருநிறுவன ஆளுகையின் நெறிமுறைகளை வசுதேவ குடும்பகம் என்ற தத்துவத்தின் அடிப்படையில் ஆய்வு செய்துள்ளது. வாசுதேவ குடும்பகம் என்பது உலக மக்கள் அனைவரும் ஒரே குடும்பம் எனும் தத்துவத்தை விளக்குவது ஆகும். இதன் வழி நிர்வாகத்தில் முடிவு ஒன்றை மேற்கொள்ளும் போது அங்கு ஆன்மீகத் தலைமைத்துவத்தையும் கட்டமைப்பையும் உள்ளடக்குவதை இது வலியுறுத்துகிறது. ஒரு நிறுவனத்தின் நன்னெறிக் கோட்பாட்டில் அமைக்கப்பட்ட நிர்வாகத்திற்காக கார்ப்பரேட் ஆளுகை மாதிரியை உருவாக்குதல், ஐந்துபட்டியில் முடிவெடுக்கும் கட்டமைப்பை உருவாக்குதல் மற்றும் வர்த்தக நிறுவன நிர்வாகத்தின் நெறிமுறைகள் மற்றும் நிறுவனத் தலைமையின் நெறிமுறை நடத்தைக்கான நால்வகைக் கட்டமைப்பை உருவாக்குதல் ஆகியன இந்தக் கட்டுரையின் பலமாகக் காணப்படுகின்றது. மேலும், வணிகச் செயல்பாடுகளைப் பற்றிய விவாதங்களுக்கு விளக்கப்படங்கள், வரைபடங்கள் மற்றும் சூத்திரங்கள் போன்றவற்றைத் திறம்பட பயன்படுத்துவதன் மூலம் கார்ப்பரேட் நிர்வாகத்தில் அமைக்கப்பட்டுள்ள நெறிமுறைகள் ஏன் முக்கியத்துவம் உடையனவாக உள்ளன என்பதையும் இந்தக் கட்டுரை உறுதியான நிலைநிறுத்துகிறது.

தொடர்ந்து ஷர்மா (1994) என்பார் விஜிகிசுவை (Vijigisuv) தலைமைத்துவத்தின் கருதுகோளாகக் காட்டுகிறார். இவர் நவீன வணிக நடவடிக்கைகளை எவ்வாறு MTAசுவின் 'யோகாஷ்ஷமாவால்' கோட்பாட்டால் வழிநடத்தப்பட வேண்டும் என்ற சிந்தனையையும் வர்த்தக ஸ்தாபனத்தை இக்கோட்பாட்டைக் கொண்டு எவ்வாறு மற்ற பிராந்தியங்களுக்கு விரிவுபடுத்த இயலும் என்பதனையும் இக்கட்டுரையின் மூலம் சுட்டுகின்றார். இக்கட்டுரையின்

பலம் இதன் பகுப்பாய்வு. இதன் பகுப்பாய்வு மனித இயல்பின் மீது கௌத்தியர் செய்த அனுமானங்களை எடுத்துக்காட்டுவதோடு, அதற்கான மாதிரியையும் உருவாக்கியுள்ளது (p.169). கௌத்தியரின் சாம, தான, பேத, தண்டம் எனும் நால்வகை உபாயங்களையும் தன்முனைப்பு வழிமுறைகள் மற்றும் அது சார்ந்த பல்வேறு உத்திகளுடன் இக்கட்டுரை இணைத்துப் பார்த்திருப்பது சிறப்பான ஒன்றாகக் காணலாம். ஷர்மா இவற்றை ஆளுமை வகைகள் மற்றும் தன்முனைப்பு வழிமுறைகள் என்பனவாக அட்டவணைப்படுத்தி அதனை மேலும் நீ கோட்பாடு மற்றும் சீ கோட்பாடு ஆகியவற்றுடன் தொடர்புபடுத்தியுள்ளார் (p.167 - 170). மேலும், ஷர்மா ஒரு நபருக்கு முக்கியமான பொறுப்புகளை வழங்குவதற்கு முன்பு சோதிக்கப்பட வேண்டிய பல்வேறு வகையான திறன்களையும் இக்கட்டுரையில் ஆராய்கிறார். அதோடு பயிற்சியின் மூலம் இந்தத் திறன்களை உருவாக்குவது மற்றும் 'பயிற்சியளிக்கக்கூடிய' நபரை அடையாளம் காண்பது போன்றவையும் இக்கட்டுரையின் கண்டுபிடிப்புகளாக உள்ளன.

இந்த அர்த்தசாத்திரம் குறித்த ஆய்வு முன்னோடிகள் வரிசையில் மீண்டும் பிள்ளை (2010) அவர்களின் மற்றொரு ஆய்வு குறித்துப் பேசாமல் இந்த ஆய்வு நிறைவடையாது எனலாம். இந்த ஆய்வில் இவர் கௌத்தியரின் மூன்று முக்கியப் பங்களிப்புகளை தற்கால வர்த்தகப் பெருநிர்வாகத்திற்குத் பொருந்துமாறு தலைமை, மேலாண்மை மற்றும் பயிற்சி எனும் கருக்களில் மூன்றாகப் பகுத்துள்ளார். இந்தப் புத்தகம் கௌத்தியரின் பார்வையில் இருந்து தலைமைத்துவம் மற்றும் நிர்வாகத்தைப் பற்றிய நல்ல நுண்ணறிவுகளை வழங்குவதோடு மட்டுமல்லாமல், அர்த்தசாத்திரத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளதைத் தாண்டி தனிப்பட்ட பகுப்பாய்வு மற்றும் நிர்வாக உதவிக்குறிப்புகளையும் வழங்குகிறது. எடுத்துக்காட்டாக, பகுதி 1 (தலைமை), உண்மையான சக்திக்கு வழிவகுக்கும் காரணிகள் மற்றும் புலன்கள் ஆகியவற்றைக் கட்டுப்படுத்துவதன் மூலம் அதிகாரத்தை

எவ்வாறு தக்கவைத்துக்கொள்வது என்பதைப் பற்றி பிள்ளை இவ்விடத்தில் விவாதிக்கிறார். அது மட்டுமின்றி, போட்டியைக் கையாள்வதற்கான உத்திகளையும் இந்நூல் சுட்டிக்காட்டுகிறது. மேலும் கௌத்தில்யரின் விளையாட்டுக் கோட்பாட்டையும் இவ்விடத்தில் பிள்ளை எடுத்துக் காட்டுகிறார் (ஜி. 76). இந்நூல் முழுவதும் அர்த்தசாத்திரச் சுலோகங்கள் பற்றிய குறிப்புகளை பிள்ளை விளக்கக் கருடன் வழங்கியுள்ளார். அர்த்தசாத்திரத்தில் தலைமைத்துவம் மற்றும் நிர்வாகக் கருத்துகளைப் பிரித்தெடுத்து, நவீன வணிகச் சூழ்நிலையில் அவற்றை விரிவுபடுத்தி அமைந்துள்ள இந்த நூல் தலைமைத்துவ ஆய்வுக்கு நல்லதொரு வழிகாட்டியாக உள்ளது.

முடிவுரை

ஆய்வு முன்னோடிகளின் கண்டுபிடிப்புகளை முன்னிருத்தி மேற்கொள்ளப்பட்ட இக்கட்டுரையானது

தலைமைத்துவப் பண்புகளை மேம்படுத்துவதில் கௌத்தில்யர் மகத்தான பணியைச் செய்துள்ளார் என்பதனைத் தெளிவாகக் கண்டறிந்துள்ளது. தலைமைத்துவத்துறைகளில் கௌத்தில்யர் மகத்தான பங்களிப்பைச் செய்துள்ளார், மேலும், கௌத்தில்யரின் தலைமைத்துவம் மற்றும் நிர்வாகக் குறித்த உண்மையான மூலக் கருத்துகளும் இந்த ஆய்வின் வெளிப்பட்டுள்ளன. கௌத்தில்யரின் ஞானத்தினால் விளைந்த முத்துக்களை நாம் சரியான முறையில் பிரித்தெடுக்க முடிந்தால், அர்த்தசாத்திரம் கூறும் பல சிந்தனைகள் இன்றும் பொருந்தக்கூடிய ஒன்றாகவும் இந்நூல் காலத்தை வென்ற நூலாகவும் விளங்கும் என்பது இந்த ஆய்வில் உறுதிபடுத்தப்பட்டுள்ளது. இக்கட்டுரையின் பயனாக அர்த்தசாத்திரத்தில் உள்ள தலைமைத்துவச் சிந்தனைகளை மேலும் ஆய்வு செய்ய ஆய்வாளர்கள் முன்வருவார்கள் என்றும் நம்பப்படுகிறது.

References

- Alexander, John M. & Buckingham, Jane. (2011). *Common Good Leadership in Business Management: An Ethical Model from the Indian Tradition*. Business Ethics: A European Review. Vol. 20, No. 4, pp. 317 – 327.
- Bhattacharjee, Anindo. (2011). *Modern Management through Ancient Indian Wisdom: Towards a More Sustainable Paradigm*. Purusharta. Vol. 4, No. 1, pp. 14 – 37.
- Das, Sanjit K.R. & Mahapatra, SMT Debashree. (2012). *Business Ethics and Society: An Insight to Arthashastra*. International Journal of Social Sciences & Interdisciplinary Research. Vol. 1, No. 4, pp. 14 – 18.
- Krishnan, Shri. (2009). *Ploughmen, Wild Tribes and the Monarchy: Reflections on the Notion of 'Good Governance' in Kautilya's Arthashastra*. International Journal of South Asian Studies. Vol. 2, No. 1, pp. 88 – 96.
- Pillai, Radhakrishnan. (2018). *Corporate Chanakya: Successful Management the Chanakya Way*. 4th Edition. Mumbai, Jaico Publishing House.
- Rangarajan, L. N. (1992). *Kautilya: The Arthashastra*. Haryana, Penguin Books India.
- Santhosh, T.R. & Reji, M.A. (2016). *Influence of Ancient Indian Scriptures on Corporate Governance Framework*. International Journal of Research in Social Sciences. Vol. 6, No. 2, pp. 395 – 404.

- Sharma, Subhash. (1994). *Management Ideas in Arthasastra*. Indian Journal of Public Administration. Vol. 40, No. 2, pp. 165 – 182.
- Starzl, Timothy W. & Dhir, Krishna S. (1986). *Strategic Planning 2300 Years Ago: The Strategy of Kautilya*. Management International Review. Vol. 26, No. 4, pp. 70 – 77.
- Vallabh, Gourav & Dadhich, Garima. (2016). *Corporate Governance and Ethical Compliance – Deriving Values from Indian Mythology*. Theoretical Economics Letters. Vol. 6, pp. 1128 – 1144.
- Vittal, Vinay. (2011). *Kautilya's Arthashastra: A Timeless Grand Strategy*. Alabama, School of Advanced Air and Space Studies.
- Witzel, Morgan. (2016). *A History of Management Thought. 2nd Edition*. Oxfordshire, Routledge.

தொகையிலக்கியத்து முது பெண்டிரும் பேய்ப்ப் பெண்டிரும் *Muthupendir and Peyppendir in the Anthologies*

முனைவர் ச.கண்மணி கணேசன் / Dr.S.Kanmani Ganesan¹

Abstract

The aim of this research article is to derive and compare the social status of the two categories of women *muthupendir* and *peyppendir* as illustrated in the anthologies. The social history of any society is incomplete without deriving the status of women because the policies prevailing in a society determine the same. This paper compares those two categories of women using a sociological approach.

The data available in the *akam* hymns about *muthupendir* and the *puram* hymns about *peyppendir* serve as the primary source. The other hymns in the anthologies, the views of the researchers and the commentators serve as the secondary source. The dignity of *muthupendir* contradicting the downtrodden *peyppendir* who had no children is revealed in the study

Date of submission: 2021-08-09
Date of acceptance: 2021-10-30
Date of Publication: 2021-12-25
Corresponding author's Name:
Dr.S.Kanmani Ganesan
Email: kanmanitamilskc@gmail.com

Key Words: women in early Tamil society, *muthupendir*, *peyppendir*, rituals and women, women in *paasupatham*, women who had no children.

கட்டுரைச் சுருக்கம்

தொகையிலக்கியத்து முதுபெண்டிரையும் பேய்ப்ப் பெண்டிரையும் ஒப்பிட்டு அவர்களது சமூகநிலையைக் கணிப்பது இக்கட்டுரையின் நோக்கம் ஆகும். பெண்களின் நிலையைத் தெளிவிக்காமல் எந்தச் சமூகவரலாறும் நிறைவு பெறாது. சமூகக்கொள்கைகள் அவ்வச் சமூகப் பெண்களின் நிலையைத் தீர்மானிக்கின்றன. எனவே இருதிறப் பெண்களை ஒப்பிடும் சமூகவியல் ஆய்வாகக் கட்டுரை அமைகிறது. முதுபெண்டிர் பற்றிய அகஇலக்கியச் செய்திகள், பேய்ப்ப்பெண்டிர் பற்றிய புறஇலக்கியச் செய்திகள் ஆகியன முதன்மைத் தரவுகளாகின்றன. பிற தொகைநூற் செய்திகள்; உரையாசிரியர், ஆய்வாளர்

கருத்துகள் ஆகியன இரண்டாம்நிலைத் தரவுகள் ஆகின்றன. முதுபெண்டிர் சமூகத்தில் மிகுந்த மதிப்புடன் இருந்தனர்; மகப்பேறில்லாப் பேய்ப்ப்பெண்டிர் வாழ்வின் விளிம்புநிலையில் இருந்தனர்.

கருச்சொற்கள் : பண்டைத்தமிழ்ப் பெண்டிர், முதுபெண்டிர், பேய்ப்ப்பெண்டிர், மகப்பேறில்லாப் பெண்டிர், சடங்குகளும் பெண்டிரும், பாசுபதமும் பெண்டிரும்

முன்னுரை

தொகையிலக்கியத்தில் உள்ள முதுபெண்டிரையும், பேய்ப்ப்பெண்டிரையும் ஒப்பிட்டு அக்காலச் சமூகத்தில்

¹ The author is a retired Principal & Head of the Department of Tamil in Srikaliswari College, Sivakasi. Tamilnad. kanmanitamilskc@gmail.com

நிலவிய பெண்டிரின் இருவேறுபட்ட பரிமாணங்களைக் காட்டுவது இக்கட்டுரையின் நோக்கம் ஆகும். பண்டைத் தமிழ்ச் சமூக நிலையை வரைய இது உதவும்.

ஆய்வு முன்னோடிகள்

முதுபெண்டிர் பற்றித் தனிப்பட்ட ஆய்வு நிகழவில்லை. முனைவர் க.கைலாசபதி 'பேய்ப்பெண்டிர்' என்ற தன் கட்டுரையில் பிறநாட்டு மாந்திரீகப் பெண்களுடன் பேய்ப்பெண்டிரை ஒப்பிட்டு; அவர்களைச் சமயச்சடங்கு ஆற்றுவோர் என்கிறார். 'சங்ககாலம்' என்ற நூலில் முனைவர் ப.சரவணன் 'பேயும் கடவுளும்' எனும் பகுதியில் பேய்ப்பெண்டிரை மந்திரவாதிகள் என்கிறார்.

ஆய்வு நெறிமுறை

பெண்ணியம் சார்ந்த ஒப்பீடாக இச்சமூகவியல் கட்டுரை அமைகிறது. அகஇலக்கியத்து முதுபெண்டிர் பற்றிய தரவுகளும் புறஇலக்கியத்துப் பேய்ப்பெண்டிர் பற்றிய தரவுகளும் முதனிலை ஆதாரங்களாக; பிற பாடல்கள், உரையாசிரியர் கூற்றுகள், ஆய்வாளர் கருத்துகள் ஆகியவை இரண்டாம்நிலைத் தரவுகளாம்.

முதுபெண்டிர்

மணமான பெண் கற்புநெறி வழுவாது இல்லறத்தில் நிலைத்துக் கரு உயிர்த்தவுடன் முதுபெண்டு ஆகிறாள். 'முது' எனும் பெயரடை 'முழுமை பெற்ற' எனும் பொருளதாகும்.

சுற்றத்தார் சூழ ஒம்புகின்ற சூலினை ஈன்று படுக்கையில் இருந்த மனைவியிடம் 'இதுகாறும் இளம்பருவத்தினளாய் இருந்தவள்; இனித் திதலை அல்குல் உடைய முதுபெண்டு ஆயினை' எனத் தன் கையிலிருந்த குவளை மலரால் அவள் வயிற்றைத் தடவிக் கேலி செய்கிறான் தலைவன். நற்.370ல் தலைவனின் மகிழ்ச்சியும் பெருமிதமும் முதுபெண்டு

ஆவதற்கு உரிய தகுதி மகப்பேறு என்று புலப்படுத்துகிறது. 'முது' எனும் பெயரடை 'மகப்பேறால் முழுமை பெற்ற' என்ற பொருளில் வழங்குகிறது.

முதுபெண்டிரின் சமூகமதிப்பு

திருமணச்சடங்கிலும் பிற வாழ்வியல் சடங்குகளிலும் பங்கேற்கும் தகுதி முதுபெண்டிர் உரிமை ஆனது. மகப்பேறால் ஏற்பட்ட திதலை (stretch marks) மங்கலத்தின் அடையாளமானது.

புறத்தொழுகி மீண்டு வந்து வாயில் மறுக்கப்பட்ட தலைவன் தன் திருமணத்தன்று முதுசெம்பெண்டிர் தலைவிக்குச் செய்த சடங்கை நினைவு கூர்கிறான். மங்கல நீராட்டின் போது; திதலை (stretch marks) பொருந்திய வயிற்றுடன் தலைக்கு மேல் தாங்கிய குடத்தை உடையவராய்; சுடுமண்ணாலான வட்டமான புதிய கலத்தில் அச்சடங்கிற்குரிய சுண்ணம், பூ, நெல் முதலிய மங்கலப் பொருட்கள் ஏந்தியவராகப் பேசிக் கொண்டே வரிசையாகக் கொடுத்தனர் (அகநானூறு களிற்றியானை நிரை, 2009. ப.222, பா.86).

பெருமுதுபெண்டிர் தெய்வத்தை வழிபட்டு; விரிச்சி கேட்டுத்; தலைவியின் தனிமைத்துயர் நீங்கத் தேற்றினர் (பத்துப்பாட்டு தொகுதி 1, 2007. முல்லைப்பாட்டு அ.8-11, ப.1).

நற்.288ல் நுதல் பசந்த மகளின் நோயை அறியக் கட்டுவிச்சியை அழைத்துக் காரணம் கேட்கும் அன்னை; அக்கம்பக்கத்தில் இருந்த செம்முது பெண்டிரை உடன் வைத்துக் கொண்டு; நெல்லைச் சுளகில் போட்டு; மகளை முன்னர் நிறுத்துகிறாள். நாராயணசாமி ஐயர் 'செம்முது பெண்டிர்' எனும் தொடர் கட்டுவிச்சியைக் குறிப்பதாக உரை கூறுவது (நற்றிணை, 2007. ப.356-357 பா.288) ஏற்புடைத்தாக இல்லை. ஏனெனில் கட்டுவிச்சிக்குத் தொகையிலக்கியத்தில் 'முதுவாய்ப்...பெண்டு' என்பதே பெயராகும். அகம்.98 தெய்வத்திற்குப் பலிப்பொருள் வைத்துக் கட்டுப்பார்த்துக் குறிசொல்பவனை;

“...முதுவாய்ப்பு

பொய்வல் பெண்டிர் பிரப்பு உளர்பு இரீஇ”

என்கிறது. அகம்.63ல் அவள் ஆநிரை கவரும் மறவர் சீறாரில் குடியிருந்தவள் எனத் தான் சார்ந்த இனம், வாழ்வுநிலை ஆகிய விவரங்களுடன் பாடல் பெறுகிறாள்.

நற்.288ல் முதுபெண்டிர் செம்மை என்னும் அடைமொழி பெற்றுச் ‘செம்முதுபெண்டிர்’ எனவும்; அகம்.86ல் ‘முதுசெம்பெண்டிர்’ எனவும் சிறப்புப் பெறுன்றனர். பதிற்.31ல் கற்பின் அடையாளமாகிய அருந்ததி விண்மீன் சிவந்ததாதலால் ‘செம்மீன்’ எனப் பெயர் பெறுவது போல்; கற்பொழுக்கம் காரணமாகவும், குறையற்றவர் என்ற பொருளிலும் பெண்டிர் ‘செம்மை’ எனும் அடைமொழி பெற்றனர்.

புதல்வனைப் பெற்ற முதுபெண்டிர்

பலதார மணமுறையும்; சொத்துரிமை புதல்வனுக்கு மட்டுமே உரித்தாக இருந்தமையும்; புதல்வனைப் பெற்ற பெண்ணை மேனிலை அடையச் செய்தன.

புதல்வனைப் பெற்ற தாய் குடிக்கு விளக்காகக் கருதப்படுவதுடன்; எல்லா நலன்களும் பெற்றவள் எனக் குறிக்க ‘நன்னராட்டி’ ஆகிறாள் (அகநானூறு மணிமிடை பவளம், 2007. ப.151, பா.184). புதல்வனை ஈன்றவளால் குடிவிளங்கியதாகப் பெருமை பேசுகிறது;

“நம் குடிக்கு உதவி... புதல்வன் ஈன்று” என்ற

நற்.370 பாடற்பகுதி. அகம்.86ல் புதல்வனைப் பெற்ற நால்வரே தலைவி தலையில் மங்கல நீரைச்சொரிந்த பெருமை பெற்றவராவர். மகப்பெற்றோர் எல்லாரும் முதுபெண்டிர் ஆயினும்; ஆண்மகவு பெற்றவர்க்குரிய தனிச் சிறப்பு ஆண்முதன்மைச் சமுதாயத்தை அடையாளம் காட்டுகிறது.

கணவன் புறத்தொழுக்கமும் முதுபெண்டும்

தலைவன் புறத்தொழுகினாலும் திருமண பந்தம் தந்த பொறுப்புகள் முதுபெண்டின் கடமை ஆயின.

தலைவன் பிற பெண்களை நாடுவது தெரிந்தும்; இல்லறக் கடமைகளைச் செய்வதில் கவனம் கொள்ளும் தாய் தன்னைப் பெருமுது பெண்டிருள் ஒருத்தி என்றே அடையாளம் காட்டுகிறாள். (குறுந்தொகை, 2007. ப.325, பா.181) இரண்டு மருப்போடு ஈன்றணிமை உடைய எருமையும்; உழவன் கட்டிப் போட்ட கன்றும்; கன்றைப் பிரிந்து தூரமாகச் செல்லாது இருக்கும் இடத்தில் பால்பிடித்த கதிர்களையே மேய்வதும்; நுட்பமான பொருள் பொதிந்த உவமையாகிறது. எருமையின் இருமருப்பு விதந்து சொல்லப்படும் காரணமாவது; ‘திருமணத்தால் பெண் பிறந்த வீட்டிலிருந்து தன்வீடு புகுந்து வாழ்கிறாள்; அவளது வாழ்வு இருகுடிகளின் பெருமையைப் பேசக்கூடியதாக அமைய வேண்டும்’ என்பதாம். இருந்த இடத்திலேயே பால்பிடித்த கதிர்களை உண்டுபசியாற இயலும் வளமான நன்செய்; இல்லறக் கடமைகளை ஆற்ற ஏற்ற செல்வமிகுந்த வாழ்வைக் குறிக்கிறது. கன்றின் அருகில் இருக்கும் காரானுக்குத் தாய்மைப் பிணைப்பே முதற்கடமை; தலைவிக்கும் பெற்ற மகவைப் பேணுவதே முதற்கடமை. கட்டிப் போட்ட கன்று; குடும்பம் என்ற கட்டமைப்பு தலைவிக்கும் அவளது மகவுக்கும் பாதுகாப்பு அளிப்பதைக் காட்டுகிறது. துன்பத்திற்கிடையில் தலைவன் பற்றிய பேச்சு மேலும் துன்பத்தைத் தரும் எனத் தோழியிடம்;

“திருமனைப் பல கடம் பூண்ட

பெருமுது பெண்டிரேம் ஆகிய எமக்கே” (மேற்.)

எனத் தன் தகுதியை நிலைநாட்டுகிறாள். திருமணம் என்ற பந்தத்திற்குரிய குழந்தை வளர்ப்பு, மூத்தோர் பேணல், விருந்து புறந்தரல், மனை மேலாண்மை, சுற்றம் போற்றல்,

கிளை தாங்கல் போன்ற கடமைகளை ஆற்றும் பெருமுதுபெண்டாகிக் கவலையை மறக்கிறாள்.

பேய்ப்பெண்டிரின் சமூகநிலை

பாசுபதநெறியில் கணவனை இழந்தோர் சிற்றின்பம் துறந்து; சுடலை வெண்ணீற்றுப் பூச்சுடன் உலகாயத இன்பங்களிலிருந்து விலகிக் காலத்தைக் கழித்ததால்; 'தெய்வத்தன்மை பொருந்தியோர்' எனும் பொருளில் பேய்ப்பெண்டிர் எனப்பட்டனர். பாசுபதம் விதவைகளைச் சுடுகாடு வரை அழைத்துச் சடங்கு ஆற்றியது.

'பே எ - ' எனும் பெயரடை 'தெய்வத்தன்மையுடைய' என்ற பொருளில் தொகையிலக்கியத்தில் பலவிடங்களில் பயின்று வருகிறது. கடல், ஆறு, மலை, நடுகல், வழிபடும் இடம், தெய்வத்திருவிழா எல்லாம் 'பேஎ -' எனும் அடைமொழி பெற்றன. திருவிழா முடிந்த ஊர்மன்றம்;

“பெருவிழா கழிந்த பேஎமுதிர் மன்ற”ம் (அ.2.5.5)

என்கிறது பட்டினப்பாலை. 'பேஎமுதிர் பொதியில்' (அகநானூறு நித்திலக்கோவை, 2008. ப.169, பா.377) என்றும் போற்றப்பெறுகிறது. குறு.89ல் கொல்லிப் பாவைக்கு வழிபாடு நிகழ்ந்த மலை; 'பேஎமுதிர் கொல்லி' ஆனது. வையையின் புதுவெள்ளத்தை மக்கள் பூத்தாவி வழிபடப் பூக்கள் மிதந்து வந்த ஆறு;

“தாமம் தலைபுனை பேஎநீர் வையை”

(பரிபாடல், 2007. ப.148, பா.7அ.84) ஆயிற்று. வீரமரணம் அடைந்து மேனிவை உலகம் சென்றோரின் நடுகல்லை வழிபட்டதால் அகம்.297 'பேஎமுதிர் நடுகல்' என்கிறது. தெய்வமாகிய முருகனுக்கு எடுத்த விழா பரி.5ல் 'பேஎவிழவு' ஆகிறது.

“பேஎநிலைஇய இரும்பெளவம்” (பத்துப்பாட்டு)

தொகுதி II, 2008. மதுரைக்காஞ்சி, ப.22,

அ.76) எனக் கடலின் தெய்வத் தன்மை போற்றப்பெறுவது போல்; விதவைப் பெண்களும் 'பேஎய்' எனும் அடைமொழி பெற்றனர்.

போரில் புண்பட்டுக் குருதி சோர இறந்த கணவரின் உடலைத் தீண்டிச் சிவந்த கைகளால் கூந்தலை அலைத்து அழுதோரைப்;

“பொருது ஆண்டு ஒழிந்த மைந்தர் புண்தொட்டுக்

குருதிச் செங்கைக் கூந்தல் தீட்டி

நிறங்கிளர் உருவிற் பேய்ப்பெண்டிர்” என (புறநானூறு, 2007. ப.161 பா.62) அழைப்பது காண்க. வெளிமான் இறக்க; அவனது மகளிர் தொடிகழித்த போது;

“பேஎய் ஆயமொடு பெட்டாங்கு வழங்கும்

காடு முன்னினனே கட்காமுறுநன்

தொடிகழி மகளிரின் தொல்கவின்” வாடியது

எனும் புறம்.238 'பேஎய் ஆயம்' என்றே பாடுகிறது. சுடலைத்தீயே விளக்காகக் கணவனை இழந்து; அழுத கண்ணீரால் தாம் பூசிய சுடலைச்சாம்பல் அவிந்துவிட; விதவைகள் பேஎய்மகளிர் எனப் பெயர் பெறுகின்றனர்.

“ஈமவிளக்கிற் பேஎய் மகளிரொடு...

நெஞ்சமர் காதலர் அழுத கண்ணீர்

என்புபடு சுடலை வெண்ணீறு அவிப்ப” என அவரது தோற்றவருணனை புறம்.356ல் அமைகிறது. சுடலைச்சாம்பலோடு தொடர்புறும் சமயம் பாசுபதமே.

சைவத்தின் பிரிவுகளில் பாசுபதம் காலத்தால் மூத்தது. குடும்பத்து இன்ப நிகழ்வுகளில் இருந்து தம்மை விலக்கிக் கொள்ளும் பாசுபதத்தார் உடலில் வெண்ணீற்றுப் பூச்சினை உடையவராய்

இருப்பர் (Pashupata Shaivism is the oldest of the major Shaivite Hindu schools... To free themselves from worldly fetters Pashupatas are instructed... besmearing one's own body with ashes Pashupata Shaivism). சிற்றின்பத்தை நாடாது; சிவத்துடன் தம்மை இணைத்துக் கொண்ட அடையாளமாகப் பிணத்தை எரித்த சாம்பலையும் பூசிக் கொள்வர் (Vibhuthi also refers to ashes from the... cremation of bodies... wear ashes on their bodies as a symbol of renunciation Symbolism and Significance of Vibhuthi in Hinduism). இதனால் பாசுபதம் சார்ந்த விதவைகள் 'தெய்வத்தன்மைக்கு உரியோர்' என்ற பொருளில் பேசப்பெண்டிர் எனப்பட்டமை உறுதி.

மகப்பேறில்லாப் பேய்ப்பெண்டிர்

மகப்பேறில்லாப் பாசுபத சமய விதவையர் அடிப்படைப் பொருளாதாரமும் ஆதரிப்பாரும் இன்றி; வாழ்வின் விளிம்புநிலைக்குத் தள்ளப்பட்டனர்; சுடுகாட்டுச் சடங்காற்ற உதவினர்; பிணத்தின் ஊனைத் தின்றனர்.

பகைவர் உடலினின்று நீங்கிய தலைகளால் கூட்டிய அடுப்பில் கூவிள விறகினை இட்டு எரித்து; மண்டையோடே அகப்பையாக; வன்னிமரக் கொப்பு அதில் செருகப்பட்ட காய்பாகச் செய்த துடுப்பினால் மகப்பெறாத வேளாளர் குலமகள் துழாவிச் சமைத்த பிணவூன் கலந்த பிண்டத்தை புறம்.372ல் வாலுவன் கொற்றவைக்குப் படைக்கிறான். பிண்டம் சமைக்கும் தொழிலை ஆதரவற்ற பேய்ப்பெண்டிர் செய்தனர். ஆண்பெண் பால்வேறுபாட்டில் ஏற்றத்தாழ்வைத் தோற்றுவிக்கும் ஐந்து காரணிகளுள் சமூகப் பொருளாதாரச் சூழலும் ஒன்றென ரேமன் செல்டன் சொல்வதை ஆய்வாளர் காட்டுகின்றனர் (க.பஞ்சாங்கம், பெண்ணெனும் படைப்பு, 1994. ப.100).

சுடுகாட்டில் தசையோடு கலந்த வெள்ளிய கொழுப்பைக் கடித்து ஈர்த்துச் சுவைக்கும் பேய்மகளை புறம்.371 வருணிக்கிறது. மதுரைக்காஞ்சி (அ.24-28) நினைம் வாய்ப்பெய்த

பேய்மகளிர் துணங்கை ஆடுவர் என்கிறது.

பேய்மகள் பிணம் தின்று துணங்கை ஆடும் அடிப்படையில்; சமயச்சடங்கு ஆற்றபவளாய் இருக்கக் கூடும் எனவும் ஆய்வாளர் கூறியுள்ளனர் (கைலாசபதி,க., 1999. பண்டைத் தமிழர் வாழ்வும் வழிபாடும், ப.55). இதனால் பேய்ப்பெண்டிரை மந்திரவாதிகள் என்று உரைப்போர் கூற்று ஏற்றுக்கொள்ள இயலாதது ஆகிறது (சரவணன், ப., சங்ககாலம், 2015. "பேயும் கடவுளும்" ப.3). பேய்ப்பெண்டிர் மந்திரவித்தை செய்ததை அவரும் எடுத்துக்காட்ட இல்லை; நமக்கும் ஆதாரம் கிட்டவில்லை.

இறந்த கணவனைத் தழுவி அழுத பேய்ப்பெண்டிர் தம்மிடம் இருந்து பிணத்தைப் பறித்துச் சடலையில் ஏற்றிப் பின்னர்; ஊனைத் தின்று கால்பெயர்த்து ஆடியோரைக் கண்டு வெருவி நீங்கினர். ஓளவை சு.துரைசாமிப்பிள்ளை பேய்ப்பெண்டிர் பிணம் தின்று கால்பெயர்த்து ஆடியதாக மட்டும் கூறுகின்றார் (புறநானூறு பகுதி றீர், 2007. ப.317319). ஆனால் பேய்மகளிர் மருண்டு சென்றதாகப் பாடல் தொடர்கிறது. எனவே கால்பெயர்த்து ஆடியவர்; பிணத்தின் ஊனைப் பிண்டமாக்கித் தின்ற புலால் நாறும் மெய்யினை உடைய பாசுபத சமயச்சடங்கு ஆற்றும் மகப்பேறில்லாப் பேய்ப்பெண்டிர் என்றும்; அது கண்டு கணவனின் ஈமச்சடங்கில் பங்கேற்ற பேய்ப்பெண்டிர் வெருவி அகன்றனர் என்றும் பொருள் கொள்வது பொருந்துகிறது.

ஈனா வேண்மாள் சமைத்த பிண்டம்

பிணவூன் சமைத்த ஈனா வேண்மாள் நெல்லரிசியால் பிண்டம் ஆக்கினாள். புறம்.372ன் 'வரிநுடங்க' எனும் தொடர் குழைந்த நெல்லரிசியைக் குறிக்க; பிணத்தின் குடரைச் சேர்த்துச் சமைத்ததாக உரையாசிரியர் கூறுவது பேய்ப்பெண்டிர் பற்றிய மாறுபட்ட கற்பனைக்கு வழி வகுத்தது.

பிறநெறி சார்ந்த வேளாளர்க்குரிய

ஈமச்சடங்கிலும் நெல்லரிசிப் பிண்டம் படைத்தமைக்குப் பாடற் சான்று உளது. உப்பிலா நெல்லரிசிப் புழுக்கை மண்ணில் படைத்ததாக புறம்.363 குறிப்பிடுகிறது. தம் நாடாகிய நன்செயை நீங்கி மாய்ந்த வேளாளர் தலைவராகிய வேளிர்க்கு அவர் விளைத்த நெல்லரிசியே படையலானது.

பண்டை இலக்கியம் 'வரி' எனும் சொல்லை 'நெல்' என்ற பொருளில் ஆள்வதை நச்சினார்க்கினியர் காட்டுகிறார். 'வரிக்கூழ் வட்டி' (கலித்தொகை, 2007. ப.352, பா.109) எனும் பாடல் தொடருக்குப் 'பல நிறங்கொண்ட நெல்லையுடைய வட்டி' எனப் பொருளுரைப்பது; ஆய்மகள் பண்டமாற்றாகப் பெற்ற நடைமுறைக்கும் பொருந்துகிறது.

“வெவ்வரி நிலைஇய எயில் எறிந்து”

(பதிற்றுப்பத்து, 2007. ப.321-324 பா68) என்ற அடி 'வெண்ணெல் மிகுந்த வேளிரின் எயிலைக் கவர்ந்தனர்' என்றே பொருள் தரும். ஏனெனில் நெல் வேளாண்மையும் எயிலும் வேளிர்க்கே உரிய அடையாளங்கள் (Dr.Kanmani Ganesan, “The Features Differentiating Vēlir, Vēntar and Leaders Among Tiṇaimāntar”, Journal of Indian Studies Vol.14, 2021.pp.55-62). எனவே ஒளவை சுதுரைசாமிப் பிள்ளை 'வரிநுடங்க' என்பதற்குக் குடர் என்று பொருள் சொல்வது பொருந்தவில்லை.

ஓப்பீடு

பாசுபதநெறி சார்ந்த பெண்டிர் கணவனை இழந்தால்; சிற்றின்பம் துறந்து;

நீற்றுப்பூச்சுடன் உலக நடப்பிலிருந்து விலகி; எஞ்சிய வாழ்வைக் கழித்ததால் தெய்வத்தன்மை பொருந்தியோர் என்னும் கருத்தில் பேய்ப்பெண்டிர் என்று பெயர் பெற்றனர். மகப்பேறில்லா வேளாளர் குலப் பேய்ப்பெண்கள் அடிப்படைப் பொருளாதாரமும் ஆதரிப்பாரும் இன்றிச் சுடுகாட்டில் இறப்புச்சடங்கு நடத்த பிணவூன் கலந்த நெல்லரிசிப் பிண்டம் சமைத்து; உண்டு துணங்கை ஆடினர். கற்புநெறி வழுவாத; மகப்பெற்ற பெண் வாழ்வில் முழுமை பெற்றதால் முதுபெண்டு என அழைக்கப்பட்டாள். மகப்பேறால் ஏற்பட்ட திதலை மங்கலத்தின் அடையாளமானது. ஆண் முதன்மைச் சமுதாயத்தில் பலதார மணமுறையும்; புதல்வனுக்கு மட்டுமே சொத்துரிமையும் இருந்ததால் ஆண்மகவைப் பெற்றவர் தனிச்சிறப்புப் பெற்றனர். திருமணச் சடங்கிலும் பிற வாழ்வியல் சடங்குகளிலும் பங்கேற்கும் தகுதி முதுபெண்டிர்க்கே உரித்தானது. இல்லற நெறியில் கணவன் பிற பெண்களை நாடினாலும்; திருமண பந்தத்தால் விளையும் பொறுப்புகள் அவளது கடமையாயின.

முடிவுரை

பண்டைத் தமிழ்ச்சமூகம் ஆண்முதன்மைச் சமுதாயமாக இருந்ததால் புறவாழ்வின் இருவேறு எல்லைகளில் முதுபெண்டிர் நிலையும் பேய்ப்பெண்டிர் நிலையும் இருந்தன. அகவாழ்வில் மகப்பெற்ற பெண்டிர் நிலையும் மகப்பேறு இல்லாப் பெண்டிர் நிலையும் முரண்பட்டன.

References

Akanaanooru kalirriyaanai nirai, (2009). Chennai: kazhaka veliyeedu.

Akanaanooru maninidai pavalam (2007). Chennai: kazhaka veliyeedu.

Akanaanooru niththilakkovai (2008). Chennai: kazhaka veliyeedu.

Hindu Website.com, Symbolism and Significance of Vibhuthi in Hinduism.

Kailasapathy,K., (1999). “*Peymakalir*” pp.49-70, *Pandaith Thamizhar Vaazhvum Vazhipaadum*, Chennai: *Kumaran pathippakam*.

Kaliththokai, (2007). Chennai: *kazhaka veliyeedu*.

Kanmani Ganesan,S., “The features differentiating vēḷir, vēntar and leaders among tiṇaimāntar”, *Journal of Indian Studies* Vol.14, 2021. pp.55-62 <https://ejournal.um.edu.my/index.php/JIS/issue/current>).

Kurunthokai, (2007). Chennai: *kazhaka veliyeedu*.

Narrinai, (2007). Chennai: *kazhaka veliyeedu*.

Panjaangam,ka., *Pennenum padaippu*, (1994). *Selvan Pathippakam*, Chennai.

Paththuppaattu thokuthi I, (2007). Chennai: *kazhaka veliyeedu*.

Paththuppaattu thokuthi II, (2008). Chennai: *kazhaka veliyeedu*.

Pathirruppaththu, (2007). Chennai: *kazhaka veliyeedu*.

Paripaadal, (2007). Chennai: *kazhaka veliyeedu*.

Puranaanooru part I&II, (2007). Chennai: *kazhaka veliyeedu*.

Paasupatham, Pashupata Shaivism.

Saravanan.Pa, *Changa kaalam*, (2015). Chennai: *Kizhakku pathippakam*.

சித்தர் பாடல்களில் சைவ சித்தாந்தத்தின் சாயல்

The influence of Saiva Siddhantam in Siddhar poem

கோ.வி.சிவபாலன் / G.Sivapalan¹

சு.மணிமாறன் / S.Manimaran²

Abstract

Siddhar poems are well-known for their uniqueness as well as for the wealth of information about Indian philosophies hidden within those stanzas. Since *Siddhars* share their wisdom in trance, it is impossible to place them under any religious constitution. Generally, these *Siddhars* are known for their neutral stand and their objectivity towards religion. Their poems are found to be heavily infused with philosophies of *Saiva Siddhantam*. Hence, this paper aims to investigate the influence of *Saiva Siddhantam* in the *Siddhar* poems. Religious generality pertaining to subject, *malam*, four types of birth, and philosophical status are the categories focused in analysing the poems. Analysis yields salient influence of *Saiva Siddhantam* throughout the poems. Rather than contradicting each other, Veganism and the principles of *Siddha* are seen to be linked to each other. Both principles prescribe to the notion of the existence of the God, His omnipresence, and His endless abilities. However, Veganism and the principles of *Siddha* each has an opposing view regarding obtaining paramouncy with the blessings from God himself.

Date of submission: 2021-11-02
Date of acceptance: 2020-11-20
Date of Publication: 2021-07-20
Corresponding author's Name:
S.Manimaran
Email: manimaran23@um.edu.my

Key Words: Siddhar poems, Saivism, Siddhar principles, Mupporul, Mummalam

ஆய்வின் பின்புலம்

சைவ சித்தாந்தம் தமிழர்களின் தனிப்பெரும் சமயச் சொத்தாகும். சைவசித்தாந்தம் என்பது சிவநெறிக்கென மிகவும் நேர்த்தியாக வரையறுக்கப்பட்ட கோட்பாடு அல்லது சிவநெறியின் முற்றமுடிந்த கருத்து முடிபு ஆகும். சிவநெறி பன்னெடுங்காலமாகத் தமிழ் மண்ணில் திரிபுபடாமல் விளங்கி வருவதற்கு சைவ சித்தாந்தமே அடிப்படைக் காரணமாகும். சித்தர் நெறியும் பன்னெடுங்காலமாகத் தமிழர் வாழ்வியலில் இரண்டறக் கலந்து விளங்கி வருகிறது. சித்தர் நெறியும் சைவநெறியும் இதுநாள்வரை வெவ்வேறு நெறிகளாகவே

சமயச் சான்றோர்களால் பொதுமக்களுக்கு அடையாளம் காட்டப்பட்டு வந்துள்ளன. சித்தர் பாடல்கள் யோகநெறியையும் ஞானநெறியையும் முன்னிறுத்துபவை.

மக்களிடம் காணப்படும் மூடநம்பிக்கைகளைச் சாடுகின்ற தன்மையவை. இதன் காரணமாக சைவசித்தாந்திகள் சித்தர் பாடல்களை ஒப்புக்கொள்வதில்லை. ஆனால் சைவத் திருமுறைகளுள் பத்தாம் திருமுறையைப் பாடிய திருமூலர் சித்தர்களுள் ஒருவராகக் கருதப்படுகிறார். இவரது திருமந்திரப் பாடல்கள் யோக, ஞான நெறிகளை

¹ The author is a Senior Lecturer in the Department of Indian studies, University of Malaya, Kuala Lumpur, Malaysia. gsiva_palan@um.edu.my

² The author is a Senior Lecturer in the Department of Indian studies, University of Malaya, Kuala Lumpur, Malaysia. manimaran23@um.edu.my

முன்னிறுத்திப் பாடப்பட்டவை. சித்தர் பாடல்களில் காணப்படும் கருத்துச் சாயல்களைத் திருமந்திரத்தில் பரவலாகக் காணமுடியும். அந்த வகையில் சைவ சித்தாந்தமும் சித்தர் நெறியும் அடிப்படையில் ஒத்தக் கோட்பாடுகளை உடையவை எனும் சிந்தனையை மேற்காணும் கருத்து நமக்குள் எழச்செய்கிறது. எனவே சித்தர்பாடல்கள் ஆய்வுக்குட்படுத்தப்பட்டு அவற்றில் சைவசித்தாந்தின் சாயல் எவ்வளவிற்கு இடம்பெற்றுள்ளது என்பது ஆராயத்தக்கது.

கட்டுரையின் நோக்கம்

சித்தர் பாடல்களையும் சைவசித்தாந்தக் கோட்பாடுகளையும் ஒப்புநோக்கி, சித்தர் பாடல்களில் காணப்படும் சைவசித்தாந்தச் சாயலை ஆராய்ந்து வெளிப்படுத்துவதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

சித்தர் சித்தாந்தமும் சைவ சித்தாந்தமும்

தமிழர் மரபில் முதன் முறையாக இறைவனையும் ஆன்மாவையும் உணர்த்திப் பதி, பசு என்னும் தத்துவத்தைக் குறிப்பாகக் காட்டும் இலக்கியமாகத் திருமுருகாற்றுப்படைத் திகழ்கின்றது. மணிமேகலையில் சைவம் என்னும் பெயருடன் சமயம் குறிக்கப்படுகின்றது. ஆனால் தத்துவக் கருத்துடன் இயைந்த சைவ சமயத்தைக் காண இயலவில்லை. சைவ சித்தாந்தம் என்னும் சொல்லோடு சமயத்தையும் தத்துவத்தையும் இணைத்துக் காட்டும் போக்கில் தோன்றிய முதல் நூல் திருமந்திரமே (இரா.மாணிக்கவாசகம், பக்.27). பதினெண் சித்தரில் ஒருவராக விளங்கி, திருமந்திரம் என்னும் சாத்திரத்தைப் பாடிய திருமூலரே முதல் சைவ சித்தாந்தி. சைவ சித்தாந்தம் என்பதற்குச் சித்தர்கள் பாடிய சிவம் தொடர்பான முடிபு எனப் பொருள் கொள்வது சாலப் பொருந்தும் (மேலது, பக்.29). இக்கருத்துடன் ஆறுமுக நாவலரின் கருத்தும் ஒத்தமைந்துள்ளது. “பின் வந்த பக்தி இயக்கம் காரணமாகத் தோன்றிய சமயம் தொடர்பான நம்பிக்கை, வழிபாட்டுமுறை, கற்பனை கலந்த கதைகள் அனைத்தும் சித்தர்கள் கண்ட சித்தாந்தத்தை உருமாற்றம் செய்தன.

சாத்திரங்கள் பதினான்கின் தோற்றம் புதிய சைவ சித்தாந்தத்துக்கு வழி கோலியது. காலப்போக்கில் சித்தர்களின் கொள்கையினின்று வேறுபடுத்தப்பட்டது; புதிய விளக்கங்கள் தரப்பெற்றன” (கே.ஆறுமுக நாவலர், பக்.46). மேற்காணும் அறிஞர்களின் கருத்தை நோக்க ஒரு புதுக்கருத்து பிறக்கிறது. ஆதியில் இருந்த சித்தர்நெறியே பின்னாளில் சைவ சித்தாந்தமாகத் திரிபு கண்டது என்பதே அப்புதுக்கருத்தாகும். அவ்வாறாயின் சித்தர்பாடல்களில் சைவசித்தாந்தச் சாயலும் சைவசித்தாந்தத்தில் சித்தர்நெறிச் சாயலும் பரவலாக இடம்பெற்றிருப்பது இயல்பே. இனி சித்தர் பாடல்களில் காணப்படும் சைவசித்தாந்தச் சாயல்களை இக்கட்டுரை ஆராய்ந்து முன்வைக்கிறது.

சைவ சித்தாந்தம் பிற சமயக் கருத்துகளையும் துணியுகளையும் ஏற்பதும் இல்லை வெறுத்தொதுக்குவதும் இல்லை. பிற சமயத்தவர்கள் முழு உண்மையைக் காண்பதில்லை என்றும் அவ்வளர்ச்சி நிலையை எய்திய பின்னர் உண்மையான சைவ சமயத்தை அவர்கள் ஏற்பார்கள் என்னும் கொள்கையை சைவ சித்தாந்தம் கொண்டுள்ளது. இதனைச் சமரசம் அல்லது வரிசை நோக்கு எனக் குறிப்பர் (கவச்சிரவேலு முதலியார், பக்.171). ஆனால் சித்தர் பாடல்கள் சமயப் பொதுமையை வலியுறுத்துவன; மெய்ப்பொருளான பரம்பொருள் ஒன்றே என்னும் கொள்கையுடையன. இவை மெய்ப்பொருளினின்று விலகி உருவ வழிபாட்டின் ஆரவாரங்களையும் உண்மையை மறைக்கும் சாத்திரங்களையும் சடங்குகளையும் சாடினவே அன்றி எச்சமயத்தினரையும் சாடுவன அல்ல.

உள்ள பொருள்

சைவ சித்தாந்தம் இறை, உயிர், தளை என்னும் மூன்று பொருள்களும் என்றும் உள்ள பொருள்கள் என்னும் கொள்கையையுடையது. இறை என்பது உயிர், தளை என்னும் இரு பொருள்களுக்கும் ஆதாரமாய், அவை தன்னுடைய நிறைவில் அகப்பட்டு நிற்கும்படி உள்ள முழு நிறைவுப் பொருளாகும். உயிர் என்பது இறை

அறிவிக்க அறிந்தும் இயக்க இயங்கியும் வரும் அறிவுடையப் பொருளாகும். அவ்வயிரின் ஆற்றலையும் பல்வேறு வகையில் மறைத்து நிற்கும் பகைப்பொருள் தளை எனப்படும். இத்தளை, உயிர்களை இறைவனிடமிருந்து மறைக்கும் ஆற்றலற்றது. இறையறிவு ஞாயிற்றின் ஒளி போன்றது; தானே தனித்து அறிவது; உயிர்களையும் அறிவிக்க வல்லது. உயிர்களின் அறிவு சார்ந்ததன் வண்ணமாய் நின்று அறிவது. அத்தளை கண்ணின் காணுந்தன்மையை மறைக்குமே அன்றி ஞாயிற்றை மறைக்காது. உயிர்களுக்கு இயல்பாக நேர்ந்துள்ள இக்குற்றத்தை அகற்றி, அவற்றுக்குப் பேரின்பம் வழங்கவே இறைவன் உலகப் படைப்பை மேற்கொள்கின்றான்.

படைப்பெனப்படுவது உயிர்களுக்கு உடலையும் அதன் கண் உள்ள கருவிகளையும்; உலகையும் உலகில் உள்ள நுகர்ச்சிப் பொருள்களையும் அவ்வவற்றிற்கேற்றபடி அமைத்துக் கொடுத்தலாகும். இப்படைப்பை இறைவன் இன்மையினின்றும் தோற்றுவித்தான் எனச் சைவ சித்தாந்தம் கொள்வதில்லை. அது, உள்ளதில் இருந்தே உள்ளது தோன்றும் என்னும் கொள்கையுடையது. இதுவே சற்காரிய வாதம் எனப்படுகின்றது. அதாவது, சத்துஉள்ளது, காரியம் ஆக்கப்பட்டது, வாதம் பேச்சு. களிமண்ணாகிய உள்ள பொருளில் இருந்து குடமாகிய உள்ள பொருள் உருவாகும். இவ்வுண்மையின்படி உலகத்துக்கு முதற்காரணமாய் உள்ள பொருள் மாயை எனப்படுகின்றது. எல்லாப் பொருள்களும் தம் உருக்குலைந்து அணு எனப்படும் நிலையினும் நுணுகி ஆற்றலுருவாகி நிற்கும் நிலையே மாயையாகும் (க.வச்சிரவேலு முதலியார், பக்.171).

சித்தர்கள், உயிரை உள்ளபொருள் என்பதுடன் அவ்வயிர் நிலைப்பெற்றிருக்கும் உடலையும் நிலைத்தப் பொருளாகக் கொள்வர். அவ்வுடலை அழியாமல் காக்கவும் ஆற்றலுடையவர்களாக இருந்தனர். இவர்கள் உடலில் உத்தமன் கோயில் கொண்டுள்ளான் என உணர்ந்து உடலைப் போற்றியவர்கள். 'ஊத்தை உடலென்று எண்ணாதே உப்பிருந்த பாண்டம் என்று எண்ணாதே' எனக்

கூறியவர்கள் சித்தர்கள். சைவ சமயத்தோர் உயிர் மட்டுமே இறைவனின் திருவடியைச் சேரும் என்பர். ஆனால் உயிர் துறவாமலே, உடலுடன் இறைவனைக் கலக்கலாம் என்பதை,

‘சாங்கால மில்லாமற் றானணுவோடே

சட்ட திட்டமாய்ச் சேர்ந்து....’ (பெரிய ஞானக் கோவை 116:216)

எனப் பாம்பாட்டிச் சித்தர் கூறுகின்றார். மேலும், இறைவன் தன் உடலுக்குள்ளே இருப்பதை உணராமல் பல இடங்களிலும் தேடுபவர்களைச் சித்தர்கள் சாடுகின்றனர்.

‘இந்த விதத்திலே தேகத்திலே தெய்வம்

இருக்கையில்.....’ (பெரிய ஞானக் கோவை 38:329)

எனவும்,

‘தன் வீடிருக்க அசல் வீடு போகாதே

தாயார் தகப்பனை வையாதே

உன் வீட்டுக்குள்ளேயே யுகமிருக்கையில்

ஓடித்திரிகிறாய் வாலைப் பெண்ணே’ (பெரிய ஞானக் கோவை 93:336)

எனவும், உயிரானது உள்ள பொருள் மட்டுமன்று, அகத்திலே இறைவனைக் கொண்டுள்ள பொருளும் ஆகும் என்று கொங்கணச் சித்தர் விளக்குகின்றார்.

மலம்

உலகத்தையும் அதற்குக் காரணமாகிய மாயையினையும் சைவசித்தாந்தத்தில் உயிரின் அறிவை விளக்கும் பொருளாகவே கொள்வார்கள். இவர்கள், உயிரின் அறிவை மறைப்பது மூல மலம் என அதனை வேறொன்றாகவே வைத்துக் கூறுவர். மலமும் மாயையும் அழுக்கு எனப்படினும், மலம் செம்பில் உள்ள களிம்பு போன்ற இயற்கை அழுக்கு; மாயை என்பது அதை நீக்குவதற்குப் பயன்படும் புளியும் சாம்பலும் போன்றது. இரண்டு அழுக்கும் அருள் ஞானம் எனும் நீரால் கழுவப்படும். சித்தர்களின் பாடல்களில் மலம், மாயை ஆகியவற்றின் தன்மைகள் விளக்கப்பட்டுள்ளன. மலத்தைப்

போக்குவது அரிய செயல் என்பதனை,

‘நாறுமீனப் பலதரம் நல்ல தண்ணீரால்
நாளுந் கழுவினுமதன் நாற்றம் போமோ
கூறுமுடல் பலநதியாடிக் கொண்டதால்

கொண்டமலம் நீங்கா தென்றாடாய்ப்
பாம்பே’ (பெரிய ஞானக் கோவை 65:208)

எனப் பாம்பாட்டிச் சித்தர்
விளக்குகின்றார். இக்கன்ம மலத்தை
மாடுகளாக இடைக்காடர் கூறுகின்றார்
(பெரிய ஞானக் கோவை 121:236). கன்ம மலம்
பெற்ற உடலின் தன்மையை,

‘காய்த்தமரமது மிக்க கல்லடிபடும்

கன்மவினை கொண்ட காயம் கண்டனைப்
பெறும்

வாய்த்த தவமுடையவர் வாழ்பவரென்றே

வத்துத் திருவடி தொழுதாடாய்ப் பாம்பே’
(பெரிய ஞானக் கோவை 66:208)

எனப் பாம்பாட்டிச் சித்தர் விளக்குகின்றார்.
இவ்வாறாக, மலத்தின் தன்மையை உணர்ந்து
அம்மலத்தினின்று மீளும் வழியினையும்
சித்தர்கள் அறிந்திருந்தனர்.

நால்வகைப் பேறு

சைவ சித்தாந்தம் நால்வகைப் பேறுகளை
விளக்குகின்றது. அவை இறையுலகில்
இருக்கும்பேறு, இறைவனருகில் இருக்கும்
பேறு, இறைவனை ஒத்த நிலையைப்
பெறும்பேறு, இறைவனுடன் கலக்கும்பேறு
என்பனவாகும். இவற்றை முறையே
சாலோகம், சாமீபம், சாரூபம், சாயுச்சியம்
என்பர். இவற்றுள் இறைவனுடன்
ஒன்றும் சாயுச்சிய நிலையினையே சித்தர்
பாடல்களில் பெரிதும் காண முடிகின்றது.
யோக நிலையினில் நின்று எண்வகைச்
சித்திகளைப் பெற்று சாயுச்சிய நிலையினை
அடையும் முறையினைப் பல சித்தர்
பாடல்கள் விளக்குகின்றன. இறையுலகில்
இருக்கும் பேற்றினை,

‘இருக்கலாம் எந்தெந்த யுகங்களுக்கும்

ஏகாந்தமானதொரு பரமந் தன்னில்’
(பெரிய ஞானக் கோவை 51:774)

எனக் காகபுகண்டரும்,

‘தெளிவுறு ஞானியா ரோட்டுங் கப்பல்
சீர்பாதஞ் சேர்ந்ததென் றாடாய்ப் பாம்பே’
(பெரிய ஞானக் கோவை 114:216)

எனப் பாம்பாட்டிச் சித்தரும்
விளக்குகின்றார். இறைவனது அருகில்
இருக்கும் பேற்றினை,

‘வீறுபெருங் கடவுளை எங்களுடனே

விளையாடச் செய்குவோமென்
றாடுபாம்பே’ (பெரிய ஞானக் கோவை
34:204)

என இறைவனது அருகில் இருப்பதோடு
அவனோடு விளையாடும் பேற்றையும்
பெற்றவர்கள் சித்தர்கள் எனப் பாம்பாட்டிச்
சித்தர் சுட்டுகின்றார். அவ்விறைவனை ஒத்த
நிலையைப் பெறும் சாரூப நிலையை,

‘வேதன் செய்த சிருட்டிகள் போல்
வேறுசெய்குவோம்

வேந்தனையு மெங்கள் கீழே மேவச்
செய்குவோம்

நாதனுடன் சமமாக நாங்களும்
வாழ்வோம்’ (பெரிய ஞானக் கோவை 32:203)

எனக் குறிக்கும் சித்தர்கள், இறைவனோடு
கலக்கும் பேற்றை,

‘ஒன்றோடொன்று கூடில் அகப்பேய்

ஒன்றுங் கெடுங்கோனே

நின்ற பரமசிவமும் அகப்பேய்

நில்லாது கண்டாயே’ (பெரிய ஞானக்
கோவை 87:249)

எனக் குறிப்பிடுகின்றார்கள். இதனால்
அகத்திலே உறையும் இறைவனை உணர்ந்து
அவனோடு ஒன்றும் நெறியை அறிந்தவர்கள்
சித்தர்கள் என்னும் உண்மை புலப்படுகின்றது.

தாதான்மிய நிலை

உயிருடன் ஒன்றாக நிற்கும்
இறைவன் தன்னிலையில் இரண்டாக
இருக்கின்றான். இறைவனும் இறைவனது
ஆற்றலும் குணி, குணம் என இரு

திறப்படும். பிரிக்கமுடியாத ஒரு பொருள் இருதன்மைப்பட்டு நிற்பதே தாதான்மியம் எனப்படும். இறைவன் தன்னிலையில் யாதொரு நிலை மாற்றமும் பெறாமல் தன்னிடமிருந்து பிரிக்க முடியாத ஆற்றலைக் கொண்டு ஐந்தொழிலையும் நிகழ்த்துவதை இது குறிக்கும். இறைவனையும் அவனது ஆற்றலையும் சிவனும் சக்தியுமாகச் சைவ சித்தாந்தம் கூறுகின்றது. இறைவனின் சங்கற்பமே சக்தி. இதனை, 'எத்திறம் நின்றான் ஈசன், அத்திறம் அவளும் நிற்பள்' (சிவஞான சித்தியார், 1968, பா.75) என்கின்றது சித்தியார். இப்படி, ஒன்றாகிய இறைவன் குணியாகவும் குணமாகவும் இரு திறமாகச் செயல்படுவதே தாதான்மியம் எனப்படுகின்றது. இறைவனுடைய ஆற்றலாகிய குணம் சித்தர் பாடல்களில் வலை, சக்தி, மனோன்மணி எனும் பெயர்களில் அழைக்கப்பெறுகின்றது. 'நாமறியோ மவனவளும் ஒன்றே ஒன்றே' (பெரிய ஞானக் கோவை 37:711) என அறுதியிட்டுச் சிவனும் சக்தியுமே இறைவனாகிய குணியும் இறைவனது ஆற்றலாகிய குணமுமாகும் என்பர் சித்தர்.

சித்தர்கள், குணியும் குணமுமாக விளங்கும் இறைவனையும் அவனது ஆற்றலையும் அகத்திலே கண்டவர்கள். அவர்கள் உட்கொள்கின்ற காற்றிலே ஒன்றைச் சிவமாகவும் மற்றதைச் சக்தியாகவும் கண்டவர்கள் (பெரிய ஞானக் கோவை 79:723). அகத்திலே இருக்கும் குணம் குணி இரண்டையும் தங்களது யோக நெறியினால் வெளிக்கொணர்ந்து அளவற்ற ஆற்றலைப் பெற்றவர்கள் சித்தர்கள்.

இவ்வாற்றலே சித்திகள் எனப்படுகின்றன. இவ்வாறு வாலையாகிய சக்தியையும் பரம்பொருளாகிய சிவனையும் தம்முள்ளே குணமும் குணியுமாகக் கண்டவர்கள் சித்தர்கள்.

முடிவுரை

சைவநெறியையும் சித்தர்நெறியையும் ஆழமாக ஒப்பிடப் புகுந்தால் அது மிகப் பெரிய ஆய்வாக அமைந்துவிடும். இக்கட்டுரையில் சமயப் பொதுமை, உள்ள பொருள், மலம், நால்வகைப் பேறு, தாதான்மிய நிலை ஆகிய கூறுகள் மட்டுமே ஒப்பீட்டு முறையில் ஆராயப்பட்டுள்ளன. இவ்வொப்பீட்டை அடிப்படையாகக் கொண்டு பார்க்கும்போது சித்தர்களுடைய பாடல்களில் சைவசித்தாந்தத்தினுடைய சாயல் பரவலாகப் படிந்திருப்பது புலனாகின்றது. சைவநெறியும் சித்தர்நெறியும் ஒன்றுக்கொன்று பெரிதும் முரணாக இல்லாமல், ஒன்றோடொன்று தொடர்புடையனவாக அமைந்துள்ளன. சித்தர்நெறி எந்தவொரு தனிக்கடவுளையும் குறிப்பிடவில்லை; எந்த மதத்தையும் சார்ந்திருக்கவில்லை. சித்தர்களின் சித்தாந்தம் பொதுவானது; தொன்மையானது. இறைவன் ஒருவன் உளன்; அவன் எல்லாமாகவும், எங்கும் நிறைந்தவனாகவும், எல்லாம் வல்லவனாகவும் இருக்கின்றான் என்னும் கருத்தில் சைவநெறியும் சித்தர்நெறியும் உடன்படுகின்றன. அகத்திலே நிறைந்த அவனை வழத்தி அவன் அருளாலே அவனாகவே ஆகும் இறைநிலையை எய்துதல் வேண்டும் என்னும் கருத்தில் அவை வேறுபடுகின்றன.

References

- Ārumuka Nāvalar, Kē & Kumarēcaṅ, A. (1987). *Intumata iṇaiṇṇu viḷakkam*. Nākarkōvil, Pāraṭi Accakam.
- Arun:akirintha:tha Cuva:Mikal:. (1993). *Thirumutaith thirat:t:u*. Chennai, Kanchipuram Nha:kalingka Munivar,
- Aruṇanti Civācāriyar; Irāmanātapillai Pa (1968). *Civañāna Cittiyār parapakkaṁ Tattuvappirakācaruraiyūṭan.*, Chennai, Tennintiya Caivacittānta Nūrpatippukkalakam.
- Caravaṇamuttup Pillai, Vā. (1927) *Patineṇ cittarkaḷ aruḷiya periya ṇāṇakkōvai*. Chennai,

Ratna Nayakar & Sons.

- Ganesan, T. “Schools of *Śaivasiddhānta*.” In *Śivajñānabodha: With the Laghuṭkā of Śivāgrayogī*. By T. Ganesan, vii–xxvii. Chennai, India: Śrī Aghoraśivācārya Trust, 2003.
- Govindhan, S. (2006). Barriers to spiritual fulfillment found in Siddhartha songs and ways to dispose of them. *Journal of Indian Studies* 9, 40-49.
- Janakiraman, I. (2021). The Concept of God in Siddha Literature. *International Research Journal of Tamil*, 3(S-2), 201-206.
- Ka. Nha:ra:yan:an. (1990), *Ciththar thaththuvam*, Chennai, Tamil-p Puththaka:layam.
- Man:iyan, Pa. Cu. (1999). *Ciththar nhetikal:um ciththi mutaikal:um*. Coimbotore, Vijaya Publication,
- Māṇikkavācakam, Irā. (1982). *Nam nāṭṭuc cittarkaḷ*. Chennai, Anṇai Apirāmi Aruḷ.
- Māṇikkavācakam,irā. (1977). *Tirumantira āraycci*. Chennai, Anṇai apirāmi aruḷ.
- Mudaliar, K. V. (1983). *Caiva cittāntattin taṇic ciṟappukaḷ*. Madurai, Kamaraj University.
- Mudaliar, K. V. (1985). *Sivajnana Mapadiyam*. Madurai, Kamaraj University.
- Parimēlaḷakar. (2010)*Thirukkural: parime:lal-akar urai*. 3rd ed, Madras , Thirumakal: Nhilaiyam
- Rajantharan, M., Gill, S. S., Muniapan, B., Sillalee, K., & Manimaran, S. (2014). A critical analysis of siddha tradition in the context of Malaysian Hindu culture. *Life Sci J*, 11(7).
- Roopa, M. (2021). The Theological Principles of Siddhar and Vallalar Songs. *International Research Journal of Tamil*, 3(S-2), 107-111.
- Savundranayagam, E. (1992). Philosophy of God in Saiva Siddhantham.
- Sivapalan, G. (2013). Siddha Medicine as Described in Siddhar Literature. *Journal of Indian Studies*, 10(Special), 38-42.
- Sivapalan, G., & Manimaran, S. (2021). Harmony beyond Religion in Siddhar and Sufi Literatures. *Journal of Tamil Peraivu*, 10(1), 23-29.
- Thangavelu, M. K. (1981). The philosophy and teachings of saint arunagirinathar with special reference to kandar anubhuti. <http://hdl.handle.net/10603/139988>
- U.Ve.: Ca:minha:thaiyar. (1956).*Ci:ththalaic Ca:ththana:r- Man:ime:kalai* , Madras, U.Ve.: Ca:minha:thaiyar Nhu:l Nhilaiyam.
- Vijayakumar, B. (2021). Theological principle and doctrine emphasized by Thiruvarutha. *International Research Journal of Tamil*, 3(S-2), 222-227.

இலங்கையில் நிகழ்ந்த இந்துசமய மறுமலர்ச்சியில் இந்துசமயப் பத்திரிகைகளின் பங்கு

The Role of Hindu Religious Print Media in the renaissance of Hinduism in Sri Lanka

முனைவர்.ச. முகுந்தன் / Dr.S. Muhunthan¹

Abstract

The renaissance of Hinduism that occurred in Sri Lanka during the 19th century is generally considered to be the renaissance of Saivism itself. Although this rejuvenation progressed rapidly under the leadership of Arumuga Navalar, the role played by the print media during this period was of great significance. Religiously oriented periodicals registered as newspapers began to emerge with the appearance of the print medium. Such newspapers engaged vehemently in propagating Christian and Hindu based religious concepts in support of the religion they were committed to. The newspapers which supported Hinduism included *Ilangai Nesan*, *Vijjanavardhani*, *Saiva Abimani* and *Inthu Chathanam* (Hindu Organ). They acted mainly against Christian-oriented print media like *Udayatharakai*, *Viddyatharpanam*, Catholic Guardian and *Ilangabhimani*, whose main concern was the propagation of Christianity. Hindu-based print media, on the other hand, followed the dual conceptual path proposed by Arumuga Navalar, and aimed to achieve the two main goals: “Establishing their own religion” and “Refuting the other religious concepts” (especially Christianity). These newspapers advocated strong policies pertaining to religious education, women’s progress, as well as criticisms against religious conversions, religious discipline, and temple management. It would be appropriate to consider that these newspapers acquired great success, particularly in creating an awareness among the educated middle class society who headed the Hindu religious movements in support of such renaissance at that time.

Date of submission: 2021-10-31
Date of acceptance: 2021-11-20
Date of Publication: 2021-12-25
Corresponding author’s Name:
Dr.S. Muhunthan
Email: smuhunthan@univ.jfn.ac.lk

Key Words: Renaissance, Hinduism, Hindu Print media, Arumuga Navalar, Inthu Chathanam,

அறிமுகம்

இந்தியாவைப் போன்றே இலங்கையின் இந்துசமய வரலாற்றுப் போக்கிலும் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டானது குறிப்பிடத்தக்க திருப்பு முனைகளைக் கண்ட ஒன்றாகும். சாதாரணமாக எந்தவொரு சமயமும் சுமுகமாக இயங்கிக் கொண்டு இருக்கும் போது ஆழமான

ஆன்ம விசாரணைகளோ தீவிரமான மறு மதிப்பீடுகளோ நிகழ்வதில்லை. நெருக்கடிகள் சூழும்போதே அடிப்படைகள் புனராய்வு செய்யப்பட்டுப் புதிய வழிவகைகள் முன்வைக்கப்படுகின்றன. இது பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு கால இலங்கையின் இந்துசமயப் புலத்துக்கும் சாலப் பொருத்தமானது.

¹ The Author is Head and Senior Lecturer, Department of Hindu Civilization, University of Jaffna, Sri Lanka. smuhunthan@univ.jfn.ac.lk

ஆட்சியதிகார வசதிகளுடன் உள்நுழைந்த “கிறிஸ்தவ மயமாக்கம்” பல தளங்களில் இந்துசமயப் புலத்துக்கு சவால்களைக் கொடுத்தது. மதப்பிரச்சாரத்துக்காகவே தம்மை அர்ப்பணித்த கிறிஸ்தவ மிசனரிகளின் சேவை மனப்பாங்கு, ஆங்கிலம் கற்ற நடுத்தர வர்க்கத்தின் எழுச்சி, கைத்தொழில் புரட்சியின் விளைவுகளின் ஒன்றான அச்சயந்திர வருகையினால் சமூகத்தில் ஏற்பட்ட உலக தரிசனம், மதம் மாறியோருக்குப் பதவி நிலை வாய்ப்புக்களை அளிக்கவல்ல அரசபூட்கைகள் என்பன அவற்றுட் சிலவாகும்.

மேற்படி அம்சங்கள் இந்து மதத்திற்குச் சவாலாக விளங்கிய அதே வேளையில் இந்துப் பண்பாட்டு மறுமலர்ச்சிக்கும் மறைமுகமாக உதவிய காரணிகளாகவும் விளங்கின. எடுத்துக்காட்டாக கிறிஸ்தவமயமாக்கலுக் கெதிரான ஆறுமுகநாவலரின் சுயமத ஸ்தாபன திட்டமிடுகையின் அநேக விபூகங்கள் மிசனரிகளை முன்மாதிரியாகக் கொண்டே தீட்டப்பட்டன. பிரசங்கம் மற்றும் வினாவிடை முறையில் சமயக் கருத்துக்களைப் பரப்புதல் சமயப் புலத்துடன் கூடிய கல்லூரிகளை ஸ்தாபித்தல், துண்டுப் பிரசுரங்கள், பத்திரிகை வெளியிடுதல் போன்றவை இதற்கான எடுத்துக்காட்டுகளாகும். அந்த வகையில் எந்தெந்த விடயங்கள் இந்துசமயத்தின் இருப்புக்குச் சவால் விடுத்தனவோ அவற்றை இலாவகமாகத் தனக்குள் உள்வாங்கிக் கொண்ட பாங்கினாலேயே பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் இலங்கையில் நிகழ்ந்த இந்து சமய மறுமலர்ச்சி வெற்றி பெற்றதெனலாம்.

ஆய்வின் நோக்கம்:

இந்துசமயச் சார்புடைய பத்திரிகைகளான இலங்கை நேசன் (1877), சைவ உதயபானு (1880), சைவசம்போதினி (1881), விஞ்ஞானவர்த்தினி (1882), சைவ அபிமானி (1884) இந்து சாதனம் (1889) ஆகியவை பற்றி அறிமுகம் செய்தலும் அவை இந்துசமய மறுமலர்ச்சிக்கு எவ்வகையில் உந்துசக்தியாக விளங்கின என்பதை மதிப்பிட முனைவதுமே இக்கட்டுரையின் பிரதான நோக்கமாக அமைகிறது.

இந்து சமய மறுமலர்ச்சியை அவாவி நின்ற சமூகப் பின்னணி:

பதினெட்டாம் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டுகளில், தென்னாசியப் பிராந்தியம் முழுவதிலுமே மேலைத்தேசத்தார் ஆட்சியின் பக்கவிளைவுகள் சமூக பொருளாதார அரசியற்றுறைகளில் பிரதி பலித்தன. இலங்கையும் இதற்கு விதிவிலக்கன்று. கைத்தொழில் புரட்சியின் விளைவுகளும் கிறிஸ்தவ மிசனரிகளின் சுறுசுறுப்பான மதமாற்றக் கொள்கைகளும் இக்காலகட்டத்தில் பிரித்தானிய காலனித்துவத்திற்கு உட்பட்ட நாடுகளுக்கும் நீட்சியுற்றன. இலங்கையும் இதன் விளைவுகளை எதிர்நோக்கியது.

அரசகரும மொழியான ஆங்கிலத்தைக் கற்ற சுதேசிகளுக்கு அரசதுறையில் வேலை வாய்ப்பு என்ற இத்திட்டத்தினால் சுதேசிய இந்துக்களும் பெருமளவில் கவரப்பட்டனர். ஆங்கில மூலக்கல்வியைக் கற்க வேண்டுமாயின் மிசனரிகளால் நடாத்தப்படும் பாடசாலைகளுக்குச் செல்ல வேண்டியதும் ஞானஸ்நானம் பெற்று விவிலியம் ஒதுவதும் இன்றியமையாதனவாக இருந்தன.

கிறிஸ்தவர்களாக்கப்பட்டவர்களுக்கு வழங்கப்படும் சலுகைகளும் வசதிவாய்ப்புக்களும் மட்டுமன்றிச் சாதீயத்தின் பெயரால் விளிம்புநிலை மக்கள் மீது திணிக்கப்பட்ட அடக்கு முறைகளும் மதமாற்றத்தை ஊக்குவித்தன.

மறுமலர்ச்சி என்ற எண்ணக்கரு:

ஆங்கிலத்தில் “Renaissance” என்ற பதம் மறுமலர்ச்சி என்ற கருத்தைக் குறித்து நிற்பதாகும். இச்சொல் பிரான்சிய மொழியிலிருந்து ஆங்கிலம் கடன் பெற்ற பதமாகும். இக்கருத்தாக்கம் கி. பி. 14ஆம் நூற்றாண்டில் Francesco Petracca போன்ற சில கலைஞர்களால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது.

“Renaissance the French word for Rebirth has generally been taken to signify the revival of the knowledge of Greek and Roman Civilizations” (Engle Wood Cliffs, 1976, p.24)

அதாவது மறுபிறப்பு என்ற வகையில் மறைந்து போன கிரேக்க ரோமத் தொல்சீர் பண்பாட்டு வடிவங்களை மீளுருவாக்கம் செய்தல் பற்றிய சிந்தனையே இதுவாகும். காலப்போக்கில் மறுமலர்ச்சி என்ற பதப்பிரயோகம் உலகப்பொது வழக்கில் நுழைந்தபொழுது வெவ்வேறுபட்ட பண்பாட்டுக் குழுவினரும் தத்தமது பண்பாட்டுப் பொற்காலங்களை மீள் உருவாக்க முனைதல் அல்லது இழந்து போன சமூக பண்பாட்டு அடையாளங்களை மீள் நிலை நிறுத்த முயல்கின்ற சந்தர்ப்பங்களுக்கெல்லாம் 'மறுமலர்ச்சி' என்ற சொற் பிரயோகம் பயன்படுத்தப்பட்டது.

மறுபடியும் மலர்தல் எனும்போது "போலச்செய்தல்" என்ற, பொருட்தொனிப்பு ஏற்படும் உண்மையில் காலதேச வர்த்தமானங்களுக்கு ஏற்ப நிகழ்ந்துள்ள மாற்றங்களையும் உள்வாங்கிக்கொண்டே இம்மலர்ச்சி அமையும். அவ்வாறன்றிக் குறித்த

காலத்தின் பண்பாட்டுச் சூழமைவுக்கு மீளத்திரும்புதல் என்பது இதன் அர்த்தமன்று. அந்த வகையில் இலங்கையில் ஏற்பட்ட இந்துப் பண்பாட்டு மறுமலர்ச்சி பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் நடைமுறையில் இருந்த ஆங்கிலக் கல்வி, அச்சுவாகனம், பத்திரிகையூடகம், பகுத்தறிவுவாதம், கிறிஸ்தவ மிசனரிகளின் பிரச்சார உத்தி முறைகள், நடுத்தர வர்க்கத்தின் எழுச்சி போன்ற அம்சங்களைப் புறக்கணித்து விட்டு ஐரோப்பியர் வருகைக்கு முற்பட்ட காலகட்டத்திற்குத் திரும்புதலாக அமையவில்லை. மாறாக முற்கூறிய அம்சங்களின் உதவியுடன் நவீன மயப்படுத்தப்பட்ட இந்துப் பண்பாட்டுப் புலத்தினை உருவாக்கும் விதத்திலேயே அமைவுற்றது என்பது கவனிக்கப்பட வேண்டியதொன்றாகும்.

வண்ணைப் புனராக்க இயக்கம், நாவலர் குழுமம், வேதாகமோக்த சித்தாந்த சைவப்பிரகாச சமாசியம், சைவபரிபாலன சபை, சைவ வித்தியாவிருத்திச் சங்கம், விவேகானந்த சபை போன்ற நிறுவன

அமைப்புக்களும், திண்ணைப் பள்ளிக்கூட மரபிலிருந்து முதிர்வுற்ற சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலைகளும், இந்துக்கல்லூரிகளும் இத்தகைய கண்ணோட்டத்திலேயே தமது இலக்குகளைத் தேர்ந்தெடுத்தன. அவை பற்றி விரிவாக ஆராய்வது எமது நோக்கமல்ல.

இலங்கையில் இந்து சமயச் சார்புடைய பத்திரிகைகளின் தோற்றம்:

இலங்கையில் புதினப் பத்திரிகைகளின் சகாப்தம் "கவர்மன்ட் கசற்" அரசு வர்த்தமானி (1802) உடன் ஆரம்பமாகிறது. இதன்பின்பு "கொழும்பு ஜர்னல்", "த ஓப்லேவர்" "சிலோன் குறோனிக்கிள்" எனப் பத்திரிகைகள் வெளிவரத் தொடங்கின." (சிவகுருநாதன்,1993, p.2)

ஆயினும் அச்சுயந்திரத்தைப் பயன்படுத்திப் பிரசுரங்களை வெளியிடுகின்ற உரிமை கி. பி. 1834 வரை ஆங்கில அரசாங்கத்திற்கே ஏகபோகமாயிருந்தது. எவ்வாறாயினும் மதத்தைப் பரப்புவதற்குப் பத்திரிகையூடகம் வாய்ப்பானது என்பதனை உணர்ந்து கொண்ட கிறிஸ்தவ மிசனரிமார்கள் தொடர்ந்து வலியுறுத்திக் கேட்டுக் கொண்டதன் பேரில் கி. பி. 1834ல் பிரசுர உரிமையைப் பெற்றுக் கொண்டனர். இதன் மூலமாக அமெரிக்க மிணைச் சேர்ந்த "ஜோசப்நைற்" என்ற பாதிரியாரால் சமயப்பிரச்சார நோக்கத்திற்காக நல்லூரில் நிறுவப்பட்டுப் பின் மானிப்பாய்க்கு இடமாற்றம் செய்யப்பட்ட அச்சகமொன்றிலிருந்து 01.07.1841ல் "உதயதாரகை" வெளியிடப்பட்டது (Morning Star, 7/01/1841, p.24).

இலங்கையின் முதலாவது தமிழ்ப் பத்திரிகை என்ற சிறப்பை உதயதாரகை பெறுகிறது. உதய தாரகையைத் தொடர்ந்து உரைகல் (1845), வித்தியாதர்ப்பணம் (1853), இலங்காபிமானி (1863) ஆகிய கிறிஸ்தவ சமயச் சார்பான பத்திரிகைகள் தோற்றம் பெறுகின்றன. இந்து சமயத்துக்கெதிரான கண்டனங்களையும் சமூக சீர்திருத்த சிந்தனைகளையும் மதமாற்றப் பூட்கையுடன் வெகுசனச் செய்திகளாகக் குழைத்துக் கொடுத்த இத்தகைய கிறிஸ்தவ

சமயச்சார்புடைய பத்திரிகைகள் இந்து சமூகத்தின் மீது ஏற்படுத்திய தாக்கத்தை அவதானித்த இந்துசமயப்பற்றுடைய புத்திஜீவிகள் சிலர் இந்துப்பத்திரிகை ஊடகத்தின் அவசியம் பற்றிச் சிந்திக்கத் தொடங்கினர்.

ஆறுமுகநாவலர் ஏலவே அச்சு ஊடகத்தின் இன்றியமையாமையை உணர்ந்திருந்தார். ஆயினும் சுதேசிகளுக்கு அச்சியந்திரத்தைப் பயன்படுத்துகின்ற உரிமை பலகாலம் மறுக்கப்பட்டு வந்தது. ஆயினும் எட்டு வருட முயற்சியின் விளைவாக ஆறுமுகநாவலரால் “வித்தியநுபால அச்சியந்திரசாலை” என்ற பெயரில் அச்சுக்கூடமொன்று யாழ்ப்பாணத்தில் நிறுவப்பட்டது (1849 ஆடி). இவ்வச்சுக்கூடத்தை ஆறுமுகநாவலர் கண்டனப் பிரசுரங்களையும், நூல்களையும் பிரசுரிக்கவே பயன்படுத்தினார். ஆனால் இந்துசமயச் சார்புடைய பத்திரிகை ஒன்றைப் பிரசுரிக்க வேண்டுமென்ற முனைப்புடன் செயற்பட்டவராக “சாமுக் குருக்கள்” என்பவர் அடையாளங் காணப்படுகின்றார். இவர் ஆறுமுகநாவலருடனும் சங்கர பண்டிதருடனும் நெருங்கிய தோழமை பூண்டவராகத் திகழ்ந்ததுடன் நாவலரின் ஆதர்ச சீடர்களுள் ஒருவர் என்பதுவும் அறியக்கிடக்கின்றது.

சாமுக்குருக்கள் கிறிஸ்தவ எதிர்ப்புணர்வு கொண்ட இந்துப் பத்திரிகையொன்றை வெளிக்கொணர எடுத்த முயற்சி பற்றி இலங்காபிமானி என்ற கிறிஸ்தவச் சார்புடைய (1863) பத்திரிகையில் அங்கதச் சுவையுடன் செய்திக்குறிப்பு ஒன்று வெளியாகியது.

“சிவதத்துவப் பெருமாள் ஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலருடைய மாணவர்களுள் ஒருவராகிய ஸ்ரீ சாமுக்குருக்கள், இங்குள்ள சைவசமயிகளுக்கும் அவரது குருவை நிகர்சிக்க வாரந்தோறும் சைவப் பிரசங்கம் செய்ய எத்தனிக்கிறார். அத்துடன் பரதேசத்தவர்களுக்கு உபயோகமாயிருக்கும் வண்ணம் சைவப்பொருளை உள்ளுக்குள் வைத்து ஒரு பத்திரிகையோ, புத்தகமோ பிரசாரம் செய்வாரெனவும் ஒரு பக்தியாதியுண்டு சாமுக்குருக்கள் ஒரு

பத்திரிகை நடத்துவாராம். ஒருவேளை அவுஸ்திரேலியாவின் குதிரைகள் போல் பத்திரிகையுமாமோ. நாமறியோம்”. (சிவகுருநாதன்,1993, p.82)

ஆயினும் சாமுக்குருக்களின் முயற்சி வெற்றியளித்ததா? என்பது பற்றிய விபரங்களை அறியமுடியாதுள்ளது.

இலங்கை நேசன் - கி. பி. 1877

இலங்கையில் இந்துசமயச் சார்பான முதலாவது பத்திரிகை “இலங்கை நேசன்” என அறியப்படுகிறது. யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வெளிவந்த இதன் ஆசிரியராகத் திரு. சின்னத்தம்பி என்பவர் கடமையாற்றினார் (சிவகுருநாதன்,1993, p.74).

“உதயதாரகை” பத்திரிகை மூலமாக இந்துமதத்தின் மீது ஏவப்படுகின்ற கண்டனங்களுக்குப் பதிலுரைகள் எழுதுதற்குரிய தளமாக இலங்கை நேசனை ஆறுமுகநாவலர் பயன்படுத்தினார். அத்தகைய கட்டுரைகளுக்குள் கொடுமுடியாகத் திகழ்வது “இது நல்ல சமயம்” என்ற தலைப்பில் ஆறுமுகநாவலரால் இலங்கை நேசனில் எழுதப்பட்ட கட்டுரையாகும். இக்கட்டுரை 1877ஆம் ஆண்டு கார்த்திகை 22இல் வெளியான இலங்கை நேசனில் இடம்பெற்றிருந்தது. எது சமயம்? என்ற வினாவுடன் தொடங்கி? சமூகத்தில் சமயத்திற்கான வகிப்பங்கு, சமயத்தின் உண்மை இலக்கு, சமயத் திணிப்பினால் ஏற்படுகின்ற “சுயம்” பற்றிய குழப்பம் போன்ற பல தளங்களைத் தொட்டுச் செல்வதாக இக் கட்டுரை அமைகின்றது.

இப்பத்திரிகையில் எழுதிய மயில்வாகனப்பிள்ளை, சுன்னாகம் குமாரசுவாமிப்புலவர் போன்ற பெரியார்களும் இந்துப்பண்பாட்டு மறுமலர்ச்சிக்கான சிந்தனைகளைச் சமூகத்திடம் கொண்டு சென்றனர். இவர்கள் இருவரும் இலங்கை நேசனூடாக வைமன் கதிரவேற்பிள்ளையுடன் நடாத்திய சமயத்தர்க்கங்கள் இந்து வெகுஜன விழிப்புணர்வுக்கு வழிகாட்டின குறிப்பாக “கத்தோலிக்க பாதுகாவலன்” உடன் இலங்கை நேசன் நடாத்திய கருத்து மோதல்களைப்

“புதினக் கடுதாசிகளின் யுத்தம்” என இலங்கைநேசன் ஆசிரியர் பின்னாளில் வர்ணிப்பது கவனிக்கத்தக்கது.

சைவ உதய பானு - 1880

நாவலர் மரபின் குரலாக வெளிவந்த பத்திரிகையாக “சைவ உதயபானு” அமைகிறது. இது 1880ம் ஆண்டு புரட்டாதி மாதம் 16ம் திகதி முதல் இது வெளிவரத் தொடங்கியது. அதன் ஆசிரியராக ஊரெழு சரணவமுத்துப்பிள்ளை கடமையாற்றினார். (சிவகுருநாதன், 1993, ஜீ.84). இந்துப்பண்பாட்டு மறுமலர்ச்சி என்பது முறையான சமயக் கல்வியினூடாக உறுதிசெய்யப்படும் என்ற நம்பிக்கையோடு கட்டுரைகளையும் ஆசிரியர் தலையங்கங்களையும் இப்பத்திரிகை வெளியிட்டு வந்தது.

உத்தியோக வாய்ப்புக்களிற்காகக் கிறிஸ்தவப் பாடசாலைகளில் கல்வி கற்கும் இந்துச் சிறார்கள் தங்கள் பண்பாட்டு வேர்களை அறுத்துக் கொள்கிறார்கள் என்ற ஆதங்கத்தினால் காட்டமான விமர்சனங்களையும் இப்பத்திரிகை தொடர்ந்து வெளியிட்டு வந்துள்ளது.

“பாதிரிமார் பள்ளிக்கூடங்களிலே உங்கள் பிள்ளைகளைக் கற்க விடுவீரேயானால் அவர்கள் பிற்காலத்தில் நீங்களே தங்கள் பிதாக்கள் என்பதும் தோன்றவையாது. தங்கள் பெயர்களையும் மாற்றி ‘யோவான்இ யாக்கோபு’ என்றும் இட்டுக்கொண்டு உங்கள் பேருக்கெல்லாம் தீராப்பெரும் இழிவை நாடுவார்கள்” (சைவஉதயபானு 03, மாசி, 1882, ஜீ.03).

“சைவக்குடியிற் பிறந்த பிரபுக்களே எங்கள் அத்திவாரங்கள் ஆடாவண்ணம் ஒரு சிறியபொழுதும் தாழ்த்தக்கூடாது. அரசாட்சியாரிடம் ஒரு பள்ளிக்கூடத்தைப் பெற்று அங்கே உமது பிள்ளைகளை அனுப்புங்கள்” இத்தகைய ஆசிரியர் தலையங்கங்களில் இடம்பெற்றுள்ள மதக்காழ்ப்புணர்வு தோய்ந்த சொற்பிரயோகங்களைக் கருத்திற் கொள்ளாது அச்செய்திக் குறிப்புக்களை ஊன்றிக் கவனித்தால் அன்றைய இந்து சமூகத்தின் யதார்த்தத்தை உணரமுடியும்.

குறிப்பாக இந்துப் பாடசாலைகளைத் தோற்றுவிக்கவல்ல ஒரு புத்திஜீவிகள் குழுமம் பொருளாதார பலத்துடன் அரசாங்க ஆதரவைப் பேச்சளவிலாவது பெற்றுக் கொண்டு செயல் தொடங்க வேண்டும் என்பதனை மீள மீள வலியுறுத்தச் சைவ உதயபானு தவறவில்லை.

சைவசம்போதினி (1881)

கருத்து நிலையில் சைவ உதயபானுவின் அடிச்சுவட்டைப் பின்பற்றி வெளிவந்த பத்திரிகையாக சைவசம்போதினி திகழ்ந்தது. இப்பத்திரிகையை உடுவில் வைத்தீசுவர ஐயர் என்பவர் கரலகிதப் பத்திரிகையாக 1881ல் வெளியிட்டார் (வித்தியானந்தன், 1974, ஜீ.349).

பொருளாதார நெருக்கடிகளின் காரணமாக இரண்டரை வருடங்களுக்குள் இப்பத்திரிகை நின்றுபோனது. சைவ உதயபானுவைப் போன்று குறிப்பிடத்தக்க சமூக விழிப்புணர்வினை இப்பத்திரிகையால் ஏற்படுத்த முடியாமைக்கு இதன் குறுகிய ஆயுட்காலமே காரணமெனலாம்.

விஞ்ஞான வர்த்தினி (1882)

மூத்ததம்பிச் செட்டியாரால் 1882ம் ஆண்டில் வெளிவரத் தொடங்கிய பத்திரிகை விஞ்ஞானவர்த்தினி ஆகும் (சிவம் கோப்பாய், 1984). பெயருக்கு ஏற்ற வகையில் (Intellectual Preceptor) மேட்டுக் குடிசார் புத்திஜீவிகளைத் தனது வாசகர் வட்டமாகக் கொண்டிருந்தது. விசேடமாக தத்துவார்த்தப் போராட்டங்கள், அளவையியல் போன்ற கருத்தியல்களை இலங்கை சமூகத்துக்கு அறிமுகம் செய்துவைத்த பெருமை இப்பத்திரிகைக்குரியது.

இப்பத்திரிகையே பிற்காலத்தில் விவேகானந்தரின் ஈழ வருகையின் போது உதயதாரகையினால் கிளப்பப்பட்ட சித்தாந்த வேதாந்த முரண்பாடுகள் பற்றிய சர்ச்சைகளிற்குத் தக்க பதில் தருவதற்கு இந்துசாதனத்தின் ஆசிரியபீடத்திற்கு உதவியது. விஞ்ஞானவர்த்தினி விளிம்புநிலை மக்களை நோக்கித் தனது கருத்தியல் நீட்சியைக் கொண்டிருக்காவிடினும் நடுத்தர, மேட்டுக்குடிப் புத்தி ஜீவிகளின் மத்தியில்

குறிப்பிடத்தக்க செல்வாக்கைப் பெற்றிருந்தது எனலாம்.

சைவ அபிமானி

வல்வை பொ. ஞானசபாபதிப்பிள்ளை என்பவரால் வெளியிடப்பட்ட பத்திரிகையாக சைவ அபிமானி திகழ்கின்றது. (வித்தியானந்தன், 1974, p.349). இது விஞ்ஞானவர்த்தனியைப் போலில்லாமல் ஓரளவிற்குச் சமயம்சார்ந்த வெகுஜனப் பத்திரிகையாகத் தன்னை இனங்காட்டிக் கொண்டது. இப்பத்திரிகை ஓரிரு ஆண்டுகளுக்குள் தனது ஆயுளை முடித்துக் கொண்டதாகவே அறியப்படுகின்றது.

இந்துசாதனம் - கி. பி. 1889

இலங்கை வாழ் இந்துக்களின் சமயச்சார்பான பத்திரிகைத்துறை வளர்ச்சியின் கொடு முடியாகத் திகழ்வது இந்துசாதனப் பத்திரிகையாகும். சைவபரிபாலன சபையினரின் வெளியீடாக 11.09.1889ல் இப்பத்திரிகை வெளியானது. தமிழில் இந்துசாதனம் என்றும் ஆங்கிலத்தில் “Hindu Organ” எனவும் பெயரிடப்பட்டு “டெமிட்”. பிரமாணம் கொண்டதாளில் வெளிப்புறத்தில் ஆங்கிலமும் உட்புறத்தில் தமிழுமாக இருமொழி கலந்த ஏடாக ஆரம்பகாலங்களில் வாரத்தின் புதன் கிழமைதோறும் வெளிவந்தது (இந்துசாதனம் பொன் விழா மலர், 1939, p.98)

ஆயினும் 1899ம் ஆண்டு ஜூலை முதற்கொண்டு தமிழ் பிரசுரம் வேறாகவும் (இந்து சாதனம்) ஆங்கிலப் பிரசுரம் வேறாகவும் (Hindu Organ) வெளிவரத் தொடங்கின. இதன் ஆரம்பகாலங்களில் திருவனந்தபுரம் மகாராஜாவின் நீதிமன்றில் நீதியரசராகக் கடமையாற்றிய ஸ்ரீமான் தா. செல்லப்பா பிள்ளையவர்கள் இதன் ஆங்கில வெளியீட்டின் ஆசிரியராகவும், நாவலரின் மருகராகிய த. கைலாசப்பிள்ளையவர்கள் தமிழ் வெளியீட்டின் ஆசிரியராகவும் ஊதியமின்றிக் கடமையாற்றினர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

பொ. கார்த்திகேசுபிள்ளை, ம. வே. திருஞானசம்பந்தன் நமசிவப்பிரகாசம்

போன்ற புகழ்பூத்த சைவப்பேரறிஞர்கள் இந்துச்சாதனத்தின் ஆசிரியர்களாகக் கடமையாற்றியோர்களே என்பதும் இங்குக் குறிப்பிடத்தக்கது. புத்தாயிரமாம் ஆண்டிலிருந்து இதன் ஆசிரியராக பேராசிரியர் குமாரவடிவேல் அவர்கள் சேவையாற்றி வந்துள்ளார். அவரைத் தொடர்ந்து தற்போது மயூரகிரிசர்மா சேவையாற்றிவருகிறார்.

ஒரு நூற்றாண்டுக்கும் மேலாக வெளிவந்து கொண்டிருக்கும் இப்பத்திரிகை அரைநூற்றாண்டுகளுக்கும் மேலாக இந்து பண்பாட்டு மறுமலர்ச்சிக்காகப் போரிட்டது என்று குறிப்பிடுவதே பொருத்தமாகும்.

இவற்றை அரண் செய்யும் வகையில் இந்துசாதனத்தின் பரந்த விடயப்பரப்பிலிருந்து வகை மாதிரி எடுத்துக்காட்டுக்கள் சிலவற்றைச் சுட்டிக் காட்டலாம். “தாழ்த்தப்பட்ட சாதியராம்” என்ற தலைப்பில் அமைந்த ஆசிரியர் தலையங்கமொன்று இவ்வாறு தொடர்கிறது.

“எந்த வருணத்து உதித்தோரும் கல்வியறிவு ஒழுக்கமுடையரேல் அவர் எல்லா வர்ணத்தினராலும் கைக்கொள்ளப்படுவர். இந்து மதக் கொள்கையின்படி ஒருவனை உயர்த்துவதும் தாழ்த்துவதும் அவனுடைய ஒழுக்கமேயல்லாமற் சாதியன்று. நந்தனார்இ திருவள்ளுவர் முதலானோர் இதற்குத் திருட்டாந்தமாக விளங்குவர்” (இந்துசாதனம், 03.01.1903, p.03.(ங))

வர்ணாச்சிரம தர்மத்தைக்காட்டி சமூக அடுக்கமைவை நியாயப்படுத்துவோர்க்கு உண்மையை விளக்க முற்படுவதாக மேற்படி ஆசிரியர் தலையங்கம் அமைகிறது. இந்து சாதனமானது ஆண், பெண் சமத்துவம் பற்றியும் பெண்கள் சமூகத்தின் முன்வந்து அறம் வளர்க்க வேண்டிய அவசியம் பற்றியும் வலியுறுத்தத் தவறவில்லை. “மனித வர்க்கத்தின் வித வனிதையரிடத்தே” என்ற தலைப்பில் அமைந்த ஆசிரியர் தலையங்கமொன்றில் “ஆண் தகைமையோர்களும் அவர்க்கு நிகரன்றே” என்ற கந்தபுராணச் செய்யுள் அடியொன்று எடுத்துக் காட்டப்பட்டு அறம் வளர்க்கவல்ல சக்தி ஆண்களை விடவும்

பெண்களிடத்திலேயே அதிகம் உண்டு என வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளது (இந்துசாதனம், 07.12.1892, ப. 03.(ங))

இந்து சாதனப் பத்திரிகையானது இந்து சமூகத்தில் சமயத்தின் பெயரால் புரையோடிப்போய்விட்ட குறைபாடுகளையும் கண்டிக்கத் தவறவில்லை. ஆலயத்தில் நடைபெறுகின்ற வாணவேடிக்கை, சின்னமேளம், தெய்வத்தின் பெயரால் உயிர்ப்பலியிடுதல் போன்ற விடயங்கள் இந்த வகையில் கண்டனத்துக்குள்ளாகின. அதே சமயத்தில் இந்து சமூகத்தினரை மதமாற்றும் முயற்சிகளில் ஈடுபட்டோருக் கெதிராகக் கடுமையான விமர்சனங்களையும் இந்து சாதனம் வெளியிடத்தயங்கவில்லை. இந்த வகையில் “சைவ நிந்தனை பொறா மனமும்” என்ற தலைப்பில் வெளியான ஆசிரியர் தலையங்கமொன்று பின்வருமாறு நீண்டு செல்கின்றது. “சைவாபிமானமில்லாத ஒரு சைவனைக் காட்டிலும் தன் சமயத்தில் அபிமானம் பெரிதுடைய அந்நிய மதத்தவன் உத்தமனாவான். ஏனென்றால் இவன் தன் சமயத்திற்குத் துரோகியாகின்றான். உத்தியோகத்திற்கும், அதிகாரத்திற்கும் முகமனுக்கும் அபேட்சை கொண்டு இருப்பதனாலேயே மற்றச் சமயவாதிகளும் இடையிடையே அதிகாரிகளும் நம் சமயத்தை நிந்திக்கத் தலைப்படுகின்றனர்”. (இந்துசாதனம், 01.09.1927, p.03(ங))

இந்து சமய மறுமலர்ச்சியை ஏற்படுத்துவதில் பிரசங்கங்களினதும் இபுராணபடனம் செய்வோரினதும் பங்கு அக்காலத்தில் இன்றியமையாத இடத்தை வகித்ததென்று கூறலாம். ஏனெனில் சமூகத்தின் அனைத்து வகுப்பினரையும் ஈர்க்கவல்ல சாதனங்களாகக் கதாபிரசங்கமும், புராணபடனமும் திகழ்ந்திருக்கின்றன. எனவே இந்து சமூகத்தில் இவர்களை ஊக்கப்படுத்தும் வகையிலும் செய்திக் கட்டுரைகளை இந்து சாதனம் தாங்கி வந்திருக்கிறது. அந்த வகையில் “விடயப் பிரசங்கஞ் செய்வோர், கதாப்பிரசங்கம் செய்வோர், புராணபடனம் செய்வோர் எனப்படும் இந்த முத்திறத்தாரையும் அருகிவிடவொண்ணாது. இவர்களே

சமயப் பண்பாட்டை வளர்ப்பவராவார்கள். ஆலயங்களிலும் உற்சவ காலங்களில் இவர்களைக் கொண்டு பிரசங்கம் செய்வித்தல் வேண்டும். இங்ஙனம் செய்தாற்றான் நமது சமயமும் பண்பாடும் விருத்தியடைந்து வரும். புலால் புசித்தல், மதுபானம் முதலான தீமைகள் குன்றும் (இந்துசாதனம், 14.06.1900, p.04 (ச)) எனத் தொடர்கின்ற செய்திக் கட்டுரையொன்றைச் சுட்டிக்காட்டுதல் பொருத்தமாகும்.

இந்துப் பண்பாட்டின் முக்கிய அம்சமாகத் திகழ்வன திருக்கோயில்கள் எனலாம். இந்து மதத்திற்கு நெருக்கடிகள் ஏற்படுகின்ற காலகட்டங்களில் எல்லாம் திருக்கோயில்களை மையப்படுத்தி இந்துப் பண்பாடு நிமிர்வுற்றதை பல இந்திய, இலங்கை வரலாற்றுக் காலகட்டங்கள் எடுத்துரைக்கின்றன. எனவேதான் இந்துப் பண்பாட்டைக் கோயிற் பண்பாடாகவே குறிப்பிட்டுப் போனார்கள் மேலைத்தேச ஆய்வாளர் பலர்.

இலங்கையிலும் கோயிற் பண்பாடு முக்கிய இடத்தைப் பெற்று விளங்கிய ஒன்றாகும். திருக்கோயிற் பண்பாடு செம்மையாக அமையின் அது ஒட்டுமொத்த சமூகத்தையுமே செம்மையுடையதாக்கும் என்பதனை நன்கு உணர்ந்துகொண்ட இந்து சாதனம் இதனை வலியுறுத்தி அனேக ஆக்கங்களைக் காலத்துக்குக் காலம் பிரசுரித்து வந்துள்ளது.

இந்து ஒருவன் ஆலயம் சென்று வழிபடும்போது கவனத்திற் கொள்ள வேண்டிய விதிமுறைகளையும் அவை செவ்வனவே பின்பற்றப்படாததைக் கண்டிக்கும் வகையிலும் “ஆலய வழிபாடு எவ்விதம் ஈனதசை அடைந்தது” எனத் தலைப்பிடப்பட்ட ஆசிரியர் தலையங்கம் இவ்வாறு அமைகிறது.

“ஆலய தரிசனஞ் செய்வோர், ஆசார சீலராய் பயபக்தி உடையோராய் விளங்கினர். அருச்சனைக்குரிய திரவியங்களேதுமில்லாது ஆலயம் செல்லார். முறை பிறழாது வணங்குவர். வெற்றிலை, பாக்கு வாயிலிடார். மௌட்டிகம் பேசார். கையிற்றடி ஏந்தார். வீண்வார்த்தை ஆடார்.

ஆலய சேவையில் அதிகாரியென்றும் தனவந்தனென்றும் பாகுபாடுகள் அக்காலத்தில் ஒருபோதுமில்லை.....” (இந்துசாதனம், 03.02.1897 p.04 (ச))

இந்துசமய பண்பாட்டு மறுமலர்ச்சிப் போக்கின் முக்கியமான இலக்குகளில் ஒன்று இந்து சமயநிலையிலிருந்து வழுவாத கல்வி முன்னேற்றமாகும். மேலைத் தேய பண்பலத்துடனும் ஆளும் வர்க்கத்தின் ஆசியோடும் சமயப் பணிக்காகவே தம்மை அர்ப்பணித்துக் கொண்ட மிசனரிமாரால் உன்னத தரத்துடன் நடாத்தப்பட்டு வந்த கிறித்தவக்கல்லூரிகளுடன் போட்டியிடவல்ல சுதேசிய இந்துப் பாடசாலைகளை உருவாக்க வேண்டியது காலத்தின் கட்டாயமாயிற்று. இப்பகீரதப் பிரயத்தனத்தில் இந்துசாதனமும் உற்சாகத்துடன் பங்குகொண்டது. அதன் அனேக ஆசிரியர் தலையங்கங்கள் இதனை வலியுறுத்தத் தவறவில்லை.

“அரசினர் கலாசாலைகளோ மிசனரிப் பாடசாலைகளோ சுயமதப்பற்றை உள்ளத்தில் ஊன்றி விடக்கூடிய சக்தி வாய்ந்தன அல்ல. பச்சிளம் பாலகர்கள் முதலாக வயது வந்தவர்கள் ஈறாக எவர்களும் தத்தம் சமய உணர்ச்சியை ஊட்டு விக்கும் பாடசாலைகளில் கல்வி பயில வேண்டியது அவசியமாகிறது. இம்முயற்சிக்கு நிதி மிகுந்தோர் பொற்குவையும் வித்துவான்களின் நற்பணியும் அவசியமன்றோ” (இந்துசாதனம், 03.02.1890, p,04 (ச))

இந்து சாதனத்தின் குரலை அர்த்தப்படுத்தும் வகையில் இந்துக் கல்லூரிகளின் எழுச்சி அமைந்ததெனலாம். முதன் முதலாக 1890இல் யாழ்ப்பாணம் இந்துக்கல்லூரி நிறுவப்பட்டது. அது மிகக் குறுகிய காலகட்டத்திலேயே கல்கத்தாப் பல்கலைக்கழகத்தின் அங்கீகாரத்தைப் பெற்ற கல்லூரியாகத் தன்னை நிலைநிறுத்திக் கொண்டது. இதனைத் தொடர்ந்து நாடெங்கும் அனேக இந்துக் கல்லூரிகள் தோற்றம் பெறத் தொடங்கின. நாவலர்

சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலைகளுடாகக் கண்ட கனவை இந்துக் கல்லூரிகள் நிறைவேற்றி வைத்தன என்றே கூறலாம்.

நிறைவுரை:

இந்துப் பண்பாட்டு மறுமலர்ச்சி என்பது ஆட்சியாளரையும் மிசனரிமாரையும் பொறுத்த வரையில் கிணறு வெட்டப் பூதங் கிளம்பியதைப் போல அவர்களே எதிர்பாராமல் அவர்களின் உதவியுடனே நடைபெற்ற ஒன்றாகும். அதுபோன்றே இந்துப் பத்திரிகை ஊடகத்தின் தோற்றுவாய்க்கும் அவர்களே இச்சையின்றி உடந்தையாக அமைந்தனர்.

மறுமலர்ச்சிக் காலகட்டத்தில் இலங்கையிற் தோன்றிய இந்துப் பத்திரிகைகளின் செல்நெறியானது பொதுவாக நாவலரது கருத்து நிலையில் கால் ஊன்றிய பாய்ச்சலாகவே அமைந்தது. அந்த வகையில் பிறமத கண்டனங்கள், சுயமத கண்டனத்துக் கெதிரான பதிலுரைகள், வலிமையான இந்துக் கல்விப் புலமொன்றைக் கட்டியெழுப்புவதற்கான அறைகூவல்கள், இந்து சமூகத்தில் புரையோடியிருந்த சில மூடநம்பிக்கைகளையும் வழக்காறுகளையும் விமர்சித்தல், பெண்கல்வி பற்றிய விழிப்புணர்வூட்டல், மது, மாமிச உணவு, உயிர்க்கொலை, விபச்சாரத்திற்கெதிரான கண்டனங்கள் எனப்பல தளங்களில் இவற்றின் பிரச்சாரம் நீட்சியுற்றது.

ஆயினும் இப்பத்திரிகைகள் மேட்டுக்குடியினரையும் படித்த நடுத்தர வர்க்கத்தினரையும் கடந்து விளிம்பு நிலை மக்களை நோக்கித் தமது சிந்தனைக் கரங்களை எந்தளவுக்கு விரித்துக் கொண்டன என்பது கேள்விக்குரியதே! ஆயினும் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் முடுக்கிவிடப்பட்ட இந்துசமய மறுமலர்ச்சியின் உத்வேக பங்காளர்களாகத் திகழ்ந்தவர்கள் படித்த நடுத்தர வர்க்கத்தினர் என்ற வகையில் தமது இலக்கை அறிந்து பாய்ந்த பிரம்மாஸ்திரங்களாகவே இப்பத்திரிகைகளைக் கருதவேண்டும்.

References

- Engle Wood Cliffs. (1976). *History of Painting, Sculpture Architecture*, Voll – II. New York.
- Hindusathanam Pon Vizha Malar*. (1939). Yazpanam: Saivap Pirakasa Achuyanthirasalai.
- Morning Star*; 07.01.1941, Manipay. The American Mission Press.
- Saivauthayabanu*. (3 Maasi 1982).
- Sivagurunathan, I. (1993). *Ilangaiyil Tamil Puthina Pathirikaikalin Valarchi*. Chennai: Pari Nilayam.
- Sivam, Koppay. (1984). *Ilangai Tamil Puthinap Pathirikkai Sanjikaikal Oru Kaiyeeedu* (1841-1984). Kilinochi: Sarvasakthi Veliyidu.
- Vidyanandan, Su, (Eds). (1974). *4-vathu Anaithulakath Tamilaraichi Mahanadu Malar*. (Vol 1). Kolumbu: Anaithulaga Tamilaraichi Mandra Ilangai Kilai.

நேர முகாமைத்துவம்: ஓர் இஸ்லாமியக் கண்ணோட்டம்

Time Management: An Islamic Perspective

எம்.எம்.ஏ அப்துல்லாஹ் / M.M.A Abdullah¹

எஸ்.எம்.எம் மஸாஹிர் / S.M.M Mazahir²

Abstract

Time management is a frequent and well-discussed contemporary issue since multitasking is a must-have norm to achieve success. Islamic religion has provided productive guidance on time management for all segments of human life, which is the focus of this study. The paper aims to describe the pattern of influence of the time management guidance by the Islamic religion in human activities and to clarify the patterns of elements of traditional time management reflected in Islamic guidelines. For this study, which was conducted based on the previous literature, the secondary data such as general and Islamic-oriented research articles, books, and internet information related to time management along with information about time management in basic Islamic sources like Holy Quran and Al-Hadith were reviewed. The main finding of this analysis is that Islam provides constructive guidelines for people to spend enough time in the spiritual, social, economic, familial, and other aspects to create a happy life with proper management. This study would help to clarify the importance of focusing on all the essential areas of life by following its guidelines successfully within the Islamic framework in the busy modern world.

Date of submission: 2020-10-23

Date of acceptance: 2021-07-30

Date of Publication: 2021-07-20

Corresponding author's Name:

M.M.A Abdullah Email:

abdullahmma416@gmail.com

Key Words: Time Management, Islam, Islamic Time Management, Perspective, Life.

ஆய்வுப் பின்புலம் (Backround of the Study)

நவீன உலகில் நேர முகாமைத்துவத் தின் அவசியம் வெகுவாக உணரப்பட்டிருப்பதோடு அது தொடர்பான பல்வேறு ஆய்வுகளும் இடம்பெற்று வருகின்றன. முறைப்படுத்தப்பட்ட நேர முகாமைத்துவத்தை உறுதிப்படுத்தும் விதமாக பல்வேறு மாதிரிகளும் கோட்பாடுகளும் ஆய்வாளர்களின் மூலம் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளன (Jinalce & Singh, 2018). மனித வாழ்வில் முன்னேற்றங்களும்

வெற்றிகளும் விளைத்திறனான நேர முகாமைத்துவத்தினூடாகவே இலகுவாக சாத்தியமாகின்றன (Nasrullah & Khan, 2015).

குறிப்பிட்ட செயற்பாடுகளின் செயற்றிறன் மற்றும் உற்பத்தித்திறனை அதிகரிக்கும் நோக்கில் அவற்றுக்காக செலவிடப்படும் நேர அளவில் முறையான கட்டுப்படுத்தல் செயன்முறையை பிரயோகிக்கும் தொடர் செயற்பாடே நேர முகாமைத்துவமாகும். 1950 1960 காலப்பகுதிகளில் பிரபலமான இப்பதம் வணிக முகாமைத்துவத்துவத்துடன்

¹ The author is an undergraduate student in Department Islamic Studies, South Eastern University of Sri Lanka, Oluvil, Sri Lanka. abdullahmma416@gmail.com

² The author is a senior lecturer in in Department Islamic Studies, South Eastern University of Sri Lanka, Oluvil, Sri Lanka. mazahirmsm@seu.ac.lk

மாத்திரமன்றி தனிமனித செயற்பாடுகளுடனும் தொடர்புபட்டதாகும் (Subramanian, 2016; Razali et al., 2017).

தொடராக நடைபெறும் நிகழ்வுகளில் கடந்தகாலத்தில் தொடங்கி நிகழ்காலத்தினூடாக எதிர்காலம் வரை இடம்பெறும் தொடர்ச்சியான செயற்பாடான நேரமுகாமைத்துவமானது ஒரு முகாமையாளரின் மிக உன்னத வளமாகும். அதனை முறையாக திட்டமிடத் தவறும் போது ஏனைய வளங்களும் பாதிப்புக்கு உள்ளாகின்றன (Cyril, 2014).

நேர முகாமைத்துவத் திறனை முறையாகப் பயன்படுத்துவதனுடாக மன அழுத்தம் மற்றும் வேலைப்பளு போன்றவற்றைக் குறைத்தல், வீண்விரயத்தைத் தவிர்த்தல், திட்டமிடலுடனான முன்னாயத்தம், அன்றாட வாழ்வில் வேலைகளுக்கான தேவைக்கேற்ப (நேர) வளப்பகிர்வு, நீண்ட நாள் திட்டங்களை சமயோசிதமாக நிறைவேற்றல், உச்ச பயனைப் பெறல், பொறுப்புக்களை சிறந்த முறையில் நிறைவேற்றல், நேரத்தை சேமித்தல், உள அமைதி போன்ற பல்வேறு நலன்களை அடைந்துகொள்ள முடியும் (Abban, 2011).

அதேபோல் நேரம் முறையாக முகாமைத்துவம் செய்யப்படாமையின் விளைவாக மனித வாழ்வில் நெருக்கடி, மன அழுத்தம், நேரம் போதாமை, வேலைகளை செய்து முடிப்பதில் திருப்தியின்மை, ஒழுங்காக கடமைகளை நிறைவேற்ற முடியாமை போன்ற பல்வேறு பாதக நிலைகள் ஏற்படுகின்றன (Claessens, et al., 2007).

இவ்வாறு மனித வாழ்வில் பல்வேறு தாக்கங்களை ஏற்படுத்தவல்ல, மிக அவசியமான ஒன்றாக நேரம் இருப்பினும் நிறுவன மற்றும் தனிமனித மட்டங்களில் மிக அதிகமாக வீணடிக்கப்படும், மிகவும் பராமுகமாகக் கையாளப்படும் வளமாகவே நேரம் காணப்படுகிறது (Islam et al., 2014).

இஸ்லாம் மனித வாழ்வின் அனைத்துத் துறைகளுக்கும்மான சீரிய வழிகாட்டல்களை வழங்குகிறது (Shah et al., 2016). மனித வாழ்வில் ஆன்மீகம், அன்றாட கொடுக்கல் வாங்கல், பிறருடனான உறவுகள், பழக்கவழக்கங்கள் போன்ற பல்வேறு விடயங்கள் தொடர்பான விரிவான விடயங்கள் இஸ்லாத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன (Ahmad, 2007). அந்தவகையில் இறைவனால் மனிதனுக்கு அளிக்கப்பட்ட அமானிதங்களுள் ஒன்றாக நேரத்தைக் குறிப்பிடும் இஸ்லாம், அதனை பயனுள்ளதாகத் திட்டமிட்டு இவ்வுலகிலும் மறுமையிலும் வெற்றியைடைவதற்கான பல்வேறு வழிகாட்டல்களை வழங்கியுள்ளது (Islam et al., 2014).

எனவே, இவ்வாய்வானது நேர முகாமைத்துவம் தொடர்பான இஸ்லாத்தின் வழிகாட்டல்களை அதன் மூல ஆவணங்களான அல்குர்ஆன், அல்ஹதீஸ் மற்றும் பாரம்பரிய மற்றும் நவீன இஸ்லாமிய அறிஞர்களின் ஆய்வுகளில் இருந்து பரிசீலித்து, நவீன நேர முகாமைத்துவத்தின் கூறுகளுடன் அவற்றை ஒப்பிட்டு விபரிக்க முனைகிறது.

ஆய்வின் குறிக்கோள்கள் (Objectives of the Study)

இவ்வாய்வானது பின்வரும் நோக்கங்களை அடைந்து கொள்ளும் நோக்கில் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

1. நேர முகாமைத்துவத்துக்கான இஸ்லாமிய வழிகாட்டல்களைக் கண்டறிதல்
2. மனிதனின் அன்றாட செயற்பாடுகளில் அவை செல்வாக்குச் செலுத்தும் பாங்கினை மதிப்பிடுதல்.
3. நவீன நேர முகாமைத்துவத்தின் கூறுகள் இஸ்லாமிய வழிகாட்டல்களில் பிரதிபலிக்கும் விதத்தை பகுப்பாய்வு செய்தல்.

ஆய்வுமுறை (Research Methodology)

பண்பு ரீதியான ஆய்வு முறையைத் தழுவி

³மனிதனால் பெறப்பட்டு பாதுகாக்க வேண்டிய ஒரு பொருள் 'அமானிதம்' என்ற பெயரில் அழைக்கப்படுகிறது

மேற்கொள்ளப்பட்ட இவ்வாய்வுக்காக இஸ்லாமிய மூல ஆவணங்களான அல்குர்ஆன் மற்றும் அல்ஹதீஸ், நேர முகாமைத்துவம் தொடர்பான பொதுவான ஆய்வுக் கட்டுரைகள், சஞ்சிகைகள், நூல்கள், இணையத்தளத் தகவல்கள் என்பவற்றுடன் நேர முகாமைத்துவம் தொடர்பான பாரம்பரிய மற்றும் நவீன இஸ்லாமிய அறிஞர்களின் எழுத்தாக்கங்கள் என்பன மீளாய்வுக்கு உட்படுத்தப்பட்டு முடிவுகள் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளன.

பெறுபேறுகளும் கலந்துரையாடலும் (Results and Discussion)

1. நேரம் தொடர்பில் இஸ்லாம்

இஸ்லாமிய மூலாதாரங்களான அல்குர்ஆன் மற்றும் அல்ஹதீஸ் ஆகியவை நேரத்தை பல்வேறு வடிவங்களில் அடையாளப்படுத்தியுள்ளன. “நிச்சயமாக அல்லாஹ்விடத்தில் அல்லாஹ்வுடைய (பதிவுப்) புத்தகத்தில் வானங்களையும் பூமியையும் படைத்த நாளிலிருந்தே மாதங்களின் எண்ணிக்கை பன்னிரண்டு ஆகும் அவற்றில் நான்கு (மாதங்கள்) புனிதமானவை” (அல்குர்ஆன், 9:36) எனும் வசனமானது நேரத்தை (ஒரு வருடத்திலுள்ள) 12 மாதங்களாக வகைப்படுத்தியுள்ளது.

அதேபோல் “வானங்களும் பூமியும் படைக்கப்பட்ட நாளில் இருந்த (பழைய) நிலைக்குக் காலம் திரும்பிவிட்டது. ஆண்டு (வருடம்) என்பது பன்னிரண்டு மாதங்களாகும். அவற்றில் நான்கு மாதங்கள் புனிதமானவை. (அவற்றில்) மூன்று மாதங்கள் தொடர்ந்து வரக்கூடியவை. அவை துல்கஅதா, துல்ஹஜ் மற்றும் முஹர்ரம் ஆகியனவாகும். (மற்றொன்று) ஜுமாதல் ஆகிராவுக்கும் ஷஅபான் மாதத்திற்கும் இடையிலுள்ள ‘முளர்’ குலத்தாரின் ரஜப் மாதமாகும்” (புகாரி, 4406; முஸ்லிம், 1679) எனும் நபிமொழியும் நேரத்தை வருடமாகவும் மாதங்களாகவும் வகைப்படுத்தியுள்ளது.

நேரத்தை மிக விரைவில் கடந்து அழிந்து விடும் விடயமாகக் குறிப்பிடும் இஸ்லாம், ஒவ்வொருவரின் வாழ்நாளும் அவருக்கான தவணை எனக் குறிப்பிடுகிறது.

இதனையே “ஒவ்வொரு கூட்டத்தாருக்கும் (வாழ்வுக்கும், வீழ்வுக்கும்) ஒரு காலக்கெடு உண்டு, அவர்களுடைய கெடு வந்துவிட்டால் அவர்கள் ஒரு கணப்பொழுதேனும் பிந்தவும் மாட்டார்கள்;. முந்தவும் மாட்டார்கள்” (அல்குர்ஆன், 7:34) எனும் அல்குர்ஆனிய வசனம் தெளிவுபடுத்துகிறது.

அத்துடன் இவ்வுலகுக்கும் குறிப்பிடத்தக்களவு காலக்கெடு உண்டு எனவும் இவ்வுலக வாழ்க்கையின் பின்னர் மனிதர்கள் சந்திக்கப்போகும் மறுமை வாழ்க்கைவே நிரந்தரமானதெனவும் நிலையானதெனவும் அதனுடன் ஒப்பிடுகையில் இவ்வுலக வாழ்க்கை மிகவும் குறுகியது எனவும் குறிப்பிடும் அல்குர்ஆன், “அவன் அவர்களை ஒன்று சேர்க்கும் நாளில், தாங்கள் (ஒரு) பகலில் சொற்ப காலமே இவ்வுலகில் தங்கியிருந்ததாக (அவர்கள் எண்ணுவார்கள்)” (அல்குர்ஆன், 10:45) மற்றும் “இன்னும், இவ்வுலக வாழ்க்கை வீணும் விளையாட்டுமேயன்றி வேறில்லை இன்னும் நிச்சயமாக மறுமைக்குரிய வீடு திடமாக அதுவே (நித்தியமான) வாழ்வாகும் இவர்கள் (இதை) அறிந்திருந்தால்” (அல்குர்ஆன், 29:64) போன்ற வசனங்களின் ஊடாக அவ்விடயத்தை தெளிவுபடுத்துகிறது.

2. நேர முகாமைத்துவத்துக்கான வரைவிலக்கணம்

முகாமைத்துவக் கோட்பாடுகளில் நேர முகாமைத்துவம் தொடர்பில் பல்வேறு வரைவிலக்கணங்கள் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளன. அந்தவகையில் Abban (2011, p. 2-3) “ஒரு மனிதன் தனக்குத் தேவையானவற்றை அடைவதற்காக தனது நேரத்தைப் பயன்படுத்த உதவியாக அமையும் அடிப்படைகள், நடைமுறைகள், திறன்கள், சாதனங்கள் மற்றும் ஒழுங்குகளின் தொகுப்பே நேர முகாமைத்துவமாகும். இது மனிதர்கள் தமது வேலைகளை பயன்தரும் வகையிலும் முக்கியத்துவமளிக்கும் வகையிலும் அமைத்துக் கொள்வதற்காக அவர்கள் பயன்படுத்தும் நுட்பங்களையும் உபாயங்களையும் குறிக்கிறது.” என அதனை வரையறை செய்கிறார்.

அதேபோல் குறைந்த நேரத்தில் குறைந்த செலவில் உச்ச பயன்பாட்டைப் பெற, கிடைக்கப் பெற்றுள்ள நேரத்தைத் திட்டமிட்டு வினைத்திறனாக பயன்படுத்தும் நடவடிக்கையே நேர முகாமைத்துவமாகும் என Amirthalingam (2012) அதனை வரைவிலக்கணப்படுத்துகிறார்.

இஸ்லாத்தின் கண்ணோட்டத்தில்; நேர முகாமைத்துவம் என்பது “உலக மற்றும் சமய நலன்களை அடைந்து கொள்வதற்காகவும் வாழ்வின் அனைத்துத் தேவைகளுக்கு மத்தியில் சமநிலையைப் பேணும் நோக்கிலும் பயனுள்ள வகையில் நேரத்தைப் பயன்படுத்துவதாகும்”; என Al-Habeeb & Al-Mahya (2015, p.707) ஆகியோர் வரையறை செய்கின்றனர்.

எனவே, பாரம்பரிய நேர முகாமைத்துவத்துக்கான வரைவிலக்கணத்துடன் ஒப்பிடுகையில் இஸ்லாமிய நேர முகாமைத்துவத்துக்கான வரைவிலக்கணத்தில் சமய நலன்கள் எனும் பகுதிக்கான அழுத்தம் கூடுதலாகப் பிரயோகிக்கப்பட்டுள்ளதை அவதானிக்க முடிகிறது. பொதுவாக இஸ்லாம் மனித வாழ்வுடன் தொடர்பான அனைத்துத் துறைகளுக்குமான அழகிய வழிகாட்டல்களை வழங்கும் மார்க்கமாகும் (Al-Moudoodi, 1996) என்ற வகையில் முஸ்லிம்களின் வாழ்வு அதன் வழிகாட்டல்களுக்கமைய இருக்க வேண்டும் என்ற வகையிலேயே இஸ்லாமிய நேர முகாமைத்துவத்துக்கான வரைவிலக்கணத்தில் சமயம் சார்ந்த நலன்களுக்கு முக்கியத்துவம் வழங்கப்பட்டுள்ளது.

3. நேர முகாமைத்துவம் தொடர்பான இஸ்லாத்தின் பொதுவான வழிகாட்டல்கள்

இறைவனின் மிக உன்னத அருட்கொடைகளுள் ஒன்றாக நேரத்தைக் குறிப்பிடும் இஸ்லாம், அதனை வினைத்திறனாக முகாமைத்துவம் செய்வதற்கான பல்வேறு வழிகாட்டல்களை

வழங்கியுள்ளது. ஒவ்வொரு தனி மனிதனும் தனக்குக் கிடைக்கப் பெற்றுள்ள வாழ்நாளை சிறந்த திட்டமிடலுடன் அமைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என இஸ்லாம் வலியுறுத்தியுள்ளது. “தனது வாழ்நாளை கழித்த விதம். தனது அறிவைப் பயன்படுத்திய விதம், தனது சொத்துக்களை சம்பாதித்த மற்றும் செலவழித்த விதம், தனது உடலைப் பயன்படுத்திய விதம் ஆகிய நான்கு கேள்விகள் வினவப்படும் வரை மறுமையில் மனிதனின் இரு பாதங்களும் நகராது” (திர்மிதி, 2417) என நபி (ஸல்) அவர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளமையானது மனிதனது வாழ்நாள் முறையான திட்டமிடலுடன் பயன்தரும் வழிகளில் பயன்படுத்தப்பட வேண்டிய அவசியத்தையும் நேரம் தொடர்பில் பொறுப்புடன் நடந்து கொள்ள வேண்டியமையையும் மிகத் தெளிவாக உணர்த்துகிறது.

அல்குர்ஆன் மற்றும் அல்ஹதீஸ் வழங்கும் இஸ்லாமிய வழிகாட்டல்களைப் பற்றிய முறையான தெளிவைப் பெற்று சாமர்த்தியமான திட்டமிடலுடன் நேரத்தைப் பயனுள்ளதாகக் கழிக்க வேண்டும் எனவும் பயனற்ற வீணான விடயங்களில் நேரத்தைக் கழிப்பதைத் தவிர்ந்து கொள்ளும் படியும் இஸ்லாம் வழிகாட்டுகிறது.

“காலத்தின் மீது சத்தியமாக நிச்சயமாக மனிதன் நஷ்டத்தில் இருக்கின்றான். ஆயினும், எவர்கள் ஈமான் கொண்டு ஸாலிஹான (நல்ல) அமல்கள் செய்து, சத்தியத்தைக் கொண்டு ஒருவருக்கொருவர் உபதேசம் செய்து, மேலும் பொறுமையைக் கொண்டும் ஒருவருக்கொருவர் உபதேசிக்கிறார்களோ அவர்களைத் தவிர (அவர்கள் நஷ்டத்திலில்லை)” (அல்குர்ஆன், 103:13)

எனும் வசனங்களானவை நேரத்தின் முக்கியத்துவத்தையும் முஸ்லிம்கள் இஸ்லாமிய வழிகாட்டல்களைப் பின்பற்ற

“இந்த ஹதீஸ் ஆதாரபுர்வமானதாகும் என ஹதீஸ் திறனாய்வுத்துறை நவீன இஸ்லாமிய அறிஞர்களுள் ஒருவரான இமாம் அல்அல்பானி அவர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள் (ஸஹீஹ் அத்திர்மிதி, 2417).

வேண்டிய அவசியத்தையும் அதனை எவ்வாறு பயனுள்ளதாகக் கழிக்க முடியும் என்பதற்கான வழிகாட்டல்களையும் அதனைப் பயனற்ற விடயங்களில் கழிக்க வேண்டாம் எனவும் வலியுறுத்துகின்றன. அத்துடன் இங்கு காலத்தின் மீது இறைவன் சத்தியம் செய்துள்ளமையும் அதன் முக்கியத்துவத்தை மேலும் உணர்த்தும் வகையில் அமையப் பெற்றுள்ளது (Islam et al., 2014).

அத்துடன் மேற்கூறப்பட்ட வசனங்களில் காலத்தைக் குறிக்க “அல்அஸ்ர்” எனும் பதம் கையாளப்பட்டுள்ளது. இப்பதம் ஐவேளைத் தொழுகைகளுள் மாலை நேரத்தில் நிறைவேற்றப்படும் தொழுகையைக் குறிக்கப் பயன்படுத்தப்படும் பதமாகும். எனவே, மனிதர்கள் தமது வாழ்வாதாரத்தைத் தேடிக்கொள்ளும் முனைப்பில் விறுவிறுப்பாக தொழில் போன்றவற்றில் ஈடுபடும் இந்நேரத்தில் இறைவழிபாட்டில் ஈடுபடுவதற்கு முன்னுரிமையளிக்கும் படி வழிகாட்டியுள்ளமையானது வாழ்வின் அனைத்து நிலைகளிலும் சூழ்நிலைகளைக் கவனத்தில் கொண்டு தேவையானவற்றுக்கு முன்னுரிமையளிக்கும் ஆற்றலை மனிதனுள் வளர்ப்பதற்கான பயிற்சியாக அமைந்துள்ளது (Islam et al., 2014).

அதேபோல் “(இருளால்) தன்னை மூடிக்கொள்ளும் இரவின் மீது சத்தியமாக; பிரகாசம் வெளிப்படும் பகலின் மீதும் சத்தியமாக” (அல்குர்ஆன், 92:12), “விடியற் காலையின் மீது சத்தியமாக; பத்து இரவுகளின் மீது சத்தியமாக” (அல்குர்ஆன், 89:12), “முற்பகல் மீது சத்தியமாக; ஒடுங்கிக் கொள்ளும் இரவின் மீது சத்தியமாக” (அல்குர்ஆன், 93:12) போன்ற ஒரு நாளின் பல்வேறு நேரங்களின் மீது அல்குர்ஆனில் இறைவன் சத்தியம் செய்துள்ளமையும் நேரத்தின் முக்கியத்துவத்தை உணர்த்தும் வகையில் அமையப்பெற்றுள்ளமை இங்கு கவனிக்கத்தக்கதாகும் (Al-Qaradawi, 1991).

முஸ்லிம்களின் மீதான அனைத்து

ஆன்மீகக் கடமைகளும் (இபாதா) நேரத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு வகுக்கப்பட்டுள்ளமை இங்கு கவனிக்கத்தக்கதாகும் (கிறீபிணீதீம்மீதீ - கிறீவிணீலீஹ்ணீ, 2015). எடுத்துக்காட்டாக “நிச்சயமாக குறிப்பிட்ட நேரங்களில் தொழுகையை நிறைவேற்றுவது முஸ்லிம்களுக்கு விதியாக்கப் பெற்றுள்ளது” (அல்குர்ஆன், 04:103) எனும் அல்குர்ஆனிய வசனம் முஸ்லிம்களுக்கு விதியாக்கப்பட்டுள்ள திசைரி ஐவேளைத் தொழுகை நேரத்தைக் கவனத்தில் கொண்டு கடமையாக்கப்பட்டுள்ளமையை விளக்குகிறது.

அதேபோல் “ரமளான் மாதம் எத்தகையதென்றால் அதில் தான் மனிதர்களுக்கு (முழுமையான வழிகாட்டியாகவும், தெளிவான சான்றுகளைக் கொண்டதாகவும்; (நன்மை தீமைகளைப்) பிரித்தறிவிப்பதுமான அல்குர்ஆன் இறக்கியருளப் பெற்றது. ஆகவே, உங்களில் எவர் அம்மாதத்தை அடைகிறாரோ, அவர் அம்மாதம் நோன்பு நோற்க வேண்டும்;” (அல்குர்ஆன், 02:185)

எனும் வசனமானது முஸ்லிம்கள் மீது விதியாக்கப்பட்டுள்ள நோன்பு நேரத்துடன் தொடர்புபட்டுள்ளமையை தெளிவுபடுத்துகிறது.

அவ்வாறே “ஹஜ்ஜுக்குரிய காலம் குறிப்பிடப்பட்ட மாதங்களாகும்” (அல்குர்ஆன், 2:197) எனும் அல்குர்ஆனிய வசனம் இஸ்லாத்தின் ஐம்பெரும் கடமைகளுள் ஒன்றான ஹஜ்ஜும் நேரத்துடன் தொடர்புபட்டு அமைந்துள்ளமையை விபரிக்கிறது.

மேலும் “அவற்றை அறுவடை செய்யும் காலத்தில் அதற்குரிய (கடமையான) பாகத்தைக் கொடுத்து விடுங்கள்” (அல்குர்ஆன், 6:141) எனும் வசனத்தில் இஸ்லாத்தின் ஐம்பெரும் கடமைகளுள் ஒன்றான ஸகாத்தும் காலத்துடன் தொடர்புபட்டு அமையப்பெற்றிருப்பது

தெளிவாகிறது.

இவ்வாறு முஸ்லிம்கள் மீது இஸ்லாம் விதியாக்கியுள்ள ஆன்மீக வழிபாடுகள் நேரத்துடன் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டுள்ளமையானது நேரத்தின் முக்கியத்துவத்தை உணர்த்தும் அதேவேளை முஸ்லிம்களிடம் அதனை சிறந்த முறையில் முகாமை செய்வதற்கான பயிற்சியை வளர்த்துக் கொள்வதற்கான வாய்ப்பாக அமையப்பெற்றுள்ளமையும் இங்கு அவதானிக்கத்தக்கதாகும் (Al-Qaradawi, 1991).

மேலும் நிச்சயமாக இரவும், பகலும் (ஒன்றன் பின் ஒன்றாக) மாறி வருவதிலும், வானங்களிலும், பூமியிலும் அல்லாஹ் படைத்துள்ள (அனைத்திலும் பயபக்தியுள்ள மக்களுக்கு (நிரம்ப) அத்தாட்சிகள் இருக்கின்றன” (அல்குர்ஆன், 10:06) மற்றும் 41:37, 36:37, 25:62 27:86, 78:1011 போன்ற பல்வேறு அல்குர்ஆனிய வசனங்கள் நேரத்தை இரவு பகல் மாறி மாறி வருவதைக் குறிப்பிட்டு அவற்றுக்கு ஏற்ப அன்றாட செயற்பாடுகளை திட்டமிட்டுக் கொள்ளுமாறு வலியுறுத்துகின்றன.

எனவே, பகல் பொழுது வாழ்வாதாரத்தைத் தேடிக்கொள்வதற்காகவும் இரவுப் பொழுது (தூங்குவதற்கான) மனிதனுக்கான ஓய்வுப் பொழுதாகவும் அமையப்பெற்றுள்ளமையே இறை நியதியாகும் என “அன்றியும், இரவை உங்களுக்கு ஆடையாக ஆக்கினோம். மேலும், பகலை உங்கள் வாழ்க்கை (வசதிகளைத் தேடிக்கொள்ளும் காலமாக) ஆக்கினோம்” (அல்குர்ஆன், 78:1011) ஆகிய வசனங்கள் தெளிவுபடுத்துகின்றன.

வாழ்வின் இவ்வொழுங்கை மனிதன் மாற்ற முற்படும்போது அவனது வாழ்வின் அனைத்து விடயங்களும் சீர்குலைந்து விடுகிறது எனும் விடயத்தை “நீங்கள் உறங்கிக் கொண்டிருக்கும்போது உங்கள் தலையின் பின்பக்கத்தில் ஷைத்தான் மூன்று முடிச்சகளைப் போட்டு விடுகிறான். ஒவ்வொரு முடிச்சிலும், ‘இன்னும் உனக்கு நீண்ட இரவு (ஓய்வெடுப்பதற்காக எஞ்சி) இருக்கிறது. எனவே, நீ தூங்கிக் கொண்டேயிரு’ என்று போதித்து (அவனை

விழிக்க விடாமல் உறங்க வைத்து) விடுகிறான். அவர் (அவனுடைய போதனையைக் கேட்காமல் அதிகாலையில்) கண் விழித்து அல்லாஹ்வை நினைவு கூர்ந்தால் ஒரு முடிச்சு அவிழ்ந்து விடுகிறது. அவர் உளுச் செய்தால் மற்றொரு முடிச்சு அவிழ்ந்து விடுகிறது. அவர் (தஹஜ்ஜுத் அல்லது ஃபஜர்) தொழுதுவிட்டால் முடிச்சுகள் முழுவதுமாக அவிழ்ந்து விடுகிறது. அவர் சுறுசுறுப்புடனும் உற்சாகமான மனநிலையுடனும் காலைப் பொழுதை அடைவார். இல்லையென்றால் மந்தமான மனநிலையுடனும் சோம்பலுடனும் காலைப் பொழுதை அடைவார் (புகாரி, 3269) எனும் நபிமொழி மிகத் தெளிவாக உணர்த்துகிறது (Al-Qaradawi, 1991).

அதாவது ஒரு மனிதன் இரவில் போதிய அளவு துயில் கொள்ளும் போது அவனுக்கு அதிகாலைப் பொழுதில் எழும்பி உரிய கடமைகளை நிறைவேற்றி அந்நாளை உற்சாகத்துடன் தொடங்குவதற்கான சந்தர்ப்பம் கிடைக்கப் பெறுகிறது. அதேபோல் அம்மனிதன் இரவில் போதிய தூக்கமின்றி நீண்ட நேரம் தேவையின்றி விழித்துக் கொண்டிருக்கும்போது அடுத்த நாள் அவனால் உரிய நேரத்தில் எழுந்து கடமைகளை நிறைவேற்ற முடியாத நிலை ஏற்படுவது மாத்திரமன்றி அதனூடாக அந்நாளின் ஒழுங்கும் சீர்குலையும் நிலையும் ஏற்பட்டுவிடுகிறது. இதனைக் கவனத்தில் கொண்டே உரிய நேரத்தில் தூக்கம் மற்றும் விழித்தல போன்ற விடயங்கள் தொடர்பில் இஸ்லாம் தேவையான வழிகாட்டல்களை வழங்கியுள்ளது (Al-Qaradawi, 1991).

Taylor (2014) இரவில் போதிய தூக்கம் நேர முகாமைத்துவத்துவத்தின் முக்கிய உபாயங்களுள் ஒன்று என்பதை தெளிவுபடுத்துகிறார். அதனூடாக மனித சிந்தனையின் ஆரோக்கியம் மற்றும் ஆயுள் போன்றவை அதிகரிப்பதாகவும் அவர் தெளிவுபடுத்துகிறார். எனவே, இஸ்லாம் குறிப்பிடும் இவ்வொழுங்கை முறையாகக் கடைபிடிப்பதனூடாக நேர்த்தியான சிந்தனையுடன் உரிய நேரத்தில் அனைத்து வேலைகளிலும் ஈடுபடுவதற்கான சந்தர்ப்பம்

கிடைக்கப்பெறுகிறது. வினைத்திறனான நேர முகாமைத்துவத்தில் தேவைக்கும் சூழ்நிலைகளுக்குமேற்படும் நமது வேலைகளுக்கு முன்னுரிமை அளிக்கும் செயற்பாடு (Prioritizing) மிக முக்கியமானதாகும் (Hoover, 2007).

இஸ்லாம் குறிப்பிடும் ஆன்மீகக் கடமைகளில் இவ்விடயம் பிரதிபலிப்பதை எம்மால் அவதானிக்க முடிகிறது. ஏனெனில் இஸ்லாம் வலியுறுத்தும் ஆன்மீகச் செயற்பாடுகள் மனித வாழ்வில் நேர முகாமைத்துவத்தில் மிக முக்கியமான ஒரு அம்சமான முன்னுரிமையளித்தல் எண்ணக்கருவை வலியுறுத்துவதாகவும் ஒழுங்கான திட்டமிடலை வகுத்துக் கொள்வதற்கான வழிகாட்டியாகவும் அமையப்பெற்றுள்ளது (Razi, 2016).

“எனக்கு விருப்பமான செயல்களில் நான் கடமையாக்கிய ஒன்றை விட வேறு எதன் மூலமும் என் அடியான் என்னுடன் நெருக்கத்தை ஏற்படுத்திக் கொள்வதில்லை. என் அடியான் கூடுதலான (நஃபிலான) வணக்கங்களால் என் பக்கம் நெருங்கி வந்து கொண்டேயிருப்பான்” (புகாரி, 6502)

எனும் நபி மொழி இவ்விடயத்தை மேலும் தெளிவுபடுத்துவதாக அமைந்துள்ளது. அதாவது ஒரு முஸ்லிம் தனக்குக் கடமையாக்கப்பட்டவற்றுக்கே அதிக முன்னுரிமை வழங்கவேண்டும். அதன் பின்னர் கடமையற்ற விரும்பத்தக்க வழிபாடுகளுக்கு (அந்நவாபில்) முன்னுரிமையளிக்க வேண்டும் என இந்நபி மொழியில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளமையானது மனிதனின் அன்றாட செயற்பாடுகளிலும் அவசியம் மற்றும் தேவை என்பவற்றைக் கருத்தில் கொண்டு, அவற்றுக்கான நேரம் மற்றும் முன்னுரிமை முறையாக ஒழுங்குபடுத்தப்பட வேண்டியுள்ளமையை தெளிவுபடுத்துகிறது (Al-Habeeb & Al-Mahya, 2015).

அதேபோல் “(கொடுக்கும்) மேலுள்ள கரம் (வாங்கும்) கீழுள்ள கரத்தை விட சிறந்ததாகும். (செலவழிக்கும் போது) உமது பொறுப்பின் கீழ் உள்ளவரிலிருந்து தொடங்குங்கள். (அவ்வாறு நீ செலவளிக்க முனையும்போது) உனது தாய், தந்தை, சகோதரி, சகோதரன் பின்னர் இவ்வாறு உனக்கு நெருக்கமானவர்கள் (ஆகியோருக்கு ஒன்றன் பின் ஒருவராக தேவைக்கேற்ப செலவிடுங்கள்)” (தப்ராணி, 10405) எனும் நபிமொழியிலும் ஒரு மனிதன் பிறருக்காக செலவழிக்கும் போது தனக்கு மிக நெருக்கமான தாய், தந்தை, சகோதரி, சகோதரன் போன்றோரே அவ்விடயத்தில் தகுதியுடையோரும் முன்னுரிமையளிக்கப்பட வேண்டியோருமாவர் என நபி (ஸல்) வழிகாட்டியுள்ளமையானது நேரத்தை செலவிடுவதிலும் தேவைக்கேற்ப சூழ்நிலைகளைக் கவனத்தில் கொண்டு முன்னுரிமையளிக்கப்பட வேண்டிய அவசியத்தை மறைமுகமாக உணர்த்துகிறது (Al-Habeeb & Al-Mahya, 2015).

அதேபோல் நவீன நேர முகாமைத்துவக் கோட்பாட்டில் ஓய்வுநேர முகாமைத்துவ எண்ணக்கரு (Spare Time Management) தொடர்பிலும் பரந்த அவதானம் செலுத்தப்படுகிறது (Xu et al., 2020).

“மனிதர்களில் அதிகமானோர் இரண்டு அருட்கொடைகளில் விஷயத்தில் (ஏமாற்றப்பட்டு) இழப்புக்குள்ளாகி விடுகின்றனர். (அவை) ஆரோக்கியம், ஓய்வு (நேரம் என்பவைகளாகும்)” (புகாரி, 6412)

என நபி (ஸல்) குறிப்பிட்டமையானது ஓய்வு நேரத்தை வீணாகக் கழிப்பதைத் தவிர்த்து, பயனுள்ள வகையில் அமைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்பதை உணர்த்துகிறது.

அத்துடன் “அவர்கள் பூமியில் சுற்றிப் பயணம் செய்து, அவர்களுக்கு முன்னால் இருந்தவர்களின் முடிவு என்னவாயிற்று என்பதைப் பார்க்கவில்லையா?”

⁵இந்த ஹதீஸ் ஆதாரபுர்வமானதாகும் என ஹதீஸ் திறனாய்வுத்துறை நவீன இஸ்லாமிய அறிஞர்களுள் ஒருவரான இமாம் அல்-அல்பானி அவர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள் (ஸஹீஹ் அல்ஜாமிஃ, 8068).

(அல்குர்ஆன், 30:9) எனும் வசனமானது பூமியில் பிரயாணம் செய்து இறைவனின் அத்தாட்சிகளை பார்வையிடுமாறு வழிகாட்டுகிறது. எனவே, ஓய்வு நேரங்கில் பிரயாணங்களை மேற்கொண்டு படிப்பினை பெறுவதற்கான அங்கீகாரமாக இவ்வசனம் அமையப்பெற்றுள்ளமையானது ஓய்வு நேரத்தை பயன்மிக்கதாக அமைத்துக் கொள்வதற்கான சிறந்த வழிகாட்டியாக இருக்கின்றமை இங்கு குறிப்பிடத்தக்க விடயமாகும்.

நவீன நேர முகாமைத்துவத்தில் நேர முகாமைத்துவ உபாயங்கள் (Time Management Strategies) தொடர்பிலும் அதிகம் வலியுறுத்தப்பட்டு பல்வேறு ஆலோசகைகளும் முன்வைக்கப்படுகின்றன (Chase et al., 2013).

உங்களில் யாரும் மரணத்தை விரும்ப வேண்டாம். மரணம் வருவதற்கு முன்பே அதை வேண்டிப் பிரார்த்திக்க வேண்டாம். (ஏனெனில்), உங்களில் ஒருவர் இறந்துவிட்டால், அவரது (நற்)செயல் நின்றுவிடுகிறது. இறைநம்பிக்கையாளருக்கு அவரது ஆயுள் நன்மையையே அதிகமாக்கும். (முஸ்லிம், 2682) எனும் நபி மொழியில் மரணம் வர வேண்டும் என பிரார்த்திப்பதைத் தவிர்த்து, பயன்தரும் வகையில் வாழ்வை அமைத்துக் கொள்ளும்படி நபி (ஸல்) அவர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளமையானது சிறந்த உபாயங்களினூடாக திட்டமிட்டு மனித வாழ்வை உச்ச பயன்மிக்கதாக அமைத்துக் கொள்வதற்கான ஊக்கியாக அமையப்பெற்றுள்ளமை அவதானிக்கத்தக்கதாகும்.

வினைத்திறனான நேர முகாமைத்துவச் செயற்பாட்டில் குறித்த ஒரு வேலையை பிற்போடுவதைத் தவிர்ப்பது (Avoiding Procrastination) மிக முக்கியமாக ஒன்றாகும் (Hafner et al., 2014).

‘அல்லாஹ்விற்கு மிகவும் விருப்பமான செயல் (அமல்) தொழுகையை அதற்குரிய நேரத்தில் நிறைவேற்றுவதாகும்” (புகாரி, 5970) என நபி (ஸல்) குறிப்பிட்டமையானது அனைத்து செயற்பாடுகளையும் உரிய நேரத்தில் நிறைவேற்றுவதன்

முக்கியத்துவத்தை உணர்த்துகிறது.

அதேபோல் நேர முகாமைத்துவத்தில் மனிதனின் அன்றாட செயற்பாடுகளுக்கிடையில் சமநிலையைப் பேணுவது (Balancing Act) மிக முக்கியமான ஒன்றாகும். நமது அன்றாட செயற்பாடுகளில் ஒவ்வொன்றுக்கும் தேவையான அளவு நேரத்தை ஒதுக்கி வெற்றிகரமாக அவற்றை செய்து முடிப்பதற்கு இது மிக அவசியமான ஒன்றாகும் (Thompson, 2002).

“(உலோபியைப் போல் எதுவும் வழங்காது) உம் கையை உம் கழுத்தில் கட்டப் பட்டதாக்கிக் கொள்ளாதீர்; அன்றியும், (அனைத்தையும் செலவழித்து உம் கையை) ஒரே விரிப்பாக விரித்து விடாதீர்; அதனால் நீர் நிந்திக்கப்பட்டவராகவும், (கையில் எதுவுமில்லாது) துக்கப்பட்டவராகவும் அமைந்து விடுவீர்.” (அல்குர்ஆன், 17:29)

எனும் வசனத்தில் செலவழித்தலின் போது அதிக கஞ்சத்தனம் காட்டுவதும் அளவுக்கதிமாக செலவழிப்பதும் தடை செய்யப்பட்டுள்ளமையானது அனைத்து செயற்பாடுகளிலும் நடுநிலையாக சமநிலையுடன் நடந்து கொள்ள வேண்டும் எனும் கருத்தை உணர்த்துகிறது. வினைத்திறனான நேர முகாமைத்துவத்துக்கு இவ்விடயம் மிகவும் அவசியமானதாகும்.

இங்கு இன்னுமொரு விடயமும் அவதானிக்கத்தக்கதாகும். அதாவது மனித வாழ்வின் முக்கிய பகுதிகளான ஆன்மீகம், தொழில், குடும்ப வாழ்வு, போதிய தூக்கம், சமூகத்தினருடனான உறவாடல் போன்ற அனைத்து விடயங்களிலும் சமநிலையைப் பேணும்படி வலியுறுத்தும் இஸ்லாம், அவற்றில் ஏற்படும் ஏற்றத்தாழ்வுகளை முறையாக வெற்றி கொள்ள வேண்டும் என அறிவுறுத்துகிறது.

எடுத்துக்காட்டாக அப்துல்லாஹ் இப்னு அம்ர் (ரழி) எனும் நபித் தோழரின் மனைவி, தனது கணவன் இரவு முழுவதும் தொழுகையில் ஈடுபடுவதனாலும் பகல் முழுவதும் நோன்பு நோற்பதனாலும் தனக்கான தேவைகளை நிறைவேற்றுவதில்லை என

நபி (ஸல்) அவர்களிடம் முறையிட்டபோது, அவரை அழைத்து, ‘நீர் இரவெல்லாம் நின்று வணங்குவதாகவும் பகலெல்லாம் நோன்பு நோற்பதாகவும் எனக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டதே! (அது உண்மைதானா?)’ என்று கேட்க அவர் “ஆம்” என்று பதிலளித்தார். (அதற்கு) நபி (ஸல்) அவர்கள், ‘அவ்வாறு செய்யாதீர்! (சிறிது நேரம்) தொழுவிராக! (சிறிது நேரம்) உறங்குவிராக! (சில நாட்கள்) நோன்பு நோற்பீராக! (சில நாட்கள்) நோன்பை விட்டுவிடுவீராக! ஏனெனில், உம்முடைய உடலுக்குச் செய்ய வேண்டிய கடமையும் உமக்கு உண்டு. உம்முடைய கண்ணிற்குச் செய்ய வேண்டிய கடமையும் உமக்கு உண்டு. உம் விருந்தினருக்குச் செய்ய வேண்டிய கடமையும் உமக்கு உண்டு. உம் துணைவிக்குச் செய்ய வேண்டிய கடமையும் உமக்கு உண்டு’ (புகாரி, 6134) என அறிவுறை கூறியமையானது மனித வாழ்வின் அனைத்துத் துறைகளுக்காக செலவிடப்படும் நேரங்களுக்கு மத்தியில் சமநிலை பேணப்பட வேண்டியதன் அவசியத்தை மிகத் தெளிவாக உணர்த்துகிறது.

மேலும் நேர முகாமைத்துவத்தில் ஒரு செயற்பாட்டின் தரத்தில் கவனம் செலுத்துவது (Focusing on Quality) மிக முக்கியமான ஒன்றாகும். நன்றாக வேலையில் ஈடுபடுதல் என்பதன் கருத்து தரமான வேலையில் (High Quality Work) ஈடுபடுவதாகும்; அதிக அளவான வேலையைச் செய்தல் (High Quantity) என்பது அதன் கருத்தல்ல (Chanice et al., 2020).

இவ்விடயம் தொடர்பில் இஸ்லாமும் தெளிவுபடுத்தியுள்ளது. “உங்களில் ஒருவர் தான் செய்யும் வேலையை ஒழுங்காக (திருத்தமாக) செய்வதையே அல்லாஹ் விரும்புகிறான் (ஷுஅப் அல்ஈமான், 4930; அல்ஜாமிஃ அஸ்ஸகீர், 1855) என நபி (ஸல்) அவர்கள் குறிப்பிட்டமையானது மனிதனது செயற்பாடுகள் அனைத்தும் நேர்த்தியானவையாகவும் திருத்தமானவையாகவும் அமையப்பெற

வேண்டும் எனும் கருத்தை உணர்த்துவதை அவதானிக்க முடிகிறது.

தேவையான நேரத்தில் தகுதியானோருக்கு வேலைகளை ஒப்படைப்பது (பகிர்ந்தளிப்பது) (Delegation) நேர முகாமைத்துவத்தில் மிக முக்கியமான ஒன்றாகும். இதனுடாக நமது அன்றாட செயற்பாடுகளில் அதிக சாதகமான பிரதிபலன்களை அடைந்து கொள்ளல், வேலைப்பளு குறைக்கப்படல், குறித்த நேரத்தில் தேவையான வேலைகளை நிறைவேற்றிக் கொள்ளல் (Satija & Satija, 2013) போன்ற பல்வேறு நலன்களை அடைந்து கொள்ள முடியும்.

நபி (ஸல்) அவர்கள் தனது தோழர்களில் ஒவ்வொருவரின் தகுதிக்கும் தகைமைக்கும் ஏற்ப அவர்களுக்கான பொறுப்புக்களை பகிர்ந்தார்கள். எனவே, அவர்களுள் பாதுகாவலர்கள், தூதுவர்கள், படைவீரர்கள், எழுத்தாளர்கள் போன்ற பல்வேறு பொறுப்புக்களில் பலர் நியமிக்கப்பட்டனர். எடுத்துக்காட்டாக அலி பின் அபீ தாலிப், உஸ்மான் பின் அப்பான், உபை பின் கஃப், ஸைத் பின் ஸாபித் போன்றோர் வஹீயை (அல்குர்ஆனை) எழுதுவதற்கு பொறுப்பாக நியமிக்கப்பட்டிருந்தனர். அதேபோல் முகீரா பின் ஷுஃபா (ரழி) அவர்கள் மக்களின் தேவைகளை பதிவு செய்யும் பொறுப்பில் நியமிக்கப்பட்டிருந்தார் (Al-Bakry, 2019) போன்ற பல்வேறு சான்றுகள் இவ்விடயத்தை தெளிவுபடுத்தும் வகையில் அமையப்பெற்றுள்ளமை இங்கு கவனிக்கத்தக்கதாகும்.

ஒரே நேரத்தில் பல வேலைகளை பொறுப்பேற்றல் (Multitasking) அல்லது (ஒரு வேலையை செய்ய முடியாத போதும்) “இல்லை” எனச் சொல்ல முடியாமல் இயலுமையை மீறி வேலைகளைப் பொறுப்பேற்றல் (not being able to say “NO”) போன்றவையும் நேர முகாமைத்துவத்தில் தவிர்க்கப்பட வேண்டியவையாகும் (Palliveetil, 2012).

“இந்த ஹதீஸ் ஹஸன் தரத்தைச் சார்ந்ததாகும் என ஹதீஸ் திறனாய்வுத்துறை நவீன இஸ்லாமிய அறிஞர்களுள் ஒருவரான இமாம் அல்பானி அவர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள் (ஸஹீஹ் அல்ஜாமிஃ, 1880).

இஸ்லாம் இவ்விடயம் தொடர்பிலும் தெளிவுபடுத்தியுள்ளது. எடுத்துக்காட்டாக: ஒரு முறை அபூ தர் எனும் நபித்தோழர் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து, “அல்லாஹ்வின் தூதரே! எனக்கு ஏதேனும் (அரசுப்) பதவி வழங்கக் கூடாதா?” எனக் கேட்டபோது, நபி (ஸல்) அவர்கள், தமது கையால் அவரது தோள்மீது அடித்துவிட்டு, “அபூதர்! நீர் பலவீனமானவர். அது (பதவி) ஒரு கையடைப் பொருளாகும். அதை முறைப்படி அடைந்து, அதில் தமக்குரிய பொறுப்புகளை நிறைவேற்றியவரைத் தவிர மற்றவர்களுக்கு அது (மறுமையில்) இழிவும் துயரமும் ஆகும்” (முஸ்லிம், 1825) என்று கூறியமையானது தேவையான நேரங்களில் நியாயமான காரணங்களுடன் “முடியாது” எனக் கூற வேண்டியமைக்கான எடுத்துக்காட்டாக அமையப் பெற்றுள்ளது.

அதேபோல் “தொழுகைகளை (குறிப்பாக) நடுத்தொழுகையை பேணிக் கொள்ளுங்கள்; (தொழுகையின்போது) அல்லாஹ்வின் முன்னிலையில் உள்ளச்சப்பாட்டுடன் நில்லுங்கள்.” (அல்குர்ஆன், 2:238) எனும் வசனமானது (தொழும்போது) ஒருமுகப்படுத்தப்பட்ட சிந்தனையுடன் தொழுகையில் மாத்திரம் கவனம் செலுத்தும்படி வழிகாட்டுவதானது எமது அன்றாட அலுவல்களிலும் ஒரேநேரத்தில் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட செயற்பாடுகளில் ஈடுபடுவதைத் தவிர்த்து, ஒருங்கிணைந்த சிந்தனையுடன் ஒரு விடயத்தில் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்பதை உணர்த்துகிறது.

4. நேர முகாமைத்துவம் தொடர்பான நபி (ஸல்) அவர்களின் நடைமுறை வழிகாட்டல்

நபி (ஸல்) அவர்களின் அன்றாட வாழ்வின் நடைமுறை விடயங்களை ஆராயும்போது மனிதனின் அன்றாட வேலைகளை திட்டமிட்டு உச்ச பயன்மிக்கதாக தினசரி நாட்களை அமைத்துக் கொள்ளவதற்கான வழிகாட்டல்கள் அவற்றில் காணப்படுவதை அவதானிக்க முடிகிறது.

நபி (ஸல்) அவர்கள் அதிகாலைப் பொழுதிலே எழும்புவர்களாக (புகாரி,

1131) இருந்தார்கள். இவ்விடயம் தொடர்பில் இமாம் இப்னு அல்கய்யிம் (1994, ஜீ. 219) அவர்கள் “நபி (ஸல்) அவர்கள் இரவில் நேர காலத்துடன் துயில் கொண்டு, இரவில் பிந்திய அரைப்பகுதியின் ஆரம்பப் பகுதியில் எழுந்து, தன்னைத் தூய்மைப்படுத்தி, இறைவழிபாட்டில் ஈடுபடுபவர்களாக இருந்தார்கள். இதனூடாக இறைவனின் வெகுமதியுடன் உடலுக்கும் உறுப்புக்களுக்கும் தேவையான ஓய்வும் தூக்கமும் பயிற்சியும் கிடைக்கிறது. இவ்விடயமே மனித உள்ளம், உடல், உலகம், மறுமை என அனைத்தும் சீர்பெறுவதன் உச்சமாகும்” எனக் குறிப்பிட்டார்கள்.

வாழ்வில் வெற்றியை அடைவதற்கு நேர காலத்துடன் (அதிகாலையில்) விழித்தெழுவது அவசியமாகும் எனவும் அதனூடாகவே சிறந்த முறையில் நேரத்தை திட்டமிட்டுக் கொள்ள முடியும் எனவும் Lufkin (2019) தனது ஆய்வில் கண்டறிந்தார். எனவே, நபி (ஸல்) அவர்களின் மேற்கூறப்பட்ட வழிகாட்டலானது நேரத்தை வினைத்திறனாகப் பயன்படுத்துவற்கான அடிப்படையாக அமையப் பெற்றிருக்கின்றமை இங்கு கவனிக்கத்தக்கதாகும்.

நபி (ஸல்) அவர்களின் மற்றுமொரு முக்கிய வழிகாட்டல் முஸ்லிம்களின் முக்கிய ஆன்மீகக் கடமைகளுள் ஒன்றான ஐவேளைத் தொழுகையை உரிய நேரத்தில் நிறைவேற்றியமையும் அதனை உரிய நேரத்தில் நிறைவேற்றும்படி வலியுறுத்தியமையாகும் (புகாரி, 644, 5970). இவ்வாறான ஆன்மீகக் கடமைகளை உரிய நேரத்தில் நிறைவேற்றுவது இலட்சியம் மிக்க வாழ்வுக்கான ஊக்கியாக அமையவல்லதாகும். எனவே, வாழ்வின் யதார்த்தத்தை நன்கு உணர்ந்து நேரத்தை சிறந்த திட்டமிடலுடன் பயனுள்ளதாக அமைத்துக் கொள்வதற்கு இவ்வழிகாட்டல் உறுதுணையாக அமையும்.

அதேபோல் சூழ்நிலைகளைக் கவனத்தில் கொண்டு தேவையானவற்றுக்கு முன்னுரிமையளித்து, அன்றாட செயற்பாடுகளை சீரான ஒழுங்கில் அமைத்துக் கொண்டு, அவை தொடர்பில்

கரிசனையுடன் செயற்படுவதும் நபி (ஸல்) அவர்களின் முக்கிய வழிகாட்டல்களுள் ஒன்றாகும்.

நபி (ஸல்) அவர்களின் வாழ்வில் அவரது ஒருநாள் ஆன்மீகம், குடும்பம், தனிநபர் மற்றும் சமூக விவகாரங்கள் ஆகிய பிரதான மூன்று விடயங்களாக வகைப்படுத்தப்பட்டிருப்பதை அவதானிக்க முடிகிறது (Razi, 2016).

ஆன்மீக விடயங்களுள் தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொள்வது அவற்றுள் மிக முக்கியமானதாகும். தினசரி இரவின் பிந்திய அரைப்பகுதியின் ஆரம்ப நேரத்தில் எழுந்து தொழுகை, பிரார்த்தனை போன்ற ஆன்மீக விடயங்களில் (புகாரி, 1131, 6312) ஈடுபடுவர்களாக அவர்கள் காணப்பட்டார்கள்.

உடல், உள்ளம், ஆன்மா ஆகிய மூன்று விடயங்களையும் உள்ளடக்கி சமநிலையாக இயங்கி நீண்ட நிம்மதியான பயனுள்ள ஆரோக்கியமான வாழ்வுக்கு வழிவகுக்கும் ஆன்மீகம் நேரமுகாதமைத்துவத்தில் தாக்கம் செலுத்துவதாக Taylor (2014) விபரிக்கிறார். ஏனெனில் பூரண நேர முகாமைத்துவம் என்பது இம்மூன்றையும் உள்ளடக்கியதாகும் எனவும் மனிதனது நம்பிக்கைகள், நடத்தை, வாழ்வின் நோக்கம், தனிப்பட்ட கொள்கைகள், அணுகுமுறை என அனைத்து விடயங்களும் அவன் நேரத்தை முகாமைத்துவம் செய்யும் விதத்தில் தாக்கம் செலுத்துவதாகவும் அவர் தெளிவுபடுத்துகிறார்.

எனவே, நபி (ஸல்) அவர்கள் தனது அன்றாட வாழ்வில் ஆன்மீக செயற்பாடுகளில் ஈடுபடுவதற்கான பிரத்தியேக நேரத்தை ஒதுக்கியிருந்தமையானது சிறந்த நேர முகாமைத்துவத்தை வகுத்து தனது அன்றாட அலுவல்களை ஒழுங்காக நிறைவேற்றுவதற்கும் அவற்றில் முகங்கொடுக்கும் சவால்களை சாமர்த்தியமாக எதிர்கொள்வதற்கும் பெரிதும் உதவியிருப்பதை எம்மால் அவதானிக்க முடிகிறது.

அதேபோல் நபியவர்கள் தனது குடும்பத்தினருக்காக குறிப்பிடத்தக்களவு நேரத்தை ஒதுக்கியிருப்பதும் வீட்டு வேலைகளை நிறைவேற்றுவதில்

அவர்களுக்கு ஒத்தாசையாக இருந்துள்ளமையும் (அல்அதப் அல்முப்ரத், 419) அவரது அன்றாட வேலைகளுள் முக்கிய ஒன்றாகக் காணப்படுகின்றமை அவதானிக்கத்தக்கதாகும்.

பெற்றோர் தமது பிள்ளைகளுடன் போதுமான அளவு நேரத்தை செலவிடுவது அவர்களது அடைவுகளில் சாதகமான மாற்றங்களை ஏற்படுத்தும் என கீணீறீணீறீம் (2010) குறிப்பிடுகிறார். எனவே, நபி (ஸல்) அவர்கள் தனது அன்றாட வாழ்வில் தேவையான அளவு நேரத்தை தனது குடும்பத்தினருடன் செலவிட்டுள்ளமை மற்றும் அவர்களது வேலைகளில் பங்கு கொண்டுள்ளமையானது அவர் தனது அலுவல்களை மாத்திரமன்றி தன்னைச் சார்ந்துள்ள குடும்பத்தவரையும் அவரது தேவைகளையும் கவனத்தில் கொண்டு செயற்பட்டுள்ளமையை விபரிப்பதாக அமைந்துள்ளது.

மேலும் நபி (ஸல்) அவர்கள் அன்றாடம் குறிப்பிடத்தக்களவு நேரத்தை தனிநபர் மற்றும் சமூக விவகாரங்களுக்காக செலவிட்டிருப்பதை அவதானிக்க முடிகிறது. எடுத்துகாட்டாக நபி (ஸல்) அவர்களின் மகளான பாத்திமா (ரழி) அவர்கள் தனக்கு தனியாக வீட்டு வேலைகளை நிறைவேற்றுவது கடினமானது என நபி (ஸல்) அவர்களிடம் முறையிட்டு ஒரு பணிப் பெண்ணை வேலைக்கு அமர்த்துவது தொடர்பில் நபி (ஸல்) கேட்டபோது (புகாரி, 3113) ஏழைகள் மற்றும் விதவைகளுக்கு முன்னுரிமை கொடுத்து அவர்களின் தேவையை பூர்த்தி செய்த பின்னர் தனது மகளிடம் சென்று தேவையான அறிவுரைகளைக் கூறி, அவரின் பிரச்சினையை இறைவனிடம் ஒப்படைத்தமையானது தனிநபர் பிரச்சினை தொடர்பில் கவனம் செலுத்தியுள்ளமையை தெளிவுபடுத்துகிறது.

அதேபோல் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் ஒருவர் வந்து தனது மனைவி சோரம் போவதை தான் மாத்திரம் நேரில் கண்டதாகவும் அதற்கான உரிய தீர்ப்பு தனக்கு வேண்டும் எனவும் முறையிட்டபோது அவருக்கான உரிய தீர்வை வழங்கியமை

(புகாரி, 4747) மற்றும் ஒரு இளம்பெண் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து தந்தை தனது விருப்பமின்றி அவரது சகோதரனின் மகனுக்கு தன்னை மணம் முடித்து வைத்துவிட்டதாக முறையிட்ட போது அவள் விருப்பப்படி செயற்படுவதற்கான (விரும்பினால் திருமணத்தை இரத்து செய்யும்) அனுமதியை வழங்கியமை (இப்னு மாஜா, 1874) போன்ற விடயங்கள் தேவையான அளவு தனது நேரத்தை ஒதுக்கி, திருமண மற்றும் விவாகரத்து விவகாரங்களுக்களிலும் உரிய தீர்வுகளை வழங்கியுள்ளமையை தெளிவுபடுத்துகிறது.

மேலும் “நீங்கள் விரும்புகிறவற்றிலிருந்து (இறைவழியில்) செலவு செய்யாத வரை நீங்கள் நன்மையை அடைந்து விட முடியாது” (அல்குர்ஆன், 03:92) எனும் வசனம் அருளப்பெற்றபோது அபூ தல்ஹா (ரழி) எனும் தோழர் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து தனக்கு மிகவும் விருப்பமான “பைருஹா” எனும் பேரீத்தம்பழத் தோட்டத்தை இறைபாதையில் தர்மம் செய்ய விரும்புவதாகக் குறிப்பிட்டபோது அதனை அவரின் உறவினர்களிடையே பங்கிட்டுவிடுமாறு ஆலோசனை கூறியமை (புகாரி, 2769) மற்றும் நபி (ஸல்) அவர்களின் காலத்தில் கொள்வனவு செய்த ஒருவர் நஷ்டமடைந்து அவரின் கடன்சுமை அதிகரித்த போது தனது தோழர்களிடம் அவருக்கு உதவி வழங்குமாறு வழிகாட்டியபோது அவரது கடனை முழுமையாக அடைப்பதற்குத் தேவையான அளவு கிடைக்கப் பெறாததை அவதானித்த அவர்கள் கிடைக்கப்பெற்ற பணத்தை அந்நபருக்கு கடன் வழங்கிய நபர்களுக்கு பங்கிட்டுக் கொடுத்தமை (முஸ்லிம், 1556) போன்ற விடயங்கள் பொருளாதார விவகாரங்களைத் தீர்த்து வைப்பதற்காகவும் நபி (ஸல்) அவர்கள் தேவையான அளவு தனது நேரத்தை ஒதுக்கியுள்ளமையை தெளிவுபடுத்துகிறது.

இவ்வாறு சில வறிய தோழர்கள் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து செல்வந்தர்கள் தம்மைப் போன்று ஆன்மீகக் கடமைகளில் ஈடுபடுவதோடு தமது செல்வத்தின் மூலம் செலவழிப்பதனுடாகத் தம்மை விட அதிகமான நன்மைகளைப் பெற்று விடுகின்றனர் (எனவே, தாமும் அவர்களைப் போன்று கூலியைப் பெற முடிவதில்லையே) என முறையிட்டபோது அவர்களுக்கும் மேலதிகமான நன்மை ஈட்டுவதற்காக சில பிரார்த்தனைகளைக் கற்றுக் கொடுத்தமை (புகாரி, 843) ஆன்மீக விடயங்கள் தொடர்பான விடயங்களுக்காகவும் குறிப்பிடத்தக்களவு நேரத்தை ஒதுக்கியுள்ளமையை தெளிவுபடுத்துகிறது.

அவ்வாறே ஒரு பெண் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து தனக்கு (வழமைக்கு மாற்றமாக சாதாரண மாதவிடாய் நாட்களுக்கு மேலதிகமாக) இரத்தப்போக்கு ஏற்படுவதனால் தொழுகையை நிறைவேற்றும் முறை தொடர்பில் வினவியபோது அவரது (இரத்தப் போக்கு ஏற்படுவதற்கு முன்னரான காலப்பகுதியில்) மாதவிடாய் நாட்கள் எத்தனை என்பதைக் கணக்கிட்டு அந்நாட்கள் தவிர்ந்த (இரத்தப்போக்கு) ஏற்படும் ஏனைய நாட்களில் சுத்தம் செய்து கொண்டு தொழுகையை நிறைவேற்றுமாறு அறிவுறுத்தியமை (இப்னு மாஜா, 512) தேவையான நேரத்தை ஒதுக்கி சுகாதார விடயங்களிலும் தேவையான தீர்வுகளை வழங்கியுள்ளமைக்கு எடுத்துக்காட்டாக அமைந்துள்ளது. எனவே, இவ்வாறான விடயங்கள் ஊடாக நபி (ஸல்) அவர்கள் தனது அன்றாட வாழ்வில் சமூகத்தின் பல்துறைசார் பிரச்சினைகளுக்கான தீர்வுகளைப் பெறும் நோக்கில் பல்வேறு நபர்கள் சமூகமளித்த போது அவற்றுக்காகவும் தனது அன்றாட வாழ்வில் போதுமான நேரத்தை ஒதுக்கி சிறந்த தீர்வுகளையும் ஆலோசனைகளையும் முன்வைப்பவர்களாகக் காணப்பட்டமையை

⁷இந்த ஹதீஸ் ஆதாரபுர்வமானதாகும் என ஹதீஸ் திறனாய்வுத்துறை நவீன இஸ்லாமிய அறிஞர்களுள் ஒருவரான இமாம் அல்அல்பானி அவர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள் (ஸஹீஹ் அல்அதப் அல்முப்ரத், 419).

⁸இந்த ஹதீஸ் ஆதாரபுர்வமானதாகும் என ஹதீஸ் திறனாய்வுத்துறை நவீன இஸ்லாமிய அறிஞர்களுள் ஒருவரான முக்பில் இப்ன் ஹாதி அல்வாதிஈ அவர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள் (அஸ்ஸஹீஹ் அல்முஸ்னத், 160).

மிகத்தெளிவாக உணர்த்துகின்றன.

தினசரி மனிதனுக்குக் கிடைக்கப்பெறும் நேரத்தை மூன்று பங்குகளாகப் பிரித்து வேலை, தூக்கம், குடும்ப வாழ்வு போன்றவற்றுக்காக செலவிட வேண்டும் என நவீன உளவளத்துணை நிபுணர்கள் அறிவுறுத்துவதாக Amirthalingam (2012) குறிப்பிடுகிறார்.

எனினும் நபி (ஸல்) அவர்களின் வாழ்வை நோக்கும் போது இம்மூன்றுடன் சமூக விடயங்களுக்காகவும் தனது அன்றாட நேரத்தில் ஒரு பகுதியை ஒதுக்கியிருப்பதை எம்மால் அவதானிக்க முடிகிறது. இது மனிதன் தனது சமூகத்தை சார்ந்திருப்பவன் என்ற வகையில் அவனால் தனது சமூகத்துக்கு ஆற்றப்பட வேண்டிய கடமைகள் மற்றும் சமூகம் அவனுக்குச் செய்ய வேண்டிய கடமைகள் போன்றவற்றிலும் கவனம் செலுத்தி பயன்மிக்கதாக வாழ்வை அமைத்துக் கொள்வதற்கான வழிகாட்டியாக அமையப் பெற்றுள்ளது.

அந்தவகையில் நேர முகாமைத்துவம் என்பது வணிகத்துடன் மாத்திரம் தொடர்புபட்டதன்று. அது மனித வாழ்வின் அனைத்துப் பகுதிகளுடனும் தொடர்புபட்ட ஒன்றாகும் என நவீன நேர முகாமைத்துவத்தில் குறிப்பிடப்படும் இவ்விடயம் நபி (ஸல்) அவர்களின் வாழ்வில் நடைமுறையில் பிரதிபலித்திருப்பதை அவதானிக்க முடிகிறது.

அதேபோல் நவீன நேர முகாமைத்துவத்தின் பண்புகளுள் ஒவ்வொரு வேலையின் பெறுமானம் மற்றும் அவசியம் ஆகியவற்றை கருத்தில் கொண்டு உடனடியாக நிறைவேற்ற வேண்டியவற்றை தாமதிக்காமல் செய்து முடிப்பது மிக முக்கியமான ஒன்றாகும் (Rukshana, 2018).

“நபி (ஸல்) அவர்கள் எங்களுக்கு அஸர் தொழுகை நடத்திவிட்டு, உடனே விரைந்து வீட்டினுள் சென்று, தாமதிக்காமல் வெளியே வந்தார்கள். அப்போது காரணம்

கேட்கப்பட்டது. அதற்கு நபி (ஸல்) ‘நான் என்னுடைய வீட்டில் தர்மப் பொருளான தங்கக் கட்டியை வைத்திருந்தேன்; அப்பொருளுடன் இரவைக் கழிக்க விரும்பவில்லை. எனவே, அதைப் பங்கிட்டு விட்டேன்’ எனக் கூறினார்கள்.” (புகாரி, 1430) எனும் நபிமொழி பொது தர்மப் பொருளை தன்னிடம் வைத்துக் கொள்ள விரும்பாமல் உடனே அதனை தகுதியானவர்களிடம் பங்கிட்டுவிட்டமையை குறிப்பிடுவதானது அனைத்து செயற்பாடுகளையும் தாமதமின்றி தேவையான நேரத்தில் நிறைவேற்றிவிடும் பண்பு நபியவர்களிடம் காணப்பட்டமையை தெளிவுபடுத்துகிறது.

அத்துடன் பிறரின் நேரங்களையும் மதித்து அவை தொடர்பில் அவதானத்துடன் நடந்து கொள்வதும் நேர முகாமைத்துவத்தில் மிக அவசியமான ஒன்றாகும். நபி (ஸல்) அவர்களின் உரைகள் கருத்துச் செறிவு மிக்கவையாகவும் அத்தியவசியத் தேவையேற்பட்டாலேயன்றி மிகவும் சுருக்கமானவையாகவும் காணப்பட்டமை (புகாரி, 3567) மற்றும் மார்க்க உரைகளை நீளமானவையாக அமைத்துக் கொள்வதைத் தவிர்க்கும்படி வலியுறுத்தியமை (முஸ்லிம், 869) போன்ற பல்வேறு வழிகாட்டல்கள் பிறரின் நேரத்தையும் சூழ்நிலைகளையும் கவனத்தில் கொண்டு அக்கறையுடன் செயற்பட்டுள்ளமைக்கான சிறந்த எடுத்துக்காட்டுகளாகும்.

நபி (ஸல்) அவர்களின் வாழ்வில் சில விதிவிலக்கான (சிறப்புச்) சூழ்நிலைகளின் போது அன்றாட செயற்பாடுகளில் தேவைக்கேற்ப சில மாற்றங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றமையும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கதாகும். எடுத்துக்காட்டாக: “(ரமழானின் கடைசிப்) பத்து நாட்கள் வந்துவிட்டால் நபி (ஸல்) அவர்கள் இல்லறத் தொடர்பை நிறுத்திக் கொள்வார்கள்;. இரவை (அல்லாஹ்வைத் தொழுது) உயிர்ப்பிப்பார்கள்;. (இறைவனை வணங்குவதற்காகத்) தம் குடும்பத்தினரை

‘இந்த ஹதீஸ் ஹஸன் தரத்தைச் சார்ந்ததாகும் என ஹதீஸ் திறனாய்வுத்துறை நவீன இஸ்லாமிய அறிஞர்களுள் ஒருவரான இமாம் அல்பானி அவர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள் (ஸஹீஹ் இப்னு மாஜா, 512).

எழுப்பிவிடுவார்கள்!” (புகாரி, 2024) எனும் நபிமொழியில் மகத்துவம் மிக்க லைலதூல் சுதரை (அல்குர்ஆன், 97:15) அடைந்து கொள்ளும் நோக்கில் வழமைக்கு மாறாக ரமழானில் இறுதிப்பத்து நாட்களில் இரவு முழுவதும் விழித்திருந்தமையை அவதானிக்க முடிகிறது. இதனுடாக சில விதிவிலக்கான சந்தர்ப்பங்களில் நபி (ஸல்) அவர்கள் சில மேலதிக நலன்களைக் கருத்தில் கொண்டு தனது நாளாந்த நேர அட்டவணையில் சில மாற்றங்களை ஏற்படுத்தியுள்ளமை தெளிவாகிறது.

நேர வீணாக்கிகள் (Time Wasters)

நேரத்தை வீணடிக்கக்கூடியவற்றை (Time Wasters) தவிர்த்துக் கொள்வது நேரத்தை வினைத்திறனாக பயன்படுத்துவதற்கான முக்கிய வழிகளுள் ஒன்றாகும். பிறரைப் பற்றி தேவைக்கு அதிகமாக உரையாடுதல், சமூக வலைதளங்களில் வீணாக அதிக நேரத்தைச் செலவிடல், தொலைபேசியில் மிக நீண்ட நேரம் பயனற்று உரையாடுதல், அதிக தூக்கம், பயனற்ற நீண்ட நேர கனிணிப்பாவனை போன்றவை இவற்றுக்கான சில உதாரணங்களாகும்.

“ஈமான் கொண்டவர்கள் நிச்சயமாக வெற்றி பெற்று விட்டனர். அவர்கள் எத்தகையயோரென்றால், தங்கள் தொழுகையில் உள்ள சச்சத்தோடு இருப்பார்கள். இன்னும், அவர்கள் வீணான (பேச்சு, செயல் ஆகிய) வற்றை விட்டு விலகியிருப்பார்கள்.” (அல்குர்ஆன், 23:13)

எனும் அல்குர்ஆனிய வசனங்கள் பயனற்ற அனைத்து விடயங்களில் இருந்தும் விலகிக்கொள்ளுமாறு வலியுறுத்துகின்றது.

அதேபோல் “அல்லாஹ் உங்களுக்கு மூன்று விஷயங்களை வெறுத்துள்ளான். (இவ்வாறு) சொல்லப்பட்டது, அவர்

சொன்னார் என (ஊர்ஜிதமில்லாததை) ப் பேசுவது, செல்வங்களை வீணாக்குவது, (தேவையின்றி) அதிகமாகக் கேள்விகள் கேட்பது ஆகியவையே அவை” (முஸ்லிம், 1715) என்று நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறியமையும் உறுதியற்ற விடயங்களை பேசுவது மற்றும் தேவைக்கு அதிகமாக கேள்விகளைக் கேட்பது போன்றவற்றையும் தவிர்த்துக் கொள்ளும்படி இஸ்லாம் போதிக்கின்றமையை தெளிவுபடுத்துகிறது.

எனவே, இவ்வாறான விடயங்கள் நேர வீணாக்கிகளைத் தவிர்த்துக் கொள்வதனுடாக நேரத்தை மேலும் பயனுள்ளதாகவும் ஆக்கபூர்வமானதாகவும் பயன்படுத்திக் கொள்ள முடியும் என இஸ்லாம் வழிகாட்டுவதற்கான எடுத்துக்காட்டாக அமைந்துள்ளது.

முடிவுரை

நேர முகாமைத்துவம் என்பது வளங்களை வினைத்திறனாகப் பயன்படுத்தி முறையான திட்டமிடலுடன் அவற்றுக்காக செலவிடும் நேர அளவை முகாமைத்துவம் செய்து, உச்ச பயனைப் பெறும் செயற்பாடாகும். மனித வாழ்வின் அனைத்துத் துறைகளுக்கும்மான வழிகாட்டல்களை வழங்கியுள்ள இஸ்லாம், நேரத்தை மிக முக்கியமான இறை அருளாகக் குறிப்பிட்டிருப்பதோடு அதனை வினைத்திறனாகப் பயன்படுத்தி இவ்வுலகம் மற்றும் மறுமையில் வெற்றியடைவதற்கான பல்வேறு வழிகாட்டல்களை வழங்கியுள்ளது. மனித வாழ்வின் ஆன்மீக, குடும்ப, தொழில் மற்றும் சமூகம் போன்ற அனைத்துப் பகுதிகளுக்கும் தேவைக்கேற்ப முக்கியத்துவமளித்து, நேர வீணாக்கிகளை தவிர்த்து, மனித வாழ்வை இலட்சியம் மிக்கதாக அமைத்துக் கொள்ள இவ்வழிகாட்டல்கள் முஸ்லிம்களுக்கு மிக இன்றியமையாதவையாகும்.

References

Abban, K. (2012). Understanding the Importance of Time Management to Assistant Registrar's in the Registrars Department of the University of Education. *International Journal of Scientific & Engineering Research*, 3(12), 1-16. <https://www.ijser.org/>

- Ahmad, K. (2007). *Management from an Islamic Perspective: Principles and Practices* (2nd ed). Kuala Lumpur: IIUM Press.
- Al-Bakry, H. (2019). *Man hum kuttab al-Wahi wa kam Adaduhum* [Who are the Writers of the Revelation and how many are there]. Mawdoo. <https://mawdoo3.com/>
- Al-Habeeb, A.M., & Al-Mahya, S.N. (2015). Qawa'id Tarbawiat li'Idarat al-Waqt min al-Sunnat al-Nabawia [Educational Rules for Managing Time from the Sunnah]. *Journal of the Egyptian Society of Acarology*, 2(165), 701-738. <http://search.shamaa.org/FullRecord?ID=253027>
- Al-Moudoodi, Abul-Ala. S. (1996). *Islamic way of life*. Riyadh: King Fahd National Library.
- Al-Qaradawi, Yusuf. (1991). *Al-waqt fi hayat al-Muslim* [Time in a Muslim's life] (5th ed Beirut: Muasasat al-Risala
- Amirthalingam, S. (2012, January). Vinaiththiran mikka Nera Mugamaiththuvam [Effective Time Management]. *Ahavili*, 8(78), 9-16. <https://www.noolaham.net/project/102/10125/10125.pdf>
- Chanie, M.G., Amsalu, E.T., & Ewunetie, G.E. (2020) Assessment of time management practice and associated factors among primary hospitals. Employees in north Gondar, northwest Ethiopia. *PLoS ONE* 15(1): 1-11. <https://doi.org/10.1371/journal.pone.0227989>
- Chase, J.A.D., Topp, R., Smith, C.E., Cohen, M.Z., Nancy, F., Zerwic, J.J., Benefield, L.E., Anderson, C.M., & Conn, V.S. (2013). Time Management Strategies for Research Productivity. *Western Journal of Nursing Research*, 35(2), 155–176. doi:10.1177/0193945912451163
- Claessens, B.J.C., van Eerde, W., Rutte, C.G., & Roe, R.A. (2007). A Review of Time Management Literature. *Personnel Review*, 36(2), 255-276. doi:10.1108/00483480710726136
- Cyril, A.V. (2014). Time Management and Academic Achievement of Higher Secondary Students. *Journal on School Educational Technology*, 10(3), 38-43. <https://eric.ed.gov/?id=EJ1097402>
- Hafner, A., Oberst, V., & Stock, A. (2014). Avoiding procrastination through time management: an experimental intervention study. *Educational Studies*, 40(3), 1-9. <http://dx.doi.org/10.1080/03055698.2014.899487>
- Hoover, J. (2007). *Best Practices: Time Management: Set Priorities to Get the Right Things Done*. Harper Paperbacks.
- Ibn al-Qayyim. (1994). *Zad al-Ma'ad* [Provisions of the Hereafter] (Vol. 4) (27th ed.). Beirut: Muasasat al-Risala
- Islam, R., Wahra, A.M., & Ahmed, S. (2014). Time Management from an Islamic Perspective: A Qualitative Study. 2nd International Conference on *Management from Islamic Perspectives*, 19th – 20th August 2014. Gombak, Kuala Lumpur. <http://irep.iium.edu.my/41524/>
- Jinalee, N., & Singh, A.K. (2018). A Descriptive Study of Time Management Models and Theory. *International Journal of Advanced Scientific Research and Management*, 3(9), 141-147. <http://ijasrm.com/>
- Lufkin, B. (2019, February 14). *Is waking up early good or bad?*. BBC News. <https://www.bbc.com/>

worklife/article/20190213-is-waking-up-early-good-or-bad#

- Nasrullah, S; Khan, M.S. (2015). The Impact of Time Management on the Students' Academic Achievements. *Journal of Literature, Languages and Linguistics*, 11, 66-71. <https://www.iiste.org/>
- Palliveettil, A. R. (2012). *Time Management Islamic perspective* [PowerPoint slides]. SlideShare. <https://www.slideshare.net/AbdurahmanPalliveettil/tame-your-time>
- Razali, S.N.A.M., Rusiman, M.S., Gan, W.S., & Arbin, N. (2018). The Impact of Time Management on Students' Academic Achievement. *Journal of Physics: Conference Series*, 995, 12042, 1-7. doi: 10.1088/1742-6596/995/1/012042
- Razi, S. (2016). Time Management in Islam. *Al-Idah*, 32(1), 98-106. <http://al-idah.szic.pk/index.php/al-idah/article/view/159>
- Rukshana, B.F. (2018 May). Nera Mugamaithuvam [Time Managment]. News View. https://www.newsview.lk/2018/05/blog-post_4640.html
- Satija, S., & Satija, P. (2013). Time Management: An Insight with Indian Perspective. *Purushartha*, V(2), 115-134. <https://journals.smsvaranasi.com/index.php/purushartha/article/download/274/260/>
- Shah, M; Sadaratullah, Al-Azhari, M.R.K; Rahman, S; Fayaz, M; Khan, K. (2016). Effects, Need and Importance of Research Art in Islamic Teachings. *Journal of Applied Environmental and Biological Sciences*, 6(10), 154-156. <http://www.textroad.com/>
- Subramanian, A. (2016). Time Management and Academic Achievement of Higher Secondary School Students. *International Journal of Research - Granthaalayah*, 4(12SE), 6-15. <https://doi.org/10.5281/zenodo.230852>
- Taylor, Harold. (2014, December 12). *Spirituality impacts time management*. taylor in time. <https://www.taylorintime.com/?s=SpiriTatuality+impacts+time+management>
- Taylor, Harold. (2014, October 30). *Sleep is an important time management strategy*. taylor in time. <https://www.taylorintime.com/sleep-is-an-important-time-management-strategy/>
- Thompson, C.A. (2002). Managing the Work-Life Balancing Act: An Introductory Exercise. *Journal of Management Education* 26(2),205-220. doi: 10.1177/105256290202600206
- Wallace, Heather. Sedges. (2010). *An Investigation of Time Management and Organization in Head Start Families* (Doctoral Dissertation, University of Tennessee, Knoxville, Tennessee). https://trace.tennessee.edu/utk_graddiss/756
- Xu, Chunming., Wang, Can., & Yang, Nan. (2020). Study on College Students' Spare Time Management. Proceedings of the 5th International Conference on Financial Innovation and Economic Development (ICFIED 2020). 11 March 2020. *Advances in Economics, Business and Management Research*, 126, 20-23. <https://dx.doi.org/10.2991/aebmr.k.200306.005>

**‘கொங்கம்மாவின புதுமைப் பெண்’ என்ற
சிறுகதையில் சித்தரிக்கும் தற்கால பாரதி கண்ட
புதுமைப் பெண்: ஓர் பார்வை**

**Bharathiyar’s portrayal of a novel woman in contemporary
society in the short story of ‘Gengammavin Pudhumai Penn’:
A Review**

முனைவர் ரவிந்திரன் மாரையா / Dr. Ravindaran Maraya¹
முனைவர் மோகனதாஸ் ராமசாமி / Dr. Mohana Dass Ramasamy²
அஸ்வினி கண்ணப்பன் / Ashwini Kannappan³

Abstract

The article focuses on Bharathiyar’s portrayal of a novel woman in one of the short stories of 34th *Peravai Kathaigal*. The main purpose of this review is to identify how *Magakavi* Bharathiyar’s novel woman is portrayed in the contemporary society through the short story entitled ‘*Gengammavin Pudhumai Penn*’. Tamilazhagi is the protagonist of this short story who represents Bharathiyar’s novel woman. She has vast knowledge about gender equality, the importance of education for women in this contemporary world, bravery of women to fight for their rights, women rights in marriage, and women independence. Tamilazhagi of ‘*Gengammavin Pudhumai Penn*’ stands for the independence and rights of women envisioned by Bharathiyar’s in his novel woman.

Date of submission: 2021-11-10
Date of acceptance: 2021-11-28
Date of Publication: 2021-07-20
Corresponding author’s Name: Dr. Mohana Dass Ramasamy
Email: rmohana_dass@um.edu.my

Key Words: Bharathi, Novelty Woman, Independence, Contemporary, Society, Short Story.

முன்னுரை

தமிழ் இலக்கியம் தொன்மைச் சிறப்புடையது, ஏறக்குறைய முப்பது நூற்றாண்டுகளாகத் தொடர்ந்து அமைந்து வருகிறது. அவ்வரிசையில் மலேசியத் தமிழ்ப் படைப்புகள் 1800 களில் தொடங்கி கவிதை, சிறுகதை, நாவல், கவிதை,

புதுக்கவிதை, ஹைக்கு எனத் தனது இலக்கிய பயணத்தைத் தொடர்கிறது (கிருஷ்ணன், 2020). எனவே, மலேசியத் தமிழ் இலக்கியம் 130 ஆண்டுகளுக்கு மேலான நீண்ட நெடிய வரலாற்று பின்னணியைக் கொண்டுள்ளது. மலேசிய மன்னில் தோட்டப்புற மக்கள்

¹ The author is a Senior Lecturer at Department of Indian Studies, Faculty of Arts and Social Science. ravindaranm@um.edu.my

² The author is a Senior Lecturer at Department of Indian Studies, Faculty of Arts and Social Science. rmohana_dass@um.edu.my * Corresponding author

³ The author is an undergraduate at Department of Indian Studies, Faculty of Arts and Social Science. ashwinikannappan.ak@gmail.com

தங்களின் மொழி, இலக்கியம், சலை, பண்பாடு, சமயம், பழக்க வழக்கங்கள் ஆகிய கூறுகளை நிலை நிறுத்துவதற்குக் கையாண்ட பல வழிமுறைகளில் ஒரு வழிமுறைதான் இலக்கியப் படைப்புக்கான தோற்றம் என்பர் (சபாபதி, 2015). மலேசியத் தமிழ் இலக்கியங்கள் இன்றளவும் மலேசியத் தமிழ் மக்களின் மத்தியில் புதிய சிந்தனையை விதைத்துக் கொண்டு இருக்கிறது.

ஆய்வின் நோக்கம்

பேரவைக் கதைகளில் பொதுப் பிரிவில் வெற்றிப் பெற்ற கெங்கம்மாவின் புதுமைப் பெண் என்ற சிறுகதையில் பாரதி கண்ட புதுமைப் பெண்ணை எவ்வகையில் தற்கால சமுதாயத்தில் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளனர் என்பதைக் கண்டறிவது இவ்வாய்வு கட்டுரையின் முதன்மை நோக்கமாகும்.

ஆய்வு முன்னோடி

இந்த ஆய்வுக்கு அடித்தளம் அமைத்துக் கொடுத்த பல நூல்களுள் மிக முக்கியமாக விளங்குவது 'அம்மா' கதையில் கணவனால் கொடுமைப்படுத்தப்பட்ட மனைவி என்ற தலைப்பில் இராஜேஸ்வரி ஆறுமுகம் 2015 ஆம் ஆண்டு எழுதிய ஆய்வுக்கட்டுரையாகும். இவ்வாய்வு கட்டுரையில் 20 வது பேரவைக் கதைகளில் இடம்பெற்ற 'அம்மா' என்ற சிறுகதையில் கணவனால் துன்புறுத்தப்படும் ஒரு மனைவியின் அவல நிலையையும் அதிலிருந்து விடுதலைப்பெற பெண்கள் எதிர்க்கொள்ளும் போராட்டங்களையும் சிக்கல்களையும் ஆய்வாளர் முன்வைக்கிறார். இந்தக் கட்டுரையின் முக்கிய நோக்கமாக திகழ்வது பெண்ணியக் கோட்பாட்டுடன் பெண்ணின் நிலை மற்றும் பெண்ணின் விடுதலையை அடையாளம் காண இயல்கிறது. பெண்களைக் கலாச்சார பெண்ணியம் உட்படுத்தினாலும் பெண்கள் பாரதி கண்ட புதுமைப் பெண்ணாக வீரநடை போடுகின்றனர் என்பதை இவ்வாய்வின் பயனாகக் காண இயல்கிறது.

அதனைத் தொடர்ந்து, 'இமையம் படைப்புகளில் பெண்களின் நிலை ஒரு ஆய்வு' என்ற தலைப்பில் முனைவர் ஆர் விஜயசாமுண்டிஸ்வரியும் சராளா

தேவியும் இணைந்து 2018 ஆம் ஆண்டில் எழுதிய ஆய்வுக்கட்டுரை. இந்த ஆய்வு கட்டுரையில் இமையம் படைப்புகளில் பெண் கதாப்பாத்திரங்கள் முழுக்க முழுக்க சுதந்திரமான கதாப்பாத்திரங்களாகச் சித்தரிக்கப்பட்டாலும், இச்சமூகத்தில் பல வழிகளில் பெண்கள் பாதிக்கப்படுகின்றனர் என்பதை அறிய இயல்கிறது. மேலும், பெண்களுக்கென்று இலக்கணத்தை வகுத்த சமுதாயமே, பெரும்பாலும் பெண்களின் வாழ்க்கையைத் தீர்மானிக்கிறது என்பதைத் தெளிவாக எடுத்துரைக்கிறது.

தொடர்ந்து, முனைவர் சரவணன் 2019 ஆம் ஆண்டில் 'சரசுவின் சிறுகதைகளில் பெண்ணியச் சிந்தனை' என்ற தலைப்பில் ஓர் ஆய்வுக்கட்டுரையை எழுதியிருக்கிறார். சரசுவின் சிறுகதையில் பெண்கள் கதாப்பாத்திரங்களும், பெண்களின் மனநிலையும் ஆராயப்பட்டன. சரசு என்கிற பெண் எழுத்தாளரின் வாயிலாக இலக்கியப் படைப்புகளில் தோன்றும் பெண் கதாப்பாத்திரங்கள் சித்தரிக்கும் ஆணாதிக்க கருத்துகளை வெளிச்சத்துக்குக் கொண்டு வருவதைக் காண இயல்கிறது.

ஆய்வுநெறி

இவ்வாய்வுக் கட்டுரை தரப்பகுப்பாய்வு (qualitative) நெறியை அடிப்படையாகக் கொண்டு மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது (Cresswell, 1993). இதில் ஆய்வாளர் 'நூல் பகுப்பாய்வு' முறையை ஆராய்ச்சிக்கான முதன்மை வழிமுறையாகத் தேர்ந்தெடுத்துள்ளார். ஏனெனில், தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சிறுகதையை ஆழமான ஆய்வுக்கு உட்படுத்த உள்ளடக்க ஆய்வையும் இம்முறை கொண்டுள்ளது (Peter Goodrich, 1986). உள்ளடக்க ஆய்வு முறையின் வழி இந்தச் சிறுகதைகளில் சித்தரிக்கப்படும் பாரதி கண்ட புதுமைப் பெண்ணைக் கண்டறிய இயல்கிறது. ஆகவே, ஆய்வு நோக்கங்களை அடைவதற்குப் பேரவைக் கதைகளைக் களமாகக் கொண்டு ஆய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டது. ஆய்வுக்கு உட்படுத்தப்பட்ட சிறுகதையான கெங்கம்மாவின் புதுமைப் பெண் என்ற சிறுகதையை ஆய்வாளரே தேர்ந்தெடுத்துக்

கொண்டார்.

மலேசியாவில் சிறுகதையின் வளர்ச்சி

சிறுகதை மனிதனின் உற்ற தோழன் எனலாம். மலேசியர்களின் வாழ்வியலைப் படம்பிடித்து காட்டும் வரலாற்று களஞ்சியமாகவே மலேசிய சிறுகதைகள் விளங்குகிறது. மலேசியாவில் சிறுகதையின் வரலாறு 1930 ஆம் ஆண்டு முதல் சிறுகதையான 'நவரச கதா மஞ்சரி' சிறுகதையிலிருந்து தொடங்குகிறது. (சபாபதி, 2014). 1940 யில் மலாயா ஜப்பானியர் ஆட்சி காலத்திலும் ஏராதாள 50 சிறுகதைகள் இந்திய சுதந்திரம் போன்ற சமகால பிரச்சனையை முன்னிறுத்தி எழுதப்பட்டது. 1950 ஆம் ஆண்டு சிறுகதையின் வளர்ச்சிகாலம் எனலாம். (கிருஷ்ணன், 2020). 1950 களில், சுபநாராயணனும் பைரோஜி நாரயனும் இருவரும் இணைந்து தமிழ் நேசனின் ஞாயிறு பதிப்பில் 'கதை வகுப்பை' தொடங்கினர். 1952 ஆம் ஆண்டு கு. அழகிரிசாமி நிலாவட்டம் என்ற இலக்கிய கூடலை நிறுவிப் பலருக்குச் சிறுகதை எழுதுவதற்கான பயிற்சிகள் வழங்கினர். கோ. சாரங்கபானி மாணவர் மணிமன்றம் தோற்றுவித்து இளம் எழுத்தாளர்களை உருவாக்கினார். 1972 ஆம் ஆண்டு முருகு சுப்ரமணியம் தமிழ் நேசனில் 'பவுன் பரிசு' திட்டத்தைத் தொடங்கி வைத்தார். மலாயா பல்கலைக்கழக பேரவைக் கதைகள் சிறுகதை வளர்ச்சிக்கு வித்திட்டது எனச் சிறுகதையின் வளர்ச்சியை அடுக்கிக் கொண்டே போகலாம்.

பேரவைக் கதைகளின் சிறுகதைப் போட்டிகள்

1982 ஆம் தொடங்கி மலேசிய சிறுகதை வளர்ச்சிக்கு மலாயா பல்கலைக்கழக தமிழ் பேரவைப் பெறும் பங்காற்றி வருகின்றது. 34 ஆண்டுகளுக்காக ஆண்டுத்தோறும் சிறுகதை வளர்ச்சிக்கு வித்திடும் வகையில் பேரவைக் கதைகள் என்ற சிறுகதைப் போட்டியை நடத்தி வருகின்றது (Singgaravelu, 2019). இப்போட்டியில் பொதுப் பிரிவு, மாணவர் பிரிவு, அனைத்துலகப் பிரிவு என்ற பிரிவுகளில் அனைத்து தரப்பினருக்கும் எழுத்தார்வத்தை ஏற்படுத்தும் வகையில் போட்டிகள் நடைபெறுகின்றன.

அவ்வரிசையில் கடந்த 34 வது பேரவைக் கதைகளில் பொது பிரிவில் வெற்றிப் பெற்ற சிறுகதைகளில் ஒன்று கெங்கம்மாவின் புதுமைப் பெண். இச்சிறுகதைப் பாரதியின் புதுமைப் பெண்ணை இக்கால சமுதாயத்திற்கு அறிமுகம் செய்வது போன்று எழுத்தாளர் நித்தியா குணசேகரன் எழுதியுள்ளார்.

கெங்கம்மாவின் புதுமைப்பெண்ணின் கதைச் சுருக்கம்

பெண்ணியத்தை நன்கு உணர்ந்த ஒரு இளம்பெண் தமிழழகி அதற்கு உரம் ஊட்டியது பல்கலைக்கழக கல்வி. திருமணத்தில் ஈடுபாடு இல்லையென்றும், வெளி தேசத்தில் வேலைக் கிடைத்து விட்டது அங்குச் செல்ல வேண்டும் என்று சொல்லும்போது பெற்றோர்கள் இருவரும் ஏற்க மறுத்தனர். இந்தக் காரசார விவாத்தில் தமிழழகி தன் தாய் இத்துணை வருடமாக எப்படிப்பட்ட சுதந்திரமற்ற ஒரு வாழ்க்கையை ஆணாதிக்கத்திற்கு உட்ப்பட்டு வாழ்ந்திருக்கிறார் என்பதை ஒவ்வொன்றாகக் கோடிட்டுக் காட்டினாள். அவ்வேளையில்தான் தாய் கெங்கம்மாவுக்குத் தான் வாழ்ந்த வாழ்க்கைப் பெருமைக்குரியது அல்ல வெறுமைக்குரியது என்ற உண்மையை உணர்ந்தார். தந்தையான சின்னச்சாமியும் தன் சுயநலத்திற்காகக் கெங்கம்மாவைப் பல முறையில் காயப்படுத்தியுள்ளதை உணர தொடங்கினார். மேலும், அவள் பேசிய அனைத்தையும் கேட்டுக்கொண்டிருந்த தமிழழகியின் மாப்பிள்ளைப் பாரதி கண்ட புதுமைப் பெண் என்று தமிழழகிக்குப் புகழாரம் சூட்டினார். இறுதியாக, தனது இரக்கையை விரித்துப் பறப்பதற்குத் தயாரனாள் தமிழழகி.

பாரதியும் தான் கனவு கண்ட புதுமைப் பெண்ணும்

புதுமைப் பெண்களைப் பற்றித் தமது கவிதையில் முதலில் எழுதிய பெருமைக்குரியவர் மகாகவி பாரதியார் என்றால் மிகையாகா. பாரதியார் தன் எதிர்பார்ப்பு, ஏக்கம், கனவு, கற்பனை, வேட்கை ஆகிய அனைத்தையும் கற்பனையாகக் கொண்டு 'புதுமைப் பெண்' என்ற கற்பனை ஓவியத்தைத் தீட்டினார்.

பாரதியார் புதுமைப் பெண்களை 'மாதரசு', 'பெண்மைத் தெய்வம்', 'செம்மை மாதர்', 'வீரப் பெண்', 'இளைய நங்கை' என்று பல பெயர்களிட்டு பெண் சுதந்திரத்திற்கு உயிரோட்டம் வழங்க முட்ப்பட்டார்.

'நிமிர்ந்த நன்னடை நேர்கொண்ட பார்வையும்

நிலத்தில் யார்க்கும் அஞ்சாத நெறிகளும்

திமிர்ந்த ஞானச் செருக்கும் இருப்பதால்

செம்மை மாதர் திறம்புவது இல்லையாம்'

(Kalanjiam, 2020)

என்ற பாரதியாரின் கவிதைகளின் வரிகள் ஒவ்வொரு பெண்களின் எழுச்சியாகவே பார்க்கப்படுகிறது. பாரதியார் காண விரும்பிய புதுமைப் பெண் என்பவள் அச்சம், மடம், நாணம், பயிர்ப்பு போன்ற திரைகளைக் கடந்து எந்த ஒரு நிலையிலும் தன் இலட்சியத்திலிருந்தும் தனது உயர்ந்த சிந்தனைகளிலிருந்தும் சற்றும் பிரலாது இருப்பதே இலக்கணம் என்றார். கெங்கம்மாவின் புதுமைப் பெண் என்ற சிறுகதையில் தமிழழகி என்ற கதாப்பாத்திரத்தின் வாயிலாகப் புரட்சிக்கவி பாரதி கண்ட புதுமைப் பெண்ணின் இலக்கணத்தைக் காண இயல்கிறது. அவை தற்கால பெண்களுக்கு ஒரு முன்னோடியாகக் காட்சியளிக்கிறது.

**கெங்கம்மாவின் புதுமைப் பெண்
என்ற சிறுகதையில் பெண் கல்வியை
மையப்படுத்தும் பாரதி கண்ட புதுமைப்
பெண்**

கெங்கம்மாவின் புதுமைப் பெண் என்ற சிறுகதையின் கதாநாயகியான தமிழழகி கல்வியைப் போற்றுவளாகக் காட்சியளிக்கிறாள். பெண்களும் கல்வியில் சிறந்து விளங்குவதற்கு ஆண்களைப் போன்று சம உரிமைகள் உண்டு என்ற பாரதியாரின் கூற்றுக்குச் சிறந்த உதாரணமாக விளங்குகிறாள்.

'பெண்கள் அறிவை வளர்த்தால் வையம்
பேதமை அகற்றிவிடும் காணீர்'

(Kalanjiam, 2020)

இவ்வரிகளின் வாயிலாகப் பெண்

கல்வியின் முக்கியத்துவத்தை வழியுறுத்துகிறார் பாரதி. பாரதி கண்ட புதுமைப் பெண்ணாகக் காட்சியளிக்கும் தமிழழகி சிறுவயதில் தன் தாயின் செயல்களைக் கண்காணித்து ஒரு பெண் என்பவள் ஆணுக்கு அடங்கிப் போக வேண்டும் என்ற சிந்தனைக் கொண்டிருந்தாள். பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழழகி பயின்ற பெண்ணியம் அவளைச் சிந்திக்க வைத்தது. தன் தாய் கெங்கம்மா கல்வியறிவு அற்று இருந்ததால் ஆணாதிக்கத்திற்கு உட்பட்டு வாழ்ந்த வாழ்க்கையைப் பெருமை என்று நினைத்து வாழும் நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டிருக்கிறார் என்பதை தமிழழகியாள் உணர இயன்றது. இந்த அறியாமையின் காரணமாகதான் தமிழழகி திருமணத்தில் உடன்பாடில்லை என்று கூறியபோது கெங்கம்மா "படிக்க வைச்ச திமிருலா பேசற, போதும் உன் படிப்பு, சமைக்கக்கத்துக்கென்னு விரட்டிவிட்டிருந்த அடங்கிப் போயிருப்பா", என்றப்போது அதற்குப் பதிலடியாகத் தமிழழகி, "படிப்பு ஒன்றுதான் எல்லா உரிமையும் சுதந்திரத்தையும் ஒரு பொண்ணுக்கு தரும் என்றதுடன் ஒரு பொண்ணு படிக்க வைச்சா ஒரு வம்சமே படிச்சவங்களா இருக்கும்". (நித்தியா, 2020) என்று கல்வியின் முக்கியத்துவத்தை எடுத்துரைத்தது மட்டுமல்லாமல். "எனக்கும் படிக்கத் தெரிஞ்சிருந்த நல்லாருக்கும்னு, சத்தமே கேக்காம நீ முணுமுணுத்திருக்கிறப்பவும் நா படிச்சிருந்தா எப்படியிருந்திருப்பேன் தெரியுமா? என ஏங்கியிருக்கிங்கன்னு எனக்குத் தெரியும்!" (நித்தியா, 2020) என்றும் தாய் கெங்கம்மா படிப்பறிவு இல்லாமல் தனக்குள்ளே வறுத்தப்படுவதையும் சுட்டிக் காட்டினாள். தமிழழகி பாரதி கண்ட புதுமைப் பெண்ணாகக் கல்வியில் தேர்ந்து அறிவாற்றலுடன் பெண்ணியக் கருத்துகளையும் ஆணாதிக்கத்தின் கோரத்தை வெளிப்படுத்தித் தன் பெற்றோர்களைச் சிந்திக்க வைத்தாள். பிறருக்கு அடிமையாக வாழும் நிலையற்று சுயக்காலில் நிற்க வழிவகைச் செய்து வேறு தேசத்தில் தனியாக சென்று வாழக்கூடிய நம்பிக்கையைப் பெற்றாள். தமிழழகி பாரதி கண்ட புதுமைப் பெண்ணாக அஞ்சா நெஞ்சத்துடன் இந்தச்

சமுதாயத்தில் முழு சுதந்திரத்திற்கு ஏற்ப வாழும் பெண்ணாகக் கதையின் இறுதியில் வேறு தேசத்திற்குப் பயணிப்பதற்குத் தயாரிகிறாள்.

ஆண் பெண் சமத்துவம் பேசும் பாரதி கண்ட புதுமைப் பெண்

‘ஆணும் பெண்ணும் நிகரெனக் கொள்வதால் அறிவி லோங்கி இவ்வையம் தழைக்குமாம்’ (புதுமைப் பெண், செய்யுள், 4) என்ற பாரதியின் வரியின் கேற்ப பாரதி கண்ட புதுமைப் பெண் தமிழகி ஆணும் பெண்ணும் சமம் என்றும் ஆண்களிடம் அடங்கிப் போக வேண்டிய எவ்வித தேவைகளும் பெண்களுக்கு இல்லை என்ற உரிமைக் குரலை இந்தச் சிறுகதையின் வாயிலாகக் காண இயல்கிறது.

‘ஒற்றைக் குடும்பந் தனிலேபொருள்
ஒங்க வளர்ப்பவன் தந்தை;
மற்றைக் கருமங்கள் செய்தேமனை
வாழ்ந்திடச் செய்பவன் அன்னை’

(Kalanjiam, 2020)

இதில் பாரதி கூறும் கருத்து ஆண் பெண் இருவரும் இணைந்துதான் குடும்பம் இதில் ஆணுக்கு ஒரு நீதி பெண்ணுக்கு ஒரு நீதி இல்லையென்ற கருத்தை வழியுறுத்துகிறார். “ஆம்பளையைச் சார்ந்து இருக்கிறதுதானே பெருமை”, (நித்தியா, 2020) என்று கெங்கம்மா கூறும்போது அதைச் சற்றும் பொறுத்து கொள்ள இயலாத புதுமைப் பெண் தமிழகி “பெண்ணை ஆண்கிட்ட சார்ந்த வாழப் படைக்கல, அவளும் ஆண் மாதிரியே வாழப் படைக்கப்பட்டவள்”, (நித்தியா, 2020) என்றும் ஒரு பெண் ஆண்களைச் சார்ந்து வாழ்வதால்தான் அவளின் மதிப்பு பிறருக்குத் தெரியவில்லை என்கிறாள். இக்கருத்தின் வாயிலாகத் தமிழகி ஆண் பெண் சமத்துவத்தை மிக அழகாக எடுத்துரைக்கிறாள். இதில் ஒன்றை மறந்துவிட இயலாது, கெங்கம்மா தன் கணவரைச் சார்ந்து வாழ்ந்ததால்தான் அவளின் ஆசைகள் அனைத்தும் கானல் நீரானது. தன் கணவன் சின்னச்சாமி தனக்கு ஒரு நீதி மனைவிக்கு ஒரு நியதி என்றார். குறிப்பாக, தன் மனைவி நோய்வாயுற்ற தோழியைக் காண செல்வது

தவறு ஆனால் அவர் தன் நண்பர்களுடன் இரவில் அரட்டை அடிக்கலாம். எனவே, ஒரு பெண் என்பவளுக்கு ஆண்களைப் போல் அனைத்திலும் உரிமை உண்டு என்ற கருத்தை இச்சிறுகதையில் தமிழகியின் கதாப்பாத்திரம் விதைக்கிறது.

வற்புறுத்தி மணம் செய்தல் கூடாது என்ற சிந்தனைக் கொண்ட பாரதி கண்ட புதுமைப் பெண்

தமிழகியின் ஒப்புதல் அற்று பெற்றோர்கள் திருமணம் ஏற்பாட்டைச் செய்ய முட்படும்பொழுது பாரதியின் பெண்ணாகத் திகழும் தமிழகி தனக்குத் திருமணத்தில் விருப்பமில்லை என்று தனது வாதத்தை எடுத்துரைக்கிறாள். “யாரோ தெரியாத ஒரு பையனை எப்படி திருமணம் பண்ணது” (நித்தியா, 2020) என்ற வாசகத்திலிருந்து தமிழகி தன்னுடைய திருமணத்தில் முடிவெடுக்கும் உரிமைத் தனக்கே வேண்டும் என்ற நிலைப்பாட்டைக் கொண்டு இருக்கிறாள். “அம்மா, கல்யாணம் மட்டுமே ஒரு பொண்ணுக்கு முழுமை தராது மா; ஒரு பொண்ணுக்கு கல்யாணம் முக்கியம்னு சொல்றீங்க; ஆனா, பொண்ணுக்கு என்ன முக்கியத்துவம் இருக்குன்னு தெரியலம்மா”, (நித்தியா, 2020) என்றதுடன் திருமணம் என்ற பந்தத்தில் ஒரு ஆண்தான் வாழ்கிறான் ஒரு பெண் வாழ்க்கையின் இறுதிவரைப் பல பொறுப்புகளைச் சுமந்தே செத்து மடிகிறாள் என்ற கருத்தையும் முன்வைக்கிறாள். எனவே, திருமணம் என்பது கட்டாயமல்ல அது ஒருவருடைய விருப்பம் என்ற கருத்தில் ஆளமாக நின்றவள் தமிழகி. இதைதான் மகாகவி பாரதியாரும்,

வற்புறுத்திப் பெண்ணைக் கட்டிக்
கொடுக்கும்

வழக்கத்தைத் தள்ளி மிதித்திடுவோம்.

(Kalanjiam, 2020)

ஒரு பெண்ணை வற்புறுத்தி திருமணம் செய்தல் நீதிக்குப் புறம்பானது என்கிறார். ஒரு பெண்ணை வற்புறுத்தித் திருமணம் செய்து வைக்கும் வழக்கத்திற்கு எதிராகக் குரல் கொடுக்கும் பாரதியாரின் புதுமைப் பெண் தமிழகி.

பெண்கள் அடிமைப்பட்டு அடக்கி ஒடுக்கப்பட்டிருக்க கூடாது என்று எண்ணும் பாரதியின் புதுமைப் பெண்

தமிழழகிக்குத் தன் தாய் அடிமைப்பட்டு அடக்கி ஒடுக்கப்பட்டிருப்பதைக் கண்டு பொறுத்துக் கொள்ள இயலவில்லை. தன்னுடைய கோபத்தின் உச்சமாகத் தன் தாயிடம் எடுத்துரைகிறாள். “அம்மா நீ பெரிய தியாகியா என்ன, உன் வாழ்க்கையை வாழ உனக்கு உரிமை இருக்குமா” (நித்தியா, 2020). ஒரு பெண் என்பவள் தன் கணவனுக்காகவும் பிள்ளைகளுக்காகவும் வாழ்வது தவறல்ல ஆனால் தன்னுடைய உரிமை, கனவு, ஆசைகள் அனைத்தையும் துறந்துவிட்டு வாழ்வது வாழ்க்கையல்ல என்ற கருத்தை இச்சிறுகதையில் தமிழழகியின் வாயிலாகக் காண இயல்வதோடு சிந்திக்கவும் வைக்கின்றது. மேலும், தமிழழகி தன் அப்பா சின்னச்சாமி உடல் ரீதியாகத் தன் தாயைக் கொடுமைப்படுத்தாவிட்டாலும் மனரீதியாக அடிமையாக்கி துன்படச் செய்ததைக் கேள்விக்குட்படுத்தி இருக்கிறாள். இதை பாரதியார்;

‘அறிவு கொண்ட மனித வுயிர்களை
அடிமையாக்க முயல்பவர் பித்தராம்’

(Kalanjiam, 2020)

பிறரை அடிமையாக்க வேண்டும் என்று எண்ணுவது மூடத்தனம் என்றார் . அதை நன்கு உணர்ந்த தமிழழகி தன் தாயின் விருப்பு வெறுப்புகளுக்குச் செவி சாய்க்காத தன் தந்தையிடம் “நீங்க அவங்க ஆசை கனவு என்னன்னு ஒருநாளாவது கேட்டுப்பீங்களா ? வேளா வேளைக்கு சாப்பாடு கொடுத்து, வீடு கொடுத்து, சட்டை துணிமணி வாங்கிக்கொடுக்கிறது ஒரு முதலாளி தன் அடிமைக்குச் செய்யிறதுக்கும் வித்தியாசம் இருக்கா?”, (நித்தியா, 2020) என்று தன் தந்தையின் தவற்றைச் சுட்டிக்காட்டிய வீரப் பெண் தமிழழகி.

யாருக்கும் அஞ்சாத நம்பிக்கை நிறைந்த பாரதி கண்ட புதுமைப் பெண்

கெங்கம்மாவின் புதுமைப் பெண் என்ற சிறுகதையில் பாரதி காண விரும்பிய புதுமைப் பெண்ணைப் பல கூறுகளில் காண

இயல்கிறது.

நிமிர்ந்த நன்னடை நேர்கொண்ட
பார்வையும்,

நிலத்தில் யார்க்கும் அஞ்சாத நெறிகளும்

(Kalanjiam, 2020)

என்ற பாரதியாரின் வரியின்கேற்ப அஞ்சாத நெறியுடன் தன் வாழ்க்கையை வாழத் துடிப்பவள் தமிழழகி. தனக்குத் திருமணத்தில் விருப்பமில்லை என்பதை தன் பெற்றோர்களிடம் வெளிப்படையாக அச்சம் கொள்ளாமல் உரைத்தாள் என்பதை, “எனக்கு உலகம் பூரா சுற்றிப்பாக்கணும்ன்றது நீண்ட கால ஆசை. அதுக்கு இப்போ ஒரு நல்ல வாய்ப்பு வேலை ரூபத்தில் வந்துருக்கு. நா போகணும், கண்டிப்பா போகணும்! ஆனா, உங்க ஆசிர்வாதத்தோடு போகணும்”, என்ற வரிகளின் வாயிலாக உணர முடிகின்றது (நித்தியா, 2020). அவ்விடத்தில் தமிழழகி அச்சம் கொண்டிருந்தால் அவளின் ஆசைகள் கனவுகள் கேள்விக்குறியாகி இருக்கும் என்பது தெளிவு. மேலும், தன் தாய் பல வருடங்களாகத் தன் தந்தையின் ஆணாதிக்கத்தால் பல இன்னல்களுக்கு ஆளானதைப் தன் தந்தையிடம் மிக வெளிப்படையாக அச்சம் கொள்ளாமல் எடுத்துரைத்தாள். மேலும், வெளி தேசத்துக்கும் எவ்வித அச்சமின்றி தனியாகச் செல்லும் ஆற்றலும் நம்பிக்கையும் கொண்டவளாக மிளர்கிறாள் தமிழழகி.

முடிவுரை

பேரவைக் கதையின் பொதுப் பிரிவில் வெற்றிப் பெற்ற கெங்கம்மாவின் புதுமைப் பெண் எனும் சிறுகதையில் கெங்கம்மா என்ற பெண் தனக்கே அறியாமல் ஆணாதிக்கத்தின் வலையில் சிக்கிக்கொண்டு தன் கணவனுக்கு அடங்கி வாழக்கூடிய வாழ்க்கைப் பெருமை நிறைந்தது என்று சிந்தனையுடன் இருக்கிறாள். ஆனால் கெங்கம்மாவின் மகள் தமிழழகி பெண்ணியத்தைப் படித்துப் புரிந்த பெண். தன் குடும்பத்தில் ஆணாதிக்கத்தினால் ஏற்படும் சிக்கலைப் பாரதி கண்ட புதுமைப் பெண்ணாக நின்று வீரப்பெண்மணியாக வெற்றி கொள்கிறாள். பாரதி கண்ட புதுமைப் பெண் இலக்கணத்துக்குத் தக்க உதாரணமாகத் திகழ்கிறாள்.

References

- Arumugam, R. (2015). “‘Amma’ Kathaiyil kanavanal Kodumai Paduthap Padda Manaivi”. *Journal of Tamil Peraivu*. 7(1), 91-97.
- Cresswell, J.,W. (1993). *Research Design: Qualitative & Quantitative Approach*. London: Sage.
- Kalanjiam. (2020). Puthumai Pen. Store.tamillexicon.com.
- Maniam, K. (2020). Anmaikala Malaysia Tamil Sirukathaikalil Selnerikal, (Trends Of Recent Malaysian Tamil Short Stories). *Journal of Indian Studies*. 13, 6-19.
- Maraya, R., & Raveendran, K. (2021). Contribution of Malaysian Youths in the Development of Modern Tamil Literature: A Review. *Journal of Tamil Peraivu*. 10(1), 114-120.
- Nithya. (2020). Gengammavin Puthumai Pen. In *Pēravaik Kataikal* 34 (pp. 44- 51). KL: PBTUM.
- Peter Goodrich. (1986). *Reading the Law: A Critical Introduction to Legal Method and Technique*. U.K.: Blackwell Publishers.
- Singaravelu.S (2019). *Malaya Palkalaikazhagam Tamil Peravai Varalaaru*, <http://tls.my/our-story/>
- Veeramuthu, S. P., & Annamalai, M. D. M. (2019). Sarasuvini Sirukathaikalil Penniya Sinthanai (Feminism in the short stories of Sarasu). *Journal of Tamil Peraivu*. 8(2), 32-42.
- Venugopal, S. (2015). Malaysia Tamil Sirukathaikalil Malysiya Tamilarin Adaiyalangal. *Journal of Tamil Peraivu*. 1(1), 42-52.
- Vijayasamundeswary, R., & Saraladevi, M. (2018). Portrayal of women in creative writings of Imayam Padaippugal. *Journal of Tamil Peraivu (தமிழ்ப் பேராய்வு ஆய்விதழ்)*, 7(2), 132-137.

திருமூலரின் திருமந்திரத்தில் தாவரங்கள் Plants Found in Tirumoolar's *Tirumantiram*

சி.சுவாமிநாதன் / C.Swaminathan¹

மு. பத்மனாதன் / M. Padmanaban²

மா.அன்பரசு / M.Anbarasu³

Abstract

Tirumoolar was a Tamil *Shaivite* spiritualist who was considered as one of the 63 *Nayanmars* and one of the 18 *Siddhars*. His primary work was the *Tirumantiram*, which was comprised of more than 3000 refrains, and it frames a piece of the vital content of the Tamil *Shaiva Siddhantam*, the *Tirumurai*. This refrain was composed 1500 years ago. Here, a lot of plants were referred to by Thirumoolar as a parable. *Siddhars* have a firm faith in the “Deathless”, which refers to the state of actual physical body being in tune with the spiritual immortal “Soul”, and this is significantly one of the definitions of *Siddha* medicine - the victory of death (that which ensures prevention against mortality). This statement is attributed to Thirumoolar, the revered *Siddhar* whose treatise is called *Thirumanthiram*. This article explores the plants referred in the *Tirumantiram* in various contexts of scientific representations. Mainly, the vernacular and scientific names, family, and economic parts of all the plants highlighted in *Tirumantiram* have been discussed.

Date of submission: 2020-07-19
Date of acceptance: 2021-07-10
Date of Publication: 2021-07-20
Corresponding author's Name:
M. Padmanaban
Email: padmam1967@gmail.com

Key Words: Tirumoolar, Tirumantiram, Shurbs, Herbs, Trees

முகவுரை

திருமூலர் திருமந்திரம் பன்னிரு திருமறைகளில் பத்தாம் திருமறை என கூறப்படுகிறது. ‘நான் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம்’ ‘ஒன்றே குலம் ஒருவனே தேவனும்’ என்று பாடிய ஆன்மநேய அருட்கவி திருமூலர். தமிழ் செய்த தவம் திருமந்திரம் எனலாம். அறுபத்து மூன்று நாயன்மார்களில்

ஒருவர் திருமூலர். பழந்தமிழ், இலக்கியங்கள் எல்லாரும் படித்து பயனடைய வேண்டும் என்பதில் யாருக்கும் மாற்றுக் கருத்து இருக்க முடியாது. எனினும் அதன் ‘செய்யுள் வடிவம்’ பலருக்கு புரியாமல் இருப்பதால் ஒரு வித தடை நிலவுகிறது. திருமந்திரத்தில் உள்ள மூவாயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட பாடல்களில்

¹ The author is an Professor of Agronomy, Department of Agronomy, Agricultural College and Research Institute, Tamil Nadu Agricultural University, Madurai- 625104, Tamil Nadu, India. brownrevolution@yahoo.com

²The author is an Assistant Professor of Tamil, AM Jain College, Chennai, Tamil Nadu, India. padmam1967@gmail.com

³The author is an Post Doctoral Fellow, Department of Agronomy, Agricultural College and Research Institute, Tamil Nadu Agricultural University, Madurai- 625104, Tamil Nadu, India. manbarasu102@gmail.com

உள்ள தாவரங்கள் மற்றும் மரங்களை நவீன அறிவியல் தரவுகளுடன் இக்கட்டுரையில் வழங்கப்பட்டுள்ளன.

திருமூலர் திருமந்திரத்தில் மூவாயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட பாடல்கள் உள்ளன. இத்திருமந்திரம் ஒன்பது தந்திரங்களாய் உள்ளது. திருமூலர் திருமந்திரத்தை முழுவதுமாக படித்து அதில் உள்ள விஞ்ஞான குறிப்புகளை தேர்ந்தெடுத்து, அதே நேரத்தில் இலக்கியங்களில் உள்ள விஞ்

ஞான குறிப்புகளை நடைமுறைத் தமிழில் தருவதால் அனைவருக்கும் பயனுள்ளதாக இருக்கும் என்ற நோக்கில் இந்த கட்டுரை எழுதப்பட்டுள்ளது. மேலும் இன்றைய காலத்தில் உள்ள பல்வேறு விஞ்ஞான குறிப்புகளை உள்ளடக்கிய இக்கட்டுரை படிப்பவர்களுக்கு மிகவும் பயனுள்ளதாக இருக்கும் என்பது திண்ணம். திருமூலர் குறைந்த பட்சம் 1500 ஆண்டுக்கு முந்தியவர் என்று குறிப்பிடுகிறார்கள் (மாணிக்கவாசகன், 2018). இந்நூல் 9 தந்திரங்களை உள்ளடக்கியது.

அட்டவணை 1

தந்திரம்	அதிகாரம்	பாடல்கள் எண்ணிக்கை
ஒன்று	24	224
இரண்டு	24	213
மூன்று	21	335
நான்கு	13	535
ஐந்து	22	154
ஆறு	14	130
ஏழு	38	418
எட்டு	43	527
ஒன்பது	22	399

இது தவிர சுமார் 112 பாடல்கள் இறை வணக்கம், மறை பெருமை மற்றும் குரு பரம்பரை பற்றிய குறிப்புகள் கொண்டது. தாமரை மலர் பற்றிய குறிப்பு நிறைய பாடல்களில் இடம் பெற்றுள்ளது. மூன்றாம் தந்திரம் யோகா கலை மற்றும் அட்டமா சித்தி பற்றி கூறுகின்றது. தங்கம் பற்றிய குறிப்பு 2051, 2064, 2096 பாடல்களில் உள்ளது. இரும்பு பற்றிய குறிப்பு 2051 பாடலில் உள்ளது (மாணிக்கவாசகன், 2018).

திருமந்திரத்தில் மரங்களும் தாவரங்களும்

புத்தகம் படிப்பதென்பது சமுதாயத்தை படிப்பதற்கான திறவுகோல், மக்களுடைய சமுதாய வாழ்வு காலந்தோறும் மாறும் அல்லது மாற்றத்திற்கு ஏற்றவாறு மக்கள் மாறுவார்கள், எது மாறினாலும் கானுயிர்கள் மாறுவதில்லை, வேண்டுமானால் வளரிடமும், வளார்க்கப்படும் விதமும் மாறும். மனித

உயிர்கள் உணவை தா என்று கேட்காமலேயே தரும் தாவரம் உலக உன்னதத்தின் உச்ச வரம். இது புரிந்தே தாவரங்கள் பலவற்றை திருமூலர் தன் மந்திரத்தில் வைத்துள்ளார். பொதுவாக தாவரத்தின் மூலம் விதை, விதையின் மூலம் வித்து, வித்தின் ஆரம்பம் முளை இதை

‘முதற்கிழங் காய்முளை யாய் அம் முளைப்பின்

அதற்புத லாய்ப்பல மால்நின் றளிக்கும்

அதற்கது வாய்இன்ப மாவதுபோல

அதற்கது வாய் நிற்கும் ஆதிப்பிரானே’ (பாடல், 489)

விதைக்கிழங்கிலிருந்து முளைத்து, வளர்ந்து புதராய், பின் காய்த்து பழமாய் பயன் தருவதே மரத்திற்கு சிறப்பாய் மனிதனை படைத்த ஆதி இறைவன் படைத்து, காத்தலே ஆதிப்பிரான்

சிறப்பென திருமூலர் கூறுகிறார்.

மரம் அதுவும் மனித குலத்தின் வரம், நீ சுவாசிக்க தன்னை சல்லடையாக்கி உன்னை சுவாசிக்க வைக்கிறது இயற்கை. மரமெனும் மந்திரத்தை வளர்த்தால் வளமென வாழ்வு சிறக்கும்.

அறுக்கின்ற நால்வரும் அத்திப் பழமே (பாடல் 1933)

அடியும் முடியும் அமைந்தோர் அத்தி (பாடல் 2876)

என்று அத்தி மரத்தையும் மேலும்

அக்கரை நின்றதோர் ஆலமரங் கண்டு

நக்கரை வாழ்த்தி நடுவே பயன்கொள்வார்

என்று ஆலமரத்தையும் (பாடல் 2899),

கொன்றை மரத்தையும் (பாடல் 57)

செண்பகம் பாதிரி செவ்வந்தி சாத்திடே (பாடல் 979)

என செண்பக மரத்தையும், குறிப்பிட்டு பாடல்கள் எழுதியுள்ளார். இனிய சுவை தரும் தாவரங்களும், சுவராஸ்யத்தை தரும் பலவகை புல், பூண்டு, செடி, கொடி, மரம், தாவரங்கள் என மரங்கள் பூமியின் மண்மேல் வளர மூலம் மழை வளமெ. பாக்கு, தென்னை மரங்களோடு கரும்பும், வாழையும் செழித்து அமுதசுவை அளிப்பது வருணபகவான் கருணையே என திருமூலர் கூறுகிறார்.

அழகு, கவருதல், இழுத்தல், வசீகரித்தல் என்பது ஏட்டில் 'உ' எழுதி போற்றுதலுக்குரிய பொன் நாட்களில் வெள்ளை நிறப்பொடியை யகரம் முதலான மாற்றி எழுதப்பட்ட ஓலையில் பூசி, அந்த ஓலையை "வெள்ளை நாவல்" மரப்பலகையில் வைத்து மேற்குதிசை நோக்கு அமந்து "ஓம்" எனும் பிரணவத்தை எட்டாயிரம் முறை ஓதினால் வசீகரிக்கும் தோற்றம் பெறலாமென ஒரு பாடலில் (978) எடுத்துரைக்கின்றார்.

பாடல் 2847ல் வேப்பமர வேரின் தூரில் பனை ஒன்று வளர்ந்திருக்க, பனையில் ஓர் பாம்பு வளர, பாம்பை துரத்திவிட ஆளில்லாமல் (அறியாமையை துரத்திவிட எண்ணமில்லாமல்) வேப்பமரமும் வீணாக

வளர்ந்து சாகிறதேயென திருமூலர் அறியாமையை மறைப்பொருளாக மரத்தை வைத்து கூறுகிறார்.

புழுதியைத் தோண்டினேன் பூசணி பூத்தது

முழுவதும் பழுத்தது வாழைக்கனியே (பாடல் 2829)

மூக்காத மாற்றிலே மூன்றுள வாழைகள்

நக்கு மலருண்டு நடுவுநின் றாரே (பாடல் 2875)

வாழையுஞ் சூரையும் வந்திடங் கொண்டன் (பாடல் 2881)

கானக வாழைக் கனிநுகர்ந்துள்ளும் (பாடல் 2951)

என்று பல்வேறு பாடல் வரிகளில் வாழை மரத்தையும் திருமூலர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

கொட்டி, ஆம்பல் இரண்டும் குளத்தில் வளர்பவை. கொட்டி அறிவுக்கும், ஆம்பல் துன்பத்திற்கும் எடுத்துக்காட்டானது உலக வாழ்க்கை என்ற குளத்தில் கொட்டியும், ஆம்பலும் கூடவே உயிரைகொண்டும் எட்டியும் வளரும்மென பறைசாற்றுக்கின்றார் பாடல் 2861 ல்.

உழவன் உழுதுவைத்த நிலத்தல் மழை பெய்த்தால் குவளை பூக்கள், அதாவது களைச்செடிகள் வளரும், இதைக்கண்ட உழவன் பயிர்வைக்க, நடவு நட தொடங்க வேண்டும், அதை மறந்து குவளை பூக்கள் உழத்தியின் கண்போல் அல்லவா இருக்கின்றன என்றென்னினால் உழவுத்தொழில் என்னவாகுமென களை மேலாண்மையையும் திருமூலர், பாடல் 1593 ல் கூறுகிறார்.

தவனச் சடைமுடித் தாமரை யானே (பாடல்4)

சந்தி எனத்தக்க தாமரை வாண்முகத் (பாடல்27)

ஆதிக் கமலத் தலாமிசை யானுந் (பாடல் 52)

போன்ற பல்வேறு பாடல் வரிகளில் தாமரை

ப+வையும் திருமூலர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

‘நீர் கொள நெல்லில் வளர்கின்ற நேர்மையை’ (பாடல்719)

-பத்மாசன பயிற்ச்சியிலிருந்து அமர்ந்து குண்டலினியை தொடர்ந்து பிராணனை மேலேற்றும் தியானப்பயிற்சியை தினமும் செய்தால் ஒரு நெல்லை விதைத்துப் பல நெற்கதிரை போல பிறவிப் பயன்பெறுமென கூறுகிறார்.

மிளகு நெல்லியும் மஞ்சளும் வேம்பிடிச்

இளகும் மேனி இருளும் கபாலமே (திருமந்திரம் 829)

தாவரங்களில் உள்ள அறிவியலை மறைமுகமாகவோ, நேரடியாகவோ பல்வேறு வகைகளில் தன் பாடல்களின் மூலம் திருமந்திரமாக திருமூலர் கூறியுள்ளார்.

அட்டவணை 2 திருமந்திரத்தில் மரங்களும் தாவரங்களும்

கொஞ்சம் நன்னீரோடு மிளகு. நெல்லி, மஞ்சள், வேப்பங்கொழுந்து இவற்றை ஒன்றாக கலந்து பொடி செய்து உட்கொண்டால் உடல்பருமன் உருகுழைந்து இளமை தோற்றம் வருமென அப்பவே திருமூலர் கூறியுள்ளார்.

திருமந்திரத்தில் பல்வேறு உபநிசங்கள் தாவரம் மரங்களை வைத்து ஆழ்ந்து அகண்ட சிந்தனைகளை உவமைகளாக பயன்படுத்தி அக்கால அத்தியாயத்தை எக்காலத்துக்குமான அத்தியாவசியமாக தெரிந்து படிப்பவர்களை பிரமிக்க வைக்கிறார் திருமூலர். இதில் மரங்களும் தாவரங்களும் பல்வேறு அத்தியாயத்தில் வருவதை அட்டவணை 1 ல்லும், மேலும் அட்டவணை 2 ல் திருமந்திரத்தில் குறிப்பிட்டுள்ள தாவரங்களின் அறிவியல் பெயர்களும் அதன் பொருளாதார உறுப்புக்களையும் காணலாம்.

பெயர்	பாடல் எண்	தந்திரம் எண்	அத்தியாயம்.	பாடல் வரி (வேறு பெயர்)
மூங்கில்	116	1	உபதேசம்	வேயின் எழுங்கலை (வேய்)
	607	3	தியானம்	கடலோடு மேகம் (வேணு)
	1092	4	வயிரவி மந்திரம்	காணும் இருதய (வேணு)
	2887	9	முத்திபேதம்	மூங்கின் மூளையில்
	2917	9	மறைபொருள் கூற்று	அடியும் முடியும்
அத்திமரம்	160	1	யாக்கை நிலையாமை	அத்திபழமும்
	285	7	விந்து சயம்	வறுக்கின்ற வாறு
கொன்றை	165	1	யாக்கை நிலையாமை	மடல்விரி கொன்றையவை
	285	1	அன்பு செய்வது	கண்டேன் கமழ்திரு
	395	2	பதைத்தல்	ஆகின்ற தனநமருது
	610	3	தியானம்	உதிக்கின்ற ஆறிதும்
	998	4	திரு அம்பல சக்கரம்	கரண இறளி (இறளி)

	1551	5	நிரகாசம்	பாங்கம் கொன்றை
	2950	9	மோன சமாதி	அதுக்கென்று இருவர்
	3042	9	சர்வ வியாபி	இருக்கின்ற எண் திசை
ஈசசை	201	1	கொல்லாமை	ஆத்த மனையான்
எட்டி	204	1	கொல்லாமை	இலை நல ஆயினும்
	260	1	வான்சிறப்பு	எட்டி பழுத்த
	2901	9	மறைபொருள் கூற்று	கொட்டியும் ஆம்பனும்
	2946	9	மோன சமாதி	கண்டார்க்கு அழகிதாம்
வேம்பு	2901	9	மறைபொருள் கூற்று	கண்டார்க்கு அழகிதாம்
	849	3	அமுரி தாரணை	அனக நல்லுதலாய்
புளி	202	1	கொல்லாமை	திருத்தி வளர்த்த தோர
	1064	4	சக்திவேதம்	அளியொத்த பெண்பிள்ளை
	1241	4	ஆதார ஆதேயம்	ஆமயன் மாலரன்
விளாம்பழம்	315	1	கல்லாமை	விண்ணினின் உள்ளே
மா	624	3	சமாதி	பூட்டத்து மெய்யில்
	1946	7	விந்து சயம்	வித்து இடுவோர்க்கு
	2933	9	மறைபொருள் கூற்று	தோட்டத்தில் மாம்பழம்
அரசமரம்	997	4	திரு அம்பல சக்கரம்	நின்ற அரசம்பாவை
	1922	7	சமாதி கிரியை	ஆதனம் மீதில் அரசு
புரசு	999	4	திரு அம்பல சக்கரம்	ஆங்கு வட மேற்கில்
வில்வம்	1001	4	திரு அம்பல சக்கரம்	ஏய்ந்த அரிதாரம்
	1720	7	அண்டலிங்கம்	துன்றும் தயிர் நெய்பால்
	1921	7	சமாதி கிரியை	மீது சொரிந்திடும்
நாவல்	1002	4	திரு அம்பல சக்கரம்	எண்ணாக் கருடனை
	2886	9	முத்திபேதம்	போகின்ற பொய்யும்

சந்தனம்	1004	4	அருச்சுனை	சாங்கமதாகவே
	1243	4	ஆதார ஆதேயம்	நவிற்று நன்மந்திரம்
	1452	5	கிரியை	கான்உறு கோடி
ஆலமரம்	2009	7	புருடன்	படர் கொண்டஆல்
	2899	9	மறைபொருள் கூற்று	அக்கனா நின்றதேன் ஆல்
	3025	9	தோத்திரம்	பிண்டாலம் வித்தில்
பனை	2868	9	மறைபொருள் கூற்று	ஆறு தெருவில்
	2887	9	முத்து பேதம்	மூங்கின் முனையில்
புன்னை	2931	9	மறைபொருள் கூற்று	போதும் புராய்ந்தது
நெல்லி	2992	9	தோத்திரம்	மெய்த்த வித்தானை
அத்தி	1667	6	திருநிறு	அரசுடன் ஆல் அத்தி
அரசு ஆல்				
மூங்கில் பனை வேம்பு	2887	9	முத்தி பேதம்	மூங்கின் முனையில்
பாக்கு தென்னை கரும்பு	248	1	வான் சிறப்பு	அமுதாறு மாமழை
எள்	501	2	பாத்திரம்	திலமத்தனை பொன் திலம் = எள்
பருத்தி	2890	9	முத்திபேதம்	ஒத்த மனக்கென்று
திப்பிலி	2884	9	முத்திபேதம்	ஆமாக்கள் ஐந்தும்
நெல்	739	3	சரீர சித்தி உடையது	ஆகுஞ்சன வேத
	2086	7	கேடு கண்டிரவகல்	கடன்கொண்டு தெற்குத்து
மிளகு மஞ்சள்	849	3	அமுர்தாரணை	அனக நல்லுதலால்

பஞ்சகாயம் சுக்கு மிளகு கடுகு பூண்டு பெருங்காயம்	1000	4	திரு அம்பல சக்கரம்	உச்சியம் போதில்
கரும்பு	1049	4	சக்தி வேதம்	தாளாணி நூபுரந்செ (கன்னல்)
	1068	4	சக்தி வேதம்	தோத்திரந் செய்து
	807, 808	3	கேசரி மனாகம்	தீவினைஆட
	2639	8	சோதனை	காலினுள் ஊறும்
	2659	9	அணைந்தோ தன்னை	ஆலைக் கரும்பும்
கத்திரி பாகற்காய் பூசணி வாழை	2869	9	மறைபொருள் கூற்று	வழுத்து வித்திட (வடிதல் - கத்திரி)
நெருஞ்சி முள்	1617	6	துறவு	நெறியைப் பத்தான்
கோரை	2911	9	மறைபொருள் கூற்று	கோரை எழுத்து
	3029	9	சர்வ வியாபி	பெருஞ்சுடர் மூன்றினும்
வாழை	2922	9	மறைபொருள் கூற்று	வாழையும் கரையும்
	2997	9	தோத்திரம்	வாகைமுடு
தாமரை		8	அட்டதள கமல	தாமரை
	2527	9	முக்குண அவித்தை	உதிக்கின்ற சிந்தனை
	2528	9	முக்குண அவித்தை	மோட்டல் தாமரை
	2529	9	முக்குண அவித்தை	ஒருவரிய ஒடிம
	2531	9	முக்குண அவித்தை	திகை எட்டும்
	2532	9	முக்குண அவித்தை	ஏழும் ரகனம்
	2535	9	முக்குண அவித்தை	ஊறும் அருவி
அரைக்கீரை	160	1	யாக்கை நிலையாமை	அத்திபழமும் அரைக்கீரை

அட்டவணை 3. திருமந்திரத்தில்லுள்ள தாவரங்களின் அறிவியல் பெயர்கள்

மரம்	English name	Botanical name	Family	Economic parts
அத்திமரம்	Fig	Ficus carica	Moraceae	Fruits
அரசமரம்	Peepal	Ficus religiosa	Moraceae	Leaf
ஆலமரம்	Banyan	Ficus benghalensis	Moraceae	
ஈசை	wild date palm	Phoenix sylvestris	Arecaceae	Fruits
எட்டி	poison nut / Strychnine	Strychnos nux-vomica	Loganiaceae	Seeds / fruits
கொன்றை	Golden shower	Cassia fistula	Fabaceae.	Ornamental
சந்தனம்	sandalwood	Santalum album	Santalaceae	Wood
நாவல்	Jamun	Syzygium cumini	Myrtaceae	Fruits
நெல்லி	Indian gooseberry	Indian gooseberry	Phyllanthaceae	Fruits
பனை	Palmurah	Borassus flabellifer	Arecaceae	Karpagaviruksha
பாக்கு	Areca nut	Areca catechu	Arecaceae	Nuts
புரசு	portia tree	Thespesia populnea	Malvaceae	
புளி	Tamarind	amarindus indica	Fabaceae.	Pulp
புன்னை	Pinnai	Calophyllum inophyllum	Clusiaceae	
மா	Mango	Mangifera indica	Anacardiaceae	Fruit
மூங்கில்	Bamboo	Bambusoideae	Poaceae	Wood/ pulp
வில்வம்	Bael	Aegle marmelos	Rutaceae	
விளாம்பழம்	Wood apple	Limonia acidissima	Rutaceae	Fruit
வேம்பு	Neem	Azadirachta indica	Meliaceae	Wood
தாவரம்				
அரைக்கீரை	Amaranthus	Amaranthus dubius	Amaranthaceae	Leaf
எள்	Sesamum	Sesamum indicum	Pedaliaceae	Seeds
கடுகு	Mustard	Brassica sp	Brassicaceae	Seeds
கத்திரி	Eggplant	Solanum melongena	Solanaceae	Fruit
கரும்பு	Sugarcane	Saccharum officinarum	Poaceae	Stem
கோரை	Nut grass	Cyperus rotundus	Cyperaceae	
சுக்கு	Dry Ginger	Zingiber	Zingiberaceae	Underground

		officinale		stem
தாமரை	Lotus	elumbo nucifera	Nelumbonaceae	Flower
திப்பிலி	Long pepper	Piper longum	Piperaceae	Seeds
தென்னை	Coconut palm	Cocos nucifera	Arecaceae	Nut
நெருஞ்சி முள்	Puncture vine	Tribulus terrestris	Zygophyllaceae	
நெல்	Rice	Oryza sativa	Gramineae	Seeds
பருத்தி	Cotton	Gossypium hirsutum	Malvaceae	Fibre
பாகற்காய்	bitter gourd	Momordica charantia	Cucurbitaceae	Fruit
பூசணி	Ash gourd	Benincasa hispida	Cucurbitaceae	Fruit
பூண்டு	Garlic	Allium sativum	Amaryllidaceae	Bulb
பெருங்காயம்	Asafoetida	Ferula assafoetida	Umbelliferae	Stem / Roots (gum)
மஞ்சள்	Turmeric	Curcuma longa	Zingiberaceae	Underground stem
மிளகு	Black pepper	Piper nigrum	Piperaceae	Seeds
வாழை	Banana	Musa × paradisiaca	Musaceae	Fruit

முடிவுரை

திருமந்திரத்தில் திருமூலர் தாவரங்களையும், மரங்களையும் குறிப்பிடும் அவசியம் வெறும் உவமைகளுக்கு மட்டுமின்றி அதன் குணம், மருத்துவம், இயற்கைச்சார்ந்த வாழ்வு மற்றும் பயன்களையும் மனிதன்

உணர்வேண்டியே செடிகள், கொடிகள், புல்கள், புதர்கள், மரங்கள் போன்றவைகள் மனிதனின் நலம் காத்து, வழமாக்கும் மந்திரமென உணர்த்துவதற்கே உரித்தாகிறது திருமூலரின் திருமந்திரத்தில் தாவரங்கள் எனும் இக்கட்டுரை.

References

<https://shaivam.org/thirumurai/12/tenth-thirumurai>.

Manickavasagan, G. (2018). *Thirumoolar Thirumanthiram*. Chennai: Uma Publishers.

Manikavasagan. (2018). *Thirumular Thirumanthiram*. (11th edition). Chennai: Uma Publications.

Swaminathan C, Mohammed Yassin., M & Palchamy., A., (2002). *Brown Revolution (In Tamil)*. Madurai: Agriculture college publications.

Swaminathan, C., & Revathy, R. (2008). *Marasakupadi*. Tuticorin: Agricultural College Publications.

Swaminathan, C., Muhammed, M., Pasin, & Palsamy, A. (2002). *Vanapuratchi*. Madurai: Madurai Agricultural College Publications.

Swaminathan, C., Richard, R., Kennedy & Revathy, R. (2005). *Silviculture of Economic trees*. Tuticorin: Agricultural College Publications.

Troup, R., S. (1921). *Inthiya Marangal*. Vol 1, 2, & 3. Oxford Unibversity Press.

Troup, R., S. (1921). *Silviculture of Indian trees*. Oxford University press.

கம்பராமாயணம் கற்பிக்கும் தனிமனித அறநெறி

Individual Morality as Prescribed by *Kambha Ramayanam*

முனைவர் ப. கவிதா / Dr.P.Kavitha¹

உதவிப் பேராசிரியர் சு.செந்தில்குமார் / Assistant Professor S.Senthilkumar²

Abstract

Kambha Ramayanam informs us of the much-needed wisdom that ensures quality life. Most importantly, the spousal fidelity portrayed by Raman, the virtue shown by Seetha, the discipline taught by Raman to Vali, the morality Marisan strongly stood by, and the honesty upheld by Kumbakarnan are a few of the important elements found in *Kambha Ramayanam*. This fountain of morality has prompted our ancestors and the great thinkers of the world to repeatedly encourage every individual to monitor his or her conduct in society by constantly observing the moralities dispersed by *Kambha Ramayanam*. For example, living without ever compromising the individual morality and virtue are part of the highly commendable thoughts shared by the *Kamba Ramayanam*.

Date of submission: 2021-03-20
Date of acceptance: 2021-07-10
Date of Publication: 2021-07-20
Corresponding author's Name:
S.Senthilkumar
Email:
ssenthilkumar1974@yahoo.co.in

முன்னுரை – கம்பரின் வரலாறு, காலம் மற்றும் சிறப்புகள்

கம்பராமாயணத்தின் நூலாசிரியரும் தமிழ்க்கவிஞர் எனப் போற்றப்படுபவருமான கம்பரின் காலம் கி.பி 1180 கி.பி 1280 ஆகும். கம்பரால் இயற்றப்பட்ட கம்பராமாயணம் என்னும் இதிகாசமானது உலகப்புகழ் பெற்றதாகும். காளிக்கோயிலில் பூசை செய்யும் உச்சவர் குலத்தில் கம்பர் பிறந்தார் என்றும் அதன் பின்னர் கம்பர் குலம் என மருவி வழங்கலாயிற்று. மேலும் காளிக்கோயிலின் கம்பத்தின் அருகே குழந்தையாக கிடைக்கப்பட்டதால் கம்பர் என பெயர் பெற்றார் என்று கூறுவதும் உண்டு. தமிழ்நாட்டில் காஞ்சிப்புரத்திலுள்ள கடவுளாகிய ஏகம்பன் “கம்பர்” என்றே

அழைக்கப்படுகிறார். [1,2]

கி.பி 12 ஆம் நூற்றாண்டில் மாயவரம் மாவட்டமான குத்தாலம் வட்டத்தில் உள்ள திருவழுந்தூரில் கம்பர் பிறந்தார். கம்பரின் தந்தை ஆதித்தன் என்றும் மகன் அம்பிகாபதி மகள் காவிரி என்றும் கூறப்படுகிறது. சோழ அரசனின் மகளாகிய அமராவதி என்பவளை கவிஞனான அம்பிகாபதி விரும்பியதால் சோழ அரசன் கம்பர் மகனை கொண்டு விட்டார் என்றும் இதன் காரணமாக கம்பராமாயணத்தில் தசரதன் பாடும் பாடல்களில் புத்தர சோகம் மிக அதிகமாக வெளிப்படுவதாகவும் அறிஞர்கள் கூறுகின்றனர். மேலும், இதன் விளைவாக கம்பர் மூன்றாம் குலோத்துங்க சோழ மன்னனிடம் கருத்து மாறுபட்டு

¹ The Author is Lecturer, School of Mathematics Science, University Sains Malaysia, Malaysia. kavisenthilkumar@yahoo.com

² The Author is Assistant Professor, Department of Tamil, C. Kandasamy Naidu College for Women, Cuddalore, Tamil Nadu, India. ssenthilkumar1974@yahoo.co.in

ஆந்திர மாநிலம் சென்று தங்கியிருந்ததாக வரலாற்றின் வாயிலாக அறியமுடிகிறது.

திரிகார்த்தசிற்றரசரான சடையப்பவள்ளல் கம்பரை இளமைக்காலம் காலம் தொட்டு பேணி வந்ததாகவும் பின்னர் சோழ அரசன் ஆதரித்து வந்ததாகவும் கூறப்படுகிறது. சோழ அரசன் கம்பநாடு என்னும் நிலப்பகுதியைத் தந்து கவிச்சக்கரவர்த்தி என்னும் பட்டமும் அளித்து பெருமைப்படுத்தினான் என்றும் சான்றோர் கருதுகின்றனர்.

பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டின் இறுதியாகும் கம்பரின் காலம் கம்பரின் காலம் கம்பிராமாயணத்தில் சீவக சிந்தாமணியின் தாக்கம் இருப்பதால் கம்பர் திருத்தக்க தேவரின் காலத்திற்குப் பிந்தையவர் என்றும் ஓரங்கல் நாட்டில் கம்பர் தங்கியிருந்த காலத்தில் அங்கு பிரதாபருத்திரன் என்ற அரசனின் ஆண்டு வந்ததையும் கண்டறிந்துள்ளனர்.

கம்பர் தமிழகத்தில் மூன்றாம் குலோத்துங்கச் சோழனிடம் பிணக்கு ஏற்பட்டு ஆந்திர மாநிலம் சென்று தங்கிருந்தமையால் பிரதாபருத்திரன் மற்றும் மூன்றாம் குலோத்துங்க சோழன் ஆகியோர் காலத்தினைக் கொண்டு பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் கம்பர் வாழ்ந்திருப்பதாகக் கூறுகின்றனர்.

கம்பர் தனியன்கள் என்ற தனிப்பாடல்களின் தொகுதியிலிருந்து “எண்ணிய சகாப்தம் எண்ணூற்று ஏழின் மேல்” என்ற பாடலைக் கொண்டு கம்பராமாயணம் கி. பி 885 இயற்றப்பட்டதாக கூறுகின்றனர். ஆனால், கம்பருடைய காலம் ஒன்பதாம் நூற்றாண்டு முதல் பத்தாம் நூற்றாண்டு வரை எனவும் கருத்துகள் உள்ளன.

ஆனால், இக்கருத்தினை வையாபுரிப் பிள்ளை என்ற ஆய்வாளர் மறுத்துள்ளார். இந்த கம்பர் தனியன்கள் பிற்காலத்தின் இடைச்செருகலாகக் கருதுகிறார். “ஆவின் கொடைச் சகரர்” என்ற பாடலினைக் கொண்டு கி. பி 978 என்றும் முதலாம் இராசராச சோரனுக்கு முன்பு இருந்த உத்தம சோழன் காலம் என்றும் சிலர் கூறினர். ஆனால், இந்த கணிப்பும் தவறானது என்று

ஆய்வாளர்கள் மறுத்துள்ளனர். மா. இராசமாணிக்கனார் கி.பி 1325க்கு முன்பே கம்பராமாயணத்தை இயற்றியிருக்கக் கூடும் எனத் தெரிவித்துள்ளார். கம்பராமாயணமும் சாலிவாகன வருடம் கி.பி 733 பிறகு எழுதப்பட்டதாக அறியப்படுகிறது. இராமர் முடிசூடுவதை மட்டுமே கம்பர் ராமாயணத்தில் எழுதியுள்ளார். பின்னர், உத்திரகாண்டம் ஓட்டக்கூத்தரால் இயற்றப்பட்டது என்றும் வாணிதான் என்ற வாணியன் தாதன் என்பவர் இயற்றினார் என்றும் கூறுவர். கம்பரின் புடைப்புகளாக “ஏர் எழுபது”, “சிலை எழுபது”, “திருக்கை வழக்கம்”, “சரஸ்வதி அந்தாதி”, “சடகோபர் அந்தாதி”, ஆகும்.

கம்பிராமாயணத்தின் சிறப்பு பெயர்கள் “கம்பசித்திரம்”, “கம்பநாடகம்”, “தோமறுமாக்கதை”, “இயற்கை பரிணாமம்”. கம்பராமாயணத்தினை படித்த பலரும் கம்பரின் கவித்திறனைப் பாராட்டியுள்ளார்கள். கம்பருக்கு “கல்வியிற் பெரியோன் கம்பன்” எனவும், “கவிச்சக்கரவர்த்தி கம்பன்”, என்றும் “கவிப்பேரரசர்” எனவும், “கவிக் கோமான்” எனவும், “கம்பநாடுடைய வள்ளல்” என்றும் பட்டங்களைக் கொடுத்து கௌரவப்படுத்தியுள்ளனர். “கம்பநாடன் கவிதையிற் போல் கற்றோருக்கு இதயம் களியாதே”, “விருத்தம் என்னும் ஒண்பாவிற் கு உயர் கம்பன்”, “தமிழுக்கு கதி கம்பர் மற்றும் திருவள்ளுவர்”, என்றும் கூறுவர். கம்பர் 96 வகை ஓசை வகைகளை கையாண்டுள்ளார்.

கம்ப ராமாயணத்தின் அமைப்பு மற்றும் சிறப்புக்கள்

கம்பராமாயணம் முதலில் “இராமாவதாரம்” என்று அழைக்கப்படுகிறது. வால்மீகி ராமாயணம் என்பது ராம கதையின் உண்மை பதிப்பு என்றாலும், கம்ப ராமாயணம் வால்மீகியின் படைப்புகளை அடிப்படையாகக் கொண்டது என்றும் நம்பப்படுகிறது. கம்ப ராமாயணம் கி.பி.12 ஆம் நூற்றாண்டில் தலைசிறந்த தமிழ்க் கவிஞர் கம்பனால் எழுதப்பட்டது. வால்மீகி ராமாயணம் வால்மீகியால் எழுதப்பட்டது என்றும் அவற்றின் முழு தொகுப்பும் கி.பி. 1

ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதி முடித்திருக்கலாம் என்றும் கருத்துக்கணிப்பு தெரிவிக்கிறது. கம்ப ராமாயணம் வால்மீகியின் மூல ராமாயணத்தின் பிரதி ஆகும். அதன் கதையோட்டம் பல வழிகளில் வேறுபடுகிறது. வால்மீகி ராமாயணம் மற்றும் கம்ப ராமாயணம் இரண்டிற்கும் நிறைய மத முக்கியத்துவம் உள்ளன. வால்மீகி ராமாயணம் காண்டங்கள் என ஏழு அத்தியாயங்களாக பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. அவை பாலகாண்டம், அயோத்தியாகாண்டம், ஆரண்யகாண்டம், கிஷ்கிந்தாகாண்டம், சுந்தரகாண்டம், யுத்தக்காண்டம் மற்றும் உத்தரகாண்டம் எனவும் பிரிக்கப்பட்டது [13].

பால காண்டம்: இராமனினதும் உடன் பிறந்தோரினதும் பிறப்பு, கல்வி, திருமணம் என்பவை பற்றிய கதைப் பகுதி.

அயோத்தியா காண்டம்: இராமன் சீதையை மணந்து கொண்ட பின்னர் இளவரசனாக அயோத்தியில் வாழ்ந்த காலத்தின் கதைப் பகுதி.

ஆரண்யா காண்டம்: இராமன் காட்டுக்குச் சென்றதும் அங்கு வாழ்ந்ததும்.

கிஷ்கிந்தா காண்டம்: கடத்திச் செல்லப்பட்ட சீதையைத் தேடிச் செல்லும்போது வானரர் நாட்டில் இராமனது வாழ்க்கை.

சுந்தர காண்டம்: சீதையைத் தேடி அனுமன் இலங்கைக்குச் சென்றது, அங்கே சீதையைக் கண்டது ஆகியவற்றை உள்ளடக்கிய கதைப் பகுதி.

யுத்த காண்டம்: இராமனுக்கும் இராவணனுக்கும் இடையிலான போரை உள்ளடக்கிய கதைப் பகுதி.

உண்மையில், கம்பன் காண்டங்களை படலம் என்று அழைக்கப்படும் 123 பிரிவுகளாகப் பிரிக்கிறார். இந்த 123 படலங்களும் சேர்ந்து 12,000 வசனங்களைக் கொண்டுள்ளன. வால்மீகிராமாயணம் மொத்தத்தில் 24,000 ஸ்லோகங்கள் அல்லது வசனங்களைக் கொண்டுள்ளது. வால்மீகி ராமாயணம் கம்பராமாயணத்தில் உள்ள வசனங்களை விட இருமடங்கைக்

கொண்டுள்ளது. விருத்தம் மற்றும் சந்தம் என இருவகை பொருத்தமான சொற்களை கம்பன் பயன்படுத்தினார். இறையியல் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த கம்பராமாயணத்தின் முக்கிய கதை மாந்தரான இராமன், இந்துக்களின் முதன்மைக் கடவுளில் ஒருவர். மும்மூர்த்திகளுள் ஒருவரான திருமாலின் 10 அவதாரங்களுள் ஒருவராகப் போற்றி வழிபடப்படுபவர். உலகில் தீமையை ஒழித்து அறத்தை நிலைநாட்டுவதற்காக மகா விஷ்ணு (அ) திருமால் இப்புவிவில் தோன்றியதாக இந்துக்கள் நம்புகின்றனர். ஆண்டு தோறும் பலர் இராமர் பயணம் செய்த பாதையைப் பின்பற்றி யாத்திரை செய்கின்றனர். இந்த இதிகாசம், ஒரு இலக்கியமாக மட்டுமின்றி, இந்து சமயத்துடன் இரண்டறக் கலந்துள்ளது. இதனைப் படிப்பவர்களதும், படிக்கக் கேட்பவர்களதும் பாவங்கள் நீங்கி, இறைவனின் அருள் கிட்டும் என்பது இந்துக்களின் நம்பிக்கையாக உள்ளது.

சோழ அரசனின் ஆணைப்படி கம்பரால் இயற்றப்பட்டது கம்பராமாயணம். இதனைக், கம்பர் வால்மீகி முனிவரின் இராமாயணத்தின்படி எழுதியிருக்கின்றார். அதனை, அவர் தனது கம்பராமாயண அவையடக்கத்தில் பின்வருமாறு கூறுகின்றார்.

‘தேவபாடையின் இக்கதை செய்தவர்

மூவரானவர் தம்முளும் முந்திய

நாவினார் உரைப்படி நான் தமிழ்ப்

பாவினால் இஃதுணர்த்திய பண்பரோ!”[1,2]

வடமொழியில் இராம கதையை வகுத்து வான்புகழ் கொண்ட வான்மீகி முனிவரின்படி நான் தமிழ்ப்பாவினால் பாடியிருக்கின்றேன் என்று கம்பர் கூறுகின்றபோதும் சிற்சில இடங்களில் அழகுசெய்வான் பொருட்டு வான்மீகி இராமாயணத்தில் இல்லாதவற்றையும் எழுதியிருக்கின்றார் என்பதும் தெரிகிறது. இவை தமிழ் மக்களிடையே நிலவிய இராமாயணக் கதைகளில் இருந்தும் சேர்ந்திருப்பதால், கம்பர் மெருகூட்டியவை முழுதும் அவரது கற்பனையே என்றும்

கூற இயலாது [35] மூல இலக்கியமான வடமொழி இராமாயணத்திலிருந்து சில மாறுபாடுகளோடு கம்பர் இந்நூலை இயற்றியிருந்தார். இது ஒரு வழி நூலாகவே இருந்தாலும் கம்பர் தனக்கே உரித்தான பாணியில் கருப்பொருள் சிதையாமல் தமிழ் மொழியில் இயற்றியுள்ளார். கம்பர் இயற்றிய இராமாயணம் என்பதால் இது கம்பராமாயணம் என்று அழைக்கப்படுகிறது. கம்பராமாயணம் பெருங்காப்பியத்திற்குரிய இலக்கணங்களை முழுமையாகப் பெற்றது. அணி, பொருள், நடை ஆகியவற்றால் சிறந்து விளங்குவது. சொற்சுவையும் பொருட்சுவையும் கொண்டு தமிழ்ப்பண்பாட்டோடு இயைந்து விளங்குவது. [6,7]

தமிழ்இலக்கியத்தில் கம்ப இராமாயணமே மிகப்பெரிய இதிகாசம் என கருதப்படுகிறது. உதாரணம்: இராமனும் சீதையும் திருமணத்திற்கு முன்னர் ஒருவரையொருவர் கண்டு கழிபெரும் காதல் கொண்டதாய் வான்மீகி கூறவில்லை. ஆயினும், கம்பர் தமிழ் மரபினைத் தழுவி, தலைவனும் தலைவியும் திருமணத்தின் முன்னர் ஒருவரையொருவர் கண்டு கழிபெருங் காதல் கொண்டதாய் சொல்கிறார். தமிழியற் கொப்ப அவ்வாறு கூறியமை முதலாலுக்கு மாறுகொள்ளக் கூறியமை வழுவாகாத் மரபெனவே கொள்ளப்படுகிறது.

வால்மீகியின் ராமாயணத்தில், இராவணன் சீதையை கடத்திய விதம், இராவணன் சீதாவை அவளுடைய தலைமுடியைப் பிடித்து அவன் தோள்களில் அணைத்துச் செல்வதும் உண்டு. ஆனால், கம்பரின் பதிப்பில், இராவணன் சீதாவை அவள் நிற்கும் தரையின் ஒரு பகுதியுடன் ஒன்றாகத் தூக்கி கடத்திச் செல்கிறான் (அவனுடைய விரல் நகங்கள் கூட அவளைத் தொடவில்லை!) என்பது பட உள்ளது. கம்பர் அவரது கவிதை அழகுக்காக மிகவும் பாராட்டப்படுகிறார். கம்பருக்கும் வால்மீகிக்கும் இடையிலான முக்கிய வேறுபாடுகளாவன. ராமர் வால்மீகிக்கு வெறும் மனிதர், ஆனால், கம்பருக்கு விஷ்ணு, மேலும், கம்பர் தமிழ் கலாச்சாரத்திற்கு ஏற்ப சென்று நிகழ்வுகளை அதற்கேற்ப மாற்றியமைத்து கவிதை அழகில்

சிறந்து விளங்குகிறார். [4,5]

தனி மனித ஒழுக்கம் வாழ்க்கைக்கு அவசியம்

‘நல்ல நெறிகளைப் பின்பற்றி நடத்தல்’ ஒழுக்கம் எனப்படும். வாழ்க்கையில் பின்பற்றப்படும் நல்ல நெறியையே ஒழுக்கம்

என்கிறோம். நல்ல பண்புநலன்களை உடையவனை, நல்ல ஒழுக்கம் உடையவன் என்று குறிப்பிடுகிறோம். ஒருவனது நல்ல நடத்தை, அவனை ஒழுக்கம் உடையவனாகக் காட்டுகிறது. எனவே ஒருவன் ஒழுக்கம் உடையவனா, இல்லையா என்பதை அவனது நடத்தையின் வாயிலாகவே அறிந்து கொள்ள முடியும். ஒருவன் நடுவு நிலைமை உடையவனாக இருந்தால் அவனை ஒழுக்கம் உடையவன் என்கின்றோம். பிறன் மனைவியை விரும்பாத இயல்பு உடையவனை, ஒழுக்கம் உடையவன் என்கின்றோம். கற்புடைய ஒரு பெண்ணை, ஒழுக்கம் உடையவள் என்று கூறுகின்றோம். எனவே ஒருவரது நல்ல நடத்தையே ஒருவரை ஒழுக்கம் உடையவர் என்று அடையாளம் காட்டுகிறது. அதனால், ஒழுக்கத்தின் பெருமையையும் ஒழுக்கம் இல்லாமையால் ஏற்படும் இழிவையும் உணர்த்த அறிவுடையோர் ஒழுக்கத்திலிருந்து தவற மாட்டார்கள்.

இல்வாழ்க்கையில், வாழும் தனிமனிதன் சமுதாயம் எதிர்பார்க்கும் ஒழுக்க நெறியைப் பின்பற்ற வேண்டும். சமுதாயத்தில் ஓர் அங்கமாகிய இல்வாழ்வான், இல்வாழ்க்கையில் ஈடுபடும் பொழுது மேற்கொள்ளும் ஒழுக்கத்தின் சிறப்பினையும், பயனையும், ஒழுக்கம் இன்மையால் வரும் தீமைகளையும், எடுத்துரைக்கிறார் கம்பர்.

பிறன் இல் விழையாமை / ஒருவனுக்கு ஒருத்தி என்னும் சீரிய பண்பு

தமிழகத்தில் இருந்துவரும் பழைய மரபு என்பது சங்க இலக்கியங்கள் முதல் பலவற்றிலும் தமிழ் மண்ணின் சிறந்த ஒழுக்கமாகக் கருதப்படும் “பிறன் இல் விழையாமை”/ “ஒருவனுக்கு ஒருத்தி” என்னும் சீரிய பண்பு வலியுறுத்தப்படுகிறது. இராமன் தன் “ஏக பத்தினி விரதம்” என்கின்ற நெறியை சீதையிடம் கூறியிருக்கிறான்.

‘வந்து எனைக் கரம் பற்றிய வைகல்வாய்
இந்த, இப்பிறவிக்கு இரு மாதரைச்

சிந்தையாலும் தொடேன், என்ற செவ்வரம்
தந்த வார்த்தை திருச் செவி சாற்றுவாய்”

(வை.மு.கோ. சுந்தர காண்டம்,
சூடாமணிப்படலம், பா. 34)

வந்து மிதிவையை அடைந்து; எனை
என்னை; கரம் பற்றிய திருமணம் செய்து
கொண்ட; வைகல்வாய் உடன் உறை
காலத்தில்; இப்பிறவிக்கு இந்த அவதாரத்தில்;
இருமாதரை இரண்டாவது பெண்ணை;
சிந்தையாலும் மனத்தால் கூட; தொடேன்
தீண்டமாட்டேன்; இந்த (இவ்வுறுதியைப்)
பெற்றுக் கொள்; என்ற என்கின்ற; செவ்வரம்
செம்மையானவரத்தை; தந்த வழங்கிய;
வார்த்தை செய்தியை; திருச்செவி
சாற்றுவாய் இராமபிரான் செவியில்
மொழிக என்ற கம்பரின் பாடலடியின்
மூலம் உணரமுடிகின்றது. இந்த இப்பிறவி
என்பதன் பொருள் காணல் வேண்டும்
இந்த’ என்பது திருமால் மண்ணுலகில் வந்து
எடுத்த பிறவிகளைக் குறிக்கிறது. இப் பிறவி
அந்த மண்ணுலகப் பிறவிகளுள் இராமனாக
வந்த (இராமாவதாரம் எடுத்த) பிறவியைக்
குறிக்கிறது. நூலாசிரியர் கம்பர் திருமாலின்
பிறவியே இராமன் என்றும், திருமகளின்
பிறவியே சீதை என்றும் எண்ணுவதால்
இவ்வாறு பாடியுள்ளார். திருமாலுக்கு
இலக்குமி (திருமகள்), பூதேவி, நீளாதேவி
என மனைவியர் மூவர். அவர்களுள்
இலக்குமி மட்டுமே இராமப் பிறவியில்
சீதையாக வந்துள்ளார். எனவே, இந்த
இப்பிறவியில். இலக்குமியாகிய உன்னைத்
தவிர, பூதேவி, நீளாதேவி என்னும் இரு
மாதரையும் மனத்தாலும் தொடேன்
என்று கூறியதாக இப்பகுதிக்குப் பலராலும்
பொருள் கூறப்படுகிறது. இதில் இன்னொரு
நயம் உள்ளது. “சிந்தையாலும் தொடேன்”
என்பது, உடலால் மட்டுமல்ல உள்ளத்தாலும்
நெருங்க மாட்டேன் என்று வாக்கு
கொடுக்க வேண்டுமானால் கற்பின் நெறி
இராமன் மூலமாக வலியுறுத்தப்படுவதே
அந்த நயம். “கற்பு” என்பது உடல் மட்டுமே
தொடர்பான ஒரு அணி அல்ல. உள்ளமும்

தொடர்பான ஒரு அணி, ஆணுக்கும்
பெண்ணுக்கும் சமமான ஒரு அணி என்று
அறிதல் பொருட்டு கம்பர் இவ்வாறு
காட்டுகிறார். இராமன் வாழ்ந்த காலத்தில்
பல தார மணம் வழக்கத்தில் இருந்துள்ளது.
தசரதனே பல தார மணம் புரிந்தவன் தானே?
ஆயினும் அவனது மகன் இராமன் தமிழ்ப்
பண்பாட்டின் அடையாளமாக “ஒரு தார
மணம் உயர்ந்த குணம்” என்று நமக்கெல்லாம்
உணர்த்தியுள்ளான்.

சீதையின் கற்புநெறி என்னும் சீரிய பண்பு

‘ஈண்டு நான் இருந்து, இன் உயிர் மாயினும்
மீண்டு வந்து பிறந்து, தன் மேனியைத்
தீண்டலாவது ஓர் தீவினை தீர் வரம்

வேண்டினாள், தொழுது, என்று
விளம்புவாய்”.

(வை.மு.கோ. சுந்தர காண்டம்,
சூடாமணிப்படலம், பா. 35)

ஈண்டு இந்தஇலங்கையில்; நான் இருந்து
(மீட்சி பெறாமல்) நான்

துன்பத்துடன் இருந்து; இன் உயர்
மாயினும் இனிய உயிர் இறந்தாலும்;

மீண்டு வந்து பிறந்து மறுபடியும் உலகிற்கு
வந்து பிறந்து; தன் மேனியை

இராமபிரானுடைய திருமேனியை;
தீண்டல் ஆவது தழுவுதலாகிய; ஓர்

ஒப்பற்ற; தீவினை தீர்வரம் தீமையிலிருந்து
நீங்கும் வரத்தை; தொழுது

வேண்டினாள் கைகூப்பி வேண்டிக்
கொண்டாள்; என்று விளம்புவாய்

என்று கூறுவாயாக என்ற கம்பரின்
பாடலடியின் மூலம் உணரமுடிகின்றது.
அதாவது, இந்த இலங்கையிலேநான் சிறை
மீட்கப்படாமல் இருந்து இனிய உயிர் நீங்கி
மாண்டு போயினும் மறுபடியும் உலகில்
நான் பிறந்து; அப் பெருமானுடைய
திருமேனி தழுவி மகிழும்படியான; ஒரு நல்ல
பாக்கியமுள்ள வரம்; வணங்கிக் கேட்டுக்
கொண்டாள்; என்று நீ விண்ணப்பம்
செய்வாயாக.

கண்டனென், கற்பினுக்கு அணியை,
கண்களால்

தெண்திரை அலைகடல் இலங்கைத்
தென் நகர்

அண்டர் நாயக இனி துறத்தி, ஐயமும்

பண்டு உள துயரும், என்று அனுமன்
பன்னுவான்.

(வை.மு.கோ. சுந்தரகாண்டம், திருவடி
தொழுத படலம்; பா. 25)

“அனுமன், அண்டர்நாயக அனுமன்
(இராமபிராணை நோக்கி)

தேவர்களுக்குத் தலைவனே! ;
தெண்திரை அலைகடல் இலங்கை
தென்நகர் தெளிவானவும் சுருளும்
இயல்புடையனவுமான அலைகளோடு கூடிய
கடல் சூழ்ந்த இலங்கை என்ற சொல்லப்
படுகின்ற தெற்கில் உள்ள நகரத்தில்; கற்பினுக்கு
அணியை கண்களால் கண்டனென் கற்பிற்கு
ஒரு ஆபரணம் போன்ற பிராட்டியை, என்
கண்களாலேயே பார்த்தேன்; இனி ஐயமும்
பண்டு உள துயரும் துறத்தி இனிமேல்,
(பிராட்டி கற்புடையளோ, இலளோ) என்ற
சந்தேகத்தையும், இதுகாறும் கொண்டுள்ள
துன்பங்களையும் நீக்குவாயாக என்று
பன்னுவான் என்று தொகுத்துச் சொல்லி,
மேலும் விரித்துக் கூறுவானானான்
என்ற கம்பரின் பாடலடியின்” மூலம்
உணரமுடிகின்றது.

இராமன் வாலியிடம் கூறும் ஒழுக்க நெறி

“தருமம் இன்னதெனும் தகைத்தன்மையும்
இருமையும், தெரிந்து எண்ணலை,
எண்ணினால்

அருமை உம்பிதன் ஆருயிர்த் தேவியைப்
பெருமை நீங்கினை எய்தப் பெறுதியோ”

(வை.மு.கோ. கிட்கிந்தா காண்டம், வாலி
வதை படலம்; பா. 101)

என்ற கம்பரின் பாடலடியின் மூலம்,
“உனது அருமையான தம்பி சுகரீவனின்
மனைவியைக் கவர்ந்து உனது பெருமை
அழிந்து நிற்கிறாயே...” என்று இராமன்
வாலியிடம் கூறுவதாக அமைந்துள்ள
பாடலில் மூலம் உணரமுடிகின்றது. [8,9]

குகனின் ஒழுக்கம் / குணம் சொல்லும் மாண்பு

இராமனைத் தேடிக்கொண்டு ஒரு
பெரும் படை திரட்டிக்கொண்டு பரதன்
கானகம் வருகிறான். அங்கே படகோட்டும்
குகனைச் சந்திக்கிறான். பரதனும் குகனுமே
இராமனிடம் பெருத்த அன்புடையவர்கள்.
ஆதலால் பரதன் குகனிடம், இராமன்
எங்கே படுத்திருந்தான் என்று கேட்கிறான்.
தர்ப்பைப்புல் மெத்தையும், தலை
வைத்துக்கொள்ள ஒரு கல்லையும் காட்டி,
“இதில் தான் இராமன் உறங்கினான்”, என்று
அழுதவாறே சொல்கிறான் குகன்.

பின்னர் பரதன், “இலக்குவன் எங்கே
படுத்திருந்தான்?” என்று கேட்கிறான்.

இங்குதான் கம்பன் காட்டும் தமிழ் நாட்டு
ஒழுக்கம் தெரியும். குகன் கூறுவது போல்
அமைந்துள்ள பாடல் பின்வருமாறு:

“அல்லை ஆண்டு அமைந்த மேனி
அழகனும் அவனும் துஞ்ச

வில்லை ஊன் றியகையோடும்
வெய்துயிர்ப் போதும் வீரன்,

கல்லை ஆண்டு உயர்ந்த தோளாய்
கண்கள்நீர் சொரியக் கங்குல்

எல்லைகான் பலவும் நின்றான்
இமைப்பிலன் நயனம் என்றான்”

(வை.மு.கோ., அயோத்தியா காண்டம், குக
படலம், பா. 42)

(இருளை ஆட்சி செய்துகொண்டு கருமை
பொருந்திய திருமேனியில் இணையற்ற
அழகுடையவனாகிய இராமனும் அவளும்
துயிலும்போது, இலக்குவன் தான் தூங்காமல்,
வில்லை ஊன்றிய கையோடு, கண்களில்
தாரை தாரையாகக் கண்ணீர் சொரிய,
இரவு முழுவதும் கண் இமைக்காமல் காவல்
நின்றான். எனவே அவன் உறங்கவில்லை).
இதில் கவனிக்க வேண்டியது இலக்குவன்
இராமனையும் சீதையையும் கண்
இமைக்காமல் காத்தான் என்பது அல்ல.
குகன் இராமனும் சீதையும் உறங்கினார்கள்
என்பதை எப்படிக் கூறுகிறான் என்பதை.

இராமனின் அழகை “இருளை ஆட்சி
செய்யும் கருமை பொருந்திய உடல் அழகை
உடையவன்” என்று கூறுகிறான். ஆனால்

சீதையை வர்ணிக்க வில்லை. சீதையை வெறுமே “அவள்” என்று கூறுகிறான். சீதை இன்னொருவன் மனைவி. எனவே அவளை வர்ணிக்கக் கூடாது என்ற தமிழர் ஒழுக்கத்தின் வழி நின்று ஓடம் ஓட்டும் குகன் மூலமாகக் கம்பன் மிக உயர்ந்த ஒழுக்கத்தைக் கூறுகிறான். குகன் காட்டில் வாழ்பவன். ஓடம் ஓட்டுபவன். மாமிசம் உண்பவன். நகரங்களில் வாழாதவன். படிப்பறிவில்லாதவன். ஆனாலும் அவன் வாயிலாகக் கம்பன் காட்டும் ஒழுக்கம் மிக மேலானது. [8,9]

அறத்தின்பால் நின்ற மாரீசன்

இராவணன் சீதையைக் கவர்ந்து செல்லும் முன் தன் மாமனான மாரீசனை உதவுமாறு வேண்டுகிறான். அப்போது மாரீசன் கூறுவது:

“நாரம் கொண்டார், நாடு கவர்ந்தார்,
நடையல்லா

வாரம் கொண்டார், மற்றொருவர்க்காய்
மனைவாமும்

தாரம் கொண்டார், என்றிவர் நம்மைத்
தருமந்தான்

ஈரும் கண்டாய்! கண்டகர் உய்ந்தார் எவர்
ஐயா!”

(வை.மு.கோ., ஆரண்ய காண்டம், மாரீசன்
வதை படலம், பா. 180)

(நடு நிலைமை தவறியவர்கள், பிற நாட்டைப் பலவந்தமாகக் கவர்ந்தோர், ஒழுக்கமற்ற செயல்களில் ஆசை கொண்டோர், இன்னொருவனுக்கு உரியவளாக அவனது மனையில் இருப்பவளைக் கவர்ந்தவர் இவர்கள் அனைவரையும் தருமம் அழித்துவிடும்). இவை இராவணன் மீது மிக்க அன்பு கொண்ட மாரீசன் கூறும் வார்த்தைகள். அவனே மாய மானாக மாறி சீதையைக் கவர் உதவினான் என்றாலும், முடிந்தவரை அறத்தின்பால் நின்று இராவணனைத் தடுத்துப் பார்த்தான். “தர்மமே உன்னை அழித்துவிடும்”, என்று பயமுறுத்தினான். இவை அனைத்தையும் மீறி இராவணன் சீதையைக் கவர்ந்தான் என்பதால் இராவணன் பிறன் இல் விழையும் தன்மை உடையவன், பல தார மணமோ அல்லது பல பெண்டிர் தொடர்போ

கொண்டவன் என்பது புலனாகிறது. [8,9]

அதாவது, (நாரம் அன்பு; வாரம் வரி; தாரம் மனைவி; ஈரும் அழிக்கும்; கண்டகர் கொடியவர்)

“தம் மீது அன்பு பூண்டவர்களின் நாட்டைக் கைப்பற்றிக் கொண்டவர்கள், நீதி நெறிக்குப் பொருந்தாத வரிப் பொருளைக் குடிமக்களை வருத்திப் பெற்றவர்கள், பிறர் ஒருவருக்கு உரிமையாய் அவர் இல்லத்திலே வாழும் மனைவியை வசப்படுத்திக் கொண்டவர்கள் எனப்படும் இவர்களை தருமமே சின்னா பின்னமாக்கி அழித்து விடும் என்று நீ அறிவாய். ஐயா, கொடியவர்கள் எவர் தப்பிப் பிழைத்துள்ளார்”

கும்பகருணன் நேர்மை குணம் சொல்லும் மாண்பு

கும்பகருணன் ராவணனிடம் அறிவுரை சொல்லும் விதமாக அமைந்துள்ள பாடல் நக்கலும் நையாண்டியுமாகவும் அதே நேரத்தில் ஆணி அடித்தது போலவும் உள்ளது. அது பின் வருமாறு:

“ஆசில்பரதாரம் அவை அம் சிறை
அடைப்போம்!

மாசில் புகழ் காதல் உறுவோம்! வலிமை
கூரப்

பேசுவது மானம்! இடைப் பேணுவது
காமம்,

கூசுவது மானுடரை! நன்று நம் கொற்றம்!”

(வை.மு.கோ., யுத்த காண்டம் (முதல் பகுதி), ராவணன் மந்திர படலம், பா. 52)

(குற்றமற்றவர்களாக உள்ள மற்றவர் மனைவியரை எல்லாம் கொணர்ந்து நமது அழகிய சிறைகளில் அடைப்போம்; அச் செயலைச் செய்துவிட்டு, “எமக்கு மாசற்ற புகழ் வேண்டும்” என்று விரும்புவோம்; வெளியில் “எங்களுக்கு மானமே பெரிது” என்று உரைப்போம் ஆனால் அறிஞர் வெறுக்கும் காமத்தை விரும்புவோம். இப்படிப்பட்ட நமது வெற்றி வாழ்க, நம் புகழ் வாழ்க!)

மேலே கும்பகருணன் நேர்மை தெரிகிறது. அதே சமயம் இராவணன்

சீதை தவிர மற்ற பலரது மனைவியரையும் சிறைப்படுத்தியுள்ளான் என்றும் அறிகிறோம். அதைக் கும்பகருணன் கேலியாக “நாம் உள் ஒன்று வைத்துப் புறம் ஒன்று பேசுவோம், என்ன ஒரு பெருமை, என்ன ஓர் ஆட்சி!” என்று கூறுகிறான். இத்துடன் நிற்காமல், “சிட்டர் செயல் செய்தினை குலச் சிறுமை செய்தாய்” என்றும், “ஆயிரம் மறைப்போருள் உணர்ந்து, அறிவமைந்தாய்! தீவினை நயப்புருதல் செய்தனை “என்றும் கூறுவதன் மூலம்,” இவ்வளவு உயர்ந்த வேதப்போருளை எல்லாம் ஒதி உணர்ந்தவனே, என்ன செய்கை செய்திட்டாய், குலத்தின் பெருமையைக் கொன்றுவிட்டாயே”, என்று கும்பகருணன் வருத்தத்துடன் தெரிவிப்பதாகக் கம்பன் காட்டுகிறான். [8,9]

முடிவுரை

இந்த கட்டுரையானது, சமுதாயத்தில் கம்பராமாயணம் மனித வாழ்க்கைக்கு உகந்த மிக சிறந்த கருத்துக்களான பிறன் இல் விழையாமை / ஒருவனுக்கு ஒருத்தி என்ற

இராமனது தனிமனித ஒழுக்கம் மற்றும் கற்புநெறிக்கு உகந்த மகளிராக சீதை, இராமன் வாலியிடம் கூறும் ஒழுக்க நெறி, அறத்தின்பால் நின்ற மாரீசன், அறத்தின்பால் நின்ற மாரீசன், கும்பகருணன் நேர்மை குணம் சொல்லும் மாண்பு, இக்காப்பியத்துள் காணலாம். உதாரணமாக, தனிமனித ஒழுக்கம் மற்றும் அறநெறி பிறழாமல் வாழுதலும், கற்புநெறி தவறாமல் நடப்பதும் என்பன உள்ளடக்கிய மிக உயர்வான மற்றும் உன்னதமான விஷயங்களை காப்பியமான கம்பராமாயணம் பகிர்கின்றது. கம்பராமாயணம் ஒருவனுக்கு ஒருத்தி என்னும் கற்பு நெறி நின்று வாழவேண்டும் என்ற உண்மையை ஏகபத்தினி விரதனாம் இராமன் மூலம் தெரிவிக்கின்றது. பிறன் மனைவியை விரும்பினால் அவனும் அவனைச் சார்ந்த சுற்றமும் குலமும் அழிந்துவிடும் என்பதை இந்நூல் விளக்குகின்றது. பிறனில் விழைவோர் கிளையொடுங் கெடுப என்னும் நீதி (கிளை=சுற்றம்) இந்நூல் மூலம் உணர்த்தப்படுகிறது.

References

<https://kathirvijayam.com/Ravanan>

<https://medium.com/@amaruvi/கம்பன்-சுவை-ஒழுக்கம்-3c3348587cfc>

<https://ta.wikipedia.org/s/2j>

Kambar, “*Kambaramayanam*” - Tamilayvu.

Kavitha, P. (2014). *Kambaramayanathil Kathaimantharkal*. Ph.D Reseach Thesis, Tamil University Tanjavur.

Kavitha, P. (2021). “Kambarin vainava Ramayanamum Kachiyapparin Saiva Kanthapuranamum-Oppidu” *Journal of Tamil Moli Matrum Ilakiya Aivugalin Sarvathesa Ithal*. (Vol 3, 1 January 2021, pp.109-116)

Kavitha, P., & Senthilkumar, S. (2020). “Kambaramayanamum Kanthapuranamum-Oor Oppaaiivu. *International Seminar on Kambaramayana and Kantha Purana*. P.S.G.R. Krishnamal Women College, Tamil Nadu, India.

Kavitha, P., & Senthilkumar, S. (2020). “Valmikiyum Kambanum Kappiya Verupadu”, *Ayudha Ezhuthu: An International Journal of Tamil Studies*, (Vol. 1, Iss. 8, pp. 51-55, January 2020).

Kopalakrishnamachari, Vai., Mu. (2006). *Kambaramayanam*. Chennai: Uma Pathipakam.

Saminathaiyar, U., Ve. & Srinivasaiyengar. (1963). *Srimath Valmiki Ramayanam*. (Vol 1& 2 / 4th edition). Chennai: The Little Frower Company.

பேரவைக் கதைகளில் (2010-2019) காணப்படும் பொறுப்புணர்வு பண்பு The Values of Responsibility Found in *Peravai Kathaigal* (2010-2019)

விஷ்ணு கிருஷ்ணன் / Vishnu Krishnan¹
ஜமுனா தேவராஜ் / Jamunah Debarajh²

Abstract

This paper deals with the moral values shown in Peravai Kathaigal, a list of short stories published between the year 2010 and 2019. Moral education can be defined as helping children and young people to gain beliefs and values about what is right and what is wrong. This set of beliefs guides others in their environment, intentions, attitudes, and behaviors. Thus, moral education helps children to develop the mindset to follow such beliefs and values. Various types

Date of submission: 2021-06-15
Date of acceptance: 2021-10-12
Date of Publication: 2021-07-20
Corresponding author's Name:
Jamunah Debarajh
Email: sothivaanan@yahoo.com

of moral values are shown in Peravai Kathaigal through the main and supporting characters. This paper discusses the value of responsibility shown by these characters via their dialogues and their actions in multiple situations. Apart from utilizing around 100 stories from Peravai Kathaigal as the primary source of data, other supporting materials were used as the secondary source to complete the study. This article adopted library research as the approach to understand and identify the values in these selected stories. The moral values were identified based on the curriculum drafted for Moral Education of Malaysian secondary schools. Most of the stories show values like good-heartedness, responsibility, and love in many situations. Responsibility, in addition to other virtues, could be seen in about 40 percent of the short stories in this study. Economic hardship, lack of personal morality, civilized development, family upbringing, and conservative thinking are some of the factors found to cause the lack of sense of responsibility

Key Words: Moral education, Peravaik Kathaigal, Short stories, Moral Values, Responsibility, Character.

அறிமுகம்

பேரவைக் கதைகள் முதன் முதலில் பல் கலைக் கழக மாணவர்களின் எழுத்துத்திறனை ஊக்குவிப்பதற்காகத்

தொடங்கப்பட்டு 1986 ஆம் ஆண்டில் அதன் முழு வடிவத்தைப் பெற்றது. இதில் இரு பிரிவுகளான மாணவர் பிரிவு மற்றும் பொதுப் பிரிவு அடங்கியுள்ளன.

¹ The author is a postgraduate student in the Department of Indian Studies, University of Malaya, Kuala Lumpur, Malaysia. kabilanyuga@gmail.com

²The author is a postgraduate student in the Department of Indian Studies, University of Malaya, Kuala Lumpur, Malaysia. sothivaanan@yahoo.com

இப்போட்டி இளம் எழுத்தாளர்களை ஊக்குவிக்கவும் அவர்களுடைய எழுத்துத் திறனை வளப்படுத்தவும் தொடர்ந்து நடத்தப்பட்டு வருகிறது. இப்போட்டி பல்வேறு பரிணாமங்களுடன் தொடர்ந்து அறுபது ஆண்டுகள் பயணித்து விட்டது. இது பல்கலைக்கழக மாணவர்களால் நடத்தப்படும் போட்டியென்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

இப்பேரவைக் கதைகளில் மலேசிய இந்திய குடும்பச் சூழல்களும் சமுதாயப் பிரச்சனைகளும் விழுமியங்களும் கருப்பொருளாக விவரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. காலந்தோறும் சமுதாயத்தில் நிலவிவரும் மது, உறவுகள், அரசியல், தமிழ்ப்பள்ளி, கோவில், இளைஞர்களின் பின்னடைவு ஆகியவற்றின் வரலாற்றுப் படிமங்களாக இதைப் பார்க்க முடிகிறது. அது மட்டுமின்றி, உலகமயமாதலுக்குப் பிறகு ஏற்பட்டுள்ள பல்வேறு மாற்றங்களையும் சிக்கல்களையும் இதில் காணக்கிடைக்கின்ற கதைகளில் விரிவாகப் பார்க்க முடிகிறது. இதில் நன்னெறிப் பண்புகளைக் கதாபாத்திரங்கள் வழியாகக் காணலாம். பேரவைக்கதைகளில் பல்வேறு நன்னெறிப் பண்புகள் வெளிப்பட்டிருந்தாலும் பொறுப்புணர்வு பண்பு அதிகமாக வெளிப்படுகிறது. பொறுப்புணர்வு பண்பு எவ்வாறு இக்கதைகளில் வெளிப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்பதை மட்டுமின்றி அதன் மூலம் எவ்வாறு அந்தச் சிக்கல்களுக்குக் காரணமான சூழல்களையும் பிரச்சனைகளையும் கண்டறியப்பட்டிருக்கிறது.

ஆய்வு நெறி

இந்த ஆய்வுக் கட்டுரை நூலக ஆய்வு முறையில் திரட்டப்பட்ட தரவுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு எழுதப்பட்டுள்ளது. இந்த நூல் ஆய்வில் ஆய்வுக்குத் தொடர்புடைய ஆய்வேடுகள், புத்தகங்கள், ஆய்வுக் கட்டுரைகள் ஆகியவை தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு விளக்கமுறை அணுகுமுறையில் தரவுகள் சேகரிக்கப்பட்டன.

ஆய்வு முன்னோடி

பேரவைக் கதைகள் பற்றிய சில ஆய்வுகள்

மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. அவற்றுள் சில, பேரவைக் கதைகளின் வரலாற்றைப் பற்றி அறிந்துகொள்வதற்குப் பெரிதும் துணைப்புகொடுத்தன. இன்னும் சில ஆய்வுகள் பெரும்பாலும் கருப்பொருள், இலக்கியக் கூறுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. அவற்றுள் சிலவற்றைக் காண்போம்.

Tema-Tema Popular dalam Antologi Cerpen எனும் தலைப்பில் அண்ணாதுரை முருகையா அவர்கள் 1980-2010 வரை உள்ள பேரவைக் கதைகளில் காணப்படும் கருப்பொருள்களை ஆய்வு செய்திருக்கிறார். இவ்வாய்வில் இந்திய மக்களின் சிந்தனைப் பற்றியும் ஆய்வு செய்திருக்கிறார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

இவ்வாய்வைத் தொடர்ந்து Aplikasi Agamarabu dalam Cerpen Peravaik Kathaigal எனும் தலைப்பில் விமலா ஆறுமுகம் எனும் ஆய்வாளர் 2006-2016 வரை உள்ள பேரவைக் கதைகளில் காணப்படும் அகமரபு வெளிப்பாடு குறித்து ஆய்வு செய்திருக்கிறார். அதுமட்டுமின்றி இவ்வாய்வு தொல்காப்பியர் காலத்தில் அகமரபு தன்மைக்கும் தற்காலத்தில் காணப்படும் அகமரபு தன்மைக்கும் உள்ள ஒற்றுமை வேற்றுமைகளை ஆராய்கிறது.

இலக்கியத்தில் நன்னெறிப் பண்புகள் காணப்படுவதைப் பற்றிய ஆய்வுகள் குறித்து பல்வேறு ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருந்தாலும் பேரவைக் கதைகள் மீது இவ்வாய்வு நடத்தப்படாமலே இருக்கின்றது. 'Penerapan Ajaran Moral Karya Ramayana Dalam Pendidikan Moral Sekolah Menengah Terdapat Tujuh Bidang Pembelajaran Moral' எனும் தலைப்பில் ஆறுமுகம் சின்னசாமி அவர்கள் 2019 ஆம் ஆண்டு ஓர் ஆய்வை மேற்கொண்டுள்ளார். இதில் இராமாயணத்தில் இரு நன்னெறிப் பண்புகளான மனித உரிமை மற்றும் சுற்றுச்சூழலை நேசித்தல் ஆகிய நன்னெறிப் பண்புகளை மட்டும் ஆய்வு செய்திருக்கிறார்.

மேலும் 2018ல் மோகனா முனுசாமி Nilai-Nilai Moral dalam Cerpen Karya R. Sundarapandian எனும் தலைப்பில் ஆய்வு செய்திருக்கிறார்.

இதில் இர.சுந்தரப்பாண்டியனின் கதை எழுதிய பாங்கையும் அதில் காணப்பட்டுள்ள பல்வேறு விதமான நன்னெறிப் பண்புகளைப் பற்றி இவ்வாய்வில் ஆராயப்பட்டிருக்கிறது.

நன்னெறிப் பண்புகள் ஒரு விளக்கம்

நன்னெறிக் கல்வி என்பது குழந்தைகள் மற்றும் இளைஞர்களுக்கு எது சரி எது தவறு என்பது குறித்த நம்பிக்கைகளையும் மதிப்புகளையும் பெற உதவுவதாக வரையறுக்கலாம் (Eow Boon Hin, 2002). இந்த நம்பிக்கைகளின் தொகுப்பு மற்றவர்களுக்கும் அவர்களின் சூழல், நோக்கங்கள், அணுகுமுறைகள் மற்றும் நடத்தைகள் போன்றவற்றை வழிநடத்துகிறது. இதுபோன்ற நம்பிக்கைகள் மற்றும் மதிப்புகளுக்கு ஏற்ப செயல்பட மனப்பான்மையை வளர்ப்பதற்கு நன்னெறிக் கல்வி குழந்தைகளுக்கு உதவுகிறது. இதன் அடிப்படையில், இது குழந்தைகள் எவ்வாறு நடந்து கொள்ள வேண்டும், அவர்கள் எப்படிப்பட்டவர்களாக இருக்க வேண்டும் என்பதைப் பற்றி சிந்திக்க ஊக்குவிக்கிறது. பலருக்கு, இந்தக் கேள்விகள் மத நம்பிக்கையுடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளன, ஆனால் தார்மீக கல்வித் திட்டங்கள் மதத்தையும் ஒழுக்கத்தையும் கருத்தியல் ரீதியாக பல்வேறு பரிணாமங்களில் பார்க்கப்படுகின்றன (Elly, 2007, p120). நன்னெறி என்பது ஒரு சிக்கலான கருத்தியல். இது அடிக்கடி பயன்படுத்தப்படும் சொல் என்றாலும், அதன் பொருள் வெவ்வேறு தனிநபர்களுக்கும் சமூகங்களுக்கும் வேறுபடுகிறது. ஒரு சமூகத்தினரால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படும் நன்னெறிப் பண்புகள் இன்னொரு சமூகத்தில் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுவதில்லை (Maslow, 1954).

பேரவைக் கதைகளில் வெளிப்படும் பொறுப்புணர்வு பண்பு

மலேசிய நன்னெறிக் கல்வி பாடத்திட்டத்தின் அடிப்படையில் பொறுப்புணர்வு பண்பு ஆய்வுக்கு உட்படுத்தப்படுகிறது. பாடத்திட்டத்தில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள பதினாறு பண்புகளில் பொறுப்புணர்வும் ஒன்றாகும்.

பாடத்திட்டத்தின் படி பொறுப்புணர்வு ஒரு தனிமனிதன் தாமாக முன்வந்து தமக்கு அளிக்கப்பட்ட பொறுப்புகளையும், கடமைகளையும் சரியாகச் செய்து முடிக்க வேண்டும் என்று பொருள் கூறுகிறது. பேரவைக் கதைகளில் காணப்படும் சிறுகதைகளில் பல்வேறு சூழலில் கதைமாந்தர்களின் வழி பொறுப்புணர்வு பண்பு ஆங்காங்கே வெளிப்படுகிறது. ஏறக்குறைய நாற்பது கதைகளில் இப்பண்பு வெளிப்பட்டிருக்கிறது. இப்பொறுப்புணர்வு பண்பு வெளிப்படுவதைக் குடும்பத்தின் மீதும் தன் மீதும் காட்டுகின்ற அக்கறை, செயல்கள் போன்றவற்றின் மூலம் காணலாம். பின்வருவனவற்றுள் முறையான உதாரணங்களுடன் பொறுப்புணர்வு பண்பு வெளிப்படும் சூழலைக் காணலாம்.

இறந்தவனைப் பற்றிய வாக்குமூலம் (24 ஆம் தொகுதி, 2010) எனும் சிறுகதையில் எப்பொழுதும் மதுமயக்கத்தில் இருக்கின்ற ஒரு குடும்பத்தலைவனின் பொறுப்பற்ற செயலின் மூலம் பொறுப்புணர்வு வெளிப்படுத்தப்படுகின்றது. ஆறுமுகம் எனும் குடும்பத்தலைவன் குடும்பத்திற்கான எவ்வித பொருளாதார உதவியையும் செய்ததில்லை. மாறாக தன் மனைவியை அடித்து துன்புறுத்தியவாறு வாழ்வதின் மூலம், பொறுப்புணர்வு பண்பு வெளிப்படுத்தப்படுகிறது. பின்வரும் உரையாடல்,

”இவன் குடிச்ச குடிக்கும், ஆடுன ஆட்டத்துக்கும், சம்பாதிக்கிற காச ஆட்டுக்கூட காட்டாம குடிச்சே அழிச்சதும், புள்ளதாச்சிக்கூடன்னு பாக்கமா அடி ஒதன்னு கொடுத்ததும்” (2010, p. 3)

வழி கணவனின் பொறுப்பில்லாத தன்மையை வெளிப்படுத்துகிறது. அத்தமான குடிப்பழக்கம் பெரும்பாலானவர்களிடம் இருப்பதை இக்கதையின் வழி காணமுடிகிறது. குடிப்பழக்கத்தின் மோகத்தினால் பணத்தைக் குடும்பச் செலவுக்குக் கொடுக்காமல் இருப்பதோடு தன் சுய நினைவிழந்து மனைவியைத் துன்புறுத்தும் இழிநிலைக்கு அக்குடும்பம் தள்ளப்படுகிறது. மேலும்

தனது குடிப்பழக்கத்தின் விளைவாக தன் குடும்பத்திற்குத் தேவையான பொருளாதார வசதியைச் செய்து கொடுக்க முடியாமல் குடும்பம் தடுமாறுகிறது.

தொடர்ந்து, அங்கையற்கண்ணியின் திருமணமும் ஐந்தாண்டு திட்டங்களும் (24 ஆம் தொகுதி, 2010) எனும் சிறுகதையில் அங்கையற்கண்ணியின் பெற்றோர்கள் தனது மகளுக்குத் திருமணம் செய்ய எண்ணுகிறார்கள். மகளுக்குத் திருமணம் செய்ய எண்ணிய பெற்றோர்கள் பல்வேறு விதமான நிபந்தனைகளை விதிக்கிறார்கள். நாற்பத்தி இரண்டு வயது வரைக்கும் பல்வேறு நிபந்தனைகளை விதித்தப் பின்னும் மகளுக்குத் திருமணம் நடைபெறவில்லை. இதைக் கருத்தில் கொள்ளாமல் அங்கையற்கண்ணியின் பெற்றோர்கள் பொறுப்பில்லாமல் இறுதியாய் வந்த மாப்பிள்ளையிடமும் பல்வேறு நிபந்தனைகள் விதித்த காரணத்தால் திருமணம் நடைபெறாமல் தள்ளிப்போகின்றது.

”ஏண்டி நம்மாளா இல்லையானனு ஏன் விசாரிக்கலே? நான்தான் விசாரிக்கச் சொன்னனலே என்று பூங்குழலியைக் கடிந்து கொண்டாள் மண்டோதரி. அங்கையற்கண்ணி அடுத்த ஐந்தாண்டுக்குத் தயாராகி கொண்டிருந்தாள்” (2010, p. 18)

எனும் சூழலின் வழி மகளின் வாழ்க்கையைக் குறித்து கவலைப்படாதப் பெற்றோர்களை மறைமுகமாக அவர்களின் பொறுப்பற்ற பண்பினைக் காட்டுகிறது. அங்கையற்கண்ணியின் பெற்றோர்கள் மகளுக்குத் திருமணம் செய்ய எண்ணும் செயல் பொறுப்புணர்வைக் காட்டியிருந்தாலும் தன்மகளுக்கு வயது கூடிக் கொண்டே போவதைப் பற்றி அக்கறையில்லாமல் இருப்பது சுயநலத்தையும் இச்சூழலில் பொறுப்புணர்வு பண்பை மறைமுகமாகக் காட்டுகிறது. திருமணத்திற்குத் தடையாக பெற்றோர்களின் பழமையான சிந்தனை மற்றும் சாதிய அடிப்படையிலான குறுகிய மனப்போக்கு இச்சிக்கலுக்குத் தூண்டுகோலாக அமைகிறது. மேலும் திருமணத்திற்குத் தேவையான

மனப்பொருத்தத்தைக் காணாமல் பிற தேவைகளான அழகு, அந்தஸ்து, பொருளாதாரம் போன்றவைகளுக்கு முக்கியத்துவம் அளிப்பது இப்பிரச்சனைக்கு அடிப்படையாக அமைகிறது.

தொடர்ந்து, கல்லுக்குள் தேரைகள் (24ஆம் தொகுதி, 2010) எனும் சிறுகதையின் மூலம் ஒரு குடும்பத் தலைவனின் பொறுப்பற்ற நிலையைக் காட்டுகிறது. இக்கதையில் குறிப்பிடப்படும் கணவர் வீட்டிற்குப் பணம் தராமலும் பெற்ற பிள்ளைக்குப் பிறப்புப் பத்திரம் பெறாமலும் நிலையான வேலை இல்லாமலும் இருக்கின்ற ஒரு கதை மாந்தராக சித்தரிக்கப்படுகின்றார். இக்கதாபாத்திரம் பல்வேறு சூழல்களில் பொறுப்பில்லாமல் இருப்பதைச் செயல்களின் மூலமாகவும் உரையாடல்களின் மூலமாகவும் புரிந்துகொள்ள முடிகிறது.

”கொஞ்ச நாள் வேலைக்குப் போவான் .என்ன வேலை, எங்கே வேலை என்று கேட்க முடியாது.வாரம் ஒரு முறை செலவுக்குப் பணம் கொடுப்பான். அப்புறம் ஊர் சுற்ற ஆரம்பித்து விடுவான்” (2010, p.43)

எனும் சூழலில் இந்தக் கதாபாத்திரம் குடும்பத்தின் மீது மறைமுகமாகப் பொறுப்பற்று இருப்பது இந்த ஆய்வில் தெரியவருகிறது. மேலும் ஒரு குடும்பத்தலைவனானவன் குடும்பத்தின் மீதும் குடும்ப பொறுப்புகள் மீதும் அக்கறையில்லாமல் இருப்பது குடும்பத்தைத் தீய வழிக்கு இட்டுச் செல்வதைக் காணலாம். தனிமனித ஒழுக்கம் இல்லாமை இக்கதாபாத்திரத்தில் குடும்பத்தலைவனின் மூலம் வெளிப்படுகிறது. தனிமனித ஒழுக்கம் அவனை வேலைக்குச் செல்ல அனுமதியாமல் சோம்பேறித்தனமாக வீட்டில் இருக்கச் சொல்லி தூண்டுகிறது.

தொடர்ந்து, பச்ச வண்ண சேலை (24ஆம் தொகுதி, 2010) எனும் சிறுகதையில் வயதான அம்மாவிற்கும் நவீன நாகரீக மோகத்தில் மூழ்கியிருக்கும் மகளுக்கும் நடக்கின்ற போரட்டங்களைத்தான் கதை விவரிக்கின்றது. தன் அம்மா தான் கவர்ச்சியாக உடுத்துவதையும்

இரவு நேரங்களில் வீடு திரும்புவதையும் பொறுப்போடு கண்டிப்பதைச் சற்றும் விரும்பாத மகளை மீண்டும் மீண்டும் கண்டித்துப் பொறுப்புணர்வோடு வளர்க்க நினைக்கின்ற அம்மாவின் கதாபாத்திரம் மூலம் பொறுப்புணர்வு பண்பு வெளிப்படுகிறது. பின்வரும் உரையாடலின் வழி இதைக் காணலாம்.

”அதுக்காக அப்படியே விட்டுற முடியுமா!! நீங்களும் ஒவ்வொரு நாளும் கண்டிக்கிறீங்க.அவ காதுல போட்டுக்குறாளா!நாகரீக மோகம் அவளைப் பிடிச்ச ஆட்டிக்கிட்டு இருக்கு” (2010, p.56)

இதன் வழி தான் கண்டிப்பதைத் தன் மகள் தவறாகப் புரிந்துகொண்ட பின்னும் தொடர்ந்து மகளின் எதிர்காலம் குறித்து கவலைப்படும் பொறுப்புள்ள அம்மாவின் கதாபாத்திரம் வழி பொறுப்புணர்வு பண்பு மேலோங்கி நிற்கிறது.

இதனையடுத்து, பார்த்திபன் (24ஆம் தொகுதி, 2010) எனும் சிறுகதையில் பார்த்திபனை நம்பி கல்விக் கடன் உதவிக்காக பிணையாளியாக கையெழுத்திட்ட தனது அப்பாவின் நண்பருக்குமான போராட்டமே இக்கதையின் கருவாகும். கல்விக் கடன் பெற்ற பிறகு மீண்டும் செலுத்தாமல் பொறுப்பில்லாமல் இருக்கின்ற பார்த்திபனின் செயல் தனது அப்பாவின் நண்பருக்கு பெறும் பிரச்சனையாக உருவெடுக்கிறது. கல்வி கடன் அளித்த நிறுவனத்திடமிருந்து நீதிமன்றம் மூலம் நினைவுறுத்தல் கடிதம் பெற்ற பிறகு தந்தையின் நண்பர், பார்த்திபனின் பொறுப்பற்ற நிலையைக் கண்டு மனம் வருந்துகிறார்.

”பார்த்திபா!பார்த்திபா! அடப்பாவி நீயா பொறுப்பின்றி நடந்துகொள்கிறாய்? நீயெல்லாம் படித்துப் பட்டம் பெற்றவனா? வாங்கிய கடனைச் செலுத்தாமல் அலட்சியமாக இருக்கும் உன்னை படித்த மனிதன் என்று அழைப்பதற்கு அவமானமாக இருக்கிறது” (2010, p.66)

எனும் சூழலில், பார்த்திபனின்

பொறுப்பற்ற பண்பு உணர்த்தப்படுகிறது. தனக்கு வழங்கப்பட்ட கடனுதவிக்கு நன்றி உணர்வு இல்லாமலும் அதனை மீண்டும் கட்ட வேண்டிய பொறுப்புணர்வு இல்லாமலும் அதனால் தனக்காக பிணை கையெழுத்திட்ட அப்பாவின் நண்பருக்கும் பிரச்சினை என்பதை உணராமல் இருக்கும் பார்த்திபனின் மனநிலை மற்றும் செயல், பொறுப்புணர்வு பண்பு இல்லாததை வெளிப்படுத்துகின்றது.

மேலும், அவள் தோற்றுப்போனாள் (29ஆம் தொகுதி, 2015) எனும் சிறுகதையில் தன் தனிப்பட்ட கனவுகளுக்காக குடும்பத்தைப் பொறுப்போடு கவனிக்க தவறிய ஒரு பெண்ணின் கதையைச் சித்தரிக்கிறது. நிறைமதி தன் கணவன் தனிமையோடு இருந்த போதும் தன் பிள்ளைகள் தாயின் அரவணைப்பிற்கு ஏங்கியபோதும் தாய், மனைவி எனும் இரு பொறுப்புகளையும் சுமக்காமல் தன் ஆசையின் பின்னால் ஓடுவது அக்குடும்பத்தின் அமைப்பை சீரழிக்கிறது. மேலும் திருமணத்திற்குப் பின் பொருளாதார தேவையைக்கருதி ஒரு பெண் வேலை செய்வது தேவையென்றாலும் புகழுக்கும் பேராசைக்கும் பலியாகிவிடும் சூழலில் நிறைமதி எனும் கதாபாத்திரம் பொறுப்பற்ற தன்மையைக் கேள்விக்கு உற்படுத்தவேண்டியதாகின்றது.

”நிறைமதி தாமதமாகத்தான் வீட்டுக்குத் திரும்புவாள்.வியாபாரத்தில் அவளுக்கு ஆயிரத்து எட்டு சிக்கல்.சில நேரம் அவள் வரும்போது பிள்ளைகள் தூங்கியிருப்பார்கள் மதிவாணனும்” (2015, p.62)

எனும் சூழலில் நிறைமதி தொழில் காரணமாக மனைவிக்குரிய பொறுப்புகளிலிருந்து விலகியிருப்பது தன் கனவுகளைத் துரத்தும் ஒரு பெண்ணுக்கு குடும்பம் பெரும் சுமையாக இருப்பதை வெளிப்படுத்தியிருந்தாலும் பொறுப்புகளை நிராகரிப்பது குடும்பத்தின் நியாயமான தார்மீகத் தேவைகளைக் கேள்விக்குறியாக்குகிறது.

இதனையடுத்து, மனதோடு விளையாடும்

மனசாட்சிகள் (30 ஆம் தொகுதி, 2016) எனும் சிறுகதை தாய் தந்தையின் மீது பிள்ளைகளுக்குண்டான பொறுப்பைக் காட்டுகிறது. தமது அந்திமகாலத்தில் பிள்ளைகள் பொறுப்பேற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என நினைப்பது தவறான கருத்தியல் அல்ல. இருந்தாலும் தற்காலத்தில் நேரக்குறைவு, குடும்பபாரம், பொருளாதார சூழல் ஆகியவை பிள்ளைகள் பெற்றோர்களைக் கவனிக்க முடியாத இக்கட்டான சூழலையும் ஏற்றுக்கொள்ளத்தான் வேண்டும். பெற்றோர்கள் முழுக்க முழுக்க பிள்ளைகளை நம்பியில்லாமல் ஓரளவுக்கு தமது அந்திமகால சேமிப்புக்கு முக்கியத்துவம் அளிக்க வேண்டும் என்பதை தந்தை கதாபாத்திரத்தின் வழி புரிந்துகொள்ள முடிகிறது. இந்த நவீன யுகத்தில் பல்வேறு சிக்கல்களைக் காரணமாக பிள்ளைகள் கூறினாலும் பெற்றோர்களை முடிந்த வரை கவனித்துக்கொள்வது முக்கியமான பொறுப்பாகும். இக்கதையில் வரும் தந்தையைத் தனது மூத்தப் பிள்ளையும் இரண்டாவது பிள்ளையும் கவனிக்க தவறுவது பொறுப்பற்ற நிலையைக் காட்டுகிறது. கீழ்க்காணும் சூழலில் தனது கடைசி மகன் சிரமங்கள் பல இருந்தும் தனது தந்தையை எப்படியாவது காப்பாற்ற முனையும் பாங்கு பொறுப்புள்ள மகனின் தன்மையைக் காட்டி நிற்கிறது.

”ஆகட்டும் பரவாயில்லை. அப்பா இருக்கும் வரை நானே அவரை முழுமையாகப் பார்த்துக் கொள்கிறேன் எனச் சிவபாலன் முழுப் பொறுப்பையும் எடுத்துக்கொண்டான்” (2016, P.1010)

”பெற்ற பிள்ளைகள் பணமோ பொருளோ கொடுத்து உதவ வேண்டாம். இன்றைய நிலையில் காரணங்களைக் கூறும் பிள்ளைகள் இருக்கிறார்களே தவிர, மனமுவந்து பெற்றோர்களுக்கு உதவி செய்யக் கூடிய பெற்றோர்கள் கணிசமான அளவில்தான் இருக்கிறார்கள்” (2016,p.102).

மேற்குறிப்பிடப்பட்ட பல்வேறு சூழல்களில் வெளிப்படும் பொறுப்புணர்வு பண்பை, இக்கதைகளில் காணப்படும் பல்வேறு கதாபாத்திரங்களின் மூலம் வெளிப்படுகிறது. ஒவ்வொரு சூழலிலும் பொறுப்புணர்வு பண்பு மறைமுகமாகவும் நேரடியாகவும் வெளிப்பட்டிருப்பதை இந்த ஆய்வின் வழி காணலாம்.

முடிவுரை

இந்த ஆய்வுக்கு உட்படுத்திய சிறுகதைகளில் 40 சதவீதக் கதைகளில் பொறுப்புணர்வு பண்பு வெளிப்பட்டிருப்பதைக் காணமுடிகிறது. மேலும் மீதியுள்ள கதைகளில் பிற நற்பண்புகளும் காணப்படுகிறது. இக்கதைகளின் வழி பொறுப்புணர்வு பண்போடு உள்ள மக்களும் பொறுப்புணர்வு பண்பு இல்லாத மக்களும் வாழ்ந்த வாழ்க்கைச் சூழலை கதாசிரியர்கள் அழகாக சித்தரித்துள்ளனர். பொருளாதரச் சிக்கல், தனிமனித ஒழுக்கம் இன்மை, நாகரீக வளர்ச்சி, குடும்ப வளர்ப்பு, பழமைச் சிந்தனை போன்றவற்றை இப்பொறுப்புணர்வு பண்பு இல்லாமல் இருப்பதற்கு காரணிகளாக அமைகிறது. சிறுகதையை ஒரு பொழுது போக்கிற்காக மட்டும் படிக்காமல், அதன் கருத்துகளையும் அறிய வேண்டும் (வி.பி. கிபீக்ஷீஷீயீயீ, 1984). படைப்பிலக்கியங்கள் சுவாரசியத்திற்கு மட்டும் இல்லாமல் மனிதனுக்கு பல நல்ல பண்புகளையும் கற்றுக் கொடுக்கின்றன. அவ்வகையில் ஒரு குடும்பத்தில் மட்டுமின்றி தனக்கான பொறுப்புகளையும் சரிவர செய்கின்ற தனிமனிதனே இந்த வாழ்க்கையில் வெற்றிப்பெறுகிறான். பொறுப்பற்று நடக்கின்ற ஒருவன், வாழ்வில் பல்வேறு பிரச்சனைகளைச் சந்திக்க நேர்கிறது. அந்தப் பிரச்சனைகளால் அவனுக்கு மட்டுமின்றி அவனைச் சுற்றியுள்ள மற்றவர்களுக்கும் துன்பம் ஏற்படுகிறது என்பதை இக்கதைகளின் வழி பார்க்கலாம். எனவே, ஒவ்வொரு தனிமனிதனும் தன்மீது பொறுப்போடு இருந்தால், பிறர் மீதும் பொறுப்புணர்வோடு கடமையாற்றுவான் என்பது இக்கதைகளின் வழி வெளிப்படும் உண்மையாகும்.

References

- Alhabshi, D. D. (n.d.). Dasar Pendidikan Negara .
- Ali, M. M., Mustapha, R., & Jelas, Z. M. (2006). An Empirical Study on Teachers' Perceptions towards Inclusive Education in Malaysia. *International Journal of Special Education*, v21 n3 p36-44 .
- Ariffin, N. (2006, February). Nilai Budi Masyarakat Melayu .
- Fitria, N. (2015). Bimbingan Kelompok Berbasis Tata Nilai budaya Lampung Untuk meningkatkan Tingkahlaku. *Jurnal Fokus Konseling Volume 1 No. 2,* 162-171.
- Gunasegaran. (1999). Tamil Naavalgalil Kudumba Chidhaivugal. Pondicherry, Pudhuvai, India: Pondicherry University.
- Hasanah, E. (2019). Perkembangan Moral Siswa Sekolah Dasar Berdasarkan Teori Kohlberg . *Jurnal Pendidikan Ilmu Pengetahuan Sosial Indonesia*, 131-145.
- Jamaludin, N. H. (2020). Teori Perkembangan Moral Kognitif Dalam Membuat Keputusan Pertimbangan Moral, Kecekapan Moral Dan Keputusan Moral. *Jurnal Kejuruteraan, Teknologi dan Sains Sosial Vol. 3 Issue 1*.
- Mohd Sofi Bin Nasri, R. H. (2016). Falsafah Pendidikan Kebangsaan Memperkasakan Peranan Pendidikan Teknik. *Seminar Pendidikan Khas* .
- Nurhayati, S. R. (2006). Telaah Kritis Terhadap teori perkembangan moral Lawrence Kohlberg . *Jurnal Psikologi pendidikan dan kounseling Fakultas ilmu pendidikan*, 95-104.
- Pa.Kanagasababathy. (2011). *Valuvaana kudumbamum Valamana indiyaavum* . Chennai: Kilakku Pahipagam .
- Rahimah Jamaluddina*, A. R. (2017). Penerapan Nilai Kekeluargaan: Adakah Ianya Penting? *Special Issue on Impact of Engineering, TVET and Social Science on the Economic Competitiveness of Asia Pacific.*, 9: 1-5 (2017) 87–92.
- Rahman, A. A. (2010). Teori Perkembangan Moral dan Model Pendidikan Moral . *Jurnal Ilmiah Psikologi*, 37-44.
- Sari, N. (2013). The importance teaching moral values to the students. *Journal of English and Education 2013, 1(1), 154-162*, 154-162.
- Shahril Shahril, C. B. (2009). Dasar Dan Perancangan Pendidikan Negara Sejak 52 Tahun Kemerdekaan Malaysia ; Satu Kajian . *Jurnal Administrasi Pendidikan is issued by Program Studi Administrasi Pendidikan Sekolah Pascasarjana Universitas Pendidikan Indonesia*.
- Yusof, M. Z. (2012). Faktor - Faktor penyumbang dalam pertimbangan moral pelajar agama. *Malaysian Journal of Learning and Instruction: Vol. 9*, 81-109.

தமிழ்ப்பண்பாடு காக்கும் நாட்டார் இசைமரபு: ஓர் பண்பாட்டு இசையியலாய்வு

Folk Music Tradition that Protects Tamil Culture: A Cultural Musicology

முனைவர் (திருமதி) சுகன்யா அரவிந்தன் / Dr (Mrs) Suhanya Aravinthon¹

Abstract

Each culture has its own unique cultural elements. The fact that these cultural elements have to be accepted by the ethnic group that follows that culture leads to a substantial social existence of those cultural elements. In this sense, music is inextricably linked to every society as a cultural element. The sounds became prominent as a medium for exchanging ideas in primitive cultures. The development of thoughts and science have transformed these sounds into forms of art. Although the expansion of this music has begun to flourish, it has not been able to make much of a difference in the basic elements of the music. Folk arts of every culture over the world prove this statement. These folk-art forms are still considered to be the roots of the culture in which they live.

Date of submission: 2021-06-30
Date of acceptance: 2020-08-05
Date of Publication: 2021-07-20
Corresponding author's Name:
Suhanya Aravinthon
Email: suhanyaa@univ.jfn.ac.lk

Key Words: Folk Songs, Cultural Identity, Individuality, Cultural transmission, Tradition, Cultural norms.

முன்னுரை

இசை என்பது ஒரு அற்புதமான கலை. இறைவனால் மானிடர்க்கு அளிக்கப்பட்ட மகோன்னதமான பரிசு. கலைகள் சமூகத்தின் தனித்துவம் காக்கும் மூலகங்கள். எந்தக்கலையும் தான்வாழுகின்ற சமூகத்தின் இரத்த நாளங்கள் போலவே செயல்படுகின்றன. இவற்றுள் குறிப்பாக கிராமியக்கலைகள், தான் வாழுகின்ற பண்பாட்டின் முத்திரைகளாக விளங்குகின்றன என்றால் மிகையாகாது.

‘ஒரு இனத்தின் அல்லது நாட்டின் பண்பாட்டை, பழக்கவழக்கங்களை, வரலாற்றை, நாட்டுநடப்பை, உண்மையான முறையிலே படம் பிடித்துக்காட்டுவனவே

நாட்டுப்புறவியலாகும். மனித சமுதாயம் எதை அனுபவித்ததோ, எதைக் கற்றதோ, எதைப் பயிற்சி பெற்றதோ இவற்றைக் குவித்து வைத்திருக்கும் சேமிப்பு அறையே இது’ என்று நாட்டுப்புறவியலாய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர் (பாலசுந்தரம், 2005, ஜி.5). கிராமியக்கலை வடிவங்களிலே முக்கிய இடம் பெறுவது கிராமியப் பாடல்கள். நாட்டுப்புறக்கலைகள் எந்த மண்ணில் தோற்றம் பெறுகின்றனவோ அந்த மண்ணின் மணம், தன்மை, பேச்சு, மொழி போன்றவற்றின் பிரதிகளாக விளங்குகின்றன. மேலும் மக்கள் பயன்படுத்துகின்ற சொற்றொடர்களும் பதப்பயன்பாட்டு வழக்கங்களும் இவற்றில்

¹ The Author is a Senior Lecturer, Department of Music, University of Jafna, Sri Lanka. saravinthon@hotmail.com / suhanyaa@univ.jfn.ac.lk

பயின்று வரும். மேலும் வரலாற்றுப் பண்பாட்டுச் செய்திகளைக் கூறுவதுடன் உண்மை நிலையைத் தெளிவாக்கும் பண்பு கொண்டது.

இந்தக் கிராமிய இசை வடிவங்களில் குறிப்பிடப்படுகின்ற விடயங்கள் யாவும் மானிடவியல், சமூகவியல், மொழியியல் போன்றவற்றின் வேர்களை இனங்கண்டு கொள்ள முடிகின்றது. அதிலும் குறிப்பாக நாட்டுப்புறப்பாடல்வகைகளில் குறிப்பாக தாலாட்டு மற்றும் ஒப்பாரி ஆகிய இரண்டு பாடல் வகைகளும் பெண்களை மையமாகக் கொண்டு அமையப்பெற்றது.

நிலைபேற்றிற்காக உழைப்பவர்களது உள்ளக்கிடக்கைகளின் வடிவாலாக இப்பாடல் வகைகள் வழக்கிலிருந்திருக்கின்றன என்றால் மிகையாகாது. ஆனால் சமகாலத்திலே கிராமிய இலக்கியத்தாளங்கள் வெறுமனே ஆய்வுப்பொருளாகிப் போய்விட்ட நிலையிலே சமூகத்தின் கண்ணாடிகளாக இருந்து, இன்று வாழ்வியல் ஓட்டத்திலே மறக்கடிக்கப்பட்டுவிட்ட இந்த கிராமியக்கலைவடிவங்களை குறிப்பாக கிராமியப்பாடல் வகைகளின் சமூக இருப்பின் முக்கியத்துவத்தினை எடுத்தாராய்வதாக இக்கட்டுரை முன்னெடுக்கப்படுகின்றது.

இந்த வகையிலே சமகால ஓட்டத்தினுள் தமிழ்சமூகத்தின் தனித்துவ அடையாளங்களைத் தக்கவைத்துக் கொள்வதற்கான முயற்சிகள் பல ஆங்காங்கே தமிழ்ப்பற்றாளர்களாலும் சுற்றறிந்த சான்றோர்களாலும் முன்னெடுப்புக்கப்பட்டு வருகின்ற இந்நிலையிலே இசை வழியாக தமிழ் மொழி மற்றும் தமிழ்ப்பண்பாடானது எதிர்கொள்கின்ற சவால்களை எவ்வாறு சாதனைகளாகக் முடியும் என்று இந்தக்கட்டுரை நோக்குவதாக அமைகின்றது.

ஆய்வுப்பின்புலம்

ஆரம்பகாலங்களிலே தமிழ்ப்பண்பாடு சார் பெண்களால் பாடப்பட்டு வந்த தாலாட்டுப்பாடல் மற்றும் ஒப்பாரிப்பாடல்கள் இன்று இருந்த இடம் தெரியாமல் வெறுமனே புத்தகங்களிலும் ஆய்வுகளிலும் மட்டுமே இன்று சிலரால்

மாத்திரமே பேசப்பட்டு வரும் ஒரு பாடல் வடிவமாக மாற்றம் பெற்றிருப்பது மிகவும் கவலை தரும் விடயமாகும்.

இதற்கு நகரமயமாக்கம் விரைவில் நிகழ்தல், பண்பாட்டுக்கலப்பு, தொலைக்காட்சி, சினிமா போன்ற ஊடகங்களின் தாக்கங்களின் வேகத்தைப் பொறுத்து தாலாட்டு, ஒப்பாரி போன்ற நாட்டாரிலக்கியங்கள் சில இடங்களில் வேகமாவும் சில இடங்களில் மெதுவாகவும் மறைந்து வருகின்றன. தமிழிலக்கிய மரபிலே இவ்விரு பாடல் வகைகளும் நாட்டார் இலக்கியமாகக் கொள்ளப்பட்ட போதிலும் கூட இன்று இவை தமிழ்ப்பண்பாட்டு மரபிலே மங்கிய ஒரு நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டிருப்பது மிகவும் கவலை தரும் விடயமாகும். தமிழ்ப்பண்பாட்டின் அடையாளங்களாக விளங்குகின்ற இப்பாடல்கள் பற்றிய மீள்வாசிப்பு சமகாலத்திலே மிக முக்கியமான ஒன்றாகக் கொள்ளமுடிகின்றது (அம்மன்கிளி முருகதாஸ், 2007, p.ix).

தமிழ்ப் பண்பாட்டு பரிமாணங்கள் பலவற்றினை இந்தப் பாடல் வகைகள் தம்முள் பொதிந்து வைத்திருந்து, மற்றவர்களுக்கும் கையளிப்புச்செய்துவந்தன. ஆனால் இன்று இந்த நிலைகள் எமது சமூகத்தின் சிதறடிப்புக்களால் மறக்கப்பட்டும், பயன்பாட்டு நிலையிலே இல்லாதொழிந்து போய்விடுகின்ற நிலை தமிழ்ப்பண்பாட்டுப்பரப்பிலே காண முடிகின்றது. பண்பாட்டின் தனித்துவம் காத்துநின்ற இந்தப்பாடல்களை அழிந்து விடாமல் பாதுகாத்து, அடுத்த சந்ததிக்குக்கையளிப்புச்செய்வேண்டிய தேவை சமகாலத்திலே எழுந்துள்ளது.

கிராமியக் கலைவடிவங்களின் இந்த நிலை மாற்றம்பெறவேண்டும். எமது பண்பாட்டுப்பாரம்பரியங்களை காலத்திற்குக் காலம் நாம் பதிவுசெய்து வைத்திருப்பதும், அடுத்த சந்ததிக்கு இது பற்றிய தகவல்களைத் தெரியப்படுத்துவதும் சமகாலத்திலே வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் ஒவ்வொருவரினதும் கடமையாகின்றது. இன்றேல் எம் பண்பாட்டு பாரம்பரியங்கள், கலாச்சாரங்கள் காலத்தோடு அள்ளுண்டு

மறைந்தொழிந்து வேறொரு உலகிலே வாழ வேண்டிய கட்டாயத்துக்குத் தள்ளப்படுவோம்.

இந்த வகையிலே தமிழர் வாழ்வியல் வட்டத்தை நோக்கும் போது பிறப்பிலிருந்து இறப்பு வரை கலைகளின் சங்கமத்தோடு வாழ்வினைத் தொடர்ந்து வருவதைக்காணலாம். மருத்துவிச்சி பாடல் முதல் ஒப்பாரி வரை வாழ்வின் ஒவ்வொரு நிகழ்வுகள், அல்லது சடங்குகள், விளையாட்டுக்கள், தொழில் சார் நிலைகள் போன்றவற்றில் எல்லாம் இந்த கலைவடிவங்கள் ஊடுபாவாகத் தொடர்வது தெரிந்ததே. இவற்றிலும் பாடல்களே வாழ்வோடு பின்னிப்பிணைந்திருப்பதைக் காணமுடிகின்றது. தமிழ்ப்பண்பாட்டிலே ஒவ்வொரு நிகழ்வையும் மனிதன் பாடலுடனேயே கழித்திருந்தான். பாடலோடு கூடித் தனக்குரிய பண்பாட்டு வழக்கங்களை நிறைவுசெய்து வந்தான் என்பது வரலாறு.

இந்நிலையில் ஆய்வின் மட்டுப்பாடுகள் கருதி வாழ்வின் ஆரம்பப்புள்ளியாக இருக்கும் பிறப்பை அடியொற்றித் தாலாட்டுப்பாடலையும், நிறைவுப்புள்ளியாகத்திகழும் இறப்பை அடியொற்றி ஒப்பாரிப்பாடலையும் இவ்வாய்வு தனக்குரிய பரப்பாக எல்லைப்படுத்தி நிற்கின்றது.

ஆய்வுமுறையியல்

இது ஒரு வரலாற்றைப்பேசுகின்ற ஆய்வுக்கட்டுரையாக இருக்கின்ற நிலையிலே வரலாற்று விவரண ஆய்வுக்கட்டமைப்புக்குள்ளே நின்று கொண்டு கருத்துக்களை முன்வைப்பதாக எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. ஆய்வுக்களத்திலே பல காலமாக (சந்ததிகளாக) ஆய்வாளன் வாழ்ந்து வருகின்ற காரணத்தினால் பண்பாட்டுப்புலங்களிலே நேரடியாக அனுபவித்தவைகள் மற்றும் இதே பண்பாட்டிலே வாழ்கின்ற மூத்தோர் கூறுகின்ற விபரங்கள், சம்பவங்கள் இவ்வாய்வுக்கான முதலாம்நிலைத்தரவுகளாக அமைகின்றன. இது தவிர பல தமிழாய்வறிஞர்களால் முன்னெடுக்கப்பட்ட பல ஆய்வுகருவிகளின்

வாசிப்புகளின் வழி பெறப்பட்ட தகவல்கள் இவ்வாய்வுக்கட்டுரையின் இரண்டாம் நிலைத்தரவுகளாகவும் கருத்திலே கொள்ளப்பட்டு இவ்வாய்வுக்கட்டுரை எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. இவ்வாய்வுக்கட்டுரை வாழ்வியல் ஓட்டத்திலே கரைந்து சென்று கொண்டிருக்கின்ற தமிழ்ப்பண்பாட்டின் வேர்களை அடையாளப்படுத்திப் பண்பாட்டைத் தனித்துவம் மாறாமல் காத்துநிற்க வகை செய்யும்.

தாலாட்டுப்பாடல் - ஓர் அறிமுகம்

தாலாட்டு எனப்படுவது குழந்தையின் அமைதிக்காகவும் நித்திரையாக்குவதற்கமாகப் பரம்பரை பரம்பரையாகப் பாடப்பட்டு வரும் வாய்மொழிப்பாடல்கள் ஆகும். இவை எல்லாச் சமூகத்தினராலும் தத்தம் பண்பாட்டுக்கேற்பப் பாடப்பட்டு வருகின்றன. காட்டு வெள்ளம்போல வரும் தாயின் மனஎழுச்சிக்கேற்ப இப்பாடல்கள் வடிவம் பெறும். தமிழ்கூறும் நல்லுலகின் ஆரம்ப காலங்களிலேயே இந்த வகை மனஎழுச்சிப்பாடல்களை இனங்கண்டுகொண்ட ஆழ்வார்கள், பிற்கால கவிஞர்களும் கூட இவ்வகைப்பாடல்களுக்கு மெருகேற்றி பிள்ளைத்தமிழாகவும், தேவர் தேவியர் தாலாட்டுக்களாகவும் யாப்பிலக்கணக்கட்டுக்கோப்பில் அடக்கிப் பாடல்களை இயற்றியுள்ளனர். இவை தெய்வத்தாலாட்டுக்களாயின.

எடுத்துக்காட்டாக, பிள்ளைத்தமிழ் பிரபந்தங்களிலே வரும் பத்துப்பருவங்களிலே காப்பு, செங்கீரை முதலிய பருவங்களைத் தொடர்ந்து வருவது 'தாலப்பருவம்' ஆகும். குழந்தையைத் தொட்டிலிலிட்டு அதன் சிறப்புக்கள் முழுவதையும் தொகுத்துத் தாலாட்டும் பருவமே பிள்ளைத்தமிழின் தாலப்பருவம் ஆகும். இந்தத் தாலப்பருவப் பாடல்கள் 'தாலேலோ' என முடிவுறும் தன்மையுடையன. இதுவே உலக நடைமுறையிலும் வழக்காக உள்ளது (சண்முகலிங்கம், 1995, p.5).

தாலாட்டு என்பது தால் ஆட்டு, தாலு ஆட்டு என்றும் இரு சொற்களினால் ஆக்கம்

பெற்றது. 'தாலு' என்பது நாக்கைக்குறிக்கும் வடமொழிப்பதம். தால் என்கின்ற நாக்கினால் ஓசை எழுப்பி குழந்தையைத் தூங்க வைக்கும் பாடல்களே தாலாட்டுப்பாடல்களாகும். 'லுலுலுலு...லாயி' என நாக்கினை சுழற்றிப் பாடியது தான் முதல் தாலு ஆட்டு எனப்படுகின்றது. அதாவது நாக்கை சுற்றி ஆட்டிப்பாடி ஒருவகை ஒலியை எழுப்பித் தூங்கச் செய்வது ஆகும். இது மட்டுமல்லாமல் 'ஆராரோ ஆரிவரோ, ராராரோ ராரிரரோ' என்பன போன்ற ஒலித்தொடர்களை இசையமைத்து வாய்ப்பாடாகப்பாடி இசைப்பதாயும் அமையக்காணலாம்.

குழந்தையும் தாலாட்டும்

குழந்தை முதன்முதலில் புலனாகும் உணர்வுகளிற் கூர்மையானதும், ஆழமானதும், குறிப்பானதும் செவியுணர்வே. நாம் பார்ப்பவை கேட்பவை அனைத்தும் மூளையிலே பதியமிட்டப்படுவது இயற்கை. எனினும் குழந்தைப்பருவத்திலே அதுவம் பாதி உறக்கத்திலே கேட்கும் கருத்துக்கள் ஆழமாக மனதிலே பதியும் தன்மைவாய்ந்தவை என்பது உளவியலாளர்களின் கருத்து (Carpenter & Prichard, 1984, 5).

தாயையும் பிறரையும் அவரவர் குரலை அடிப்படையாகக் கொண்டே குழந்தை வேறுபடுத்தி உணர்கின்றது. இதனால்தான் குழந்தையின் கவனத்தைத் திருப்பி ஒருநிலைப்படுத்தி அழுகையை நிறுத்த விரும்புவோர் குரலைப்பயன்படுத்தி இருக்கலாம்; என்ற கருத்தும் உண்டு. எனவே தாலாட்டின் ஆரம்ப நிலை பொதுவாக ஒலி எழுப்புவதாகவே அமைந்திருக்கலாமெனக் கருத இடமுண்டு.

தாலாட்டுப்பாடல்களின் முக்கிய நோக்கம் குழந்தையின் அழுகையை ஆற்றித் தூங்கச்செய்வது ஆகும்.

'ஆராஆரா ஆரிவரோ
அரிவரோ ஆராரோ
ஆரடிச்ச நீயமுதாய்
கண்மணியே கண்ணுறங்கு
ஆராரோ ஆரிவரொவ

ஆரிவரோ ஆராரோ..'

இது பொதுவான தாலாட்டுப்பாடல் வரிகள். இதனைத்தொடர்ந்து தாயானவள் தன் கற்பனைக்கேற்பத் தொடருவாள். ஆனால் இந்த சொற்றொடரிலே வாழ்வியல் தத்துவமே பொதிந்திருக்கின்றது என்று தத்துவவாதிகள் கூறுவார்கள். அதாவது நாம் போனபிறப்பில் யார்யாரோ, அடுத்தபிறப்பிலும் நான் யாரோ நீயாரோ, ஆனால் இந்தப்பிறப்பிலே நீ குழந்தையாகவும் நான் உன்னைச் சீராட்டும் தாயாகவும் இப்பூவுலகிலே வந்து சேர்ந்திருக்கின்றோம் என்பது போலப்புலப்படுகின்றது. இந்த உலக வாழ்வின் தத்துவத்தின் அடிப்படைக் பொருளின் வழி தான் பாடலின் அடுத்த வரிகள் தொடரப்படுகின்றன.

பண்பாட்டுக் கழஞ்சியமாகத் தாலாட்டுப்பாடல்கள்

இந்த தாலாட்டுப்பாடல் என்கின்ற பொக்கிசம் பேசுகின்ற உள்ளடக்கங்கள் பற்றி பலவாறாக நோக்கமுடியும்.

1)போற்றிப்பாடுதல்

தாயானவள் உலகில் கிடைத்தற்கரிய உன்னத பொருட்களுக்கு தனது குழந்தையை உவமித்துப் பாடுவதான வழக்கங்கள் காணப்படுகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக இந்தப்பாடலில் குழந்தையை முத்தாக கற்பனை செய்து தாயானவள் பாடுகின்றாள்.

'முத்தான முத்தோ நீ
முதுகடலின் ஆணிமுத்தோ
ஈனாத முத்தோஞ்..'
'சாதிப்பெருங்கடலில் நீ

சங்கீன்ற முத்தோஞ்' (பாலசுந்தரம், 2005, p.15)

எனப்பலவாறாக பாடுவாள் தாய். முத்தின் இளமை, தன்மை, தூய்மை, ஒளி ஆகியவற்றோடு ஒப்புநோக்கிக் குழந்தையை முத்தாக உருவகித்துப் பாடுவதாயிற்று. 'சாதிப்பெருங்கடலில் சங்கீன்ற வெண்முத்தோஞ்' என்று புகழும் தாய் 'ஈனாத முத்தோ..' என்ற தொடர் மூலம் குழந்தைக்குத்

தெய்வீகத்தன்மையும் கற்பித்துவிடுகின்றாள்.

இவை தவிர 'கண்டு' (கன்று என்னும் பதம் பேச்சுவழக்கில் கண்டு என்று வழங்குவதாயிற்று), குயில், வெள்ளி, குலக்கொழுந்து, பலா, சிலம்பு, பூச்சரம் எனப்பலவாறும் தாய் தன் குழந்தையை சிறப்பியல்பு செய்து பாடுவது பாடல்கள்வழி கண்கூடு.

2) உறவுக்காரர் அறிமுகம்:

குழந்தைக்கு அதனது உறவுகள் பற்றிய அறிவை ஊட்டுவதாக இப்பாடல்கள் அமைகின்றன. எந்த ஒரு குழந்தைக்கும் அதன் உறவினர்களை அறிமுகம் செய்து வைப்பவளாகத் தாய் செயற்படுகின்றாள். தந்தையைக்கூட தாயே குழந்தைக்கு அறிமுகம் செய்யவேண்டியவளாகின்றாள். இது தாய் என்கின்ற உறவின் தனித்தன்மை. உறவின் முறை, இவர்கள் பெருமை எனப்பல விடயங்கள் இங்கு பேசப்படுகின்றன. ஒரு உறவுப்பாலமாக இந்தத்தாலாட்டுப்பாடல்கள்; சமூகத்தில் அங்கம் வகித்திருக்கின்றன.

குழந்தைக்கு தாயானவள் தான் தந்தையையும் ஏனைய உறவினர்களையும் அவரவர் பண்புகளோடு தாலாட்டுப்பாடல் வாயிலாக அறிமுகப்படுத்தும் வழக்கமும் வழிவழியாகக் காணப்படுகின்றது. எடுத்துக்காட்டாக,

'மாமன் அடிச்சானோ மாதாளங் கம்பாலே

அண்ணன் அடிச்சானோ ஆவாரங் கொப்பாலே

மாமி அடிச்சானோ மல்லிகைப் பூச் செண்டாலே

பாட்டி அடிச்சானோ பால்வார்க்கும் செம்பாலே

ஆச்சி அடிச்சானோ அமுதாட்டும் கையாலே

மாமி அடிச்சானோ மைதீட்டும் கையாலே

அடிச்சாரைச் சொல்லியழு ஆக்கினைகள் பண்ணிவைப்போம்'

'ஆண் பனையின் நொங்கே அணில் கோதா மாம்பழமே

கூப்பிட்டு நான் கேட்பேன் குஞ்சரமே கண்வளராய்'

(பாலசுந்தரம், 2005, p.18)

இந்தப்பாடல்வரிகள் குழந்தையையும் உறவினரையும் தொடர்புபடுத்துவதாகவும், அடித்தவர்களுக்குத் தண்டமைகள் வழங்குவதான வாழ்வியல் சிந்தனைகளை எடுத்துக்கூறுவதாகவும், தாய் குழந்தைக்குத் தன்; ஆதரவை உறுதி செய்து கொள்வதாகவும் (கடைசி வரி) அமைகின்றது.

3) கல்வியின் சிறப்பினை குழந்தைக்குகூறல்:

குழந்தையாக இருக்கும் போதே வருங்காலத்திலே கல்வியில் இக்குழந்தை சிறக்க எண்ணி தாயானவள் தன் குழந்தை சமூகத்திலே மந்தியிருக்கக் கற்பனை செய்து அதற்கான அடிப்படையான கல்வியின் சிறப்பினை தாலாட்டிலே எடுத்துக்கூறிப்பாடுவாள்.

'நீட்டோலை வாசிக்கத் தம்பிக்கு

நெடுங்குருத்து வெள்ளோலை

வெள்ளோலை வாசிக்கத் தம்பி வெள்ளாளர் பிள்ளையல்லோ

வண்டுப் பனையோலை வார்த்தெடுத்த நல்லோலை

கண்டுப்பனையோலை

தம்பிக்குக் கணக்கெழுத நல்லோலை'

(செல்வி திருச்சந்திரன், 2001, p.30)

ஆரம்ப காலங்களிலே கற்பதற்குப் பனையோலை பயன்படுத்தப்பட்டமை பற்றியும் இவற்றில் படிப்பதற்குரிய நல்லோலை பற்றியும் இந்தத் தாலாட்டிலே எடுத்துரைக்கக் காணமுடிகின்றது.

4) தாலாட்டுப்பாடல்களும் வழிபாட்டுச் சடங்குமுறைகள்

ஓவ்வொருதாய்க்கும் குழந்தைப்பேறு என்பது இறைவனால் அவளுக்குக்கிடைக்கப் பெற்றவரம். அந்த வரத்தைப் பெறுவதற்காக

எவ்வளவு நோன்பிருந்தார் என்பதையும் அக்காலங்களிலே தான் பெற்ற அனுபவங்களையும் இந்தத் தாலாட்டிலே பகிர்ந்து கொள்வதை அங்கங்கே காணமுடியும்.

‘பிள்ளை வரம் வேணுமென்று
நாங்க கதிரமலை போகயிலே

கதிரமலைச்சாமிவந்து பிள்ளைக்கலி
தீர்த்தாரோ..’

‘விளக்கிலிட்ட நெய்போல வெந்துருகி
நிற்கயிலே

கதிரமலைச்சாமி வந்து எங்கட
கண்கலக்கம் தீர்த்தாரோ..’

(செல்வி திருச்சந்திரன், 2001, p.34)

போன்ற அடிகள் தகுந்த சான்றாக அமைகின்றன.

‘என்னைக் கலிதீர்த்தே உலகில் ஏற்றம் புரிய
வந்தாய்’ என்று பாரதி கண்ணம்மாவைப் பார்த்து வியந்து நிற்பதுவும் இதந்தத் தாலாட்டுப்பாடலின் பாதிப்பு என்கூடக் கூறமுடியும்.

இது போல குழந்தையைப் பார்த்து தாயானவன் ‘மாயவனார் தந்த பிச்சை, ஈசுவரனார் தந்த பிச்சை, கார்த்திகையாய்ப் பூத்தாயோ, பெருமகனார் திருமுடியோ..’ என்றவாறு பலவாறாக தெய்வத்தன்மை கொடுத்து விழித்து அழைப்பதாகவும் பாடல்கள் பல காணக்கிடக்கின்றன.

மேலும் சில தாலாட்டுப்பாடல்களிலே தாய் செய்த தவங்கள் பற்றியும் விபரிக்கக் காணமுடிகின்றது.

‘வெள்ளி மெழுகி நான் வெகுநான்
தவமிருந்து

சனி மெழுகிச் சாதம் வைச்சு

நான் சந்திரனைக் கைதொழுது

எழும்பு நுழையாத ஈசுவரனார் கோயிலிலே

தலையாலே நடந்து நான் தவசுகளோ
செய்து வந்தேன்

தவசு செய்து பெத்தெடுத்த என்

செல்வக்கொழுந்தே’

‘ஸ்ரீரங்கம் ஆடி நான் சிவனோட வாதாடி

தனித்தீர்த்தம் ஆடி நான் தவசு
பண்ணிவேண்டினேன்’

‘அள்ளி மிளகு திண்டு அமாவாசை
நோன்பிருந்து

வேத்திலையைத் திண்டால் விரதம்
அழிஞ்சு போகுமெண்டு

குங்குமத்தைத் திண்டல்லவோ
கும்பிட்டேன் கோயிலெல்லாம்

கும்பிட்டு நிக்கயிலே குதித்தோடி வந்த
செல்வம்’

(செல்வி திருச்சந்திரன், 2001, p.34).

இந்தப்பாடல் அடிகள் பல கருத்துக்களை வெளிப்படுத்துவனவாக இருக்கின்றன. தவம் பற்றிய வர்ணனை, தாய் பூசித்த தெய்வங்கள், நேர்த்திக்கடன்கள், நெறிமுறைகள், பெற்ற அனுபவம் எனப்பலவாறும் குறிப்பிட்டு நிற்கக் காணமுடிகின்றது. இவற்றுக்கப்பால் அவ்வப்பாடல்கள் தோன்றுகின்ற சமூக பண்பாட்டு நெறிமுறைகள், வழக்கடிபாடுகள், சமய நம்பிக்கைகள் போன்ற பல சமூகப்பரிமாணங்களும் இங்கு வெளிப்படுத்தப்பட்டு இருக்கின்றன.

5) சமூகத்தில் வழக்கிலிருக்கும் புராண இதிகாசக்கதைகளை எடுத்துரைத்தல்:

இது மட்டுமல்லாது தாய் தன் சமூகவிழுமியங்களுக்கு ஏற்பத் தனக்குத் தெரிந்த இதிகாச புராணங்களில் போற்றப்படும் உத்தம புருஸர்களுடன் தன்குழந்தையைத் தொடர்புபடுத்திப் பாடக்காணலாம். குழந்தை தான் வாழப்போகும் சமூகத்தின் பண்பாடு, கலாசாரம் போன்ற விழுமியங்கள் கட்டுப்பாடுகளைச் சிறுபருவத்திலிருந்தே செவிகளிலே வாங்கிப் புலன்களிலே வேரூன்றி சிறந்ததொரு சமூக இசைவாக்கம் மிக்க குழந்தையாக வளருவதற்கு இது வாய்ப்பாக அமைகின்றது.

‘ஆரார் திருமகனோ நீ ஆதிசிவன் தன்
மகனோ

பிள்ளைக்கலி தீர்க்க வந்த பெருமகன் திருமகனோ...

(செல்வி திருச்சந்திரன், 2001, p.37)

போன்ற பாடல் அடிகள் புலப்படுத்திக்காட்டுகின்றன. இவ்வாறு குழந்தையை லவ குசு, அபிமன்னன், இராமன், முருகன் என்றெல்லாம் உருவகித்துப்பாடும் பாடல்களை வழக்கிலே காணமுடிகின்றது.

இந்த அடிகள் அச்சமுகத்தின் ஐதீக வழக்குகளையும் புராண இதிகாச கதைகளையும் அவை பற்றிய நம்பிக்கைகளையும் எடுத்தியம்புவனவாயமைகின்றன. எனவே ஒவ்வொரு சமுகத்தினதும் தாலாட்டுப்பாடல்களின் வழி அச்சமுகம் தொடர்பான பாரம்பரியங்களை எவரும் எளிதில் அறிந்து விட வாய்ப்பேற்படுகின்றது.

தாலாட்டு என்பது குழந்தையைப் பெருமைப்படுத்திப் பாடப்படுவது என்பது தவிர குழந்தையின் அழகையை ஆற்றும் வகையிலும் பாடப்பட்டு வருவதைக் காணமுடிகின்றது. தாலாட்டுப்பாடல்களின் முக்கியநோக்கம் குழந்தையைத் தூங்க வைப்பது தான். அழும் குழந்தையை ஆற்றிக்கண்ணயர வைப்பதற்காகவே பாடப்படுவது. இந்த வகையில்,

தாலாட்டும்போது 'ஆர் வெம்பிறது, 'ஆர் அழுகிறது'

என வினவும் பாணியிலும் ,

'மானோ அழுகிறது என் மாங்குயிலோ வெம்பிறது

அரசோ அழுகிறது என் அம்புலியோ வெம்பிறது...'

(பாலசுந்தரம், 2005, p.25)

போன்ற பாடல் வரிகள் சிறந்த உதாரணம்.

இதை விட குழந்தையை முன் உருவகித்த சொற்களால் உவமித்து 'அழுவேண்டாம்', 'வெம்பவெண்டாம், எனத் தேற்றுவதாயும் சில பாடல்கள் அமைகின்றன.

'அரசே அழுவேண்டாம் என்

அம்புலியே அழுவேண்டாம்

தேனே அழுவேண்டாம்என்

தெள்ளமுதே வெம்பவேண்டாம்...'

(பாலசுந்தரம், 2005, p.27)

என்றவாறான பாடல்வரிகள் சிறந்த எடுத்துக்காட்டுக்களாக அமைகின்றன.

இவற்றைவிட குழந்தை அழுகின்ற விதத்தை ரசித்து வர்ணித்துப்பாடுவதாகவும் சில பாடல்கள் அமையும்.

'சீறி அழுவானேன் சிறு கண்ணால் நீர்வார

வெம்பி அழுவானேன் பொன்னான வாய்நோக

கதறி அழுவானேன் கத்தரிப்பூ வாய்நோக

வெம்பி அழுவானேன் வெள்ளரிப்பூ வாய்நோக'...

(பாலசுந்தரம், 2005, p.28)

போன்ற பாடல் அடிகளில் குழந்தை அழும் விதத்தை உவமை உருவகங்களோடு வர்ணிக்கும் தன்மையைக்காணலாம். குழந்தையினுடைய வாய்ப்பகுதியை பொன், கத்தரிப்பூ, வெள்ளரிப்பூ போன்றவற்றோடு உவமிக்கும் தன்மையை இங்கு காணமுடிகின்றது. மழலை அழகையைப் பலவாறாகத்தாய் ரசித்துப்பாடுவதாக அமைகின்றது.

6)பிறந்த வீட்டின் பெருமை பேசுதல்:

'பிறந்த வீட்டின் பெருமை பேசுவது பெண்ணினத்தின் இயல்பு' இந்த ஒரு எடுகோளினை மெய்ப்பிப்பதாக தாலாட்டுப்பாடல்கள் அமைந்திருக்கக் காணலாம். எவ்வாறு குழந்தைக்குத் தன் உதிரத்தைக்கறந்து ஊட்டி வீரம் சேர்க்கின்றாளோ அவ்வாறே குழந்தை செவியிலே விழும் வண்ணம் பெருமை பாடி குழந்தையை தாய் ஆற்றுப்படுத்துகிறாள்.

'அஞ்சுதலை நாகம் அடைகாக்கும் தாழையிலே

அஞ்சாமல் பூவெடுக்கும் அருச்சுனனார்

உன் தகப்பன்.’

‘சந்திரரோ உன் மாமன் சூரியரோ உன் தகப்பன்

வெற்றியோ உன் மாமன் வேந்தரோ உன் தகப்பன்’

(அம்மன்கிளி முருகதாஸ், 2007, p.16)

போன்ற அடிகள் குழந்தையினுடைய உறவுகள் பற்றிப் பெருமைபடப் பேசுவதாயும் இப்பாடல்களில் சில அமைகின்றன.

7) தொட்டில் செய்தல்:

தாலாட்டு என்று சொல்லும் போது குழந்தை கண்ணயரச் செய்வதற்காகத் தொட்டிலில் இட்டு தாலாட்டுப்பாடி தூங்கவைப்பது வழக்கம். தொட்டில் இங்கு குழந்தைக்குரிய பொருளாகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. தாலாட்டுப்பாடல்களில் தொட்டில் வருணனை மிக இன்றியமையாததாக காணப்படுகின்றது. பொதுவாக உலக நாடுகளிலுள்ள தாலாட்டுப்பாடல்களிலே தொட்டில் வருணனை மிக முக்கிய இடத்தைப் பெற்றுள்ளதைக் காண முடிகின்றது. அதனால்தான் என்னவோ இந்தத் தாலாட்டுப்பாடல்கள் தொட்டில் பாடல்கள் எனவும், ஊசயனடந ளழபெ என்றும் அழைக்கப்படுவது வழக்கமாயிற்று. இந்த குழந்தையின் தொட்டில் ஊஞ்சலாவும் ஆங்காங்கு எடுத்தியம்பப்படுகிறது.

‘பச்சை இலுப்பைவெட்டி

பால்வடியத் தொட்டில் கட்டி,

தொட்டிலுமோ பொன்னால

தொடுகயிரோ முத்தால

முத்தென்ற முத்தோ நீ

முதுகடலில் ஆணிமுத்தோ’

(அம்மன்கிளி முருகதாஸ், 2007, p.16)

‘ஆடுகின்ற தொட்டிலுக்கு

ஆர்க்கின்ற மணிச்சரங்கள் கட்டிடுவேன்..’

போன்ற வரிகளில் தொட்டில் வர்ணனை மிக அழகாக வர்ணிக்கப்படுகின்றது.

தமிழ்ப்பண்பாட்டிலே பிறந்த குழந்தையின்

உடலமைப்பு சீராவதற்காகக் குறிப்பாகத் தலைப்பகுதி முறையான வடிவத்திலே அமைப்பாக்கம் பெறுவதற்காகக் குழந்தைகளை ஏனை அல்லது தூளி எனப்படுகின்ற சேலையால் அமைக்கப்பட்ட தொட்டிலிலே இட்டு தூங்கச்செய்வது வழக்கம். அந்தத்தூளிபற்றிய தகவல்கள் யாவும் தாலாட்டுப்பாடல்வரிகளிலே உள்ளடக்கப்பட்டிருப்பது தமிழ்ப்பண்பாட்டின் வாழ்வியலைப் படம்பிடித்துக்காட்டுவதுபோலாகின்றது.

‘மாணிக்கக் கால் நாட்டி

வச்சிர வடம் பூட்டி

ஆணிப்பொன் தொட்டிலிலே

அருமருந்தே நித்திரைசெய்’

என்கின்ற அடிகள் சிறந்த எடுத்துக்காட்டு. இது தவிர குழந்தைக்குப் பயன்படு பொருட்களும் இங்கு விளக்கமாக எடுத்தியம்பப்படும். பச்சினம் குழந்தையாக இருக்கும் போது பயன்படுவதாயும், பின்பு குழந்தை தவழும் போதும் தளர் நடை நடக்கும் போதும் வீதியிலே இனிவரும் காலங்களிலே விளையாடும் போதும் பயன்படுத்தப்படும் விளையாட்டு உபகரணங்களே இவர்களது சொத்து. இதுபற்றி எல்லாம் இந்தப்படல்களிலே குறித்து நிற்கக் காணலாம்.

‘சங்கினால் பால்கொடுத்தால்

சந்தணவாய் நோகமென்று

தங்கத்தினால் சங்குசெய்து

தருவார்கள் தாய்மாமன்’..

பாற்சங்கு இங்கு முக்கியம் பெறுகின்றது.

‘தங்கத்தால் அருணாக்கொடி

தம்பிக்குக் கைவரிய மோதிரமும்

கொண்டுவந்தார் தாய்மாமன்

மருமகனைப் பாப்பமெண்டு...’

‘சின்னஞ்சிறு விரலுக்கு
சித்திரம் போல மோதிரங்கள்
பாட்டனார் கொண்டுவந்தார்
பசுங்கிளியைப் பாப்பமெண்டு...’

(அம்மன்கிளி முருகதாஸ், 2007, p.17)

இங்கு குழந்தையினுடைய சொத்துக்கள் பற்றிப் பேசப்படுகின்றன. இவற்றைக் குழந்தைக்கு யார் யாரெல்லாம் கொடுக்கவேண்டும் என்பன போன்ற சமூக வழக்கமுறைகள்பற்றிக் குறிப்பிடப்படுவதை இங்கு காணமுடிகின்றது.

ஒப்பாரி : அறிமுகம்

ஒருவனது வாழ்வின் தொடக்க காலத்தில் பாடுவது தாலாட்டு, அவன் வாழ்க்கை முடிந்து போகையிலே பாடப்படுவது ஒப்பாரி ஆகும். எவரேனும் இறந்து விட்டால் ஒருவருடைய உள்ளத்தில் எழுகின்ற துன்ப உணர்வை வெளிக்காட்ட ஒப்பாரி பாடப்படுகின்றது. இறந்தவர்களது வரலாறு தெரியாதவர்கள் இப்பாடல் மூலம் வரலாற்றினைத் தெரிந்துகொள்ளமுடியும்.

ஒப்பாரியைத் தமிழில் பிலாக்கணம், பிணக்கணம், கையறுநிலை, புலம்பல், இரங்கற்பா, சாவுப்பாட்டு, இழவுப்பாட்டு எனப் பல பெயர்கள் கொண்டு குறிப்பிடுகின்றனர் என்று ச. சண்முகசுந்தரம் அவர்கள் சுட்டிகாட்டுகின்றார்.

ஒப்பாரியை ஒப்பு + ஆரி என்று பிரித்து ‘அழுகைப்பாட்டு’ என சென்னைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழகராதி பொருள் தருகிறது.

ஒப்பாரிப் பாடலும், தாலாட்டுப்பாடல் போல பெண்களுக்கான பாடல் வகைக்குள் அடங்கும். தாலாட்டுப்பாடல்களின் பண்புகள் பல ஒப்பாரிப்பாடல்களோடு தொடர்புடையனவாக இருக்கக் காணலாம். எழுத்தறிவற்ற, படிப்பு வாசனையற்ற பெண்கள் தமது உள்ளத்து உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தும் ஒரு களமாகச் சாவீட்டினைப்பயன்படுத்திக் கொள்கின்றனர். (சிவலிங்கராஜா, 2003, ஜீ.36).

எமது பண்பாட்டிலே ‘சொல்லி அழுதல்’, ‘சொல்லி அழ ஆளில்லை’ முதலான தொடர்கள் கிராமிய மட்டத்திலே வழங்கி வருவதையும் அவதானிக்கலாம். ஒப்பாரிப் பாடல்களும் ‘சொல்லி அழுதல்’ என்ற வகைக்குள் அடங்கும் என்று பேராசிரியர் சிவலிங்கராசா அவர்கள் தனது கட்டுரையிலே குறிப்பிட்டு நிற்பதைக் காணமுடிகின்றது. (சிவலிங்கராஜா, 2003, p.36)

இந்த ஒப்பாரிப்பாடல்களின் ஆரம்பச்சுவடுகளை நாம் தமிழ்க்காப்பியங்களிலும் புராணங்களிலும் கூடக்கண்டு கொள்ள முடிகின்றது. கம்பராமாயணத்தின் யுத்தகாண்டத்திலும், அரிச்சந்திர புராணத்தில் சந்திரமதி புலம்பல், மண்டோதரி புலம்பல், தசரதன் புலம்பல் என இன்னும் பல இலக்கியப்பதிவுகளிலும் கண்டுகொள்ளமுடிகின்றது.

ஆனால் இன்று ஒப்பாரி சொல்லி அழுதல் சமூகத்திலே மறுக்கப்பட்ட செயற்பாடாகக் கருதப்பட்டு புறம்தள்ளப்பட்ட ஒரு கலை வடிவமாக மாற்றம்பெற்றுவிட்டது. ஆனால் ஒரு காலத்திலே பிரிவாற்றாமைபோக்கும் உளமருந்தாக இந்த ஒப்பாரிப்பாடல்கள் சமூகத்திலே கைக்கொள்ளப்பட்டு வந்தது. இந்நிலையிலே மீளவும் இத்தகைய பாடல்கள் பற்றிய பதிவுகளை மீட்டுப்பார்ப்பதன் மூலமாகத் தமிழ்ப்பண்பாட்டின் வழக்கங்களையும் பண்பாடு கலாசாரங்களையும் மீள்பதிவு செய்துகொள்ளமுடியும்.

ஒப்பாரிப் பாடப்படுகின்ற சந்தர்ப்பம்

இறப்பு வீட்டிலே உரித்துடையவர்கள் சேர்ந்து இறந்தவர்கள் பற்றியும், அவர்களது செயற்பாடுகள் பற்றியும், மற்றும் பாடல் பாடப்படுகின்ற சமூக நிகழ்வுகளை உள்ளடக்கியதாக அமையும். இதுவும் தாலாட்டுப்பாடலும் பல ஒத்த பண்புகளுடையவை. குழந்தையைத் தூங்க வைப்பது தாலாட்டு, வாழ்க்கையிலே நிரந்தரத்தூக்கத்தில் சென்றோர்க்காகப் பாடப்படுவது ஒப்பாரி. ஆதலால் தாலாட்டு, வாழ்வியலோடும் ஒப்பாரி, சடங்குகளோடும் தொடர்புபட்டனவாகக் கருதமுடிகின்றது.

ஓப்பாரிப் பாடல்களின் உள்ளடக்கம்:

ஓப்பாரிப்பாடல்களும் உறவு முறை பற்றியவையாகவும், பொருளாதாரப் பண்புகொண்டவையாகவும், சமூக விழுமியங்களைப் புலப்படுத்துவதாகவுமாக மூன்று வகையாக வகுத்துக்கொள்ளலாம். ஓப்பாரிப்பாடல்களில் வெளியிடப்பட்டுள்ள உணர்ச்சிகள் இறந்தவரின் வயது, பால், சாதி ஆகியவற்றையும் ஓப்பாரி பாடுவோருக்கு இறந்தவர் என்ன முறையில் உறவு என்பதையும் பொறுத்து வேறுபடும். (செல்வி திருச்சந்திரன், 2001, p.71)

‘பாயிற் படுக்கவில்லை இன்னும்

பத்து நாட் செல்லவில்லை

காய்ச்சலாய்ப் போட்டு இன்னும்

கன நானோ ஆகவில்லை

வீசக்கடதாசி உனக்கு

விசையுடனே வந்ததென்ன

மாயக்கடதாசி உனக்கு

மடிமேல் விழுந்ததென்ன’.

(ஆச்சிப்பிள்ளை: வயது 75: நேர்காணல்)

மேலும்,

‘முத்துப்பதித்த முகம்

என்றை ராசா நீ

முழு நிலவாய் நின்ற முகம்

நினைப்பேன் திடுத்திடுவேன்

என்றை ராசா உன்றை

நினைவு வந்த நேரடெல்லாம்

போகக் கால ஏவினதோ என்றை ராசா

இந்தப் பொல்லாதாள் தன்னை விட்டு

நாக்குப்படைச்சவையள் இனி நாகரிகம் பேசவினம்

முக்கும்படைச்சவையள்

முழுவியளம் பேசவினம்

மூளி அலங்காரி

முழுவியளம் பேசவினம் இவள்

முதேசி என்பினமே’.. (ஆச்சிப்பிள்ளை: வயது 75: நேர்காணல்)

கணவனின் இழப்பினிலே புலம்புவதும் என சமூக நடைமுறைகளை விழித்தவாறான ஓப்பாரிப்பாடல்கள் சிறந்த எடுத்துக்காட்டுக்கள்.

முடிவுரை

எனவே மேற்படி தரவுகளின் படி நோக்கும் போது தாலாட்டு மற்றும் ஓப்பாரிப்பாடல்கள் சிறந்த இலக்கியம் என்பதனை விட அச்சமூகத்தின் கண்ணாடி என்றே சொல்லிவிட முடியும். ஒருவனது பிறப்பிலும் இறப்பிலும் செவிமடுக்கும் பாடல்கள் என்கின்ற வகையிலும் சரி, அனைத்து சமூகப்பரிமாணங்களையும் இப்பாடல்வகையூடாக தெற்றென கண்டுகொள்வதிலும் சரி சமூகத்தின் பூரணமான ஒரு விம்பத்தினை இந்தப் பாடல்கள் வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றன. இதன் வழி தன் சமூகம் சார் விழுமியங்களையும் நெறிமுறைகளையும் தான் சார்ந்து கற்றுக்கொள்ளவும், சூழலையும் உறவுகளையும் இனங்கண்டு பரீட்சயப்படுத்திக் கொள்ளவும் ஒரு சிறந்த சந்தர்ப்பத்தினை இப்பாடல் வடிவங்கள் வாய்ப்பளிச்சென்றது.

சமூகத்தை இலகுவாகப் புரிந்து கொள்வதற்குரிய சாதனங்களாக அமைகின்ற இவ்வாறான கலை வடிவங்கள் பேணப்படுமேயானால் அந்நியப்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்ற தமிழ் சமூகத்தினை அதன் பண்பாட்டுச் சிதைவிலிருந்து காத்துக்கொள்ள வகை கிடைக்கும்.

குறிப்பாக நோக்கும் போது இவ்வகைப்பாடல்கள் தமது நோக்கங்களைப் பூர்த்தி செய்தல் என்பதற்கு அப்பால் தமிழர் தம் மரபின் அடையாளங்களாக வைத்தெண்ணப்படவேண்டியவை. பண்பாட்டு நெறிமுறைகள், வழக்காறுகள், பழக்கவழக்கங்கள், மொழி, தனித்துவங்கள் போன்ற பல சமூகக்குழுமத்திற்கான வேர்களைத் தம்முள் கொண்டவை.

ஒரு சமூகத்தின் தனித்துவம், பண்பாடு என்பன அதனது மண்ணிலிருந்து எழுகின்ற கலைவடிவங்களாலேயே வெளிப்படுத்தப்படுகின்றது. இந்தக்கலை வடிவங்களே இச் சமூக மூலக்கூறுகளைக் காத்துக் கொள்ளவும் அடுத்த சந்ததிக்குக் கையளிக்கக்கூடிய ஆற்றலும் உடையவை.

இன்றைய சமகாலநிலை ஓட்டத்திலே நோக்கும் பொழுது இவ்வகை கிராமியஇசை மரபுகள் மருவி விட்ட ஒருவகைப்பாடல் வடிவமாகி விட்டது. கம்பியூட்டர் உலகத்திலே பறந்துகொண்டிருக்கும் சமூகத்திலே வாழுகின்ற பெண்களுக்குக் குழந்தைகளைத் தாலாட்டிப் பாலூட்டி சீராட்டுவதற்குப் போதியளவு அவகாசம் கிடைப்பதில்லை. ஒருவனது இறப்புச் சடங்குகளைப் பொறுமையாக ஆசார முறைகளுடன் பூரணமாகச் செயற்படுத்துவதற்குரிய அவகாசம் கிடைப்பதில்லை. பெண்கள் அன்னிய மோகத்தால் வேறு பாடல்களை வாயில் முணுமுணுத்தவாறு குழந்தைகளை நித்திரையாக்குகின்றனர். அது 'பாலன்' ஆகிப்போய்விட்டது. இறப்பு வீடுகளிலே

வாய்விட்டு அழுதல் என்பது தற்கால சமூகத்திலே ஏற்புநிலை மறுக்கப்பட்ட விடயமாகக் கொள்ளப்படுகிறது.

ஆக, இந்த நிலை மாற்றம் பெறவேண்டும். இத்துணை சமூக பண்பாட்டு அடையாளமாகத்திகழும் இவைபோன்ற கலை வடிவங்களைப் பேணிக்காக்கவேண்டியது எம் கடமை. பாடசாலைமட்டத்திலும், பல்கலைக்கழக மட்டத்திலும் இதற்கான தேடல்களும் பயன்பாடுகளும் விருத்தி செய்துகொள்வதற்கான நடவடிக்கைகள் முன்னெடுக்கப்படவேண்டும். தேடல்கள் ஆய்வு முயற்சிகளினூடாக முன்னெடுக்கப்பட்டு சமூகத்திற்கு சமர்ப்பணம் செய்யப்படவேண்டும். சமூகத்திலே பயன்படு நிலைகளிலுள்ள இவ்வகைப்பாடல்களை இனங்கண்டு ஆவணப்படுத்தலும், அவற்றை உரியவகையிலே பாதுகாத்தலுமான செயற்பாடுகள் முன்னெடுக்கப்படல் வேண்டும். எமது கையில் இருக்கக்கூடிய சிறந்த வளங்களைக் கைவிட்டு வேற்றுத்தடங்களிலே எம்மைத்தேடுவது மடமையிலும் மடமை. இவற்றைக் காப்பாற்றி சந்ததிக்கும்

References

- Carpenter, H. & Prichard, M. (1984). *The Oxford Companion to children's Literature*. Oxford University Press.
- Jegatheesan, Ra., & Suresh, T. (2004). *Thamilisai Aaivu Maalai (Aaivu Karuththaranga Thokuppu)* Madurai: Tirunavukkarasu Isai Aarachchi Maiyam Matrum Isaikkalvi Arakkaddalai Veliyeedu.
- Kalanithi, Ammankili Murugathas. (2007). *Ilangai Thamilarkalidaye Vaaimoli Ilakkiyam*. Kumaran Puththaka Illam.
- Kalanithi, K., Kanapathippillai. (1962). *Eelathtu Vaalvum Valamum*. Chennai: Paari Nilauam.
- Kalanithi, S., Sivalingaraja. (2003). *Yaalppanathu Vaalviyal Kolangal*. Kumaran Puththaka Illam.
- Kalanithi, I., Balasundram. (2005). *Izathu Naaddar Padalkal (Maddakkalappu Mavaddam) Aaivum Mathipidum*. Chennai: Manimegalai Prasurem.
- Selvi., Thuruchelvam, (2001). *Thaaladdu OppaariPpatriya Samooka Nokku*. Pengal Kalvi Aaivu Niruvanam.
- Shanmukalingam, K. (2005). *Thamil Naaddar Valakkiyal*. Inthu Samaya Kalachchara Aluvkalk Thinakkalam.

குறிப்பு: நேர்காணலிலே பின்வருவோர் குறிப்பிடப்பட வேண்டியவர்கள்: ஆச்சிப்பிள்ளை : 75 வயது, தெய்வானை: 68 வயது, பொன்னுத்துரை 80 வயது, யாழ்ப்பாணம் திருநெல்வேலிக்கிராமத்திலே வாழுகின்ற முதியவர்களுடனாக நேர்காணல்கள்.

தொல்லியல் நோக்கில் நாகப்பட்டின வளத்தம்

An Archaeological Study of Buddhism in Nagapattinam

செ. தமிழ் சங்கர் / S. Tamil Sankar¹

Abstract

Through the inscriptions of Ashoka's Granar and Bishawar, we could see that the entry of Buddhism to Tamil Nadu was around the third century B.C; however, the historical accounts of the time and the accurate period of entry of Buddhism into Tamil Nadu could not be found in any Tamil books. While the *Jains* came through the western costal line, the Buddhist came through the eastern coastal line, and extended their influence to the southern land. In the fifth inscription of King Ashoka, evidence of erecting *buddh vihar* (Buddhist monastery) in *Chola* kingdom, more accurately in *Nagapattinam* were found. This finding was further strengthened by travelogue of Yuvan Suwang, a Chinese traveller, where he recorded his visit to the *budh vihar* built by King Ashoka between 629 and 645 B.C. After the demolition of *Kaveripoompatinam*, *Nagapattinam* was built during the *Chola* period by replicating the structure of the former city. It had been a trade center to the far-west nations as well as an important hotspot for the spread of Buddhism. In the period of *Raja Raja Chola*, *Sri Maravijayathungavarman*, the king of *Kadaram*, built a *budh vihar* called "*Sudamani*" in the memory of his father. This *vihar* was also referred to as "*Rasaraja Perumpalli*". *Rajaraja* donated the village named "*Aanaimangalam*" as a gift to this *vihar*. Evidence of this was found in *Anaimangalam*'s bronze pamphlets. In the year 1965, the archaeological excavation in a place called *Palavaneswaram* unearthed an intact *budha vihar* that dated to 3rd century A.D. A Buddha statue in the yogic pose, roasted clay statues of deities, cow's bone, and Buddha's feet made of limestone were also found. In 4th Century A.D, a person named *Buddhathathan* wrote two books entitled "*Abhidhamavatharam*" and "*Vinayavichayam*" in *Pali* language, which were published by the *bhudh palli* built by *Ganadhasan*. The presence of many *buddha vihars* in *Nagapatinam* and *Poompugar* could be found in the Buddhist text called "*Rasavagini*", which was also written in *Pali* language. Based on these findings, this article focuses on providing archaeological evidences for the vast spread of Buddhism during the Ashoka's and Chola's empires

Date of submission: 2021-05-27
Date of acceptance: 2021-09-20
Date of Publication: 2021-07-20
Corresponding author's Name:
S. Tamil Sankar
Email: tamilsankar07@gmail.com

Key Words: inscription, yuvan suwang, kaveripoompatinam, budh vihar, bhudh palli, rasavagini in Pali language.

முன்னுரை

பௌத்த சமயம் தமிழ்நாட்டிற்கு முதன் முதலில் எப்போது வந்தது என்கின்ற தகவல் தமிழ் நூல்களில் காணப்படவில்லை. ஆயினும் கி.மு. மூன்றாம் நூற்றாண்டில் பௌத்த சமயம் தமிழ்நாட்டிற்கு வந்ததை அசோகரின் கிரனார் கல்வெட்டு மற்றும்

பிஷாவர் கல்வெட்டு ஆகியவற்றின் மூலம் அறியலாம். சமண சமயம் மேற்குக் கடற்கரையின் வழியாகவும், பௌத்தம் சமயம் கிழக்குக் கடற்கரையின் வழியாகவும், தங்களின் ஆதிக்கத்தைத் தென்னகத்தில் பரப்பின. அவற்றுள் கிழக்குக்கடற்கரையில்

¹ The author is a Research scholar at Department of Tamil, School of Languages Literature & Culture, Visva- Bharati Central University, Santiniketan, west Bengal, India. tamilsankar07@gmail.com

இருந்த நாகப்பட்டினம் பௌத்த சமயம் பரப்புவதற்கு ஒரு முக்கிய இடமாகவும், கீழ்த்திசை நாடுகளுக்குச் சிறந்த வணிக மையமாகவும் விளங்கியது. அந்நகரில் செழிப்புற்று விளங்கிய பௌத்தம் தொடர்பான இலக்கியம் மற்றும் கல்வெட்டுக்கள், தொல்லியல் சான்றுகள் ஆகியவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஆராய்வதாக இக்கட்டுரை அமைகிறது.

அசோகரின் பிஷாவர் கல்வெட்டு

பிஷாவர் நகரத்திற்கு அருகில் காணப்படுகின்ற இந்த சாசனம் (ஸிஷீநீள் ணிபீவீநீள் 3), போர் செய்து பலரைக் கொன்று அதனால் பெறும் வெற்றியைவிட அறத்தைப் போதித்து அதனால் பெறும் அறவெற்றியே தமக்கு விருப்பமானது என்பதை தமது பிள்ளைக்கும், பேரப்பிள்ளைக்கும் அசோக மன்னர் தெரிவிக்கிற செய்தியைக் கூறுகின்றது.

“தரும விஜயம் (அறவெற்றி) என்னும் வெற்றியே மாட்சி மிக்க அரசால் (அசோக மன்னரால்) முதல் தரமான வெற்றியென்று கருதப்படுகின்றது. இந்த வெற்றி இந்த இராச்சியத்திலும், இதற்கப்பாற்பட்ட அறநூறுயோசனை தூரத்திலுள்ள அண்டியொகஸ் என்னும் யவன அரசனுடைய தேசத்திலும் அதற்கும் அப்பா டாலமி, அண்டிகொனஸ், மகஸ் அலெக்ஸாந்தர் என்னும் பெயருள்ள நான்கு அரசர்களின் தேசத்திலும், இப்பால் தொற்கேயுள் சோழபாண்டிய, தாம்பிரபரணி (இலங்கை) வரையிலும் இந்த (அற) வெற்றி அடிக்கடி அரசரால் கைப்பற்றப்பட்டது”.

இந்த சாசனம் கி. மு 258 இல் எழுதப்பட்டது. அசோக சக்கரவர்த்தி துதர்களை (பிக்ஷுக்களை) அனுப்பி பௌத்த தருமத்தை தமிழ் நாட்டிலும், இலங்கையிலும் இன்னும் பிற நாடுகளும் பரவவச்செய்தார். இக்கருத்தையே ஆராய்ச்சியாளர்களும் குறிப்பிடுகின்றனர். எனவே அசோகரின் பிஷாவர் கல்வெட்டு தமிழகத்திலும் இலங்கையிலும் பௌத்த மதத்தைப் பரப்பியதற்கான செய்தியைக் கூறுகிறது எனலாம்.

காவிரிப்பூம்பட்டினத்தைப் பற்றிய வெளிநாட்டுப் பயணிகளின் குறிப்பு

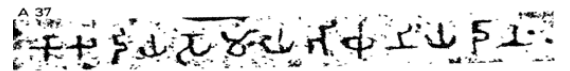
காவிரிப்பூம்பட்டினத்தைக் கிரேக்க நாட்டறிஞரான தாலமி (Ptolemy) தமது பயணக்குறிப்பில் காபேரிஸ் (Chaberis) என்று குறிப்பிடுகிறார். பெரிப்ஸ் (Peripus) என்னும் நூலில் காமாரா என்ற குறிப்பு காணப்படுகிறது.

இலக்கியங்களில் பௌத்த எச்சங்கள்

பண்டைய காலம் முதல் காவிரிப்பூம்பட்டினம் வணிக மையமாகவும் பௌத்த சமயம் பரப்புவதற்கு ஒரு முக்கிய இடமாகவும் விளங்கியது. காவிரியாறு கடலில் கலக்கும் இடத்தில் அதன் வடகரையில் அமைந்த துறைமுகப்பட்டின நகரமாகக் காவிரிப்பூம்பட்டினம் திகழ்ந்தது. புலவர் ஞா. தியாகராஜன் அவர்கள் தமது பூம்புகாரின் வரலாற்று எச்சங்கள் என்ற நூலில், பாலி மொழியில் இயற்றப்பட்ட பௌத்த சமய இலக்கியங்களில் ‘கவீரப்பட்டினமும், கோளபட்டணமும்’ காவிரிப்பூம்பட்டினத்தைக் குறிப்பிட்டிடுவதாக பதிவு செய்கிறார். மேலும் புத்த ஜாதகக் கதையில் இடம்பெற்றுள்ள ‘கவீரப்பட்டினம்’ என்ற சொல் காவிரிப்பூம்பட்டினத்தைக் குறிப்பிடுவதாக அமைந்துள்ளது.

கி.மு. இரண்டாம் நூற்றாண்டில் வட இந்தியாவில் பௌத்தம் சமயப் பதிவாகிய பார்ஹூத் நகரில் நிறுவப்பட்ட ஸ்தூபிக் கல்வெட்டில் ‘காகந்தி நகரத்தைச் சேர்ந்த சோமா என்ற பிக்குனி புண்ணிய தானம் வழங்கினாள்’ என்ற செய்தி காணப்படுகிறது.

படம்.2. பார்ஹூத் ஸ்தூபிக் கல்வெட்டுகள்

“காகந்தியா சோமாய பிச்சனியா தானம்”

காவிரிப்பூம்பட்டினம் அக்காலத்தில் ‘காகந்தி’ என்ற பெயரில் வழங்கப்பெற்றதை மணிகேகலையும் நீலகேசியும் குறிப்பிடுகின்றன.

“ககந்தன் காத்தல் காகந்தி யென்றே

இயைந்த நாமம் இப்பதிக் கிட்டங்”
(மணி.22;3738)

“காதம் பலவும் கடந்தபின் காகந்திக்
கடிநகருள்” (நீல.8241)

சிலப்பதிகாரமும் மணிமேகலையும் சிவன்
கோவில், முருகன் கோவில், பலராமன்
கோவில், திருமால் கோவில், சமண சமயத்
தொடர்புடைய அருகப்பள்ளிகள், பௌத்த
சமயம் தொடர்பான புத்த பள்ளிகள் ஆகியன
காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் காணப்பட்டதாகக்
குறிப்பிடுகின்றன.

“பிறவா யாகைப் பெரியோன் கோயிலும்

அறுமுகச் செவ்வேள் அணிதிகழ்
கோயிலும்

வால்வளை மேனி வாலியோன் கோயிலும்

நீலமேனி நெடியோன் கோயிலும்

மாலையெண்குடை மன்னவன்
கோயிலும்”

சிலப். 5; 169-173.

“அறவோர் பள்ளியும் அறன் ஓம்படையும்
புறநிலைக் கோட்டத்துப் புண்ணியத்
தானமும்”

சிலப். 5; 179-180.

“நுதல் விழி நாட்டத்து இறையோன்
முதலாப்

பதிவாழ் சதுக்கத்துத் தெய்வமீறாக”

மணி. 1; 54-55.

மேலும் காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில்
சமணப் பள்ளியும், பௌத்தப் பள்ளியும்
சமணர்களுக்கும், பௌத்தர்களுக்கும் தவம்
செய்யும் இடமாக முற்காலம் தொட்டே
காணப்படுவதைப் பட்டினப்பாலை
விளக்குகிறது.

“தவப்பள்ளியும் தாழ்காவின்

அவிர்சடை முனிவர் அங்கி வேட்கும்”

பட்டி. 53-54.

இந்திர விகாரம்

சோழநாட்டுக் காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில்
இந்திரனால் கட்டப்பட்ட இந்திர விகாரம்
உட்பட ஏழு விகாரங்களைக் கடந்து
கோவலனும், கண்ணகியும் மதுரைக்குச்
சென்றதாக சிலப்பதிகார அடியார்க்கு
நல்லார் உரை குறிப்பின் மூலமாகவும்
அறியலாம்.

“பணையைந் தோங்கிய பாசிலைப்போதி

அணிதிகழ் நீழலற வோன் திருமொழி

அந்தர சாரிகள் அறைந்தனர் சாற்றும்

இந்திரவிகாரம் ஏழுடன் போகி”

சிலப்.10; 11-14.

மேலும் தன் மகன் கோவலனுக்கு ஏற்பட்ட
கொடுந்துயரை எண்ணி மாசாத்துவன்
தன் செல்வங்களையெல்லாம் தானமாக
வழங்கிவிட்டு துறவியாக இந்திர விகாரத்தில்
சேர்ந்தாகவும், ஆகாயமார்க்கமாக
செல்லக்கூடிய அந்தரசாரிகள் உறையும்
இடமாக விளங்கியதைச் சிலப்பதிகாரமும்
மற்றும் மணிமேகலையும் குறிப்பிடுகிறது.

“இந்திர விகாரம் ஏழுடன் புக்காங்கு

அந்தரசாரிகள் ஆறாம் பதின்மர்”

சிலப். 27; 92-93.

“இந்திர விரகாரம் ஏழும் ஏத்துதலின்”

மணி. 26; 55.

“அந்தரசாரிகள் அமர்ந்து இனிது உறையும்

இந்திர விரகாரம் என எழில் பெற்று”

மணி. 28; 69-70.

கி.மு. மூன்றாம் நூற்றாண்டில் அசோக
சக்கரவர்த்தியின் உறவினரான மகிந்தன்
என்பவர் இலங்கைக்குச் சென்று பௌத்த
சமயத்தை பரப்புவதற்கு முன் சோழநாட்டுக்
காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் தங்கி இந்திர
விகாரம் உட்பட ஏழு பௌத்த விகாரங்களைக்
கட்டினாரென்று மயிலை. சீனி. வேங்கடசாமி
பௌத்தமும் தமிழும் எனும் நூலில்
குறிப்பிடுகிறார். ஆனால் மகா இந்திரன்
என்னும் பெயர் பாலி மொழியில் மகிந்தன்

என்றே பொருள்படுகிறது. மேலும் மகிந்தன் கட்டியதாகக் கருதப்படும் விகாரையைச் சிதைந்த நிலையில் காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் தான் கண்டதாக சீனப் பயணி யுவான்சாங் குறிப்பிட்டிருப்பதாக மு. இராகவய்யங்கார் தமது ஆராய்ச்சித் தொகுதி நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

கணதாசனால் அமைக்கப்பட்டிருந்த பௌத்தப் பள்ளி

மயிலை சீனி வேங்கடசாமி அவர்களின் பௌத்தமும் தமிழும் என்ற நூலில், கி.பி. நான்காம் நூற்றாண்டில் அச்சுத விக்கந்தன் என்னும் களப்பிர அரசரால் ஆதரிக்கப்பட்ட புத்தத்தன் என்பவன், காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் கணதாசனால் அமைக்கப்பட்டிருந்த பௌத்தப் பள்ளியில் தங்கி அபிதம்மாவதாரம், என்னும் நூலையும், மதுரத்தவிலாஸனீ என்னும் உரை நூலையும் எழுதினார் என்ற செய்தி காணப்படுகிறது. அந்த இரு நூல்களின் இறுதியில் காவிரிப்பூம்பட்டினம் பற்றிய குறிப்புகள் உள்ளதாக மயிலை சீனி வேங்கடசாமி குறிப்பிடுகிறார். ஆனால் அந்த குறிப்பில் எவ்வித செய்திகள் உள்ளன என்பதைக் குறிப்பிடவில்லை. அபிதம்மாவதாரம் மதுரத்தவிலாஸனீ ஆகிய இரு நூல்களும் தற்காலத்தில் கிடைக்கவில்லை. ஆனால் அந்த நூல்கள் கிடைக்கும் பட்சத்தில் காவிரிப்பூம்பட்டினத்தைப் பற்றி என்னென்ன செய்திகள் இடம்பெற்றுள்ளன என்பதைப் பற்றி அறியமுடியும்.

தொல்லியல் அகழாய்வு பல்லவனேஸ்வர விகாரம்

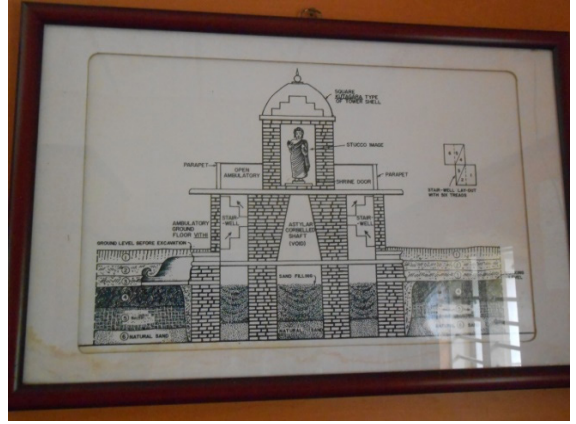
மேலையூர்ப்பகுதியில் பல்லவனேஸ்வரம் திருக்கோவிலுக்கு வடக்கேயும், நகரத்தார் சத்திரத்திற்கு கிழக்கிலும், 1963-64-ஆம் ஆண்டு பல்லவனேஸ்வரம் என்ற இடத்தில் அகழாய்வின் மூலம் முழுமையான பௌத்த விகாரம் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. மேலும் இங்கு புத்தபிரானை வணங்குவதற்கும், துறவிகள் தங்குவதற்கும், தியானம் செய்வதற்கும் ஏற்ற வகையில் ஐந்து தனித்தனி அறைகளைக் கொண்ட கட்டிடமும், 3.5 மீட்டர் சதுர வடிவிலும், 1.7 மீட்டர்

அகலத்தையும், 42 X 24 X 40 செ. மீட்டர் அளவிலான செங்கற்களைக் கொண்டு கட்டிடம் கட்டப்பட்டிருந்தது. முன்பக்கத்தில் உயர்ந்த மேடையும், இடையில் நீண்ட திண்ணையும் அமைக்கப்பட்டு இருந்தது. இந்தக்கட்டிடம் கி.பி. மூன்றாம் மற்றும் நான்காம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்ததாக கணக்கிட்டுள்ளார்கள்.

இக்கட்டிடத்திற்குத் தெற்குப் பக்கத்தில் காணப்படும் புத்த சைத்தியம் பஞ்சரதக் கோவிலாக குறிப்பிடுகிறார்கள். 33.5 மீட்டர் நீளமும், 3.9 மீட்டர் அகலமும் கொண்ட முற்றமும் இதனைச் சுற்றிப் பல வடிவங்களில் சிறு சிறு அறைகளும் காணப்படுகின்றன. இவற்றில் உள்ள ஓர் அறையில் சுண்ணாம்பு கல்லால் (Lime Stone) ஆன புத்தரின் பாதம் கிடைத்துள்ளது. புத்தரின் பாதத்தில் மகாபுருஷலட்சணங்கள் என குறிப்பிடப்படும் ஸ்ரீவச்சம், பூர்ணகும்பம் போன்ற குறியீடுகள் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. இந்தப் பாதம் ஆந்திரா மாநிலம் அமராவதி மற்றும் நாகார்ஜீனகொண்டா போன்ற இடங்களில் காணப்படும் புத்த சமயக் கலைப்பொருட்களின் கலைப்பாணியை ஒத்துள்ளதாகவும், அப்பகுதிகளிலிருந்தே கொண்டு வரப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்றும் ஆய்வாளர்கள் கருதுகிறார்கள். மேலும் மூன்று அங்குல தியான நிலையில் உள்ள புத்தர் சிலையும், பெண் தெய்வ சுடுமண் உருவங்களும், ஒரு பசுவின் எலும்பு படிமமும் கிடைத்துள்ளன.

மேலையூர்ப்பகுதியில் 1927ஆம் ஆண்டு அகழாய்வின் போது பூமிக்கடியிலிருந்து கிடைத்த தங்கமுலாம் பூசப்பட்ட கி.பி. எட்டாம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த போதிசத்வ மைத்ரேயர் சிலை சென்னை அரசு அருங்காட்சியத்தில் உள்ளதாக இரா. நாகசாமி தனது 'பூம்புகார்' என்னும் நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளதாக சோழ நாட்டில் பௌத்தம் குறித்து ஆய்வு செய்து வரும் முனைவர் ஜம்புலிங்கம் குறிப்பிடுகிறார். மேலும் இந்த சிலை சென்னை அரசு அருங்காட்சியத்தில் வைக்கப்பட்டு இருந்த போது காணாமல் போனதாக மேலையூர் புலவர் திரு நா. தியாகராஜன் குறிப்பிட்டார்.

படம்.3. பல்லவனேஸ்வர விகார் அமைப்பு

படம்.4. பல்லவனேஸ்வர விகார் கிடைத்த புத்த பாதம்

பாதபீடிகை

மணிமேகலை குறிப்பிடும் உவ்வனம் என்ற பூஞ்சோலையின் நடுவில் பளிங்கறை மண்டபத்தில் உள்ள புத்தரின் பாத பீடத்தை “மணிக்கக் சோதி பரந்த பதம பீடம்” என்றும் “மணிபத்மமென்றும்” ஆய்வாளர்கள் அழைப்பர். அதனை வழிபடுவோர் ‘ஓம் மணிபத்மேஹும்’ என்ற மத்திரத்தை ஜபிப்பது பௌத்த சமய மரபாகும். மேலும் மணிமேகலை குறிப்பிடும் புத்தரின் பாத பீடத்தை கீழ்காணும்ப் பாடல்கள் மூலம் அறியலாம்.

படம்.5. காணாமல்போன போதிசத்வ மைத்ரேயர் சிலை.

“பள்ளைக்கறை மண்டபம் உண்டு அதனுள்ளது

தூநிற மாமணிச் சுடரொளி விரிந்த

தாமரைப் பீடிகை தான் உண்டு”

மணி. 3; 6466.

“மணியறைப் பீடிகை வலங் கொண்டு”

மணி. 5; 97

“ஆயிர ஆரத்து ஆழியந் திருந்தடி”

மணி. 5; 104.

“ஆதி முதல்வன் அறவாழி ஆள்வோன்
பாத பீடிகை பணிந்தனள் ஏத்தி”

மணி. 6; 11-12.

காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் அமைந்துள்ள காவேரிக்கரையில் உவ்வனம் என்ற வயல் பகுதியில் பூஞ்சோலையின் நடுவிலே பளிங்கினால் அமைக்கப்பட்ட சிறு கோவில் தொல்லியல் துறையினர் அகழாய்வு மேற்கொண்டனர். அந்த அகழாய்வின் போது புத்தரது பாதபீடிகை ஒன்று கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. இந்த பாதபீடிகை மணிமேகலையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள புத்தரின் பாதபீடிகை என்று ஆய்வாளர்கள் கருதுகின்றார்கள்.

பிராமி எழுத்து பொறிக்கப்பட்ட அசோகர் காலப் பாணையோடு

வானகிரி பகுதியில் தோசைக்குளமேடு என்னுமிடத்தில் அசோகர் காலத்து பிராமி எழுத்து பொறிக்கப்பட்டுள்ள சிவப்பு நிறப்பாணையோடு ஒன்று கிடைத்துள்ளது. அப் பாணையோட்டில் ஆறு எழுத்துக்கள் பொறிக்கப்பட்டு உள்ளன. “ஹாபாகேதரோ” என்றும், “அபி3 மக3 ததோ” என்றும் இவ்வாசகத்தை படிக்கலாம், “அபி” என்னும் சொல்லுக்கு உயர்நிலையில் உள்ள பெண்களைக் குறிப்பிடப்படும் சொல்லாகும். பூம்புகாரில் கண்டெடுக்கப்பட்ட இந்தப் பாணையோடு கி.மு. மூன்றாம் நூற்றாண்டை சேர்ந்ததாகும். இதன் மூலம் சோழநாட்டில் பௌத்த சமய நுழைவுக்கு முக்கியச் சான்றாக இதைக் கருதலாம் என்று நடன காசிநாதன் தனது “பூம்புகாரும் கடல் அகழாய்வும்” என்ற நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளதாக புலவர் நா. தியாகரான் “பூம்புகார் வரலாற்று எச்சங்கள்” என்ற நூலில் குறிப்பிட்டுயுள்ளார்.

படம்.6. பிராமி எழுத்து பொறிக்கப்பட்ட
அசோகர் கால பாணையோடு

1990-95ஆம் ஆண்டில் பூம்புகார் கடலில் இரண்டாம் கட்ட ஆய்வைத் தமிழ்நாடு அரசு தொல்லியல் துறையும், கோவாவில் உள்ள தேசிய ஆழ்கடல் ஆய்வு நிறுவனமும் இணைத்து மேற்கொண்டன. இந்த ஆய்வில் சுமார் 5 மீட்டர் தொலைவிலும், 70 அடி ஆழத்திலும் பண்டையக் காவிரியாற்றின் வடகரையெயாட்டி மூன்று கட்டிடப்பகுதிகளும் தெற்குக்கரையை ஒட்டி இரண்டு கட்டிடங்களும் ஆய்வாளர்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன. வடகரையில் உள்ள கட்டிடம் ஒரு கோவிலாகவோ, கோட்டைக் கொத்தளமவோ, புத்த விகாரமாகவோ இருக்கலாம் என்று ஆய்வாளர்கள் கருதுகின்றார்கள்.

நாகப்பட்டினம் சங்க காலத்தில் காவிரிப்பூம்பட்டினத்திற்கு அடுத்த நிலையில் இருந்த துறைமுகப்பட்டின நகரமாகும். சோழர்கள் காலத்தில் காவிரிப்பூம்பட்டினம் அழிந்த பிறகு அந்நகரத்தின் அமைப்பைப் போன்றே நாகப்பட்டினம் சோழர்களால் உருவாக்கப்பட்டது. மேலும் கீழ்திசை நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யும் வணிக மையமாகவும், கீழ்திசை நாடுகளைச் சேர்ந்த மன்னர்கள் புத்த விகாரங்களை அமைத்து வழிபட்டு வந்ததின் மூலம் நாகப்பட்டினம் பௌத்தர்களின் தொன்று தொட்ட இடமாக விளங்கிது.

நாகப்பட்டினத்தைப் பற்றிய வெளி நாட்டுப் பயணிகளின் குறிப்புகள்

கிரேக்க நாட்டு அறிஞரான தாலமி என்பவர் நாகப்பட்டினத்தை நிக்கௌ என்றும், போர்ச்சுகீசிய நாட்டைச் சேர்ந்த மார்கோபோலோ நாகப்பட்டினத்தை பட்டன் என்றும் குறிப்பிடுகின்றனர்.

சீனப்பயணி யுவான்சாங்கின் பயணக்குறிப்பு

சீனப்பயணி யுவான்சாங் தம் பயணக் குறிப்பேட்டில் சோழநாட்டைச் சீனமொழியில் ‘சூலியா’ என்று குறிப்பிடுகிறார். அசோக மன்னரின் ஐந்தாவது கல்வெட்டில் சோழ நாட்டில், குறிப்பாக நாகப்பட்டினத்தில், விகாரங்களைக் கட்டியதற்கானக் குறிப்புகள் காணப்படுகிறன. அதை மெய்ப்பிக்கும் வகையில் சீனப்பயணி யுவான்சாங் கி.பி.629

645இல் தன் பயணக் குறிப்பேட்டில், அசோகர் கட்டியதாக குறிப்பிடும் விகாரை நாகப்பட்டினத்தில் கண்டதாகக் குறிப்பிடுகிறார்.

பதரதிட்ட விகாரம்

அசோகர் கி.மு.265270ஆம் ஆண்டிற்கு இடைப்பட்டக் காலத்தில் நாகப்பட்டினத்தில் பதரதிட்ட விகாரைக் கட்டப்பட்டிருக்கலாம் என்று ஆய்வாளர்கள் கருதுகிறார்கள். மேலும் கி.பி. ஐந்தாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் ஆச்சாரிய தருமபாலர் 'நெட்டிபகரணட்டகதா' என்ற உரை நூலை பாலி மொழியில் இவ்விகாரில் தங்கி இயற்றியதாக குறிப்பு காணப்படுகிறது.

சூடாமணி விகாரம்

சோழர் காலத்தில் காவிரிப்பூம்பட்டினம் அழிந்த பிறகு அந்நகரத்தின் அமைப்பைப் போன்றே நாகப்பட்டினம் சோழர்களால் உருவாக்கப்பட்டது. கீழ்த்திசை நாடுகளுக்கு வணிக மையமாகவும், சமயப்பண்பாட்டு மையமாகவும் சிறந்து விளங்கியது. கி.பி.11ஆம் நூற்றாண்டில் கடாரத்தரசன் ஸ்ரீமாறவிஜயோத்துங்கவர்மன் இராஜராஜன் அனுமதியுடன் தன் தந்தையின் நினைவாக நாகப்பட்டினத்தில் ஒரு பௌத்த விகாரை அவனது நாட்டைச் சேர்ந்த வணிகர்கள் வழிபாட்டுக்காகக் கட்டினான். இந்த விகாரத்திற்கு சூடாமணிவர்ம விகாரர் என்று தன் தந்தையின் பெயரைச் சூட்டினான். மேலும் இவ்விகாரின் இணைப்பாக கல்வி கற்பதற்கு ராஜராஜப்பெரும்பள்ளியையும்,

துயிலுவதற்கு இராஜேந்திர பெரும்பள்ளியையும் இராஜராஜன் கட்டிக்கொடுத்தான், இராஜராஜன் தனது 21வது ஆட்சியாண்டில் (1006) இவ்விகாருக்கு, நாகப்பட்டினத்திற்கு அருகில் உள்ள ஆனைமங்கலம் என்ற ஊரையும் அதன் வருவாயையும் கொடையாக வழங்கினான் என்ற செய்தி ஆனைமங்கலம் செப்புப் பட்டயத்தின் மூலம் அறியலாம், இப்பட்டய அளிப்பினை பின்னாளில் இராஜராஜனும் உறுதி செய்தான்.

மேலும் சூடாமணி விகாருக்கு வழங்கப்பட்டு வரும் கொடையை மீண்டும் உறுதி செய்யும் வகையில் முதலாம் குலோந்துங்கன் ஆட்சிக் காலத்தில் மேலும் சில ஊர்களைக் கொடையாகக் கொடுத்தான் என்ற செய்தி ஆனைமங்கலம் சிறிய செப்புப் பட்டயம் கூறுகிறது. மேலும் சிறிய ஆனைமங்கலம் செப்புப் பட்டயத்தில் இராஜேந்திரசோழப்பெரும்பள்ளி என்ற மற்றொரு விகாரர் இருந்ததாக குறிப்புக்காணப்படுகிறது. சூடாமணி விகாரம் ராஜராஜப்பெரும்பள்ளி என்றும் குறிப்பிடப்படுகிறது. மேலும் ஆனைமங்கலச் செப்புப்பட்டயங்கள் தற்போது நெதர்லாந்து நாட்டில் லெய்டன் பல்கலைக்கழக அருங்காட்சியகத்தில் உள்ளதால் அவை லெய்டன் பெரிய செப்புப் பட்டயம் என்றும், லெய்டன் சிறிய செப்புப் பட்டயம் என்றும் அழைக்கப்படுகின்றன.

படம்.7. லெய்டன் செப்புப் பட்டயம்

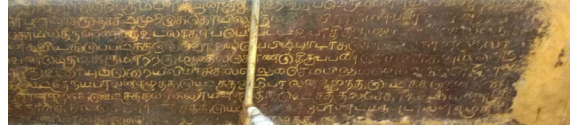

வரலாற்று சிறப்புமிக்க இவ்விகாரங்கள் தற்பொழுது அழிந்துவிட்டன. இருப்பினும் சிறிய லெய்டன் செப்புப் பட்டயத்தின் மூலம் அங்கு மேற்கொள்ளப்பட்ட கள ஆய்வின் போது இவ்விகாரர் எங்கு இருந்தது என்பதை ஊகிக்க முடிந்தது. ஆயினும் ஆணைமங்கலச் செப்புப்பட்டயம் இவ்விகாரத்திற்கு 31 வேலி (சுமார் 200 ஏக்கருக்கும் மேல்) நிலப்பரப்பைக் கொண்டிருந்தாக குறிப்பிடுகிறது, இதன் கிழக்கு எல்லையாக கடல்கரையில் அமைந்த பெரிய மணற்குன்றும், தெற்கில் புகையுனிக்கிணறும், திருவீரட்டானமுடைய மகாதேவர் கோவில் நிலமும், பறவைக்குளத்து மாராயன் கல்லுவித்தகுளமும், மேற்கு எல்லையாக காரைக்கால் பெருவழிச் சாலையும், வடக்கில் வடகாடன்பாடி ஆகியவையும் குறிப்பிட்டுள்ளன. மேற்கூறிய எல்லைகளில் கிழக்கு எல்லையான கடற்கரையில் அமைந்துள்ள மணற்குன்று 1952 இல் ஏற்பட்ட புயலால் பாதிப்புக்கு உள்ளானதாக வரலாற்று ஆய்வுக் குழுவைச் சேர்ந்த திரு ராமச்சந்திரன் கள ஆய்விற்குச் செல்லும் போது குறிப்பிட்டார். மேற்கு எல்லையான காரைக்கால் பெருவழிச்சாலை தற்போது உள்ள நீதிமன்ற கட்டிடத்தின் பின்புறம் செல்லும் சாலை ஆகும். ஆனால் தற்போது காரைக்கால் சாலை நீதிமன்றத்திற்கு முன்பாக செல்கிறது. வடக்கு எல்லையான வாடகாடன்பாடி இப்பொழுது கடம்பாடி என்றழைக்கப்படுகிறது. தெற்கு எல்லையான புகையுனிக்கிணறும் அழிந்துவிட்டது. மகாதேவர் கோவில் நிலம் தற்போது வீட்டு மனைகளாக மாற்றப்பட்டுவிட்டது. ஆனால் குளம் மட்டும் தற்போது தாமரைக்குளம் என்ற பெயரில் அழைக்கப்படுகிறது.

நாகப்பட்டினத்தில் உள்ள நாகநாதர் கோவிலில் கி.பி. 15 ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த பராக்கிரம பாண்டியன் என்ற பெயர் குறிப்பிட்டு உள்ள கல்வெட்டு ஒன்றில் ராஜராஜப்பெரும்பள்ளி என்ற ஸ்ரீமாதேசுவரப்பெரும்பள்ளியின் திருப்பணிக்குக் கொடுத்தக் கொடையைக் குறிப்பிடுகிறது. இதில் குறிப்பிட்டுள்ள ராஜராஜப் பெரும்பள்ளி சந்தேகமின்றி ஆணைமங்கலம் செப்பேட்டில் குறிப்பிடப்படும் புத்த விகாரமே என்பது

தெளிவாகிறது. ஆனால் கி.பி.15 ஆம் நூற்றாண்டில் பாண்டிய மன்னனின் ஆட்சியின் கீழ் நாகப்பட்டினம் இருந்தபொழுது இவ்விகாரம் ஸ்ரீமாதேசுவரப் பெரும்பள்ளி என பெயர் மாற்றம் செய்யப்பட்டது என்று நாகநாதர் கோவில் கல்வெட்டு மூலம் அறியலாம்.

படம்.8. நாகநாதர் கோவில் கல்வெட்டு

பர்மாவில் கி.பி. 1476 ஆம் ஆண்டைச் சேர்ந்த பாலி மொழியில் உள்ள கல்யாணிக் கல்வெட்டில் நாகப்பட்டினத்தில் புத்த சமயம் சிறந்து விளங்கியதை பற்றி குறிப்பு காணப்படுகிறது. மேலும் இரண்டு பக்கங்களிலும் கல்வெட்டு தாங்கி நிற்கும் 10 தனித்தனி கல்வெட்டுப் பட்டியல்களில் இரண்டாவது கல்வெட்டு சித்திரதாதர், ராமதாதர் என்ற இரண்டு பிக்குகளின் தலமையில் இரண்டு கப்பல்களில் இரு குழுக்களாக இலங்கைக்குப் புத்த சமயத்தை பரப்புவதற்காக அனுப்பப்பட்டதாகவும், இவற்றில் சித்திரதாதனின் கப்பல் கடலில் விபத்துக்குள்ளாகியதாகவும், ஆனால் சித்திரதாதன் மட்டும் நாகப்பட்டினம் (நவுபட்டினா) என்று துறைமுகத்தை வந்தடைந்து அங்கு சீன மன்னரால் கட்டப்பட்டிருந்த புத்த விகாரத்தை வணங்கியதாகவும் குறிப்புக் காணப்படுகிறது.

கி.பி.720 இல் நரசிம்ம போத்தவர்மன் என்னும் பல்லவ மன்னன் நாகப்பட்டினத்தில் ஒரு பௌத்தக் கோவிலைக் கட்டினான். வணிகத்தின் பொருட்டுச் சீன நாட்டிலிருந்து வரும் பௌத்தர்களுக்காகச் சீன அரசனின் விருப்பப்படி இக்கோவில் அமைக்கப்பட்டது. வெனிஸ் நாட்டை சேர்ந்த மார்கோபோலோ என்பவர் குறிப்பிடுவதாக மயிலை. சீனி. வேங்கடசாமி பௌத்தமும் தமிழும் என்ற நூலில் குறிப்பிடுகிறார்.

இந்திய வரலாற்றுச் சின்னங்களின் மீது பற்றுக் கொண்ட வால்டர் எலியட் என்ற ஆங்கிலேயர் நாகப்பட்டினத்தில்

19 ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கம் வரை கடற்கரைக்கு வரும் கப்பல்களுக்கு திசைகாட்டும் கலங்கரை விளக்கமாக விளங்கிய இருபெரும் கோபுரங்களை பற்றி Indian Antiquary volume 7, p. -224-227. என்னும் நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளார். மேலும் இக்கோபுரம் பொதுவழி கோபுரம் என்றும், பழைய கோபுரம் என்றும், சீன கோபுரம் என்றும், கருப்பு கோபுரம் என்றும் பல பெயர்களில் அழைக்கப்படுகிறது. மேலும் இக்கோபுரம் நான்கு பக்கள், மூன்று அடுக்குகளைக் கொண்டு முழுவதும் செங்கற்களால் கட்டப்பட்டது. இதில் எவ்விதமான கல்வெட்டுக்களோ, சிலைகளோ காணப்படவில்லை. இதுபோன்ற கட்டிடக்கலை அமைப்பு தென்னிந்தியாவில் வேறு எங்கும் இல்லை. ஆனால் இத்தகைய கட்டிட அமைப்பு ஜாவா மற்றும் சமத்ரா நாடுகளில் பெருமளவில் காணப்படுகின்றன. ஆகவே இக்கட்டிடம் பழைய பௌத்த விகாரமாகவே இருந்திருக்கவேண்டும் என்று தொல்லியல் அறிஞர் ஜெயக்குமார் குறிப்பிடுகிறார்.

படம்.9. நாகப்பட்டினத்தில் இருந்த பௌத்தக் கோவிலின் கோபுரம்

பல்லவர் காலத்தில் நாகப்பட்டினத்தில் பௌத்தர்களுக்காக கட்டப்பட்டது இந்த புது வெளிக் கோபுரம் 1859 ஆம் ஆண்டில் நாகப்பட்டினத்தில் கிறிஸ்துவ சபையின் மதகுருக்களால் கட்டப்பட்டிருந்த சமய வழிபாட்டுக் கூடத்திற்குச் சூரிய ஒளி வருவதை இக்கோபுரம் தடுப்பதாலும், புதிதாக கட்டப்பட்டு, இருந்த தற்போது திருச்சியில் உள்ள புனித சூசையப்பர் கல்லூரிக்கு

இக்கோபுரம் ஆபத்தை விளைவிக்கும் என்ற காரணத்தாலும் இக்கோபுரத்தை இடிக்கவும், அதிலிருந்து கிடைக்கும் பொருட்களைக் கொண்டு புதிய கல்லூரி கட்டுவதற்குப் பயன்படுத்திக் கொள்ளவும் அனுமதி வேண்டி சென்னை ஆளுநர் நேப்பியரை நாகப்பட்டின கிறிஸ்துவ சபையின் மதகுருக்கள் கேட்டுக்கொண்டனர். கிறிஸ்துவ சபை தவிர வேறு எந்த பிரிவினரும் இக்கோபுரத்தை இடிக்க விரும்பாததால் ஆளுநர் உடனடியாக அனுமதி அளிக்க இயலவில்லை.

இருப்பினும் நிர்ப்பந்தத்தின் காரணமாக 1867 ஆம் ஆண்டு கோபுரத்தை இடிக்கவும் அதில் உள்ள பழைய பொருட்களைக் கொண்டு கல்லூரி கட்டுவதற்குப் பயன்படுத்திக் கொள்ளவும் அனுமதி வழங்கப்பட்டது. இங்குக் கட்டப்பட்ட கல்லூரிக் கட்டிடங்கள் இன்று காவல்துறை, வருவாய்த்துறை மற்றும் வட்டாட்சியர் அலுவலகங்களாக செயல்பட்டு வருகின்றன. இதில் சில இடிந்துபோன கட்டிடப் பகுதி சுவர்களுக்குள் பழைய விகாரங்களில் பயன்படுத்தப்பட்டிருந்த செங்கற்களும், சோழர்கால ஓடுகளும் காணப்பட்டன. மேலும் இதன் அருகில் கிருத்துவ மத குருக்களால் கட்டப்பட்ட சமய வழிபாட்டு கூடம் தற்போது நீதிமன்றமாக செயல்பட்டு வருகிறது. இவ்வழிபாட்டுக் கூடத்திற்கு சூரிய ஒளி வருவதை இக்கோபுரம் முற்றிலும் தடுக்கிறது என்ற விடயங்களை கருத்தில் கொண்டு கல்வெட்டு ஆய்வாளர் திரு பா. ஜெயக்குமார் கள ஆய்வு மேற்கொண்ட பொழுது வழிபாட்டுக் கூடத்தின் முன்பு நூறு அடி தொலைவில் பூமியில் செங்கற்கள் பரப்பப்பட்டு உள்ளது போன்ற கட்டிடப்பகுதிகளும், பரவலாகவும், தொடர்ச்சியாகவும், பல இடங்களில் காணப்பட்டன. மேலும் இப்பகுதியில் சீனக்களிமண் வகை மண்பாண்டச் சில்லுகளும், சோழர் கால ஓடுகளும் இங்கு அதிகமாக கிடைத்தன. இப்பகுதி பெரும்பாலும் விகாரம் நின்ற இடமாகவே இருக்கலாம் என்று இவர் குறிப்பிடுகிறார்.

கி.பி. எட்டாம் மற்றும் ஒன்பாதம் நூற்றாண்டில், நாகப்பட்டினத்தில் இருந்த பௌத்த விகாரொன்றில் முழுவதும்

பொன்னாலான புத்தர் சிலையைத் திருமங்கையாழ்வார் கவர்ந்து கொண்டு போய், அப்பொன்னைக் கொண்டு திருவரங்க கோவிலுக்கு மதில் சுவர் கட்டியதாகக் குருபரம்பரப் பிரபாவம் முதலிய வைணவ நூல்களில் குறிப்புகள் காணப்படுவதாக மயிலை. சீனி. வேங்கடசாமி பௌத்தமும் தமிழும் நூலில் குறிப்பிடுகிறார்.

நாகப்பட்டின புத்த செப்பு திருமேனிகள் மற்றும் கற்சிலைகள்

காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் முழுமையான பௌத்த விகாரங்கள் தொல்லில் துறை அகழாய்வின் மூலம் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன. ஆனால் நாகப்பட்டினத்தில் இருந்த எண்ணற்ற பௌத்த விகாரங்கள் சுவடுகளே தெரியாமல் அழிக்கப்பட்டுவிட்டன. ஆனால் அவற்றில் இருந்த எண்ணற்ற புத்தரது செப்புத்திருமேனிகள் மற்றும் கற்சிலைகள் கிடைக்கின்றன. இவற்றின் மூலம் நாகப்பட்டினத்தில் பௌத்த சமயம் சிறப்புற்று விளங்கியதை அறியலாம்.

சூடாமணி விகாரம் இருந்த இடத்தில், தற்போதைய வெளிப்பாளையம் மற்றும் நாணயக்காரத்தெரு ஆகிய இடங்களில் கி.பி.1867 1954 வரையிலும் சுமார் 350 உலோக புத்தர் சிலைகள் கண்டெடுக்கப்பட்டன. இவை அமராவதி மற்றும் நாகார்ஜீன கொண்டாவில் கிடைத்த புத்த உருவங்களின் தன்மையையே ஒத்திருந்தன. வெளிப்பாளையத்தில் விகாரத்தை ஒட்டியிருந்த பதினொன்றாம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த இலுப்பை மரத்தை கிறிஸ்தவ சபையினர் வெட்டும் போது, அம்மரத்தின் அடியில் ஐந்து புத்தர் உருவச் சிலைகள் கிடைத்தன. அவற்றில் ஒன்று மட்டும் சீனக் களிமண்ணால் உருவாக்கப்பட்டிருந்தது. மேலும் இவையனைத்தும் பர்மா, இந்தோசீனா மற்றும் இந்தோனேசியாவில் இருந்து கொண்டு வரப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்று பர்னல், போகாக்ஸ், பெர்குசன், எலியட் போன்ற அறிஞர்கள் கருதுகின்றனர்.

நாகப்பட்டினத்தில் கண்டெடுக்கப்பட்ட புத்தரது செப்புத்திருமேனிகள் மற்றும் கற்சிலைகள் இந்தியா உட்பட பல்வேறு நாடுகளில் உள்ள அருங்காட்சியகங்களில்

காணப்படுகின்றன. மேலும் நாகப்பட்டினத்தில் கண்டெடுக்கப்பட்ட புத்தரது சிலை ஒன்று ஜப்பானில் உள்ள இடிமிட்சு அருங்காட்சியக வெளியீடான ராக்ஃபெல்லர் சேமிப்பில் (Rockefeller 3rd Collection) இடம்பெற்றுள்ள ஒரு வெண்கல புத்தர் சிலை கி.பி.11 மற்றும் 12 ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்ததாகக் காணப்படுகிறது.

ஆங்கிலேயரின் ஆட்சிக் காலத்தில் இந்தியா அடிமைப்பட்டிருந்த போது நாகப்பட்டினத்தில் தொடர்ந்து புத்தர் சிலைகள் கிடைத்துள்ளன. அவற்றை ஆங்கிலேயர்கள் விரும்பும் வகையில் இந்தியாவிலிருந்து லண்டன் மாநகருக்கு எடுத்துச் சென்று விக்டோரியா ஆல்பர்ட் அருங்காட்சியகத்திலும் பிரிட்டிஷ் அருங்காட்சியகத்திலும் வைத்துக் கொண்டனர். மேலும் லண்டனில் உள்ள விக்டோரியா ஆல்பர்ட் அருங்காட்சியகத்தில் ஐந்து புத்த சிலைகளுள் ஒன்று மட்டும் கி. பி.11 ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்ததாகும். மற்ற நான்கு சிலைகளும் கி. பி. 16 ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவையாகும். பிரிட்டிஷ் அருங்காட்சியகத்தில் உள்ள 14 புத்தர் சிலைகள் கி. பி. 11ஆம் நூற்றாண்டு முதல் 13ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்ததாக ஆய்வாளர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர்.

நாகப்பட்டினம் மாவட்டம் தரங்கம்பாடி வட்டத்தில் அமைந்துள்ள சின்னமேடு என்ற சிற்றூர் பூம்புகாரிலிருந்து தெற்கே மூன்று கிலோ மீட்டர் தொலைவில் கடற்கரையை ஒட்டி சின்னக்குடிக்கு அருகில் உள்ள ஒரு சிறு கிராமம் ஆகும். கடற்கரையிலிருந்து ஒரு மீட்டர் தொலைவில் ராமசாமி என்ற மீனவர் மீன்பிடிக்கும் போது வலையில் புத்தர் சிலை ஒன்று கிடைத்தது. இந்த சிலையைக் காப்பாட்சியர் திரு கா. நெடுஞ்செழியன் கி. பி. ஒன்றாம் அல்லது இரண்டாம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்ததாகக் குறிப்பிடுகிறார்.

இந்தச் சிலை 57 சென்டி மீட்டர் உயரமும், 25 சென்டி மீட்டரும் அகலமும் கொண்டு, சாம்பல் நிறமுடைய ஒருவகைக் கல்லாலும் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. மேலும் இப்புத்தர் சிலை நின்ற நிலையில்

காணப்படுகிறது. கழுத்து முதல் கால் வரை சிலை உடைந்து காணப்படுகிறது. கீழே சரிந்து விழும் ஆடை ஆகியவற்றை கொண்டு இவ்வுருவம் புத்தர்தான் என அறிந்து கொள்ள முடிகிறது. ஏனெனில் இவற்றில் பெரும்பாலானப் பகுதிகள் கடல்பூச்சியால் அரிக்கப்பட்டுள்ளது. இப்போது இச்சிலை பூம்புகார் ஆழ்கடல் அகழாய்வு வைப்பகத்தில் காணப்படுகிறது.

படம்.10. புத்தர் சிலை, பூம்புகார் ஆழ்கடல் அகழாய்வு வைப்பகம்.

கிராந்தி புத்தர் சிலை

நாகை மாவட்டத்தில் புத்தமங்கலம், குரும்பூர், குத்தாலம், பெருஞ்சேரி புஷ்பவனம், பூம்புகார் ஆகிய இடங்களில் புத்தர் சிலைகள் காணப்படுகின்றன. என்று சோழ நாட்டில் பௌத்தம் குறித்து ஆய்வு செய்து வரும் முனைவர் பா. ஜம்புலிங்கம் குறிப்பிடுகிறார் மேலும் அவர் பூம்புகாரில் உள்ள புத்தர் சிலைகள்

நின்ற கோலத்தில் காணப்படுவதாகவும், கிராந்தியில் காணப்படும் புத்தர் சிலை 32 அடி உயரமும் 22 அடி அங்குல, அகலமும் கொண்டிருந்ததாகவும், சிலையின் முகம் முற்றிலும் சிதைந்த நிலையில் தலையில் சுருள் முடி அழகாகவும் வடிவமைக்கப்பட்டு உள்ளதாகவும், அதன் மேலுள்ள தீச்சுடர் உடைந்த நிலையிலும், நீண்ட தொங்கிய காதுகளும், அகன்ற மார்பும், பரந்த தோள்களும் இடது கையின் மீது வலது கையை வான் நோக்கிய நிலையிலும், அதன் உள்ளங்கையில் தர்மகரகுறியும் தியான கோலத்தில் அமர்ந்த நிலையிலும் காணப்படுவதாகவும், சிலையின் பீடத்தில் 'கிராந்தி தெப்பிள்ளை' என்னும் 11 மற்றும் 12 ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த தமிழ் எழுத்து பொறித்த கல்வெட்டு காணப்படுகிறது என்றும் கூறுகிறார்.

படம்.11. கிராந்தி புத்தர்

வேளாங்கண்ணி சந்தைத்தோப்பு புத்தர்

வேளாங்கண்ணி மற்றும் வெள்ளாற்கங்கரையின் அருகே சந்தைத்தோப்பு என்னுமிடத்தில் அமர்ந்த நிலையில் காணப்படும் புத்தர் சிலையை வரலாற்று ஆர்வலர் குழுவின் முதன்மை செயலாளர் திரு ராமச்சந்திரன்

கண்டுபிடித்தார். இந்த சிலை தலையின்றி 32 அடி உயரமும், 22 அடி அகலத்தையும், கையிலிருந்த தர்ம சக்கரம் சிதைந்த நிலையிலும், மார்பில் ஆடை அழகாகவும், வலது கை கட்டை விரல் உடைந்தும் காணப்படுகிறது. இதன் காலம் கி.பி.10 ஆம் மற்றும் 11 ஆம் நூற்றாண்டாக இருக்கலாம் என்று சோழ நாட்டில் பௌத்தம் குறித்து ஆய்வு செய்து வரும் முனைவர் பா. ஜம்புலிங்கம் குறிப்பிடுகிறார்.

படம்.12. தலையின்றி காணப்படும் வேளாங்கண்ணி சந்தைத்தோப்பு புத்தர்

முடிவுரை

பௌத்தம் இந்தியாவெங்கும் வணிகப்பாதைகள் வழியாகச் சென்று கல்வி, மருத்துவம் இரண்டின் வழியாக இந்தியாவின் வேறுபட்ட இனக்குழுக்களுடன் தொடர்பையும், உரையாடலையும் உருவாக்கின. கி.மு. மூன்றாம் நூற்றாண்டில் பௌத்த சமயம் சோழ நாட்டிற்கு வந்த செய்தியை அசோகரின் பிஷாவர் கல்வெட்டு மூலம் அறியலாம். சோழநாட்டில் பௌத்தம் இருந்ததிற்கான அடையாளங்களாகப் பல்லவனேஸ்வரம் மற்றும் நாகப்பட்டினத்தில் சில விகார எச்சங்கள், பசுவின் எலுப்புகள், சுண்ணாம்புக்கல்லால் ஆன புத்தரின் பாதங்கள், சுடுமண் உருவங்கள், கற்சிலைகள், செப்பு திருமேனிகள், கல்வெட்டுக்கள், செப்பேடுகள் போன்ற பௌத்தம் தொடர்பான எச்சங்கள் ஏராளமாக கிடைத்து உள்ளன. இதன் மூலம் அசோகர் காலம் தொடங்கி பிற்கால சோழர்காலம் வரை சோழநாட்டில் குறிப்பகாக பூம்புகார் மற்றும் நாகப்பட்டினம் ஆகிய இடங்களில் பௌத்தம் செல்வாக்கு பெற்று இருந்ததை அறியலாம். மேற்கண்ட இலக்கியங்கள், தொல்லியல், வரலாற்று ஆய்வுகள் அடிப்படையில் நாகப்பட்டினத்தில் சமய அடிப்படையிலான ஆய்வை (Religious Studies) மேற்கொள்ளலாம்.

References

- Arulmozhi, Muthusami., K. (2008), *Poombukar Aalkadal Agalvaipagak kaiyedu*. Chennai: Tamil Nadu Arasu Tholiyil Thurai.
- Chakravarti, N., P. (1935). *Epigraphia Indica*, Vol.XXIII. New Delhi.
- Editor (02.05.2013). *Nagapatinam Arugeh Bhuthar Silai Kanupidupu*. Trichy: Dinamalar
- Jas Burgess. (1878). *Indian Antiquary* Volume 7. Delhi: Swati Publication.
- Jambulingam. B. Bowdha suvatai thaedi grandhi, sandhai thoppuh bhuddhar mattrum kala aaivu. Chola Naatil bowtham valipoo <https://ponnibuddha.blogspot.com/2013/06/blog-post.html?m=1>
- Kandhasami, S., N. (2005). *Thathuva Nokil Tamil Ilakiyam*. Chidambaram: Meyyapan Pathipagam.
- Luders, H., Waldschmidt., E, Mehendale., M., A. (1963). *Corpus Inscriptioinum Indicarum*. Vol .2. Ootacamund: Government Epigraphist for India.
- Mayilai Seeni, Venkatasami. (1940). *Bowthamum Tamilum*. Chennai: Kazhaga veliyidu.

- Mayilai Seeni, Venkatasami. (2010). *Bhudda Jaathaga Kathaigal*. Chennai: Naam Tamilar Pathipagam.
- Marxia Gandhi, N., Rajagopal, S. (2007). *Nagapatina Mavatta Kalvetugal*. Chennai: TamilNadu Arasu Tholliyathurai.
- Nadana Kasinathan, Dhamodharan, K. (2009). *Kalvetu Or Arimugam*. Chennai: TamilNadu Arasu Tholporul Aaivu Thurai Veliyidu.
- Ovai ilanjeran. (1996). *Nagapatinam*. Chennai: Manivasagar Pathipagam.
- Rajam, V., S., V. (1977). *Bilii (Ki. Pi. 23-79)*. Chidambaram: Manivasagar Noolagam.
- Rajam, V., S., V. (1999). *Yuanzang*. Chidambaram: Manivasagar Noolagam.
- Ramalingam, P. (1995). *Barani*. Thanjavur: Aaivalargal Kazhaga Veliyidu, Tamil Palkalaikazhagam.
- Ramachandran, T., N. (1954). *The Nagapattinam and other Buddhist Bronzes in The Chennai Museum*. Chennai: Government of Tamilnadu.
- Ragavaiyangaar, M. (1984). *Aaratchi Thoguthi*. Thanjavur: Tamil Palkalikazhagam.
- Swaminatha Iyar, U., V. (1927). *Silapathikara Moolamum Arumbathavurayum Adiyarkunallarurayum*. Chennai: Kabir Acchukoodam.
- Swaminatha Iyar, U., V. (1927). *Manimegalai Moolamum Arumbadhavurayum*. Chennai: Kesari Acchukoodam.
- Soundara Rajan, K., V. & Raman, K., V. (1994). *Kaveripattinam Excavations (1963-73.)* New Delhi: Archaeological Survey of India.
- Sundharamoorthi & Ethirasan Muthu. (2006). *Nagapatinam Mavatah Thadayangal Thogithi 1*. Chennai: Manivasagar Pathipagam.
- Swaminatha Iyar, U., V. (1931). *Pathupaatu Moolamum Urayum*. Chennai: Kesari Acchukoodam.
- Tamil Kalai Tamiliyal Kalaanduh Aaivithal*. (1994). Thanjavur: Tamil PalkalaiKazhagam.
- Thiagarajan, N. (2007). *Boombukar Varalatra Yechhangal*. Coimbatore: Manivasagar Arulpanimandram.

முன்றாம் ஆண்டு மாணவர்களின் லகர முகர ளகர
சொற்களைச் சரியான உச்சரிப்புடன் வாசித்தலை
மேம்படுத்த QR குறியீட்டு தகவல் தொழில்நுட்ப வழி
வாசிப்புச் சிப்பம்

**Construction and Evaluation of Reading Module Based on QR
Barcode Technology in Improving SJK(T) Year 3 Students'
Pronunciation in Tamil Language**

ஆர். வீரரட்சகி / R.Veeraratchagi¹

Abstract

This study aims to develop a reading module based on QR Barcode technology to improve the Tamil pronunciation of Year Three students at SJKTs (Tamil vernacular schools in Malaysia). This study uses Design and Developmental Research approach introduced by Ritchey and Kilen (2007) to construct the module. This study is divided into three phases. The first phase involves analysis of teachers' needs

through semi-structured interview with eight Tamil language teachers at SJKTs. Analysis of students' needs too are assessed using questionnaires involving 84 pupils at SJKTs. Data obtained are analysed through descriptive statistics using Statistical Package for Social Science (SPSS). The interpretation of needs analysis is based on the mean value and standard deviation. The second phase uses Fuzzy Delphi (FDM) method to develop the module. The third phase involves assessment of the module's usability by 10 experts using Modified Technique Group approach. Students also possess knowledge, attitude and readiness to read with correct pronunciation. The mean value of students' knowledge level is 4.06 (SP: 0.5), attitude level 4.37 (SP: 0.492) and readiness level 4.41 (SP: 0.45). Findings from the second phase involves main components consisting of objectives, content, tools, teaching strategies (delivery) and evaluation to develop the module. The findings of the third phase show that all the main components and their elements have achieved percentage value in accordance with the set conditions of more than 70%. Pre- and post-tests are performed on 40 students in treatment group and 40 students in the control group before and after the use of the reading module. The implication of this study is to use the developed module as a guide for teachers and students in improving reading skills with accurate pronunciation in SJKTs.

Date of submission: 2021-05-12

Date of acceptance: 2021-08-06

Date of Publication: 2021-07-20

Corresponding author's Name:

R.Veeraratchagi

Email: viya6674@yahoo.com

Key Words: Design and Development, Need Analyze, Evaluation, Reading Module, Data

¹ The author is a postgraduate student in the Fakulti Bahasa Dan Komunikasi, Universiti Pendidikan Sultan Idris, Malaysia, viya6674@yahoo.com

அறிமுகம்

கல்வி அமைச்சால் 2014 ஆம் ஆண்டு தொடங்கி 21 ஆம் நூற்றாண்டு கற்றல் கற்பித்தல் ஒரு திட்டமாகச் செயல்படுத்தி 2015 ஆம் ஆண்டு தொடங்கி முழு நாட்டிற்கும் அதன் செயல்பாட்டை விரிவுப்படுத்தியுள்ளது (மலேசியா கல்வி மேம்பாட்டுத் திட்டம் 2013-2025, கல்வி அமைச்சு 2013). 21 ஆம் ஆண்டு கற்றல் கற்பித்தலில் உள்ள கூறுகளில் ஒன்று தகவல் தொழில்நுட்பத்தைப் பயன்படுத்தி கல்வியறிவு பெறுதல். அக்கல்வி அறிவு மாணவர்களைச் தன்னிச்சையாகச் செயல்படுவதோடு சுயமாக இயங்கி நாட்டின் சிறந்த குடிமகனாக விளங்க வைப்பதே நோக்கமாகும்.

இதனைத் தொடர்ந்து, வாசிப்பு என்பது ஒரு சிந்தனை செயல்முறையாகும். இது மறைமுகமாகவும் வெளிப்படையாகவும் சிந்திப்பது, யோசனைகளைத் தொடர்புபடுத்துதல், கேள்விகளைக் கேட்பது மற்றும் கருத்துக்களைக் கொடுப்பதன் மூலம் பதிலளிப்பது மற்றும் புதிய சூழ்நிலைகளில் புதுப்பித்த தகவல்களைப் பயன்படுத்துதல் ஆகியவற்றை உள்ளடக்கியது. இந்த சூழலில், தொடக்கப்பள்ளி மாணவர்களுக்கு சரியான உச்சரிப்புடன் வாசிப்பதில் தேர்ச்சி பெறுவதற்கான கற்றல் கற்பித்தல் நடவடிக்கைகள் ஆசிரியர்களால் மேற்கொள்ளப்படுகிறது. சரியான வாசிப்பு நுட்பங்கள் மற்றும் அணுகுமுறைகள் மாணவர்களிடையே ஆசிரியர்களால் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும். இதனால் மாணவர்கள் வாசிப்புத் திறனில் ஆளுமை பெறலாம். எனவே, மாணவர்களின் வாசிப்பு திறனை அதிகரிக்கும் முயற்சியில் ஆசிரியர்களுக்கும் மாணவர்களுக்கும் இடையிலான இருவழி உறவு மிகவும் அவசியம். (சிட்டி ஹஜார் அப்துல் அஜீஸ், 2009). 21 ஆம் ஆண்டு கற்பித்தலில் ஆசிரியர் வழிக்காட்டியாகவும் மாணவர்களே சுயமாக இயங்கும் ஆற்றலோடு இயங்க வேண்டும் என்பதே இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும்.

ஆய்வு நோக்கமும் சிக்கலும்

மொழியின் கிட்டத்தட்ட ஒவ்வொரு

கூறுக்கும் உரிய காரணத்தின் அடிப்படையில் இலக்கண விதிகள் உள்ளன. அந்த வகையில் லகர, மூகர, ளகர முதலான எழுத்து வேறுபாடுகள் பேச்சிலும் எழுத்திலும் உணரப்படும். எடுத்துக்காட்டாக கலம், களம், பலம், பழம். ஆனால், தொடக்கப்பள்ளி மாணவர்களிடையே இதை எப்படி கற்றுக் கொடுப்பது. இதற்கென்று ஏதேனும் விதிகள் உள்ளனவா? தொடக்க நிலை மாணவர்களுக்கு ஒருமை பன்மை, ஆண்பால், பெண்பால் முதலானவற்றுக்கான விதிகளை விளக்கும்போது எந்த இடத்தில் லகர, மூகர, ளகர வரும் என்பதனை காட்டி விளக்கக் கடினம். இக்கடினத்தை மேற்கொள்ள ஆய்வாளர் எளியான முறையில் மூன்றாம் ஆண்டு மாணவர்களின் லகர, மூகர, ளகர சொற்களைச் சரியான உச்சரிப்புடன் வாசித்தலை மேம்படுத்த நினை குறியீட்டு வாசிப்புச் சிப்பம் ஒன்றினை தயாரித்து இப்பிரச்சனையைக் களைந்துள்ளார்.

கற்றல் கற்பித்தல் நடவடிக்கையின் போதே ஒலி வேறுபாடு கொண்ட எழுத்துகள் உதாரணத்திற்கு லகர, மூகர, ளகர உச்சரிப்பு எழுத்துகளை உச்சரிக்கும் பொழுதே சரியாக உச்சரிக்க வேண்டும் என்று மாணவர்களுக்கு வலியுறுத்த வேண்டும். தொடக்கத்திலேயே ஒவ்வொரு மாணவனையும் தனித் தனியாகப் பேச வைத்து, வாசிக்க வைத்துக் கற்றுக் கொடுத்தால், உச்சரிப்பு பிழை நிச்சயமாக வராது. தவறான உச்சரிப்பு வழி தவறான பொருளைத் தருகின்றது என்பதை முதலில் மாணவர்கள் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். எடுத்துக்காட்டாக, லகர, மூகர மற்றும் ளகர எழுத்துகளைத் தவறாக உச்சரித்தாலும் அல்லது ஓர் எழுத்துக்குப் பதிலாக வேறொரு எழுத்தை எழுதினாலும் பொருளே மாறுபடும். ஆகவே, இவற்றைத் தெளிவாக முதலில் மாணவர்களுக்குத் தெளிவுப்படுத்த வேண்டும்.

லகரம் உச்சரிக்கும்போது மேல்வாய் முன்பல்லின் உட்பகுதியை நுனி நாக்கு லேசாகப் பொருந்தும்போது 'ல' பிறக்கும். எடுத்துக்காட்டு: பல், வால், மலர். பிறகு, மூகரம் உச்சரிக்கும்போது உள்ளாவின அருகில் நாநூனி மேல்நோக்கி வளைந்து வருவதால்

‘ழ’ பிறக்கும். எடுத்துக்காட்டு: வாழை, தமிழ் இறுதியாக, ளகரம் உச்சரிக்கும்போது நாவின் ஓரம் தடித்து நாவின் நுனி மேல் நோக்கி வளைந்து, மேல் அண்ணத்தின் நடுப்பாகத்தை தடவுவதால் ‘ள’ பிறக்கும். ஆகவே, தமிழ்மொழியில் இவ்வாறான எழுத்துகள் பிறக்கும் இலக்கணத்தைப் பிழையற மாணவர்களுக்குக் கற்றல் கற்பித்தலின் போது புகுத்தினால் உச்சரிப்பு பிழையைக் களையலாம் (Ilakkana & Ilakkiya Vilakavurai, 2018).

தொடக்கப்பள்ளிக்கான ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட தர அடிப்படையிலான கலைத்திட்டம் ஏட்டுக் கல்விக்கு மட்டும் அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்காமல் மாணவர்களுக்குச் சமையில்லாத முழுமையானதொரு கலைத்திட்டமாக வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. தொடக்கப்பள்ளிக்கான கே.பி.எஸ்.ஆர் கலைத்திட்டம் முதன் முதலாக 1983 ஆம் ஆண்டு ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட கலைத்திட்டமாக மேம்படுத்தப்பட்டு, 2003 ஆம் ஆண்டில் மறுசீரமைப்புச் செய்யப்பட்டது. மேலும், இக்கலைத்திட்டம் 2011ஆம் ஆண்டில் தற்காலத் தேவைக்கேற்பவும் எதிர்காலச் சவால்களை எதிர்கொள்ளும் தர அடிப்படையிலான ஆவணமாக உருவாக்கம் கண்டுள்ளது.

அதனைத் தொடர்ந்து கலைத்திட்ட அமைப்புக்கான கூறுகளான ஒன்றான அறிவியலும் தொழில்நுட்ப அறிவு, 21ஆம் நூற்றாண்டு கற்றல் கற்பித்தலில் இன்றிமையாத ஒன்றாகும். அன்றாட வாழ்வில் ஒன்றைச் செய்வதற்கு தேவைப்படும் தொழில்நுட்பக் கூறுகளான கருவிகள், கூறுகள், வழிமுறைகள், உத்திகள், செயல்முறைகள் ஆகியவற்றைப் பற்றிய அறிவையும் திறனையும் கைவரப் பெற வேண்டும். அதில் ஒன்றுதான் னிஸி குறியீட்டின் பயன்பாடு. இவ்வகையான னிஸி குறியீடு நம் மாணவர்களின் பயன்பாட்டில் இருந்தால் கற்றல் கற்பித்தல் சிறப்பாக அமையும். அதே வேளையில் கற்றல் கற்பித்தலில் மாணவர்களின் ஈடுபாடும் சோடை போகாமல் விருவிருப்பாக அமையும் என்பதில் எந்த வித ஐயப்பாடும் இல்லை.

தமிழ்மொழி கற்றல் கற்பித்தல்வழி தொடக்கப்பள்ளி மாணவர்கள் அடைய வேண்டிய நோக்கமானது அறிவு வளர்ச்சி பெறவும், மனமகிழ்ச்சி அடையவும் வாசிப்புப் பழக்கத்தைக் கைவரப் பெற வேண்டும். தொடக்கப்பள்ளிக்கான தமிழ்மொழித் தர ஆவணம் மாணவர்கள் அடைய வேண்டிய உள்ளடக்கத் தரத்தையும் கற்றல் தரத்தையும் வலியுறுத்துகின்றது. இத்தர ஆவணம் கேட்டல் பேச்சு, வாசிப்பு, எழுத்து ஆகிய மொழித்திறன்களை அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளது. அதில் ஒன்று வாசிப்புத் திறனில் மாணவர்கள் சரளமாகவும் சரியான உச்சரிப்புடனும் உரக்க வாசிக்க வேண்டும். மேலும், பல்வேறு உத்திகளைக் கையாண்டு ஆய்வுச் சிந்தனையுடன் வாசித்துக் கருத்துணர வேண்டும். ஆகவே, னிஸி குறியீட்டின் பயன்பாட்டின் வழி மாணவர்களின் ஒலி வேறுபாடு கொண்ட எழுத்துகளை உச்சரிப்பதால் இப்பிரச்சனைகளைச் சுலபமாகக் களையலாம்.

தொடக்கப்பள்ளி மாணவர்களுக்கு, ஒரு வாரத்தில் படிநிலை ஒன்று மாணவர்களுக்கு இரண்டு பாடவேளையும், படிநிலை இரண்டு மாணவர்களுக்கு இரண்டு பாடவேளையில் வாசிப்புத்திறன் மேற்கொள்ளப்படும். வாசிப்புத்திறனில் இருக்கும் பல்வேறு பனுவல்களைச் சரியான வேகம், தொனி, உச்சரிப்புடன் வாசிக்க வேண்டும். இருந்தபோதிலும் படிநிலை ஒன்று மற்றும் படிநிலை இரண்டு மாணவர்கள் எதிர்நோக்கும் சிக்கல் லகர, ழகர, ளகர எழுத்துக்கள் கொண்ட சொற்கள், சொற்றொடர்கள், வாக்கியம் மற்றும் பனுவலை உச்சரிக்கும்போது சிரமத்தை எதிர்கொள்கிறார்கள்.

ஆய்வுப் நெறி முறைகள்

தொடக்கப்பள்ளி மூன்றாம் ஆண்டு மாணவர்களிடையே வாசிப்பு திறனில் சரியான உச்சரிப்பை மேம்படுத்த னிஸி குறியீடு தொழில்நுட்பத்தின் அடிப்படையில் வாசிப்பு சிப்பத்தை உருவாக்குவதை இந்த ஆய்வு நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது. இந்த ஆய்வு தொகுதி உருவாக்க ரிட்சே மற்றும் கிலென் (2007) அறிமுகப்படுத்திய

வடிவமைப்பு மற்றும் மேம்பாட்டு (Design Development Research) ஆராய்ச்சி அணுகுமுறை பயன்படுத்துகிறது. இந்த ஆய்வு மூன்று கட்டங்களாக பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. முதல் கட்டத்தில் தேவைகள் அடிப்படையில் (Need Analyse) எட்டு தமிழ் மொழி ஆசிரியர்களுடன் நேர்காணல் மூலம் ஆசிரியர்களின் தேவைகளைப் பகுப்பாய்வு செய்யப்பட்டு தரவுகள் கிடைக்கப்பெற்றன. பிறகு, 84 மாணவர்களை ஆய்வுக்கு உட்படுத்தப்பட்டுள்ளனர்.

கேள்விகள் உள்ளடக்கிய கேள்வித்தாள்களைப் பயன்படுத்தி மாணவர்களின் தேவைகளின் பகுப்பாய்வு மதிப்பிடப்பட்டது. புள்ளிவிவர தொகுப்பு (SPSS)ஐ பயன்படுத்தி விளக்க புள்ளி விவரங்கள் மூலம் பெறப்பட்ட தரவு பகுப்பாய்வு செய்யப்பட்டது. தேவைகள் பகுப்பாய்வின் விளக்கம் சராசரி மதிப்பு மற்றும் நிலையான விலகலை (standard deviation) அடிப்படையாகக் கொண்டது. இரண்டாவது கட்டமானது வடிவமைப்பு மற்றும் மேம்பாட்டு கட்டத்தில் (Product Development And Design) வாசிப்புச் சிப்பத்தை உருவாக்க ஃப்சி டெல்பி (Fuzzy Delphi) முறை பயன்படுத்தப்பட்டது. மூன்றாம் கட்டத்தில், மதிப்பீடு (Evaluation) தொழில்நுட்பக் குழு அணுகுமுறையைப் பயன்படுத்தி 10 பேர் கொண்ட ஆசிரியர் மற்றும் விரிவுரையாளர் குழுவினரால் வாசிப்புச் சிப்பத்தின் பயன்பாடு மதிப்பீடு செய்யப்பட்டது.

இரண்டாம் கட்டத்தின் வடிவமைப்பு மற்றும் மேம்பாட்டில், வாசிப்புச் சிப்பத்தின் குறிக்கோள்கள், உள்ளடக்கம், பயிற்றுத் துணைப்பொருள் கருவிகள், கற்பித்தல் உத்திகள் அடங்கியுள்ளன. மேலும், வாசிப்புச் சிப்பத்தை உருவாக்குவதற்கான மதிப்பீடு ஆகியவற்றைக் கொண்ட முக்கிய கூறுகளை உள்ளடக்கியது. மூன்றாம் கட்டத்தின் கண்டுபிடிப்புகள் அனைத்து முக்கிய கூறுகளும் அதன் கூறுகளும் 70%க்கும் அதிகமான சதவீத மதிப்பை அடைந்துள்ளன என்பதைக் காட்டுகிறது. ஆய்வுக்கு உட்படுத்தப்பட்ட குழுவில் உள்ள 40 மாணவர்கள் மற்றும் கட்டுப்பாட்டு குழுவில்

உள்ள 40 மாணவர்கள் மீது வாசிப்புச் சிப்பம் பயன்படுத்துவதற்கு முன்னும் பின்னும் சோதனைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. வாசிப்புச் சிப்பத்தைப் பயன்படுத்திய பின் மாணவர்களின் சோதனைக்குப் பிந்தைய மதிப்பெண்கள் சோதனைக்கு முந்தைய மதிப்பெண்களை விட அதிகமாக இருந்தன என்று ஆய்வின் முடிவுகள் காட்டுகின்றன. ஆகவே, இந்த ஆய்வின் வழி, ஆசிரியர்கள் மற்றும் மாணவர்கள் சரியான உச்சரிப்புடன் வாசிப்பு திறனை மேம்படுத்துவதில் னிஸி குறியீடு தொழில்நுட்பத்தின் அடிப்படையில் வாசிப்பு சிப்பம் வழிகாட்டியாக உள்ளது.

ஆய்வுத் தரவுகள் பகுப்பாய்வு

எனவே, ஆய்வாளர் அம்மாணவர்களிடையே ஆய்வினை ஒன்றினை நடத்தினார். இந்த ஆய்வில் 84 மூன்றாம் ஆண்டு மாணவர்கள் ஆய்வுக்கு உட்படுத்தப்பட்டுள்ளனர். Design Development Research (DDR) வழி ஆய்வு மூன்று பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டன. பிரிவு 1ல் தேவைகள் அடிப்படையில் (Need Analyse) 84 மாணவர்களின் லகர முகர ளகர உச்சரிப்பின் தேவைகள் குறித்து மாணவர்களுக்குக் கேள்விகள் வழங்கப்பட்டு தரவுகள் எடுக்கப்பட்டன. கேள்விகள் நான்கு பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டன. பிரிவு (அ) மாணவர்களில் சுய விபரங்கள் மற்றும் லகர முகர ளகர வாசிப்பு உச்சரிப்பின் தர அடைவுகள் குறித்து மாணவர்கள் விளக்கம் அளித்தனர். பிரிவு (ஆ) மாணவர்களின் லகர முகர ளகர வாசிப்பு உச்சரிப்பின் முன்னறிவு பற்றி விளக்கம் அளித்தல். பிரிவு (இ) மாணவர்களின் லகர முகர ளகர வாசிப்பு உச்சரிப்பின் நிலை குறித்து விளக்கம் அளித்தல். இறுதியாக பிரிவு (ஈ) மாணவர்களின் லகர முகர ளகர உச்சரிப்பின் ஆர்வம் குறித்து விளக்கம் அளித்தல். ஆய்வு மேற்கொண்டதன் படி 45 (53.6%) ஆண் மாணவர்களும் 39 (46.4%) பெண் மாணவர்களும் ஆய்வுக்கு உட்படுத்தப்பட்டுள்ளனர்.

மேலும், 5(6%) மாணவர்கள் தர அடைவுநிலை 1ல் மிக குறைந்த அளவிலும் மிகத் தடுமாற்றத்துடனும் வாசித்தனர். தர

அடைவுநிலை 2ல் 12(15%) மாணவர்கள் குறைந்த அளவில் தடுமாற்றத்துடன் வாசித்தனர். தர அடைவுநிலை 3ல், 33(39%) மாணவர்கள் ஓரளவு சரளமாக வாசிப்பு பகுதிகளைச் சரியான உச்சரிப்புடன் வாசித்தனர். தர அடைவுநிலை 4ல் 16(20%) மாணவர்கள் வாசிப்புப் பகுதிகளைச் சரியான உச்சரிப்புடன் வாசித்தனர். தர அடைவுநிலை 5ல் 12(14%) மாணவர்கள் வாசிப்புப் பகுதிகளைச் சரியான உச்சரிப்புடன் தடுமாற்றமில்லாமல் வாசித்தனர். தர அடைவுநிலை 6ல் 6(6%) மாணவர்கள் எல்லா வாசிப்புப் பகுதிகளையும் சரியான உச்சரிப்புடன் தெளிவாக வாசித்தனர். ஆகவே, தர அடைவுநிலை 1, 2, 3ல் 50 (59.5%) மாணவர்கள் லகர முகர ளகர சரியான உச்சரிப்பு வாசிப்புடன் வாசிக்க முடியவில்லை.

அதன் பிறகு மாணவர்களின் லகர முகர ளகர வாசிப்பின் முன்னறிவில் 4.06 (mean) தர அடைவும், 4.37 (ஸீமீஸீஸீ) மாணவர்களின் ல,ழ,ள கர வாசிப்பின் அணுகுமுறை குறிப்பின் தர அடைவும் மற்றும் 4.41 (ஸீமீஸீஸீ) மாணவர்களின் ல,ழ,ள கர வாசிப்பின் ஆர்வம் குறித்து கிடைக்கப் பெற்ற தரவுகள். ஆகவே, ஆய்வாளர், மாணவர்களைக் கருத்தில் கொண்டு சரியான வழி ல,ழ,ள கர உச்சரிப்பு வாசிப்பை மாணவர்களிடையே மேம்படுத்த முறையான கற்றல் கற்பித்தலில் வாசிப்புச் சிப்பமும் மற்றும் தகவல் தொழில் நுட்பத்தின் வழி மேற்கொண்டால் மாணவர்கள் உச்சரிப்பு பிழையின்றி வாசிக்கலாம் என்று எண்ணம் கொண்டார்.

அதன் பிறகு, பிரிவு 1ல் (NeedAnalyse), எட்டு மூன்றாம் ஆண்டு ஆசிரியர்கள் ஆய்வுக்கு உட்படுத்தப்பட்டனர். அவர்களுக்கு நேர்காணல் வழி ஐந்து வகையான கேள்விகள் கேட்கப்பட்டன. முதல் கேள்வி, மூன்றாம் ஆண்டு மாணவர்களின் லகர முகர ளகர உச்சரிப்பு வாசிப்பின் முக்கியத்துவம், ஆசிரியர்களில் கற்றல் கற்பித்தல் அணுகுமுறை, வாசிப்பை வளப்படுத்த மாணவர்களின் தேவைகள், ஆசிரியர்களுக்கு எவ்வகையான கற்றல் கற்பித்தல் அணுகுமுறைகள்

தேவைப்படுகின்றன மற்றும் ஆசிரியர்கள் எம்மாதிரியான பிரச்சனைகளை மேற்கொள்கிறார்கள் என்பனவற்றை நேர்காணல் வழி ஆசிரியர்களிடமிருந்து தகவல்கள் கிடைக்கப் பெற்றன. அதில் பெரும்பாலான ஆசிரியர்கள் குழுமுறை போதனை, தகவல் தொழில்நுட்ப போதனை மற்றும் லகர முகர ளகர உச்சரிப்புக்குச் சரியான வாசிப்புச் சிப்பம் தேவைப்படுகின்றன என்று குறிப்பிட்டுள்ளனர். ஆகையால், ஆய்வாளர், லிஸி குறியீட்டின் வழி உச்சரிப்பு பிழையின்றி வாசிக்க வாசிப்புச் சிப்பத்தை உருவாக்க எண்ணம் கொண்டார்.

அதனை தொடர்ந்து பிரிவு 2 வடிவமைப்பு மற்றும் உருவாக்கம் (Product Development and Design), வழி ஆய்வாளர் அடுத்தக் கட்டப் படியை மேற்கொண்டார். அதன் பிறகு, ஆய்வாளர், தமிழ்மொழியில் 10 வருடங்களுக்கு மேல் அனுபவம் கொண்ட 10 ஆசிரியர்களையும் விரிவுரையாளர்களையும் சந்தித்தார். Design Development Research (DDR) என்ற முறையில் வாசிப்புச் சிப்பத்தை தயாரித்தார். முதல் கட்டமாக 10 பேர் கொண்ட ஆசிரியர் மற்றும் விரிவுரையாளர்களுக்கு வாசிப்புச் சிப்பத்தில் உள்ள நோக்கம், உள்ளடக்கம், பயிற்றுத் துணைப் பொருள்களின் பயன்பாடு, கற்றல் கற்பித்தல் அணுகுமுறை மற்றும் மதிப்பீடு போன்ற அடிப்படையான கூறுகளைக் கொண்டு சிப்பத்தைத் தயார்படுத்த ஆலோசனையைக் கேட்டுக் கொண்டார்.

ஒவ்வொரு கூறுகளுக்கும் கேள்விகள் அடிப்படையில் தரவுகளை ஆய்வாளர் திரட்டினார். அதன் பிறகு ஆய்வாளர், Fuzzy Delphi வழி ஆசிரியர்கள் மற்றும் விரிவுரையாளர்கள் கொடுத்த தகவல்களைப் பகுப்பாய்வு செய்தார். வாசிப்புச் சிப்பத்தைத் தயார்படுத்த ஐந்து நோக்கங்களும், ஐந்து உள்ளடக்க கூறுகளும், ஐந்து வகையான பயிற்றுத் துணைப் பொருள்களும், ஐந்து வகையான கற்றல் கற்பித்தல் அணுகுமுறைகளையும் மற்றும் ஐந்து வகையான மதிப்பீடு கொண்டிருக்க வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் வாசிப்புச் சிப்பத்தை உருவாக்கினார். இறுதியாக, ஐந்து

முதன்மைக் கூறுகளின் அடிப்படையில் னிஸி குறியீட்டின் வழி உச்சரிப்பு பிழையின்றி வாசிக்க வாசிப்புச் சிப்பம் உருவாக்கப் பட்டது. ஆகையால், ஆய்வாளர் னிஸி குறியீட்டை பயன்படுத்தி லகர மூகர ளகர எழுத்துகள் ஒவ்வொன்றுக்கும் சொல், சொற்றொடர், வாக்கியம், திருக்குறள் மற்றும் பனுவலை தயாரித்து வாசிப்புச் சிப்பத்தை தயாரித்து மாணவர்களிடையே ஆய்வினை மேற்கொண்டார்.

மாணவர்களிடையே கற்றல் கற்பித்தல் மேற்கொள்ளுவதற்கு முன்பு வாசிப்புச் சிப்பம் முறையாகத் தயார்ப்படுத்தப் பட்டுள்ளதா என்பதனை ஆய்வாளர் மதிப்பீடு (Evaluation) செய்தார். அந்த மதிப்பீட்டில் 10 பேர் கொண்ட தமிழ்மொழியில் அனுபவமிக்க ஆசிரியர்களும் விரிவுரையாளர்களும் பங்கெடுத்துக் கொண்டனர். ஆய்வில் வாசிப்புச் சிப்பம் முறையாக விளக்கப்பட்டு அதற்கு உண்டான தர அடைவு திரட்டப்பட்டன. அதில் 85% விழுக்காட்டினர் வாசிப்புச் சிப்பத்தின் நோக்கம், உள்ளடக்கம், பயிற்றுத் துணைப்பொருள்கள், கற்றல் கற்பித்தல் அணுகுமுறை மற்றும் மதிப்பீடு அடிப்படையில் தயாரிக்கப் பட்டுள்ளன என்று விளக்கம் கிடைத்தன.

தொடர்ந்து, ஆய்வாளர் பள்ளிகளில் ஆய்வினை மேற்கொண்டார். 40 மாணவர்களுக்கு வாசிப்புச் சிப்பம், னிஸி குறியீடு மற்றும் குழுமுறை போதனா முறையினை வழி கற்றல் கற்பித்தல் மேற்கொள்ளப்பட்டது. மேலும், 40 மாணவர்களுக்கு வாசிப்புச் சிப்பம் மட்டும் பயன்படுத்தி கற்றல் கற்பித்தல் மேற்கொள்ளப்பட்டது. இவர்களுக்கு னிஸி குறியீட்டின் வழி பதிவு செய்யப்பட்ட பனுவல்கள் வழங்கப்படவில்லை.

வாசிப்புச் சிப்பம் பயன்படுத்தும் முறையில், முதலில் லகர, மூகர, ளகர எழுத்துகளைக் கொண்ட சொல், சொற்றொடர், வாக்கியம், திருக்குறள் மற்றும் பனுவல்களைத் தயார்ப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். அதன்பின், சொல், சொற்றொடர், வாக்கியம், திருக்குறள் மற்றும் பனுவலைச் சரியான உச்சரிப்புடன் வாசித்து QR குறியீட்டின் வழி பதிவு செய்துக்

கொள்ள வேண்டும். பிறகு, மாணவர்களுக்குச் சுலபமாகப் பயன்படுத்த புத்தக வடிவில் அமைத்துக் கொள்ள வேண்டும். அதனைத் தொடர்ந்து, ஒவ்வொரு சொல், சொற்றொடர், வாக்கியம், திருக்குறள் மற்றும் பனுவலின் கீழ் தனித்தனியாகப் பதிவு செய்யப்பட்ட னிஸி குறியீடு இருப்பதை உறுதி செய்ய வேண்டும்.

தொடர்ந்து, ஆசிரியர் மாணவர்களுக்கு குழுமுறையில் திறன்பேசியைப் பயன்படுத்த அனுமதித்தார். அதற்குமுன் திறன்பேசியில் னிஸி குறியீட்டைப் பதிவிறக்கம் செய்ய வேண்டும். வாசிப்பு கற்றல் கற்பித்தலின்போது னிஸி குறியீட்டைத் திறன்பேசி வழி ஊடுரவச்செய்து அதில் வரும் உச்சரிப்பு ஒலியைக் கேட்டு வாசிப்புப் பகுதியை நன்கு செவிமடுக்க வேண்டும். மூன்று முறை கவனமாக செவிமடுத்த பிறகு சொற்களைக் குழுமுறையில் வாசிக்க வேண்டும். குழுமுறையில் இந்நடவடிக்கையில் ஈடுபடுவதால் சரியான உச்சரிப்பை அறிந்து கொண்ட மாணவன் அறியாத மாணவர்களுக்குக் கற்றுத் தரலாம். இந்நடவடிக்கையைச் சொற்றொடர், வாக்கியம், திருக்குறள் மற்றும் பனுவல் வாசிக்கும் போது அதே முறையில் செய்ய வேண்டும். ஒவ்வொரு முறையும் னிஸி குறியீட்டை ஊடுரவச் செய்து அதில் வரும் ஒலியைக் கேட்டு பிழையற வாசிக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு வாசிப்புப் பாடத்தின் போது ஆசிரியர்கள் வழிகாட்டியாக மட்டுமே செயல்படுவார்கள்.

இறுதியாக, மாணவர்களின் வாசிப்பு நிலையை அறிந்து கொள்ள பல்வேறு ஒலி வேறுபாடுகள் கொண்ட வாசிப்புப் பனுவல்களைக் கொடுத்து வாசிக்கச் செய்ய வேண்டும். மாணவர்களின் நிலையை அறிந்து கொண்டு குறை நீக்கல் மற்றும் வளப்படுத்தும் நடவடிக்கைகளை ஆசிரியர் மேற்கொள்ள வேண்டும். இவ்வகையான வாசிப்பு முறைகள் மாணவர்களின் ஆர்வத்தை தூண்டுவதோடு, வாசிப்புப் பாடத்தின்போது மாணவர்கள் மிகவும் ஈடுபாடு காட்டுவார்கள். திறன்பேசி மாணவர்களின் வாழ்வில் அத்தியவாசியமான பொருளாக அமைந்துவிட்டதால், இதனைக் கருத்தில்

கொண்டு இப்பயிற்சியை ஆசிரியர்கள் எளிதில் செய்யலாம். மாணவர்கள் வீட்டிற்குச் சென்றாலும் பெற்றோர்களின் துணையுடன் இப்பயிற்சியைச் செய்யலாம்.

மாணவர்களின் அடைவுநிலை குறித்து மதிப்பீடு செய்யப்பட்டு SPPS (Statistical Package for the Social Science) வழி தகவல்கள் புகுத்தப்பட்டன. அதில் னிஸி குறியீட்டு தகவல் தொழில்நுட்ப சிப்பத்தின் வழி கற்றல் கற்பித்தலை மேற்கொண்டவர்கள் லகர ழகர ளகர உச்சரிப்பு பிழையின்றி வாசிக்க முடிந்தது. 40 பேர் ஆய்வுக்கு உட்படுத்திய மாணவர்களில் 32 மாணவர்கள் லகர ழகர ளகர உச்சரிப்பில் சிறந்த அடைவுநிலையை அடைந்துள்ளனர். 8 மாணவர்கள் மட்டும் ல,ழ,ள கர உச்சரிப்பில் சிறந்த அடைவு நிலையைப் பெற முடியவில்லை.

முடிவுரை

இந்த ஆய்வு பல்வேறு பின்னணிகளைச் சேர்ந்த மாணவர்களின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்ய பொருத்தமான கற்றல் கற்பித்தல் அணுகுமுறையைக் காட்டுகிறது. இத்தகைய மாணவர்கள் நிலை குறித்து சவாலாக அமையும். மேலும், அறிவாற்றல் வளர்ச்சியின் நிலைக்கு ஏற்ப பொருத்தமான பலவிதமான கற்றல் செயல்பாடுகளை உள்ளடக்கிய வாசிப்பு திறன்களை வெளிப்படுத்த வேண்டும். இந்த ஆய்வின் கண்டுபிடிப்புகள் இந்தத் தொகுதி மாணவர்களிடமிருந்து மட்டுமல்லாமல் ஆசிரியர்களிடமிருந்தும் நல்ல வரவேற்பைப் பெற்றுள்ளது. ஆகையால், மூன்றாம் ஆண்டு

மாணவர்களிடையே தொழில்நுட்ப அடிப்படையிலான வாசிப்புத் திறனை மேம்படுத்த முடியும்.

இறுதியாக, தொழில்நுட்ப அடிப்படையிலான வாசிப்பு சிப்பம் மற்றும் குழுமுறை கற்றல் ஆகியவற்றின் வளர்ச்சி தமிழ் கற்பித்தல் மற்றும் கற்றல் பொருட்களை உருவாக்கும் பணியில் ஒரு கண்டுபிடிப்பு ஆகும். இந்த வாசிப்புச் சிப்பம் கற்றல் கற்பித்தல் அணுகுமுறையாகப் பயன்படுத்தப்படலாம். இந்த வாசிப்புச் சிப்பம் ஆசிரியர்கள் மற்றும் மாணவர்கள் லகர ழகர ளகர உச்சரிப்பு வாசிப்புத் திறனின் அறிவைப் பெறுவதற்கான செயல்பாட்டில் மிகவும் பயனுள்ளதாக இருக்கும். ஆசிரியர்கள் மற்றும் மாணவர்களுக்குப் பயனுள்ள கற்றல் கற்பித்தல் உத்திகளைத் திட்டமிட இந்த ஆய்வு பயன்படுத்தப்படலாம். மேலும், இந்த ஆய்வு ஆராய்ச்சி இடைவெளியை நிரப்ப முடியும்,

ஆகவே, மூன்றாம் ஆண்டு மாணவர்களிடையே மேற்கொண்ட ஆய்வின்வழி னிஸி குறியீட்டு தகவல் தொழில்நுட்ப சிப்பத்தின் வழி லகர ழகர ளகர உச்சரிப்பு வாசித்தலில் மாணவர்கள் முன்னேற்றம் கண்டுள்ளனர். ஆகவே, 21 ஆம் ஆண்டு கற்றல் கற்பித்தலில் தகவல் தொழில்நுட்பம் மற்றும் குழு முறையில் கற்றல் மிகவும் இன்றியமையாததாக அமைகின்றது. மாணவர்களுக்கு தகவல் தொழில் நுட்ப உபகரணங்களைப் பயன்படுத்தி கற்றல் கற்பித்தலை மேற்கொண்டால் எளிதாக ஒரு திறனில் ஆளுமை பெறலாம்.

References

- Abd. Ghafar Md. Din. (2003). *Prinsip dan Amalan Pengajaran*. Kuala Lumpur: Utusan Publication & Distributors Sdn. Bhd.
- Chandragantham, P. (2008). *200 a:ndukalil Male:ciya iNtiyarkal (Perkembangan orang India di Malaysia dalam 200 tahun)*. Kuala Lumpur: Uma Publications.
- Chang, P. T., Huang, L. C., & Lin, H. J. (2011). The Fuzzy Delphi method via fuzz statistics and membership function fitting and an application to the human Resource. *Fuzzy Sets and Systems*, 112(3), 511–520.
- Che Zanariah Che Hassan Fadzilah ABD Rahman. (Mei 2011). *Pelaksanaan Pengajaran dan Pembelajaran Menulis di Sekolah Rendah*.

- Creswell, JW. (2009). *Research Design: Qualitative, Quantitative, and Mixed Methods Approaches*. (3rd ed). Los Angeles: Sage.
- Deslandes, S.F, Mendes, C.H.F, Pires, T.O & Campos, D.S. (2010). Use of the Nominal Group Technique and the Delphi Method to draw up evaluation indicators for strategies to deal with violence against children and adolescent in Brazil, *Rev. Bras. Saude Matern. Infant Recife*, 10 (1), 29-37.
- Dhandayutham R. (1973). 1992-1983, Malaysiavil Tamil Kalvi (Tamil). Madras: University Chennai.
- Merriam, S., B. (2001). *Qualitative Research and Case Study Applications in Education*. San Francisco, CA: Jossey-Bass.
- Paranthamanar, A., K. (1984). Nalla Tamil eLutha ve:nduma:? (Hendakkah menulis bahasa Tamil yang betul). Chennai: Pa:ri Nilaiyam.
- Pelan Pembangunan Pendidikan Malaysia 2013- 2025. Putrajaya: Kementerian Pelajaran Malaysia.
- Pelan Induk Pembangunan Pendidikan (PIPP) 2006-2010. Kementerian Pendidikan Malaysia.
- Richey, R., C. & Klein, J., D. (2007). *Design and Development Research: Methods, Strategies and Issues*. Mahwah, NJ: Lawrence Erlbaum Associates.
- Rouillard, J. (2008, July). Contextual QR codes In Computing in the Global Information Technology, ICCGI'08. *The Third International Multi-Conference Greece, Athens*.
- Siti Hajar Halili & Suguneswary. (2016). Penerimaan guru terhadap penggunaan teknologi maklumat dan komunikasi berasaskan Model TAM dalam pengajaran mata pelajaran bahasa Tamil. *Jurnal Kurikulum & Pengajaran Asia Pasifik*. 4(2), pp.31-41.
- Yennah Juakim. (2013). *Hubungan Sikap, Minat dan Pengajaran Guru dengan Pencapaian Akademik dalam Mata Pelajaran Matematik di Kalangan Pelajar di Sekolah Menengah Kota Marudu, Sabah*. Universiti Malaysia Sabah.

‘சர்வம் ப்ரம்மாஸ்மி’ கவிதைத் தொகுப்பில் காணப்படும் பின்நவீனத்துவக் கோட்பாடு Postmodernism Theory in ‘*Sarvam Brahmasmi*’ Poetry Collection

சரண் சக்லாம் த/பெ ஆத்மலிங்கம் / Sharan Suklam S/O Ahtma Lingam¹

Abstract

Post modernism theory’s elements like Capitalism, Individualism and Rationalism have been criticised well. The utilization of these elements of Postmodernism theory within M. Navin’s ‘*Sarvam Brahmasmi*’ poetry collection is the focus of the current research. This qualitative study has obtained the data via library research method. Postmodernism theory’s elements of Capitalism, Individualism and Rationalism contents have been found to be used in ‘*Sarvam Brahmasmi*’ poetry collection. Besides the themes Capitalism and Rationalism within the contents of the poems, many of these poems are also infused with the theme of Individualism. This research is expected to amend the misperceptions regarding Postmodernism literatures among the readers while providing a path for authors to publish their best Post Modernism content in Tamil Literature.

Date of submission: 2021-05-23
Date of acceptance: 2021-10-10
Date of Publication: 2021-07-20
Corresponding author’s Name:
Sharan Suklam Ahtma Lingam Email:
sharansuklam@gmail.com

Key Words: Postmodernism, Capitalism, Individualism, Rationalism, Sarvam Brahmasm

முன்னுரை

ஐரோப்பாவில் இருபதாம் நூற்றாண்டில் எழுந்த பல மாற்றுவகைச் சிந்தனைகளின் கலவையாகத் தோன்றியதே பின்நவீனத்துவக் கோட்பாடு ஆகும். குறிப்பிட்ட ஒரு கொள்கையை இந்தப் பின்நவீனத்துவக் கோட்பாடு கொண்டிருக்காது எனலாம் (ஜெயராசா, 2007, p.17). பலவிடங்களில் உருவான ஒடுக்கு முறைகளை விமர்சிக்கவே பின்நவீனத்துவமானது முதலில் தோன்றியதாகும் (Stephen, 2004, p.3). பின்நவீனத்துவக் கோட்பாடு தமிழிலக்கியத்தில் பல்வேறு புரட்சிக் கருத்துகளைக் கொடுத்துள்ளது. ‘சர்வம்

ப்ரம்மாஸ்மி’ கவிதைத் தொகுப்பு நூலில் காணப்படும் பின்நவீனத்துவக் கோட்பாடுகள் சார்ந்த கருத்துகளை விமர்சனம் செய்யும் முறையில் இவ்வாய்வு அமைந்துள்ளது.

ஆய்வின் சிக்கல்

இவ்வாய்வினை மேற்கொள்வதற்கான சிக்கலானது, நமது தமிழ் இலக்கிய வாசகர், எழுத்தாளரிடையே காணப்படும் பின் நவீனத்துவத்தின் மீதான தவறான பார்வையைக்களைவதாகும். பின் நவீனத்துவம் என்றால் கொடுந்தமிழ் நடையிலும் அனைத்தையும் வெளிப்படையாக மட்டுமே பேசும் கொள்கை என்ற தவறான பார்வையை மாற்றுவது தேவையானது.

¹ The author is a B. Ed in Tamil Language Student in, Sultan Idris Education University, Perak, Malaysia. sharansuklam@gmail.com

ஆய்வின் நன்மை

இவ்வாய்வினை மேற்கொள்வதால், தமிழ் இலக்கியத்தின் வாசகர், எழுத்தாளர் இடையே பின் நவீனத்துவம் சார்ந்த தவறான கண்ணோட்டத்தை களைவதுடன் தமிழ் இலக்கியத்தில் சிறந்த பின்நவீனத்துவக் கருத்துகளைக் கொண்ட படைப்புகளைப் படைக்க வித்திடலாம்.

ஆய்வின் நோக்கம்

இவ்வாய்வின் நோக்கமானது,

1. 'சர்வம் ப்ரம்மாஸ்மி' கவிதைத் தொகுப்பில் காணப்படும் முதலாளித்துவக் கருத்துகளை விமர்சனம் செய்தல்.
2. 'சர்வம் ப்ரம்மாஸ்மி' கவிதைத் தொகுப்பில் காணப்படும் தனிமனிதவாதக் கருத்துகளை விமர்சனம் செய்தல்.
3. 'சர்வம் ப்ரம்மாஸ்மி' கவிதைத் தொகுப்பில் காணப்படும் பகுத்தறிவுவாதக் கருத்துகளை விமர்சனம் செய்தல்.

ஆய்விலக்கிய மீள்நோக்கு

மலேசியத் தமிழ் இலக்கியப் படைப்பாளரான ம. நவீனின் ஆக்கத்தில் உருவான இலக்கியப் படைப்பு நூல்களில் இந்தச் 'சர்வம் ப்ரம்மாஸ்மி' கவிதைத் தொகுப்பு நூல் முதல் கவிதைத் தொகுப்பாகும். மூன்றாண்டு இடைவெளியில் எழுதப்பட்ட கவிதைகளை எழுத்தாளர் இந்நூலில் தொகுத்து 2009ஆம் ஆண்டு வல்லினம் பதிப்பகத்தின் வழியாக வெளியிட்டுள்ளார். இக்கவிதைத் தொகுப்பில் மொத்தம் 35க்கும் மேற்பட்ட கவிதைகள் இடம்பெற்றுள்ளன. குறிப்பிட்ட கருவில் அமையாது, பல கருக்களில் இக்கவிதைகள் அமைந்துள்ளன. இந்நூலை வலது புறத்திலிருந்து இடது புறத்தில் வாசிக்க கவிதைகள் தமிழிலும், நூலைத் திருப்பி இடது புறத்திலிருந்து வலது புறத்தில் வாசிக்கத் தொடங்கினால் ஆங்கிலத்திலும் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. புதிய வடிவில் இந்நூலை அமைத்திருக்கின்றார் எழுத்தாளர் (நவீன், 2009, p.7).

பின்நவீனத்துவ அறிமுகம்

பின்நவீனத்துவம் என்பது குறிப்பிட்ட ஒரு

கொள்கையை அல்லது கருத்தை கூறாது, பல மாற்றுவகைச் சிந்தனைகளின் கருத்துகளைத் தன்னுள் கொண்டு பல விவாதங்களை உருவாக்கி முதுர்ச்சியுடன் சிந்திக்க வைக்கிறது எனலாம் (ஜெயராசா, 2007, p.17). பின்நவீனத்துவத்திற்கு முன்பு உருவான நவீனத்துவம் தோன்றியதன் விளைவால் உருவான அரசியல் நிலையில்லாத தன்மை, சமுதாய வகுப்புப் பிரிவினைகள், முதலாளித்துவ சிந்தனையால் ஏற்பட்ட பொருளாதார மாற்றம் போன்ற பல சிக்கலுக்கு பதிலாகவும் நவீனத்துவத்தின் தொடர்ச்சியாகவும் இக்கொள்கை உருவானது எனலாம். இரண்டாம் உலகப் போரின் இறுதியில் தோன்றிய இந்தப் பின்நவீனத்துவச் சிந்தனை, தனிமனிதவாதம் கூறும் தனிமனித உரிமையையும் இருத்தலியம் போன்ற பல கொள்கைகளையும் வெகுவாகப் பேசியது எனலாம் (Abdulazim Ali, 2016, p.1).

பின்நவீனத்துவ உட்கூறுகள்

முதலாளித்துவம் வகுப்புப் போராட்டத்தை முதலாளிக்கும் தொழிலாளிக்கும் உள்ள வேறுபாட்டை அதிகரிக்க வழிவகுக்கிறது. இதனால், சமுதாயப் பிரிவு ஏற்படுகிறது (பள்ளிசார் கல்விக்குழு, 2020, ஜீ.8). அறுபது, எழுபதுகளில் முரண்பாடுகளால் பல சிக்கலை எதிர்நோக்கியதால் தோன்றியதே பின்நவீனத்துவத்தில் முதலாளித்துவக் கருத்து (Chithambaram & Karikalan, 2018, pp.202-203). தனிமனிதத்துவம் என்பது தனிநபரது உரிமை பற்றிய ஒரு சமுதாயக் கொள்கை ஆகும். இது இலக்கியக் கொள்கையாகவும் பல மொழிகளின் இலக்கியத்தில் மலர்ந்துள்ளது எனலாம். விரக்தி, ஏமாற்றம், கசப்புணர்வு, வாழ்க்கையின் எதிர்காலம் பற்றிய அவநம்பிக்கை போன்ற உணர்வுகளால் சிக்குண்ட தனிமனிதத்தைத் தகர்த்தெறிவது இங்கே பின்நவீனத்துவமாகும் (சுப்புரெட்டியார், 1988, p.426). பகுத்தறிவுவாதம் என்பது மக்களிடையே புழங்கும் மூடநம்பிக்கைகளைப் பற்றி ஆராய்ந்து விமர்சித்துச் சிக்கலைக் களையும் கொள்கை எனலாம். மக்களிடையே தோன்றி பல காலமாக இருந்து வரும் பல மூடநம்பிக்கைகளை இந்தப் பகுத்தறிவுவாதக்

கருத்தினைக் கொண்ட இப்பின்நவீனத்துவம் விமர்சனம் செய்கிறது (நவராஜ் செல்லையா, 2000, p.124).

ஆய்வு முன்னோடிகள்

இந்தச் 'சர்வம் ப்ரம்மாஸ்மி' கவிதைத் தொகுப்புப் பற்றிய எந்தவொரு ஆய்வும் இதுவரை மேற்கொள்ளப்படவில்லை. எனவே, இந்த ஆய்வே இந்நூலைக் கொண்டு மேற்கொள்ளப்படும் முதல் ஆய்வாகும். ஆனால், பின்நவீனத்துவம் என்ற இத்திறனாய்வுக் கொள்கையைக் கொண்டு பல ஆய்வுகள் காலந்தோறும் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன எனலாம். இரத்தினசபாபதி பிரேம்குமார் 2016இல் மேற்கொண்ட 'பிளேட்டோவும் பின் நவீனத்துவ அழகியல் சிந்தனைகளும்' என்ற ஆய்வு பின்நவீனத்துவத் திறனாய்வுக் கொள்கையை மெய்யியல் நோக்கில் ஆராய்ந்து பின்நவீனத்துவத்தின் அடிப்படை தத்துவமாக அனைத்து முடிவுகளும் மதிப்பீடுகளும் சார்பு தன்மை வாய்ந்தவையாகக் கருதப்படுகின்றது என்ற கருத்தை முன்வைத்துள்ளது (இரத்தினசபாபதி பிரேம்குமார், 2016, ஜீ.67).

தொடர்ந்து, 2018ஆம் ஆண்டு Madelaine Campbell மேற்கொண்ட பின்நவீனத்துவமும் கல்வியும் (Postmodernism and Educational Research) என்ற ஆய்வில் கல்வியில் பின்நவீனத்துவத்தின் முக்கியத்துவமாகக் கருதப்படுவது, பின்நவீனத்துவமானது ஆராயவும் ஒரு கருவியாக இருந்து பல கருத்துகளை மதிப்பாய்வு செய்ய உதவும் என்பதாகும் (Campbell, 2018, p.72). தொடர்ந்து, 2020ஆம் ஆண்டில் Peter Holtz 'பின்நவீனத்துவக் கோட்பாடு உண்மையைப் புறக்கணிப்பதா?' (Does Postmodernism Really Entail a Disregard for the Truth?) என்ற தலைப்பில் மேற்கொண்ட ஆய்வில், பின்நவீனத்துவமானது உண்மையை எப்போதும் ஏற்காத நிலையில் இல்லாது, இருபுற வாதங்களையும் விமர்சனம் செய்து பொதுவான பார்வையில் ஒரு முடிவை

எடுக்கும் தன்மையைத் தருகின்றது என்ற முடிவைக் கண்டறிந்தார் (Holtz, 2020, p.10). இதுபோல, பல ஆய்வுகள் பின்நவீனத்துவம் சார்ந்த பல விடையங்களை கண்டறிய மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

ஆய்வு நெறிமுறை

இவ்வாய்வு பண்புசார் அணுகுமுறையில் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இவ்வாய்வுக்கான தரவுகள் யாவும் நூலக ஆய்வு அணுகுமுறையில் எடுத்தாளப்பட்டுள்ளன. இந்த நூலக ஆய்விற்கு ஏற்ற நூல்கள், ஆய்வுக் கட்டுரைகள் போன்றவற்றைப் பயன்படுத்தி விளக்கமுறை அணுகுமுறையில் இவ்வாய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. மலேசியப் படைப்புகள் பல இருக்க, ம. நவீன் இயற்றிய இந்தச் 'சர்வம் ப்ரம்மாஸ்மி' கவிதைத் தொகுப்பைத் தேர்ந்தெடுத்ததன் காரணம், எழுத்தாளர் ம. நவீன் பின்நவீனத்துவச் சிந்தனையில் படைப்புகளை வெளியிடுவதில் புகழ்பெற்றவர். எனவே, இவ்வாய்வுக்கு உட்படுத்தப்பட்டுள்ள இந்தக் கவிதைத் தொகுப்பு நூல் அவ்வெழுத்தாளரது பரிந்துரையில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டது ஆகும்.

இவ்வாய்வு முழுமையாக நூலக ஆய்வு அணுகுமுறையால் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளதால், தேவைக்கான தரவுகளை முதலில் நூல்கள், ஆய்வுக் கட்டுரைகளின் வழி சேகரிக்கப்பட்டது. பின் சேகரித்த தரவுகளை வாசித்து மதிப்பீடு செய்து, தேவையான தகவல்களை மட்டும் அடையாளங்கண்டு, 'சர்வம் ப்ரம்மாஸ்மி' கவிதைத் தொகுப்பில் காணப்படும், பின்நவீனத்துவக் கருத்துகளைக் கண்டறிந்து அட்டவணையைப் பயன்படுத்தி தரவுப் பகுப்பாய்வு செய்து ஆய்வின் முடிவுகளைக் கண்டறியப்படும். உருவாக்கப்படும் அட்டவணையில் தலைப்புடன் அக்கவிதை எழுதப்பட்டுள்ள கருவோடு எந்தப் பின்நவீனத்துவக் கொள்கையைக் கொண்ட கருத்தைக் கொண்டுள்ளது என்று பகுத்தாயப்படும்.

தரவுப் பகுப்பாய்வு

அட்டவணை 1: 'சர்வம் ப்ரம்மாஸ்மி' கவிதைத் தொகுப்பில் காணப்படும் தலைப்புகளும் அதன் கரு, பின்நவீனத்துவ உட்கூறுகளும்

எண்.	தலைப்பு	கரு	கொள்கை
1	மறைவிடம்	வாழ்க்கை	தனிமனிதவாதம்
2	சுழல்	வாழ்க்கை	தனிமனிதவாதம்
3	பைத்தியங்கள்	தனிமனிதப் புலம்பல்	தனிமனிதத்துவம்
4	உறக்க உறவுகள்	தனிமை	தனிமனிதத்துவம்
5	ஒரு மலர் பறப்பதுபற்றி	-	-
6	கடிகாரம்	-	-
7	காகித விமானம்	மன இறுக்கம்	தனிமனிதவாதம்
8	அக்கரையில்	-	-
9	கொக்குமரம்	அடிமைப் போக்கு	முதலாளித்துவம்
10	தாய் வீடு	-	-
11	உலகம் என்பது வண்ணம்	-	-
12	பழைய பாணை	-	-
13	நல்ல வேளையாக நாங்கள்	அடிமைப் போக்கு	முதலாளித்துவம்
14	இறக்கை முளைத்த கதை	-	-
15	குழந்தையின் கால்கள்	-	-
16	தேவதைகளும் சாத்தான்களும்	மனிதனின் போலி வேடம்	பகுத்தறிவுவாதம்
17	பெருங்கனவு	ஏழ்மை	முதலாளித்துவம்
18	நினைவுக்கு வராத காரணங்கள்	காதல் பிரிவு	தனிமனிதவாதம்

19	சிதைவின் நகர்வு	காதல் பிரிவு	தனிமனிதவாதம்
20	வாழ்வு பற்றிய எழுத்துகள்	வாழ்க்கை	தனிமனிதவாதம்
21	அவள் I	காதல்	தனிமனிதவாதம்
27	நுழைதல் எனும் நிகழ்வு	-	-
28	குட்டிச்சாத்தான்	-	-
29	விழித்தல் என்பது நம்பிக்கை	-	-
30	அதுகூட இல்லை	வாழ்க்கை	தனிமனிதவாதம்
31	கானலின் சுவடுகள்	தொழிலாளியின் இயல்பு வாழ்க்கை	முதலாளித்துவம்
32	உங்கள் கடிதம் கிடைத்தது	-	-
33	மீள் பார்வை	வாழ்க்கை	தனிமனிதவாதம்
34	சர்வம் ப்ரம்மாஸ்மி	இறை	பகுத்தறிவுவாதம்
35	0	-	-

இக்கவிதைத் தொகுப்பில் காணப்படும் பல கவிதைகளும் பின்நவீனத்துவத்தின் உட்கூறுகளாகக் கருதப்படும் முதலாளித்துவம், தனிமனிதவாதம், பகுத்தறிவுவாதம் போன்ற கொள்கையுடன் இயைந்து வந்துள்ளன எனலாம். இதுபோன்ற உட்கூறுகளைப் பேசப்பட்ட பல கருக்களைக் கொண்டே இத் தொகுப்பில் பல கவிதைகள் இடம்பெற்றுள்ளன. மேலும், இக்கவிதைத் தொகுப்பில் சில கவிதைகள் இவ்வாய்வு மேற்கொள்ளப்படும் திறனாய்வுக் கொள்கைக்கு ஏற்புடையதாக இல்லாததால் தவிர்க்கப்பட்டுள்ளது.

முதலாளித்துவம்

தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட இக்கவிதைத் தொகுப்பில் பின்நவீனத்துவக் கொள்கைகளைச் சார்ந்த பல கருத்துகள்

கருக்களாகப் பேசப்பட்டுள்ளன. முதலில், முதலாளித்துவக் கருத்துகள் என்று பார்த்தால், மக்களிடையே தோன்றும் அடிமைப் போக்கை மையமிட்டுச் சில கவிதை வரிகள் எழுதப்பட்டுள்ளன. 'கொக்குமரம்' கவிதையில்,

இறுகிப் போய்விட்ட அதன்

கழுத்துப் பற்றி

அதற்கு யாருமே நினைவூட்டுவதில்லை

என்ற இறுதி வரியும் 'நல்ல வேளையாக நாங்கள்' என்ற கவிதையில்,

உறைந்திருக்கும் வெறுப்பினால்

பல சமயங்களில் தேய்க்கப்பட்டாலும்

நல்ல வேளையாக

நாங்கள் சூடாவதும் இல்லை சுடுவதும் இல்லை.

என்ற வரியும் மேல் வருக்கத்தின் பிடியில் சிக்கி தங்களின் அடிப்படை உரிமைகளைக் கூட, கோரத் தெரியாத அடிமை தொழிலாளர்களின் நிலையைக் காட்டுகிறது. பல நாள் அதிகார வருக்கத்தினரின் பிடியில் இருந்த மக்களது வாழ்க்கை நிலை எவ்வாறு உள்ளதென்பதை இவ்வரிகள் காட்டுகின்றன. இப்படி அடிமைத்தனத்தில் இருந்தே பழகிப்போன மக்களின் வாழ்வையும் சிந்திக்கச் செய்கிறது எனலாம். பின்நவீனத்துவத்தில் முதலாளித்துவக் கொள்கை மக்களின் ஏழ்மை நிலையிலும் காணப்படுகிறது என்பதை 'பெருங்கனவு' என்ற கவிதையில்,

நாமே மையமாகிவிடுகிற

கனவுகளில்

நிகழ்த்த முடிகிற

சாகசங்களும் சாதனைகளும்

பிறகொரு கணம் மாயையாகிறது

என்ற வரி, ஏழ்மையில் இருப்போர் பணக்காரரைப் போன்று விரும்பியதைக் கொண்டு வாழ ஆசைப்படுவது முடியாத ஒன்று என்றும் இவையனைத்தும் மாயையே என்றும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. ஆகவே, ஏழ்மையின் சிக்கலையும் இக்கொள்கையின் கூறாகக் கொண்டு இக்கவிதை அமைக்கப்பட்டுள்ளது எனலாம்.

தனிமனிதவாதம்

அடுத்த பின்நவீனத்துவ உட்கூறாகக் கருதப்படுவது, தனிமனிதவாதமாகும். தனிமனிதவாதமானது இக்கவிதைத் தொகுப்பில் பல கவிதைகளில் இடம்பெற்றுள்ளது எனலாம். தனிமனித உரிமைகளைக் கோருவதில் நாட்டம் காட்டாமல் எழுத்தாளர் இருத்தலியச் சிந்தனையில் பல கவிதைகளை எழுதியுள்ளதைக் காண முடிகின்றது. வாழ்க்கையின் சிக்கலுக்கு விடை தேடுவதே இருத்தலியச் சிந்தனையின் தலைமை நோக்கமாகக் கொண்டு வாழ்க்கை, தனிமை,

காதல், காதலின் பிரிவு, மன இறுக்கம் என பல்வேறு கருவில் எழுத்தாளர் இத்தொகுப்பில் கவிதைகளை எழுதியுள்ளார். வாழ்க்கையைப் பற்றி கூறுகையில்,

சொற்களின் பாதங்கள் வழுவழப்பானவை

நேற்றைய இடத்திலிருந்து நகர்ந்த அவை

புதிய அருத்தத்தோடு

ஒவ்வொரு நாளும் காட்சிதரும்

என்று 'மறைவிடம்' என்ற கவிதையின் வரியில் வாழ்வின் நிலையில்லாத் தன்மையில் நாம் பயனிக்கும் கருத்தை வலியுறுத்துகின்றது. தொடர்ந்து, 'நினைவுக்கு வராத காரணங்கள்' என்ற கவிதையில்,

நாங்கள் பிரிந்ததற்கான காரணத்தை

மாறி மாறி கேட்டுக் கொண்டோம்.

சிறிது நேரம் அமர்ந்து

இருவருமாய் யோசித்தோம்

என்ற வரிகளும் 'டிக் கெட்' என்ற கவிதையில்,

உன்னுள் உடைந்த சில பகுதிகளை

ஒட்ட முடியும் எனவும்

அது தீர்க்கமாகச் சொன்னது

என்ற வரிகளும் காதல், காதல் பிரிவுக்கான காரணங்களையும் அதனைக் களையும் வழிகளைச் சிந்திப்பதாகவும் அமைந்துள்ளதைக் காணமுடிகின்றது.

பகுத்தறிவாதம்

அதனைத் தொடர்ந்து, பகுத்தறிவாதக் கருத்துகளைக் கொண்ட கவிதைகளும் இத்தொகுப்பில் இடம்பெற்றுள்ளது எனலாம். இறைநம்பிக்கைக்கு எதிரானதாக பகுத்தறிவுவாதம் அமையாது அதன் மூடநம்பிக்கைக்கு எதிராகவே இப்பகுத்தறிவுவாதம் அமைந்துள்ளது. 'தேவதைகளும் சாத்தான்களும்' என்ற கவிதையில்,

என்னிடம் உள்ள தேவதைகளைவிட

சாத்தான்கள்

மிக நல்லவையாகவும்

பயனுள்ள ஜீவராசியாகவும் உள்ளன

என்ற வரிகள், தன்னுள் உள்ள எண்ணத்தைச் சாத்தான் என்று குறியிட்டுப் பிறரது தேவதைகளிடமிருந்து தன்னைத் தற்காப்பதாகவும் எழுதப்பட்ட இக்கவிதையில் பல தீயவர் இறைவனின் பெயரிலும் நல்லவர் போலும் வேடமிட்டு ஏற்படுத்தும் சிக்கலைப் பற்றி கூறுகின்றன. தொடர்ந்து, 'சர்வம் ப்ரம்மாஸ்மி' என்ற கவிதையில்,

ஒவ்வொரு கடவுளும்

ஒவ்வொரு விலை

என்ற வரியும்

அர்ச்சனைச் சீட்டு வாங்கிக்கொண்டு

அபிஷேகம் ஆராதனை முடித்து

வெளிவரும் போது

கடவுள்

'பாகி செப்புலோ ரிங்கிட்லா பாங்' என்றார்.

என்ற வரியும் இக்காலத்தில் கடவுளை வைத்து வியாபாரம் செய்பவரைச் சிவப்பு விளக்குப் பகுதியில் இருக்கும் விலைமகளோடு ஒப்பிட்டுக் கூறியுள்ளதாகத் தென்படுகிறது. இறைவனைச் சந்திக்கவும் நமது குறைகளைக் கூறவும் பணம் செலுத்திச் செல்வது கூடாது என்ற கருவில் இக்கவிதை எழுந்துள்ளது. இது போன்ற கவிதைகள் மக்களிடையே உள்ள மூடநம்பிக்கையைக் கேலி செய்வதாக அமைக்கப்பட்டுள்ளது எனலாம்.

ஆய்வுக் கண்டுபிடிப்பு

'சர்வம் ப்ரம்மாஸ்மி' கவிதைத் தொகுப்பானது பல பின்நவீனத்துவக் கருத்துகளைக் கொண்டு ம. நவீனால் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. இத்தொகுப்பில் முதலாளித்துவக் கொள்கையைக் கொண்ட கருக்களில் எழுந்த படைப்புகள் 35 கவிதைகளுள் நான்கு கவிதைகளில் இடம்பெற்றுள்ளது. அடிமைப் போக்கு, ஏழ்மை, தோழிலாளரின் இயல்பு வாழ்க்கை

போன்ற கருக்களில் இக்காலத்திற்கு ஏற்றவாறான முதலாளித்துவக் கருத்துகள் பேசப்பட்டுள்ளன. முதலாளித்துவத்தை முற்றிலும் வெறுக்காது அதிகாரத்துவத்தை மட்டும் எதிர்க்கும் கருத்துகளாக இக்கவிதைகளில் இக்கருக்கள் இடம்பெற்றுள்ளன.

தொடர்ந்து, பகுத்தறிவுவாதக் கொள்கைகளைக் கொண்ட கவிதைகளாக இத்தொகுப்பில் இரண்டு கவிதைகள் காணப்படுகின்றன. இறைவன் பெயரில் கொள்ளை அடிக்கும் செயலையும் போலி வேடம் அணியும் மனிதனின் போக்கையும் விமர்சனம் செய்து விவாதிப்பது போன்ற கருக்களில் இக்கவிதைகள் எழுதப்பட்டுள்ளன. மூடநம்பிக்கையை அழிப்பதற்கு பகுத்தறிவுவாதமானது தேவைப்படுகிறது. ஆனால், இந்தப் பின்நவீனத்துவக் கோட்பாட்டில் சொல்லப்படும் பகுத்தறிவுவாதம், நாத்திகக் கருத்துகளைப் பரப்புகிறது என்ற கூற்றுத் தவறாகும் என்பது இக்கவிதைகளின் வழி தெரிகிறது.

இறுதியாக, இவ்விரு கொள்கைகளைக் காட்டிலும் தனிமனிதவாதக் கொள்கையானது இக்கவிதைத் தொகுப்பில், 14 கவிதைகளில் காணப்படுகின்றது. வாழ்க்கை, தனிமனிதப் புலம்பல், தனிமை, மன இறுக்கம், காதல், காதல் பிரிவு போன்ற பல கருக்களில் ஏதோவொரு கேள்விக்கு விடையைத் தேட நினைக்கும் இருத்தலியல் சாயல் கொண்ட கருத்தினை மையமாகக் கொண்டு இக்கவிதைகள் இயற்றப்பட்டுள்ளது. காதல் பிரிவுக்கும், தனிமைக்கும் வாழ்க்கையில் சந்திக்கும் சிக்கலுக்கும் ஏதோவொரு காரணம் இருப்பதாகவும் அதற்கான தீர்வைக் கண்டறியும் நோக்கிலும் இக்கவிதைகள் எழுதப்பட்டுள்ளது. ஆக, முதலாளித்துவம், பகுத்தறிவுவாதம் ஆகிய கொள்கைகளைக் காட்டிலும் தனிமனிதவாதக் கருத்துகள் இந்தச் 'சர்வம் ப்ரம்மாஸ்மி' கவிதைத் தொகுப்பில் அதிகம் பேசப்பட்டுள்ளது.

முடிவுரை

பின்நவீனத்துவம் என்ற இக்கொள்கை பல

கருத்துகளை உள்ளடக்கிப் பேசப்பட்டுள்ளது. பின்நவீனத்துவத்தின் உட்கூறுகளாக வகைப்படுத்தப்படும் முதலாளித்துவம், தனிமனிதவாதம், பகுத்தறிவுவாதம் போன்ற கருத்துகள் தற்காலத்தில் அதிகம் பேசப்பட வேண்டிய கருத்தாகும். ஆபாசம், கொச்சை வார்த்தைகளை மட்டும் தவிர்த்து எழுதப்படும் பின்நவீனத்துவக் கருத்துகளைக் கொண்ட இலக்கியங்கள்

வாசகர் மத்தியில் அதிக வரவேற்பைப் பெற வேண்டும் என்பது பரிந்துரையாக கொள்ளப்படுகிறது. அதிக கொச்சை வார்த்தைப் பயன்பாடு ஒரு இலக்கியத்தின் அழகியல் தன்மையை குறைக்கும் நிலைக்கு இட்டுச் செல்ல வழிவகுக்கும். கொச்சை வார்த்தை, ஆபாசக் கூறுகள் இல்லாத பின்நவீனத்துவப் படைப்புகள் தமிழ் இலக்கியத்திற்கு வரவேற்கப்படுகின்றன.

References

- Abdulazim Ali, N., E. (2016). *Postmodernism Theory*. DOI: 10.13140/RG.2.1.4515.0327
- Campbell, M. (2018). Postmodernism and Educational Research. *Open Journal of Social Sciences*, 6, 67-73. <https://doi.org/10.4236/jss.2018.67006>
- Chithambaram, M., Karikalani, P. (2018). *Tiraṇāyuvuk kōtpāṭu*. New Delhi: Vikas Publishing House Pvt. Ltd.
- Drafting Panel. (2020). *Economics*. Tamil Nadu: Ministry of Education.
- Holtz, Peter. (2020). *Does Postmodernism Really Entail a Disregard for the Truth? Similarities and Differences in Postmodern and Critical Rationalist Conceptualizations of Truth, Progress, and Empirical Research Methods*. *Frontiers in Psychology*. 11:545959. doi: 10.3389/fpsyg.2020.545959
- Jeyaraja, S. (2016). *Pinnāvinattuvattai viḷaṅkik koḷḷal*. Sri Lanka: Murpokku Kalai Ilakkiya Peravai
- Navaraj Cellaiah, S. (2000). *Putupputu cintanaikaḷ*. Tamil Nadu: Vilaiyaattu Publications.
- Navin, M. (2009). *Sarvam Brahmaasmi*. Malaysia: Vallinam Publications
- Premkumar, Ratnasabapathy. (2016). Plato and Postmodern Aesthetic Thoughts – A Philosophical View. Inbamohan, V. (Ed.), *Journal of Mozhitai*. (pp.57-68.) https://www.researchgate.net/publication/342877678_Plato_and_Post_Modern_Aesthetic_Thoughts_A_Philosophical_ViewTamilpilettovum_pin_navinattuva_alakiyal_cintanaikalum-oru_meyiyal_nokku
- Stephen, R., C., Hicks. (2004). *Explaining postmodernism: skepticism and socialism from Rousseau to Foucault*. United States of America: Scholargy Publishing.
- Suppureddiar, N. (1988). *Pāṭṭut tiraṇ*. Tamil Nadu: Star Publications.

சிங்கைத் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சிக்குத் தமிழ் ஆசிரியர்களின் பங்களிப்புடன் அறிமுகம் (பகுதி 1) The Significant Roles of Tamil Teachers in the Development of Singaporean Tamil Literature – An Introduction (Part 1)

முனைவர் எம் எஸ் ஸ்ரீலக்ஷ்மி / Dr M S Shri Lakshmi¹

Abstract

Teachers are not merely the architects who guide the future of students. Their tasks are not like the ones who do the job in expectation of monetary payment. Theirs is a job of dedication. No country can advance itself if its teachers serve merely as a transmitter of what is found in the textbooks to their students. They should function with a sense of social responsibility and be role models in upholding discipline and collaborating higher values in life. If they inculcate values regarding one's language, literature, art, culture and history, the students and nation will lead a life of progress. This resonates with Confucius' observation that stated only those who welcome changes in life and have liking for the values of the past alone can become good teachers. Teachers, all over the world, have not only transmitted knowledge to their students but have added values to the fund of knowledge through their own writing. This paper introduces the contribution of Tamil teachers in Singapore, especially since the independence of the nation, in the development of Tamil language and literature. The paper narrates this aspect in two parts, the former explains the contributions of the male teachers while the latter relates to the contributions of the female teachers.

Date of submission: 2021-10-10
Date of acceptance: 2021-10-30
Date of Publication: 2021-07-20
Corresponding author's Name:
Dr M S Shri Lakshmi
Email: Visaka_2004@yahoo.com

Key Words: Teachers Architects Guide, Social responsibility, contributors, Literature Singapore Independence, Creative works.

முன்னுரை

ஆசிரியர்கள் மாணவர்களின் எதிர்காலத்தை வடிவமைக்க உதவும் வழிகாட்டிகள் மட்டுமல்லர். அவர்களின் பணி கூலிக்கு மாரடிப்பது போன்ற பணியன்று. அர்ப்பணிப்புடன் ஆற்றவேண்டிய பொறுப்பு. புத்தகங்களில் உள்ளவற்றை மட்டும் கற்பிக்கும் வெறும்பணி செய்பவர்களாக ஆசிரியர்கள் இருந்தால் எந்த நாடும் வளம்பெற இயலாது. ஆனால் அவர்கள் சமூகப்பொறுப்பு உடையவர்கள்

என்னும் சிந்தனையுடன் நல்லொழுக்கம், உயர்ந்த சிந்தனைகள் ஆகியவற்றோடு மொழி, கலை, இலக்கியம், பண்பாடு, வரலாறு போன்றவைகுறித்த பல அரிய செய்திகளை மாணவர்கள் அறியத்தருபவர்களாகப் பணிபுரியும்போது நாடும் மாணவர்களும் பலன்பெறுவதோடு வளமும் பெறுவர். ஆகவேதான் கன்பூஷியஸ் புதியதை நம்புபவரும் பழையனவற்றை நேசிப்பவரும் ஆசிரியராக முடியும் என்று கூறினார்.

ஆசிரியர்களாக இலக்கியங்களைக்

¹ The author is an associate lecturer in Singapore University of Social Sciences, Singapore.
Visaka_2004@yahoo.com

கற்பிப்பதோடு மட்டுமல்லாமல் படைப்பாளியாகவும் விளங்கி ஒவ்வொரு மொழியிலும் இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு உலகமெங்கும் ஆசிரியர்கள் பங்களித்து வந்துள்ளனர். குறிப்பாக விடுதலைக்குப்பின்னர்ச் சிங்கப்பூர்த் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சிக்குத் தமிழ் ஆசிரியர்கள் மிகப்பலர் ஆற்றியுள்ள பங்களிப்பை அறிமுகநோக்கில் இக்கட்டுரை இரு பாகங்களாக விவரிக்கிறது. முதல்பாகம் ஆண் ஆசிரியர்கள் பற்றியது. இரண்டாம் பாகம் பெண் ஆசிரியர்கள் பற்றியது.

அமரராகிவிட்ட ஆசிரியர்களும் அவர்தம் பங்களிப்பும்

திரு அ.தம்பிநாதன்:

மாணவர்களுக்கு மொழிப்பயிற்சி ஏடுகளை உருவாக்கியுள்ள இவர் ஆசிரியர் சங்கத்தால் கௌரவிக்கப்பட்ட மூத்த தமிழாசிரியர் ஆவார். மாணவர்களின் சொற்போர் ஆற்றலை வளர்க்கும் வகையில் தொடக்கக்கல்லூரி மாணவர்களுக்கான சொற்போர் என்னும் விவாதப்போட்டியைத் தோற்றுவித்த மூலவர் ஆவார். சிறுவர் இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு வித்திடும் நோக்குடன் மாணவர்கள் வாசித்து மகிழக் 'கதைவளம்'4 என்னும் பெயரில் சிறுவர்கதைகளை உருவாக்கியுள்ளார். இந்நூல் கலைச்சுடர் நிலையத்தால் 1983 இல் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. இவரின் மற்றொரு படைப்பான 'பாட்டியின் நாய்' என்னும் சிறுவர் கதைநூல் விசுவநாதன்பதிப்பகம் மூலம் 1987 இல் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. இவர் சில சிறுகதைகளை எழுதியுள்ளார். அவை தமிழ்முரசில் பிரசுரமாகியுள்ளன. இவருடைய படைப்புகள்பற்றி இவருடைய குடும்பத்தினர்கூட அறிந்திருக்கவில்லை என்பது வருந்துதற்குரியது (Andiyappan, 2019).

திரு பாவாடைசாமி

சிங்கப்பூர்த் தமிழாசிரியர் சங்கத்தால் கௌரவிக்கப்பட்ட இவர் உற்றுப்புலவர் தமிழ்நிலையத்தின் மேற்பார்வையாளராகப் பணிபுரிந்தார்.

பள்ளிகளில் திருக்குறள் விழாவைக் கொண்டாட ஏற்பாடு செய்தவர். இயல் இசை நாடகத்தைப் பள்ளிகளில் இணைப்பாடமாக அறிமுகப்படுத்த ஏற்பாடு செய்தவர். செயின்ட் ஜார்ஜ் சாலை தமிழ் மையத்தில் பணிபுரிந்தவர் இவர். இவர் பல நாடகங்களை எழுதியவர் (Shri Lakshmi, 2017).

நா.கோவிந்தசாமி

1) விசைப்பலகை கண்ட வித்தகர்

இன்றைய உலகம் கணினிமயமாகிவிட்ட காரணத்தால் தமிழ் இலக்கிய உலகம் கணினியின் ஆதரவோடு வளர்ந்துவருகிறது. ஆகவே கோவிந்தசாமியின் இலக்கியப் பங்களிப்புகளை அறியுமுன்னர் அவருடைய கணினித்துறைப் பங்களிப்புகளை அறிவது அவசியமாகும்.

தேசிய கல்விக்கழகத்தில் விரிவுரையாளராகப் பணியாற்றி அகால மரணம் அடைந்தாலும் தமிழாசிரியர்கள் பலரின் உள்ளக்கோவில்களில் அணையாதீபமாக ஒளிர்ந்து கொண்டிருப்பவர் அமரர் நா.கோவிந்தசாமி. தமிழ் மொழியை முதன்முதலில் இணையத்தில் ஏற்றிய பெருமை கொண்ட காரணத்தால் இவர் 'தமிழ் இணையத்தின் தந்தை' என்று போற்றப்பட்டவர். மி.ணி.ரிமீஹ்தீஷ்ணீகீபீ என்னும் விசைப்பலகையை உருவாக்கியதோடு, தேசியப் பல்கலைக்கழகத்தின் கணினித்துறையுடன் இணைந்து 'கணியன்' என்னும் தமிழ் மென்பொருளை உருவாக்கினார். இதன் பின்னரே பல தமிழ் மென்பொருள்கள் புழக்கத்துக்கு வந்தன. இவர் மாணவர்களுக்காக 'செந்தமிழ்' என்னும் குறுவட்டுகளையும் உருவாக்கினார் (Veeramani, Malathi Bala & Palathandayutham, 2019).

முதல் அனைத்துலகக் கணினி இணைய மாநாட்டைச் சிங்கப்பூரில் 1997 இல் உலகத் தமிழ்க் கணினிப் பேராளர்களை ஒன்றிணைக்கும் வகையில் நடத்தினார். சென்னையில் நடைபெற்ற இரண்டாவது இணைய மாநாட்டில் சிங்கப்பூரின்

முக்கியப் பிரதிநிதியாகக் கலந்துகொண்டார். இவர் உருவாக்கிய வலைப்பக்கம் தமிழ் இணைய உலகில் முதலாவதாக வந்த இணையப்பக்கம் என்று கூறப்படுகிறது. இவர் தமிழ் இணையத்தின் தந்தை என்றும் போற்றப்பட்டார் (Andiyappan, 2019).

2)படைப்பாளியாய்ப் பயணம் செய்தவர்

பன்முகத்திறமை கொண்ட படைப்பாளி நா. கோவிந்தசாமி. அறுபதுகளில் தம் எழுத்துலகப் பயணத்தை மேற்கொண்டவர். அறுபதுகளிலும் எழுபதுகளிலும் இவர் வானொலிக்காக ஏராளமான நாடகங்களை எழுதியதாகவும், அவற்றுள் அன்புக்கு அப்பால், அலைகள் ஓய்வதில்லை ஆகிய தொடர்நாடகங்கள் தமக்கு மிகுந்த புகழை ஈட்டித்தந்தன என்றும் அவர் இக்கட்டுரையாளரிடம் தெரிவித்துள்ளார். அக்காலகட்டத்தின் (அறுபது, எழுபதுகளின்) சமகாலப் பிரச்சனைகளைக் கருவாக்கக்கொண்டு குறுநாடகங்களையும் எழுதியுள்ளார். கவிதைகளையும் இவர் எழுதியுள்ளதாக இக்கட்டுரையாளரிடம் தெரிவித்துள்ளார். இவர் எழுதிய சிறுகதைகளைத் தொகுத்து 'தேடி' என்னும் பெயரில் தொகைநூலாக வெளியிட்டுள்ளார். இதில் வேள்வி என்னும் குறுநாவலும் அடங்கியுள்ளது. இவருடைய வாழ்நாள் குறுகியதாக அமைந்துவிட்டதால் இவருடைய படைப்புலகக் கனவுகள் பல நனவாகாமல் போய்விட்டன (Veeramani, Malathi Bala & Palathandayutham, 2019).

வளமான இலக்கியப்பாதை சமைத்தவர்

இலக்கியப்பணியில் இருவகை உண்டு. ஒன்று தாமே படைப்பாளியாகி இலக்கியங்கள் படைப்பது; மற்றொன்று படைப்பாளிகளை உருவாக்குவது. இவ்விருவகையிலும் கோவிந்தசாமியின் பணி பாராட்டுக்குரியது. இளையர்களை எழுத்துத்துறையில் ஊக்குவித்து எழுத்தாண்டியவர். புதிய இலக்கியச் சிந்தனைகளை வரவேற்கும் மனம் அவரிடம் அமைந்திருந்தது. சிங்கப்பூர் வாசகர் வட்டம் 1988 இல் தொடங்கப்பட்டபோது ரெ.பாண்டியன், விஜயன், ராஜாராம், ராஜசேகர், அரவிந்தன் முதலான இளைஞர்கள் தீவிர இலக்கியங்களை

வாசித்துக் கலந்துரையாடினர். அக்கலந்துரையாடல்களில் நா. கோவிந்தசாமி கலந்துகொண்டு அந்த இளையர்களுக்கு ஆதரவு நல்கியதைச் சான்றுகாட்டி, சிங்கப்பூர் வாசகர் வட்ட வரலாற்றை எழுதிய இக்கட்டுரையாளர் "திரு நா.கோவிந்தசாமி புதிய சிந்தனைகளைக் கொண்டிருந்தவராகவும் மரபிலக்கியங்களைக் கண்டனம் செய்தவராகவும் தீவிரவாசிப்பு உடையவராகவும் இலக்கியக்கலக்காரராகவும் விளங்கினார் என்பதால் இந்தக் கூறுகளே இளைஞர்களுடன் அவர் இணைவதற்கும் அவரை வழிகாட்டி என இளைஞர்கள் கொண்டாடுவதற்கும் காரணமாக அமைந்தன" என எழுதுவது இவண் நினைத்துப்பார்க்க வேண்டிய கருத்தாகும் (Andiyappan, 2019).

பொறுப்புகள் வழியே பூத்த எழுத்துலகம்

தேசிய கல்விக்கழகத்தில் பணியாற்றியதோடு அமையாமல் இவர் சிங்கப்பூர் த் தமிழ் இலக்கியச் செழுமைக்கு மற்றவர்களுடன் இணைந்து சேவை புரிந்துள்ளார். The Fiction of Singapore- An Anthology of ASEAN Literatures -1990 என்னும் நான்கு மொழித்தொகுப்பின் (மலாய், சீனம், தமிழ், ஆங்கிலம்) தொகுப்பாசிரியராகப் பணிபுரிந்துள்ளார். திரு இளங்கோவனுடன் இணைந்து சிங்கப்பூர்ப் புனைகதைகள் என்னும் சிறுகதைத் தொகைநூலினை வெளிக்கொணர்ந்தார். உலகச்சிறுகதைகளோடு ஒப்பவைத்து எண்ணப்படும் தரமான சிறுகதைகளைக் கொண்ட தொகுப்பாக இது பரவலாகப் பேசப்பட்டது. சிங்கப்பூரில் சிறந்த சிறுகதைகள் இல்லை என்னும் கூற்றைப் பொய்யாக்கிவிட்டது இத்தொகுப்பு. 1977 இல் இலக்கியக்களம் என்னும் அமைப்பை உருவாக்கி அந்த ஆண்டில் வெளிவந்த சிங்கப்பூர் மலேசியச்சிறுகதைகளில் சிறந்தனவற்றைத் தொகுத்து நூலாக வெளியிட்டார். இப்பணி மூலம் இருநாடுகளிலும் இருந்த தரமான சிறுகதைப்படைப்பாளிகளை அடையாளம் காண முடிந்தது. Modern ASEAN Plays: Singapore- An Anthology of Malay, Chinese,

Tamil and English plays (1992) என்னும் தொகைநூலின் இணைப்பதிப்பாசிரியராகச் செயல்பட்டு நாடகத்துறைக்கும் தம்பங்களிப்பை ஆற்றினார். Journeys: words; Home and Nation - An Anthology of Singapore poetry (1995) என்னும் தொகைநூலின் இணைப் பதிப்பாசிரியராக விளங்கிச் சிங்கப்பூரின் தமிழ்க்கவிதைத்துறைக்கும் பங்காற்றினார் (Veeramani, Malathi Bala & Palathandayutham, 2019).

ஆய்வுக்கட்டுரைகள் வழி அரும்பணி

கடின உழைப்பும் ஆய்வுத்தேடலும் புதுமைவேட்கையும் கொண்ட நண்பராக நா. கோ அவர்களை இக்கட்டுரையாளர் நன்கு அறிவார். சிங்கப்பூர் தமிழ் இளையர் மன்றம் நடத்திய கருத்தரங்கிலும், மொரீசியசில் நடைபெற்ற ஏழாம் உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாட்டிலும் ஆய்வுக்கட்டுரைகள் வாசித்துள்ளார். அக்கட்டுரைகள் சிங்கப்பூர்த் தமிழ் இலக்கியம்பற்றிய ஆய்வுகளை மேற்கொள்வார்க்கு முன்னோடிக் கட்டுரைகளாக விளங்கும் தகைமை உடையவை. “சிங்கப்பூர்த் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சி ஒரு சமூகவியல் கண்ணோட்டம்” (1979); முதல் தமிழ்ச்சிறுகதை (1989); சிங்கப்பூர்த் தமிழ்ச்சிறுகதை வளர்ச்சி (1990); சிங்கப்பூரில் தமிழ்ச்சிறுகதை வளர்ச்சி (1990) என்பவை நா.கோவின் ஆய்வுத்தேடலில் உருவானவை. இவை பலமுறை வெளியீடு கண்டவை (Andiyappan, 2019).

தடம் பதித்த கல்வியியல் ஆய்வாளர்

தமிழ் கற்பித்தல் குறித்த ஆய்வுகளிலும் தடம்பதித்தவர் நா.கோ. மொழிக்கல்வியின் முக்கிய நோக்கங்களில் ஒன்றாகிய வாசிப்புத் திறன்களில் மாணவர்களை வளப்படுத்து முகத்தான் “வாசிப்புக் கற்பித்தல் சிங்கப்பூர் அனுபவம்” என்னும் ஆய்வுக்கட்டுரையை எழுதியுள்ளார். பெரும்பாலான தமிழ் ஆசிரியர்களைப் போல் இல்லாமல் இவர் தீவிர ஆங்கில நூல் வாசிப்புப்பழக்கம் கொண்டவர். ஆகவே இலக்கியம், மொழி கற்பித்தல் போன்ற துறைகளில் மேனாட்டார் திறமைகளையும், அணுகுமுறைகளையும்

தமிழ்மொழியுடன் பொருத்திப் பார்த்துக் கற்பித்தார். மாணவர்கள் செய்யும் மொழிப்பிழைகள்பற்றிய ஆய்வு அரைத்த மா அரைக்கும் முயற்சியாகவே தமிழில் நிலவுகிறது. ஆக்கரமான புது முயற்சிகள் இல்லா நிலையில் இவர் சொல்வது எழுதுதலைப் பிழைகளைக் களையும் கருவியாகவும், குறையறிகருவியாகவும் தொண்ணூறுகளில் பயன்படுத்தினார். அவற்றை முறையே ஆய்வுக்கட்டுரைகளாக வடித்தார் (Veeramani, Malathi Bala & Palathandayutham, 2019).

செய்முறைக் கட்டுரை கற்பிக்கும் முறை ஓர் அறிமுகம்; கணினிக்கு ஒரு புதிய விசைப்பலகை அறிமுகம்; இந்த விசைப்பலகை உருவாக்குவதில் கல்விக்கழக அனுபவம் என்னும் ஆய்வுக்கட்டுரைகளையும் எழுதியுள்ளார். இவர் நூலாக வெளியிடவேண்டிக் கையெழுத்துப் பிரதிகளாக வைத்திருந்தவை பல. அவர்தம் இலக்கியப் படைப்புகள் போலவே இவையும் கானல்நீராகப் போய்விட்டன. மற்றவர் உழைப்பைத் தனதாக்கிப் புகழ் பெறும் இன்றைய உலகில் இவர் படைப்புகளுக்கும் அந்த கதி நேர்ந்திருக்கக்கூடும் என்று அவருடைய விசுவாசிகள் பலர் கவலை அடைகின்றனர் (Andiyappan, 2019).

விருதுகள் பெற்ற சீர்மையர்

தமிழர் திருநாளை ஒட்டி 1967 இல் தமிழ்முரசு நாளிதழ் நடத்திய சிங்கப்பூர் மலேசியச் சிறுகதைப்போட்டியில் இவர் எழுதிய “காற்றின் கரையினிலே” என்னும் கதை முதற்பரிசு பெற்றது. இவருடைய நூலான தேடி 1992 ஆம் ஆண்டில் சிங்கப்பூர் புத்தக மன்றத்தின் பரிசை வென்றது. இவர் 1994 இல் தென்கிழக்கு ஆசிய எழுத்து விருதினை வென்றார் (Shri Lakshmi, 2017).

பன்னூல் படைத்த பாவலர் மு.தங்கராசன்

தமிழகத்தில் 1935 ஆம் ஆண்டு பிறந்த மு.தங்கராசன் மூன்று வயதுக் குழந்தையாகத் தன் பெற்றோருடன் மலாயாவுக்கு வந்தார். குருகுலக் கல்விமுறையில் கல்விகற்றுத் தமிழிலக்கிய ஆர்வத்தை வளர்த்துக்கொண்டார். 1951ஆம் ஆண்டு

மலாயாக்கூட்டரசின் ஜோகூர் மாநிலத்தில் பணியிடைப் பயிற்சி பெறும் ஆசிரியராக இரு வேறு பள்ளிகளில் பணிபுரிந்தார். 1955 இல் பட்டயம் பெற்ற பயிற்சி ஆசிரியராகப் பணிபுரிந்தார். 1959 ஆம் ஆண்டு முதற்கொண்டு சிங்கப்பூரில் தமிழவேள் தலைமையில் இயங்கிவந்த தமிழ்க் கல்விக்கழகத் தமிழ்ப்பள்ளிகளில் பணிபுரியும் வாய்ப்புப் பெற்றுக் கலைமகள் தமிழ்ப்பள்ளியில் பணிபுரிந்தார். பின்னர் செம்பவாங் தமிழர் சங்கத் தமிழ்ப்பள்ளிக்கு மாற்றலாகி வந்தார். 1961 முதல் 1972 வரை அப்பள்ளியின் தலைமை ஆசிரியராகக் கடமையாற்றினார். உறுப்புலவர் தமிழ்மொழி நிலையத்திலும், கல்வி அமைச்சின் பாட நூலாக்கக் குழுவிலும், பின்னர் பல்வேறு பள்ளிகளில் தமிழ் ஆசிரியராயும் நீண்ட நெடுங்காலம் பணிபுரிந்தார். ஏறத்தாழ ஐம்பது ஆண்டுக் காலம் ஆசிரியப்பணியில் பழுத்த அனுபவம் பெற்ற முதுபெரும் தமிழாசிரியர் மு. தங்கராசன் (Andiyappan, 2019).

சங்கப் பொறுப்புகள் வழியே இலக்கியப்பணி

செம்பவாங் தமிழர் சங்கம், செம்பவாங் தமிழர் நலன் அபிவிருத்தி சங்கம், தமிழவேள் நாடக மன்றம் ஆகியவற்றில் பொறுப்புக்களை வகித்தார். தமிழவேள் நாடகமன்றத்தின் சார்பில் பதினைந்துக்கும் மேலான நாடகங்களை அரங்கேற்றியுள்ளார். சமூகப்பணி, பொதுப்பணி ஆகியவற்றால் இவர் முதலில் எழுத்துப்பணியில் முழுமூச்சுடன் செயல்பட இயலவில்லை. சிங்கையில் தமிழ் மேடை நாடக வளர்ச்சிக்குத் தமிழவேள் நாடக மன்றத்தின் பங்கு குறிப்பிடத்தக்கது (Veeramani, Malathi Bala & Palathandayutham, 2019).

முதல் படைப்பும் நன்றியுணர்வும்

தமிழ்மூரசில் வெளிவந்த மு. தங்கராசனின் முதல் சிறுகதை 'வஞ்சகிதானா' என்பதாகும். இக்கதையைத் திரு. அ. முருகையன் பாராட்டிக் கூறிய சொற்கள் இவரை மேலும் எழுதத் தூண்டின. நேரம் வாய்க்கும் போதெல்லாம் இவர் கவிதைகள், சிறுகதைகள், கட்டுரைகள் எழுதி அவற்றைத் தொகுத்து நூலாக்குதில்

சிலகாலம் பொறுமை காத்தார். அதற்கும் உணர்வுபூர்வமான காரணம் ஒன்று உண்டு. அதனை அவருடைய கொள்கை என்பதும் தவறாகாது. தமிழவேள் மீது தான் கொண்ட நன்றியுணர்வை வெளிப்படுத்தும் வகையில் அன்னாருக்குக் காணிக்கையாக நூல் ஒன்றினைச் சமர்ப்பித்த பின்னரே தன் சொந்தநூல்களை வெளியிடுவது என்னும் கொள்கையில் விடாப்பிடியாக இருந்தார் மு. தங்கராசன். "கவிக்குலம் போற்றும் தமிழவேள்" என்னும் நூல் 1982 இல் சிங்கப்பூரிலும் 1983 ஆம் ஆண்டு மலேசியாவில் கோலாலம்பூர், சிரம்பான், ஈப்போ, குளுவாங், ஜோகூர் பாரு ஆகிய முக்கிய நகரங்களிலும் வெளியீடு கண்டது (Shri Lakshmi, 2017).

அடுக்கடுக்காய்ச் சொந்தநூல்கள் வெளியீடு

பழுத்த யாப்பிலக்கணப்புலமை கொண்ட கவிஞர் மு. தங்கராசன் 'அணிகலன்'; 'உதயம்'; 'மகரந்தம்'; 'மாதாளுங்கனி'; 'பனித்துளிகள்'; 'பொய்கைப்பூக்கள்'; 'வாகைப்பூக்கள்' என்னும் மரபுக்கவிதை நூல்களை வெளியிட்டுள்ளார். இவருடைய சிறுகதைத்தொகுப்பு நூல்களும் பலவாகும். அவை முறையே 'பூச்செண்டு'; 'சிந்தனைப்பூக்கள்'; 'மலர்க்கொத்து'; 'கற்பனைமலர்கள்' 'மலர்க்கூடை'; 'மணம் கமழும் பூக்கள்'; 'மணக்கும் மல்லிகை' என்பன. இறப்புக்குப் பின் அவருடைய நினைவேந்தல் கூட்டத்தில் 'நாட்டுப்புறத்தில்' என்னும் தலைப்பில் கட்டுரைத்தொகுப்பு நூல் ஒன்றையும் வெளியிட்டுள்ளனர் (Andiyappan, 2019).

எழுத்தாளர்களை உருவாக்கிய ஆசிரியர்

இவர் தமிழ் ஆசிரியர் என்ற முறையிலும் தனிப்பட்ட முறையிலும் தமிழ்மொழி மீது ஆர்வம் மிக்க மாணவர்களுக்கு இலக்கியம், யாப்பிலக்கணம் ஆகியவற்றைக் கற்பித்ததும் அவர்களை எழுத்தாளர்களாக உருவாக்கியதும் குறிப்பிட்டுச் சொல்லவேண்டிய பணி ஆகும். ஊதியத்திற்காக உழைக்கும் ஆசிரியர்களுக்கு மத்தியில் இவரின் தன்னலமில்லாத சேவை காலவெள்ளம் அடித்துச்செல்லாத கல்வெட்டாய் நிலைத்து நிற்கும் பான்மையது.

இவர் உருவாக்கியவர்களுள் திருமதி பார்வதி பூபாலன் கவிஞராக விளங்கியவர். திருமதி கமலாதேவி அரவிந்தன் புனைகதை எழுத்தாளராக விளங்குகிறார் (Veeramani, Malathi Bala & Palathandayutham, 2019).

இலகுதமிழில் எளிய இலக்கணம் கண்ட பா.கேசவன்

சிங்கப்பூரில் 1936 இல் பிறந்து இரண்டாம் உலகப்போர் காரணமாகத் தமிழ்நாட்டில் தம் முன்னோர்கள் வேர் பதித்த கடுக்காக்காடு என்னும் ஊருக்குச் சென்று கல்வி பயின்றார். பின்னர் சிங்கப்பூர் திரும்பிய அவர் வாசகி தமிழ்ப்பள்ளியில் தம் ஆசிரியப்பணியைத் தொடங்கினார். பல்வேறு பள்ளிகளிலும் தொடக்கக்கல்லூரிகளிலும் ஆசிரியராகப் பணியாற்றிய பழுத்த அனுபவம் கொண்டவர். சிங்கப்பூர்ப் பாடத்திட்ட மேம்பாட்டுக் கழகத்தில் அறநெறிக்கல்வித்திட்டப் பாடக்குழு உறுப்பினர், சிங்கப்பூர்க் கல்வி அமைச்சின் பாடநூல் எழுத்தாளர், கல்வி அமைச்சின் கல்வி மேம்பாட்டு அதிகாரி, கல்வித்தொழில் நுட்பப் பிரிவில் பணி, தமிழ்மொழி இலக்கியப் பாடத்திட்டக் குழுவின் உறுப்பினர், செயலாளர் எனப் பல்வேறு பொறுப்புகள் மூலம் தமிழ்மொழிக் கல்வி வளர்ச்சிக்குப் பாடுபட்டார் (Andiyappan, 2019).

படைப்பாளியாய்ப் பணி

இலக்கியப்பணிக்கு இலக்கண அறிவும் மிகத் தேவையானது என்பதை இன்று நம் இளையர்கள் மறந்து வருகின்றனர். தமிழைப் பிழையற எழுதவோ பேசவோ தெரியாத இளையர்கள் பலர் கவிதை எழுதுவதும், ஆய்வுக் கட்டுரை எழுதுவதும் வேதனை தருவதாகும். இத்தகையோர் எதிர்காலத்தில் உருவாகிவிடக்கூடாது என்பதில் அக்கறை கொண்டவர் திரு கேசவன் என்பதால் தொலைநோக்குடன் தாம் வாழ்ந்த காலத்தில் சிங்கப்பூர் ஒலிபரப்புக் கழகத்தில் வாரந்தோறும் மாணவர்களுக்காக எளிய இலக்கணம் என்னும் பகுதியை எழுதினார். இத்தொடர் உரை ஏறத்தாழப் பதினைந்து ஆண்டுகள் வரை ஒலிபரப்பாகி மக்களின் வரவேற்பைப் பெற்றது. பின்னர் அத்தொடர்

அவர் வெளியிட்ட நூலுக்குப் பேருதவியாய் அமைந்தது (Shri Lakshmi, 2017).

நூலாசிரியராகத் திரு.கேசவனின் பங்களிப்பு

தமிழுணர்வு மீதாரப் பெற்ற திரு கேசவன் சிங்கப்பூர் சித்தார்த்தன் என்னும் புனைபெயரில் ஐந்து நூல்களை வெளியிட்டுள்ளார். தொண்ணூறுகளுக்குப் பின்னர் சிங்கப்பூரில் தமிழ்மொழியின் நிலை கவலைதருவதாக அமைந்தது. வீட்டிலும் பொதுவெளியிலும் மாணவர்களிடையேயும் தமிழ்மொழிப் புழக்கம் குறையத் தொடங்கியது. அந்நிலையில் புத்தாயிரமாம் ஆண்டில் 'தமிழ் வாழும்' (2000) என்னும் நூலை வெளியிட்டு நம்பிக்கை ஒளியூட்டினார். பின்னர் இலக்கணம் என்றாலே மருண்டோடும் மாணவர்களைத் தூண்டில் போட்டு ஆர்வத்துடன் கற்கத்தூண்டும் வண்ணம் 'இலகு தமிழில் இனிக்கும் இலக்கணம்' (2003) என்னும் நூலை வெளியிட்டார். இந்நூல் தமிழாசிரியர் ஒவ்வொருவரும் கற்றிருக்கவேண்டிய நூல். தமிழ்மக்கள் குறிப்பாகத் தமிழ் மாணவர்களின் எதிர்காலம் சிங்கப்பூரில் சிறப்பாக அமையத் தன்னம்பிக்கை அளிக்கும் வகையில் 'நமது இலக்கு என்ன? அதை அடைவது எப்படி' (2007) என்னும் நூலை வெளியிட்டார். தமிழ்மொழி தமிழரின் அடையாளம் என்பதனைத் தமிழர்கள் குறிப்பாகச் சிங்கப்பூர்த் தமிழர்கள் உணரவேண்டும் என்னும் நோக்கில் 'தமிழ்நலம் தமிழர்க்கு ஆக்கம்' (2008) என்னும் நூலை வெளியிட்டார். 2014 ஆம் ஆண்டில் 'மெய்ப்பொருள் காண்போம் மேனிலை அடைவோம்' என்னும் நூலை வெளியிட்டார் (Andiyappan, 2019).

நாடகங்கள் எழுதிய நற்றிழாசிரியர்

இவர் நிருத்யாலயா கலைக்கழகத்திற்காக 'புயலுக்குப்பின்' ; 'குலுக்கு மாமி' ஆகிய நாடகங்களை எழுதினார். இவை அக்கழகத்தின் நாடகவிழாவில் அரங்கேறின. கவியரசு கண்ணதாசன் இயற்றிய ஆட்டனத்தி ஆதிமந்தி என்னும் குறுங்காவியத்தை நிருத்யாலயா கலைக்கழகத்துக்காக ஒடிசி என்னும் நாட்டிய நாடகமாக்கி

மேடையேற்றியதில் பெரும்பங்கு வகித்தார் (Veeramani, Malathi Bala & Palathandayutham, 2019).

பல்துறைச்சேவை வழி பைந்தமிழ்ப்பணி

தமிழ்மொழி வளர்ச்சியில் இலக்கியம், கலை, பண்பாடு ஆகியவற்றின் வளர்ச்சியும் அடங்கும். இவை சார்ந்த அமைப்புகளில் முக்கியப்பொறுப்பு வகிப்பதும் மொழி இலக்கிய வளர்ச்சிக்குப் பங்களிப்பதாகும். 1970 களில் சிங்கப்பூரின் முன்னாள் அதிபர் தேவன் நாயர் தமிழ்மொழி பண்பாட்டுக் கழகத்தை உருவாக்கியபோது அதன் கௌரவ செயலாளராகப் பணிபுரிந்தார். சிங்கப்பூர் தமிழ் எழுத்தாளர் கழகத் தலைவராகவும் பொறுப்பு வகித்தார். தமிழர் பேரவை என்னும் அமைப்பின் தலைவராக 1999 வரை பணிபுரிந்துள்ளார். தேசிய புத்தக மன்றம், சிங்கப்பூர் இந்தியர் கல்வி நிறுவனம் ஆகியவற்றிலும் முக்கியப் பணி ஆற்றியுள்ளார். தேசிய கலைகள் மன்றத்தில் இலக்கியப்பிரிவில் ஓர் உறுப்பினராகவும் சேவை செய்துள்ளார். தேசிய தொழிற்சங்க காங்கிரசில் 1965 இல் வெளியிட்ட போராட்டம் என்னும் இதழின் ஆசிரியராகவும் சேவையாற்றியுள்ளார் (Shri Lakshmi, 2017).

வாழ்கின்ற தமிழாசிரியர்களின் பங்களிப்பு

முழு நேர ஆசிரியர் பணியிலிருந்து ஓய்வுபெற்ற தமிழாசிரியர்கள் சிலர் இன்னும் இணை ஆசிரியர்களாகப் பணிபுரிந்து வருகின்றனர். அவர்கள் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சியில் அக்கறை கொண்டு தம் மொழிப்பற்றையும் இலக்கியப்பற்றையும் தம் நூல்கள் வாயிலாகப் புலப்படுத்தியுள்ளனர். அவர்களின் பங்களையும் பணியையும் இனிக்காண்போம் (Andiyappan, 2019).

மாணவரின் இலக்கிய ஆர்வம் வளர்த்த வி.ஆர்.பி.மாணிக்கம்

தமிழகத்திலிருந்து சிறுவயதிலேயே தன் தந்தையுடன் சிங்கப்பூருக்கு வந்த இவர் விவேகானந்தர் தமிழ்ப்பள்ளி, உற்றுப்புலவர் தமிழ்ப்பள்ளி ஆகியவற்றில் கல்வி கற்றார். 1966 இல் செனட் எஸ்டேட் தொடக்கப்பள்ளியில்

பயிற்சி ஆசிரியராகப் பணியைத் தொடங்கிப் பல்வேறு பள்ளிகளில் தமிழ் கற்பித்தார். இவர் யிசூன் தொடக்கக்கல்லூரியில் பணியாற்றிய வேளையில் புகுமுக வகுப்பு மாணவர்களுக்காக இலக்கியக்கருத்தரங்குகளை நடத்தினார். ஆண்டுதோறும் நடைபெற்ற இக்கருத்தரங்கில் புகுமுக வகுப்பு மாணவர்களுக்குப் பாடமாக வைக்கப்பட்ட இலக்கிய நூல்களைப் பல்வேறு தலைப்புகளில் கட்டுரைகளாகப் பலரை வாசிக்கச் செய்தது மாணவர்களுக்கு இலக்கியப்பாடத்தின்பால் ஆர்வத்தை ஏற்படுத்தியது. குடும்பவிளக்கு, தலையாலங்கானத்துத் தலைவன் ஆகிய நூல்களை நாட்டியநாடகமாக்கி மேடையேறச் செய்தார். இருபத்தைந்து ஆண்டுகள் தொடர்ந்து இவ்வரிய முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டதனால் தமிழை இரண்டாம் மொழியாகக் கற்ற மாணவர்கள் பெரும்பயன் அடைந்தனர். இவர் இலக்கியம், சமயம், பயண அனுபவங்கள், தன்முனைப்பு, தமிழ் இலக்கணம் ஆகிய பொருண்மைகளில் பல நூல்களை எழுதி வெளியிட்டுள்ளார். நூல்விற்பனை வழி கிடைத்த தொகையை அறநிறுவனங்களுக்கு நன்கொடையாக வழங்கியுள்ளதும் குறிப்பிடப்படவேண்டிய விஷயமாகும் (Veeramani, Malathi Bala & Palathandayutham, 2019).

தமிழ் அமுதம் வழங்கிய பி.சிவசாமி

தமிழகத்தில் பிறந்து தன் பதின்முன்றாம் வயதில் சிங்கைக்கு வந்த திரு பி.சிவசாமி வாசுகிதமிழ்ப்பள்ளி, விவேகானந்தர் தமிழ்ப்பள்ளி ஆகியவற்றில் தொடக்கக்கல்வியையும் உற்றுப்புலவர் தமிழ்ப்பள்ளியில் உயர்நிலைப்பள்ளிக் கல்வியையும் கற்றார். 1967 முதல் 1996 வரை 37 ஆண்டுகள் தமிழாசிரியராகப் பணியாற்றி ஓய்வு பெற்றார். உயர்நிலைப்பள்ளி மாணவர்களுக்கென 'தமிழ் அமுதம்' என்னும் இதழினை 2008 ஆம் ஆண்டு முதல் 2017 ஆம் ஆண்டு வரை பல இன்னல்களுக்கு மத்தியில் வெளியிட்டார். இதனை அவருடைய சாதனை என்றே சொல்லவேண்டும். இவர் சிறுகதைகள் எழுதியுள்ளார். 'தனிமரம்'(1990); 'தமிழா' (2004), 'சிங்கப்பூரில் தமிழ்ப்பள்ளிகள் வேரிலிருந்து கிளைகள் வரை (2015),

‘தமிழ் வளர்ந்த கதை என்னும் பெயரில் சுயசரிதை (2018) ஆகிய நூல்களை எழுதி வெளியிட்டுள்ளார். சிங்கப்பூர் தமிழாசிரியர் சங்கம், கரம்பக்குடி திருவள்ளுவர் தமிழ் வளர்ச்சிக்கழகம் ஆகிய அமைப்புகளின் வழியேயும் இவர் தமிழ்ப்பணி ஆற்றியுள்ளார் (Andiyappan, 2019).

இரா.துரைமாணிக்கமும் இலக்கியப்பங்களிப்பும்

தமிழகத்தில் பிறந்த இவர் 1957 ஆம் ஆண்டு தன் பன்னிரண்டாம் வயதில் சிங்கப்பூருக்கு வந்தார். இங்கு கல்விகற்றுத் ஜூ அவினியூ தொடக்கப்பள்ளியில் 21 ஆண்டுகள் பணியாற்றிப் பின் பிஷான்பார்க் உயர்நிலைப்பள்ளியில் 28 ஆண்டுகளும் போவன் உயர்நிலைப்பள்ளி, தஞ்சோங்கத்தோங் பெண்கள் பள்ளி எனப் பல பள்ளிகளிலும் என மொத்தம் 55 ஆண்டுகள் பணியாற்றிய பழுத்த அனுபவம் கொண்டவர். தாம் பணியாற்றிய பள்ளி மாணவர்களுக்காக ‘அரும்பு’ என்னும் இதழையும், சிங்கப்பூர்க் குழந்தைகளுக்காக ‘மாணவர் பூங்கா’ என்னும் இதழையும் நடத்தினார். இவர் ஓர் எழுத்தாளர் என்ற முறையில் சிங்கப்பூர்த் தமிழ் எழுத்தாளர் கழகத்தைத் தோற்றுவித்தவர். அன்று தொடங்கி அதன் செயலவை உறுப்பினராகவும், பொருளாளராகவும் இருந்தவர். இக்கழகத்தின் துணைத்தலைவராகவும் இருந்தவர். 1990 ஆம் ஆண்டு சிங்கப்பூரின் வெள்ளிவிழா ஆண்டுக் கொண்டாட்டத்துக்கென வெளிவந்த ‘25 நூல்களுள் இவருடைய ‘காலம் கடந்துவிட்டது’ என்னும் சிறுகதைத்தொகுப்பும் ஒன்றாகும். ‘வளர்பிறை’, ‘எல்லைக்கோடு’ என்னும் இரண்டு சிறுகதைத்தொகுப்புகளை வெளியிட்டுள்ளார் (Shri Lakshmi, 2017).

முனைவர் ராஜிக்கண்ணுவின் பங்களிப்பு

தமிழகத்தின் ஓரத்தநாடு என்னும் ஊரில் பிறந்த இவர் தன் பதினமூன்றாம் வயதில் 1957 ஆம் ஆண்டு சிங்கை வந்தார். இங்கு கல்வி கற்றதும் 1965 ஆம் அண்டு தற்காலிக ஆசிரியராகப் பணியைத் தொடங்கிய இவர் 1988 ஆம் ஆண்டு சிங்கப்பூர்ப் பாடத்திட்ட மேம்பாட்டுக் கழகத்தில் உயர்நிலைப்பள்ளிப் பாடநூலாக்கக் குழுவில் சிறப்பு

எழுத்தாளராகப் பணியாற்றினார். இவர் ஆசிரியப் பயிற்சி பெற்ற மாணவர்களை எழுத்தாளர்களாக்கிப் பார்க்கும் முயற்சியில் ஈடுபட்டார். சிறுகதைக்கனி (2001); சிறுகதை அரும்பு (2001); கதைச்சோலை (2007); கதை அரங்கம் (2010) ஆகிய நூல்கள் ஆசிரியப் பயிற்சி பெற்ற மாணவர்களின் படைப்பு களைக் கொண்ட தொகுப்பு நூல்களாக வெளிவந்துள்ளன (Veeramani, Malathi Bala & Palathandayutham, 2019).

இவர் தன் படைப்பெழுத்து அனுபவத்தைக்கொண்டு ஐந்து சிறு நாடகங்களை எழுதி அவற்றை நன்யாங் தொடக்கக்கல்லூரி நடத்திய நாடகப்போட்டியில் மேடையேற்றினார். இவர் தமிழ்க்கல்விபற்றிய நூல்களை எழுதி வெளியிட்டுள்ளார். ‘தேசியக் கல்விக் கழகச்சிறப்புப் பயிற்சித்திட்டத் தமிழ்த்துறையின் கல்விப்பயணம் ஒரு கண்ணோட்டம்’(2012) ‘சிங்கப்பூரில் தமிழ்க் கல்வி வரலாற்று நோக்கில் 1950 முதல் 2009வரை’ (2016)என்னும் நூல்களை வெளியிட்டுள்ளார். தன் வாழ்நாள் அனுபவங்களை ‘நெஞ்சில் ஆடும் நினைவுகள் 1950 முதல் 2009வரை’ (2017) என்னும் நூலாக வெளியிட்டுள்ளார். தன் படைப்புகளைத் ‘தொகுத்து ‘முக்கனிகள்’ (2019) என்னும் பெயரில் நூலாக வெளியிட்டுள்ளார். இவர் எழுதிய சிறுகதைகள், கவிதைகள்,கட்டுரைகள் ஆகியவை இத்தொகுப்பில் உள்ளன (Andiyappan, 2019).

முனைவர் மா.தியாகராசன்

மாணவர்களிடம் மொழியார்வத்தைத் தூண்டும்வகையில் இவர் பல வழிகாட்டி நூல்கள் எழுதியுள்ளார். ஊன்றுகோல் (1988); கட்டுரை மலர்கள் (1990); மரபுத்தொடர் கதைகள் (1990); குடும்பவிளக்கு எளிய விளக்கம் (1990) ஆகியவை மாணவர் பயன்பெற எழுதப்பட்டவை. இவர் மாணவர்களுக்கு முன்மாதிரியாக விளங்கும் வகையில் ஒன்றுபட்டால் உண்டு வாழ்வு (1992); மனதில் உறுதி வேண்டும் (1992); தியாகப்பிறவி (1992) ;விண்ணில் ஒரு மணல்வீடு என்னும் நான்கு (2011) சிறுகதைத் தொகுப்புகளையும் வெளியிட்டுள்ளார். கவிப்பேரரசு

வைரமுத்து அவர்களின் திரைப்படப் பாடல்கள் ஒரு பன்முகப்பார்வை (2006); சிங்கப்பூர்ப் புதுக்கவிதைகள் ஒரு திறனாய்வு (2010) என்னும் இரு ஆய்வு நூல்களையும் வெளியிட்டுள்ளார் (Veeramani, Malathi Bala & Palathandayutham, 2019).

முனைவர் ஆ.ரா.சிவகுமாரன்

பல்வேறு உயர்நிலைப்பள்ளிகளிலும் தொடக்கக் கல்லூரிகளிலும் தமிழ் ஆசிரியராகப் பணிபுரிந்தபின் தேசியகல்விக்கழகத்தில் இணைப்பேராசிரியர் பணிபுரிந்த முனைவர் சிவகுமாரன் அங்குப் பணிபுரிந்த அமரர் கா. இராமையா போல கல்வியியல் ஆய்வுகளில் ஈடுபட்டவர். அந்த அடிப்படையில் அவர் மற்றத்துறை ஆசிரியர்களுடன் இணைந்து நூல்கள் எழுதியுள்ளார். இவர் முனைவர் பட்டத்துக்கென சிங்கப்பூர் தமிழ் இலக்கியத்தில் மரபுக்கவிதைகள் குறித்த ஆய்வினை மேற்கொண்டவர். பின்னர் (2001) அதனை நூலாகவும் வெளியிட்டார். அதுபோல் சிங்கப்பூரில் குழந்தை இலக்கியம் என்னும் நூலை (2006) வெளியிட்டார். இவர் முதிய பாபேல் சமைக்கிறார் (1999) என்னும் சிறுவர் நூலைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்து வெளியிட்டார். தமிழ் இலக்கியம் குறித்த கருத்தரங்குகளை ஏற்பாடு செய்து அவற்றில் வாசிக்கப்பட்ட கட்டுரைகளைத் தொகுத்து நூல்களாக மற்றவர்களுடன் சேர்ந்து வெளியிட்டுள்ளார். சிங்கப்பூர் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு ஒரு கண்ணோட்டம் என்னும் நூலையும், சிங்கப்பூர் தமிழ் இலக்கியம் சாதனைகளும் திட்டங்களும் என்னும் நூலையும் துறையில் பணியாற்றிய மற்றவர்களுடன் இணைந்து வெளியிட்டுள்ளார். இவர் பிறருடன் சேர்ந்து நூல்களை வெளியிட்டுள்ளவர் என்று அடையாளப் படுத்தும் வகையில் பங்களித்துள்ளார். ஒப்பீட்டு முறையில் நோக்கினால் இவருடைய தனிநபர் பங்களிப்பு குறைவே. ஆயினும் இவர் திருமுறை மாநாட்டுக்குமுவில் இடம்பெற்றதால் பக்தி இலக்கியம் தொடர்பான நூல்களை எழுதி வெளியிட்டும் திருமுறை மாநாட்டில் கலந்துகொண்டு உரையாற்றிய அறிஞர் பெருமக்களின் கட்டுரைகளைத் தொகுத்து

வெளியிடவும் உதவியுள்ள முறையில் இவர் பங்களிப்பு குறிப்பிடத்தக்க பணியாகும் (Andiyappan, 2019).

மாணவர்களை எழுத்தாளராக்கும் திட்டம்

சிங்கப்பூர் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சி உடனிருந்து பயிற்றுவித்தல் என்னும் தேசிய கலைகள் மன்றத்தின் திட்டத்தில் தேசிய கல்விக்கழகத் தமிழ்த்துறையின் தலைவர் என்ற முறையில் தமிழ் மாணவர்களை எழுதத் தூண்டும் முயற்சிக்கு இவர் பங்களித்துள்ளார். இத்திட்டத்தில் தமிழக எழுத்தாளர் திரு ஜெயமோகன் அவர்கள் 25.07.2017 முதல் 24.09.2017 வரை கலந்துகொண்டு சிறந்த பணியாற்றினார். இத்திட்டம் இக்கட்டுரையாளரின் கணிப்பில் பெரும்பயன் விளைவித்த திட்டம் ஆகும் (Shri Lakshmi, 2017).

விலகிய மாயத்திரைகள்

திரு ஜெயமோகன் அவர்கள் பல பொதுநிகழ்ச்சிகளிலும் கலந்துகொண்டார். அதனால் எழுத்தாளர்கள் பலர் நன்மை அடைந்தனர். சிலரின் மாய பிம்பங்கள் உடைக்கப்பட்டன. இந்த வருகையின்போது அவர்தம்வலைத்தளத்தில் எழுதியகட்டுரைகள் உண்மையான எழுத்தாற்றலுக்கும் போலியான எழுத்தாற்றலுக்கும் உள்ள வேறுபாட்டை உணர்த்தின. தம்மை மிகப்பெரிய எழுத்தாளர்கள் என்று கருதிக்கொண்டு மாயா உலகில் சஞ்சரித்துக் கொண்டிருந்த பலரின் நினைப்பில் பலமான அடி விழுந்தது. அதனால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் அவரை வசை பாடத் தொடங்கினர் (Veeramani, Malathi Bala & Palathandayutham, 2019).

சிறுவர் இலக்கியப் படைப்பில் மு.மசூது

தமிழகத்தின் கடையநல்லூரில் பிறந்து 1952 ஆம் ஆண்டு சிங்கை வந்த இவர் 1967 ஆம் ஆண்டிலிருந்து தமிழாசிரியராகப் பணியாற்றி வருகிறார். சமூகத்தலைவரான இவர் பல அமைப்புகளில் முக்கியப் பொறுப்பு வகித்து வருபவர். மொழி, இலக்கியம், கலை, பண்பாடு ஆகியவை தழைக்க உழைத்து வருபவர். 'என் வரலாற்று வாசல்' (2019) என்னும் சுயசரிதை மூலம் பலருக்கு

முன்னுதாரணமாகத் திகழ்பவர். இந்நூல் மூலம் கிடைத்த பெருந்தொகையைக் கொண்டு முஸ்லீம்களுக்கான அறக்கட்டளையைச் சிங்கையில் நிறுவியுள்ளார்.

இவர் சிறுவர் இலக்கியப் படைப்பாளியாகவும் விளங்குகிறார். இவருடைய தொடக்கப்பள்ளி ஆசிரியப்பணி அனுபவம் இவருக்குக் கைகொடுத்துள்ளது. உணர்வுகளின் ஊர்வலம் (1994) பிறைத்தோணி (1997) புதிய மின்னல்கள் (1997) சிறுவர் கவிதைகள் (2000) மூக்குக்கண்ணாடி (2012) கிராமியக்கதைகள் (2009) ஆகிய நூல்களை எழுதி வெளியிட்டுள்ளார். இவற்றின் விற்பனை மூலம் கிடைத்த தொகையை மாணவர்களின் கல்வி வளர்ச்சிக்குப் பயன்படுத்திய கொடையுள்ளம் கொண்டவர் (Andiyappan, 2019).

தொடர்புப்பாலம் சமைத்த தொண்டர்

தாம் படைப்பாளியானதோடு மட்டுமல்லாமல் மாணவர்களையும் படைப்பாளியாக்கும் முயற்சியில் ஈடுபட்டுள்ளவர். தாம் பணியாற்றிய வேளையில் தம் பள்ளி மாணவர்களுக்கும் தமிழ்நாட்டுப்பள்ளி மாணவர்களுக்கும் தொடர்புப்பாலத்தை உருவாக்கிப் பல பயிற்சிப்பட்டறைகளை நடத்தி கல்வி கலாசாரப் பரிவர்த்தனைகளுக்குப் பாதை சமைத்தார். அதன் விளைவாகச் சிங்கப்பூரில் உள்ள ஐம்பது பள்ளிகள் தமிழ்நாட்டுப்பள்ளிகளுடன் தொடர்பை ஏற்படுத்திக்கொண்டு கல்வி கலாசாரப் பரிவர்த்தனைத் திட்டத்தைச் சிறந்த முறையில் செயல்படுத்திவருகின்றன (Shri Lakshmi, 2017).

அதிக கவனம் பெறும் நூல்கள்

முன்னோடி என்ற முறையில் இவர் மாணவர்களின் கவிதைகள், கதைகள் ஆகியவற்றைத் தொகுத்து நூல்களாக வெளியிட்டுள்ளார். அவை பூவானம், மூக்குக்கண்ணாடி என்பன ஆகும். அவற்றை அனைத்துப்பள்ளிகளுக்கும் இலவசமாகவே கொடுத்துள்ளார். அனைத்துக்கும் மேலாக இந்த நூல்கள் சிறுவர்களுக்காகச் சிறுவர்களே எழுதியவை என்னும் கோணத்தில் அதிக

கவனம் பெறும் அறிமுகப்படைப்புகள் ஆகும் (Andiyappan, 2019).

பொன் சுந்தரராசுவின் இலக்கியப் பங்களிப்பு

1947 இல் பிறந்து தன் ஒன்பதாம் வயதில் சிங்கைக்கு வந்த இவர் கல்வி கற்றுப் பின் தமிழாசிரியராகப் பணியாற்றினார். பத்து பெர்லேயர் (Batu Berlayer) தொடக்கப்பள்ளி (தமிழ்மொழி ஒருங்கிணைப்பாளர்), பேலஸ்டியர் ஆண்கள் தொடக்கப்பள்ளி (தமிழாசிரியர்), உமறுப்புலவர் தமிழ்மொழி நிலையம் (தமிழாசிரியர்), சொங் பூன் தொடக்கப்பள்ளி (தாய்மொழித் துறைத் தலைவர்), அப்பர் சிராங்கூன் உயர்நிலைப்பள்ளி (தாய்மொழித் துறைத் தலைவர்), சிங்கப்பூர் கலைப்பள்ளி ஆகிய பள்ளிகளில் பணிபுரிந்தார். சிங்கப்பூர்ப் பாடத்திட்ட மேம்பாட்டுக் கழகத்தில் சிறப்பு எழுத்தாளர், பாடத்திட்ட வரைவு மற்றும் மேம்பாட்டுப்பிரிவு, கல்வி அமைச்சில் மூத்த கல்வி அதிகாரி எனப் பல பணிகள் செய்த இவர் முதன்மை ஆசிரியராகப் (Master Teacher) பதவி உயர்வு பெற்றார் (Veeramani, Malathi Bala & Palathandayutham, 2019).

இவர் 1973 ஆம் ஆண்டு முதல் சிறுகதைகள் எழுதிச் சிங்கைத் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சிக்குப் பங்களித்துள்ளார். இவர் 30 வானொலி நாடகங்கள், 40 தொலைக்காட்சி நாடகங்கள், வானொலிக்காக 20க்கும் மேற்பட்ட சிறுவர் கதைகள் எழுதியுள்ளார். வானொலி சன்மானம் கொடுத்து எழுத்தாளர்களை ஊக்குவித்ததை இங்கு நாம் நினைவுகூர்தல் பொருத்தமாக இருக்கும். இவரின் சிறுகதைத்தொகுப்பு 'என்னதான் செய்வது' (1981); 'புதிய அலைகள்' (1984); இவ்விரண்டு தொகுப்புகளும் மீண்டும் இரண்டாம் பதிப்பாக (2006) வெளியாகியுள்ளன. 'பொன் சுந்தரராசுவின் சிறுகதைகள்' மூன்றாம் பதிப்பு (2011); உதயத்தை நோக்கி' நாடகத் தொகுப்பு (1990); 'பொன் சுந்தரராசுவின் படைப்புகள் (வானொலி நாடகங்கள்; தொலைக்காட்சி நாடகங்கள்; பத்துறைக்கட்டுரைகள்) (2007) என இவர் தன் அட்சயபாத்திரத்தில் உள்ள அனைத்தையும் வெளியிட்டுவிட்டார் என்று கூறுவது தவறாகாது (Andiyappan, 2019).

இராம.கண்ணபிரானின் பங்களிப்பு

ஆங்கிலமொழி ஆசிரியரான இவர் தமிழாசிரியர் பற்றாக்குறை காரணமாகத் தமிழாசிரியர் பணியை மேற்கொண்டவர். தீவிர வாசிப்புக்கொண்டவர். மாணவர் மணிமன்றம், தமிழ்நேசன், தமிழ் முரசு, தமிழ்மலர், மலைநாடு, உதயம், தீபம், சங்கொலி, ஸ்ட்ரெயிட் டைம்ஸ், ஷார்ட் ஸ்டோரி இன்டர்நேஷனல் ஆகிய பத்திரிகைகளில் இவருடைய படைப்புகள் வெளிவந்துள்ளன. சிங்கப்பூர் வானொலி, மலேசிய ஆகியவற்றுக்கு எழுதியவர். முப்பத்தைந்து ஆண்டுகள் ரேசைத் தொடக்கப்பள்ளியில் தமிழாசிரியராகப் பணிபுரிந்தவர். இவருடைய வாசிப்புக்கும் வாழ்நாளுக்கும் இவர் குறைவாகவே எழுதியுள்ளார் என்று இக்கட்டுரையாளர் கருதுகிறார். ஆனால் சிங்கப்பூரில் வழங்கப்படும் அனைத்து விருதுகளையும் வென்றவர் என்னும் பெருமைக்குரியவர். மற்றத் தமிழாசிரியர்களிடமிருந்து இவர் வேறுபட்டு நிற்பவர். இவர் மாணவர்களுக்குச் சிறுகதைப் பட்டறைகள் பல நடத்தியவர். அவற்றிற்காகத் தயாரிக்கப்பட்ட சிறுகதைகள் பற்றிய கட்டுரைகளைத் தொகுத்து 'சிறுகதைக்கூறுகளும் செப்பனிடுதலும்' (

2021) நூலாக வெளியிட்டுள்ளார். சிங்கப்பூர் அரசின் மிக உன்னத விருதான கலாசாரப் பதக்கம் பெற்ற இவருடைய படைப்புகள் அனைத்தையும் 13 தொகை நூல்களாக வெளியிடும் திட்டத்தில் முன்னர்க் கூறப்பட்ட நூலுடன், 'அமைதி பிறந்தது' 'வானொலியில் நூல் அறிமுகங்கள்', 'கண்ணபிரான் சிறுகதைகள்', 'கண்ணபிரான் கட்டுரைகள்' என்பன வெளிவந்துவிட்டன. எஞ்சியவை நூலுருப்பெறும் நிலையில் உள்ளன (Veeramani, Malathi Bala & Palathandayutham, 2019).

முடிவுரை

சிங்கை, மலேசியத் தமிழ்ச்சூழலில் ஊதியம் பெற்றுப் பணிபுரிவதைக் கூடத் தொண்டு என்றும் சேவை என்றும் அழைக்கின்ற தவறான பொதுப்புத்தி நிலவுகிறது. பணிக்கு அப்பாற்பட்டுத் தங்களின் நேரத்தையும் எழுத்தாற்றலையும் மொழிவளர்ச்சிக்கும், கலைஇலக்கிய வளர்ச்சிக்கும் செலவிடுவதைப் பங்களிப்பு என்று சொல்வது பொருத்தமாக அமையும். அவ்வகையில் சிங்கப்பூரில் தமிழாசிரியர்கள் தங்களை வளர்த்துக்கொண்டும் தமிழ் இலக்கியத்திற்குத் தங்களால் ஆன பங்களிப்பைச் செய்துள்ளனர்.

References

- Andiyappan, Na. (2019). Singai Tamil Ezhutusitpikal. Singapore: Singapore Tamil Eluthalar Kazhagam.
- Veeramani, A., Malathi Bala & Palathandayutham, Ma. (Eds). (2019). Singapore Tamil Irunutruvar. Singapore: Singapore Tamil Ilayar Mandram.
- Shri Lakshmi, M. (Eds). (2017). Netrirunthoom. Chennai: Aganazhigal Veliyidu.